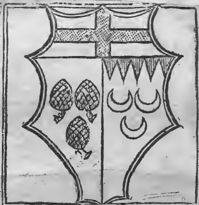

AVREA HYMNORVM totius anni expositio diligentissime recognitorũ una cũ textu: & annotationibus suis locis appositis: multisq; elucidatióibus a[illegible] Necnõ familiaris in ꝓprios sanctõ[illegible] hymnos qui in priori uolumine d[illegible] derabãtur animaduersio: edit[illegible] & nuper aucta per Petrum [N]uñez Delgado presby[illegible] [illegible]terũ & in studio His palensi Cathe drarium.

¶ Admodum Reuerendo Domino. D. Heronymo pinello almæ Ecclesiæ Hispalensis Scolastico: Canonicoq meritissimo: academiæq nostræ præsuli dignissimo: Petrus Nuñez Delgado presbyter. S. D.

T si quotidianis laboribus inuolutus tam sacerdotalis dignitatis quam professionis uix satis ocium temporisq inter capedinem studio suppeditare queam: admodum obseruande pater & domine: tamen recusare non potui: quin amicis & plærisq discipulis assidue efflagitantibus: huic uolumini hymnorum (qui ante hac in Scholis legebantur) adderem proprios sanctorum Hymnos. Verum hoc prius rei personarumq ratione habita: honestũ immo piũ esse deprehendi: absonumq in tam iusto & inconducibili officio supersedendum: quando quidem in dialogo lelii. M. Cicero amicis iusta petentibus concedere iubet. Quamobrem pater optime Breuiario Hispalensi ad amussim considerato: offendi quosdam proprios hymnos sanctorum sanctarumq: quos uniuersa approbar ecclesia. Et eos necessarios scholipetarum cetui attendens (qui sic litteras colere debent: ut sæcularibus non se omnino dedant: quippe dicente apostolo) colloquia praua corrumpunt bonos mores: & religionis obliuiscantur ueluti ethnici. Maximæ cum nostræ delitiæ sint in lege dei meditari die ac nocte (ut inquit Hieronymus) undiq compilaui: & coadunatos Impresso[illegible]dendos esse optimum duxi. Quorum materiam: carminisq etiã [illegible]ropo[s]se) discernens: sub sanctæ matris ecclesiæ & docto[illegible] quasdam enarratiunculas eis. i. uerborum ordinẽ ad[illegible]r pueris pateficret ingressus: nouisq litterariæ pale[illegible]uibusdam presbyteris (si qui sint) qui sine scientia per[illegible] tam ineffabili sacerdotii fungantur munere: forte [illegible]mentes: negligentesq ut ita dicam (salua. R. sacerdo[illegible]xcolere uitam. Que enĩ obsecro (ut eidem Hieron[illegible]sse uita sine scientia scripturarum? O pudor si nec cũ[illegible] nec (quod peius est) manum ferule subduxere. ut Iu[illegible]cientia sit nobilis possessio: Seneca referente: prane

M. cicero Amicis iusta petentibus cõcedendum.

Apostol.

Si enim quantũ me tua uirtus hortatur: tantas mihi uires eloquentia pstaret: & si non quibus dignus es: te tamen quibus possem laudibus ꝓsequerer: psequarq; mea rubiginosa lingua: dũ uita manebit: spiritusq; hos rexerit artus. Cum aũt mei muneris sit: qua possum minerua discẽtibus subuenire: nõ me obsecro perperã alia quauis passione ductũ id fecisse credas: ut sciolus uiderer. ego em̃ nõ solũ cupiam me non ꝓpono: sed nec æquipero quidem. at si me talis flexerit amor: est in manib᷒ maioris emolumenti opus: cui sit incumbendum. Accipito ergo tu qui ingenuas artes colis & earum studiosos foues: tantulã hãc ingenioli mei elucubrationem: fœlici nomini tuo dedicaram: hilariq; uultu suscipias quæso: quod si facis (ut spero & opto) id prestabis: quod tui muneris est: & me ad maiora hac tua humanitate concitabis. Vale.

¶ Ad eundem præsulem dignissimum eiusdem Petri nuñez Delgado presbyteri epigramma.

Arce ꝑcor facimus placide ꝑconia fame
Materia est matre clarior ista meo:
Nam tu noibus cũ sis generosus auorum:
Iam superas animi nobilitate genus.
Viuit in ingenio magne facũdia lingue.
Omnibus in rebus: cognita causa tibi.
O merito studii tector: dicende paterq;:
Motibus & uita: religione fide.
Tu uirture cato: & magnus pompeius honores
Leritiam multis: inuidiamq; moues.
Solus es in terris rigidi seruator honesti.
Te penes est templi norma seuera dei.
Et maiora tamen certe his maiora tenebis.
Optime cardineos inter habende uiros.
Quod tibi (nec fallor) nimium sperare licebit
Officio cunctos uincis in orbe uiros.
Hinc te quisq; colit. ueneratur. honotat. amatq;.
Letatur meritis Hispalis alta tuis.
Quis tamen innumeras poterit perstringere laudes
Cum tua sit superis gloria iuncta choris.
Propterea famuli quæ sat tibi nota uoluntas
Prona petit parcas (sic precor) ingenio.
Restarur antiqui superes bene nestoris annos
Sisq; memor nostri laetus ubiq; uale.

Auctores hymnorū q̄ttuor.

Liber iste dicitur hymnorum hymnus dicit̄ laus dei cum cantico. Quattuor fuerunt principales auctores qui hymnos composuerunt scȝ Gregorius. Prudentius. Ambrosius. Sedulius. Sed quidam vir prudens nomine Hilarius videns illos multos hymnos composuisse: dignum duxit quosdam in vnum colligere: ⁊ compendiose componere breuem ⁊ vtilem tractatum: in quo omnes hymni vtiliores maxime essent. Prima intentio fuit describere illos qui cantantur in prima feria: ⁊ sic deinceps secundum ordinem. Utilitas maxima est: vt perlecto libro cognitionem habeamus vnitatis ⁊ trinitatis. Supponitur theorice idest diuine contemplationi. Sed quia mentionem fecimus de feria. Uideamus quid sit feria.

Feria q̄d.

Feria est solemnis dies. Beatus enim Siluester videns Hebreos dicentes. prima sabbati. secunda sabbati. ⁊ sic deinceps. Similiter videns Gentiles nomina suorum deorum vel stellarum posuisse: vt dies Lune: dies Martis ⁊c. Noluit imitari mores ⁊ sectam eorum: scilicet Hebreorum ⁊ Gentilium. sed loco huius inuenit hoc nomen feria. ⁊ in fine septimane seruauit sabbatum quod fecit ad figuram: quia sabbatum interp̄tatur requies. Et nos per totam hebdomadam. i. per totum spacium vite nostre quod currit spacio septem dierum debemus laborare ⁊ niti summo conamine: vt perueniamus ad requiem ⁊ ad eternam beatitudinem.

Hymnorꝫ materia a tempore.

¶ Unusquisqꝫ hymnus habet suā materiam. In illis qui sunt de nocte accipit materiam ipsum tempus. idest significationē ipsius temporis: scilicet vt expellat a nobis tenebras ignorantie ⁊ viciorum: ⁊ informet nos virtutibus ⁊ sancti spūs charitate. In illis vero qui sunt de die accipit materiam ipsum lumen ⁊ vult deprecari deum vt quemadmodum illuminat nos sua charitate ⁊ splendore solis in corpore: sic illuminet nos sancti spiritus gratia in mente. Amen. ¶ Materia huius hymni est commendatio Dominici diei: ⁊ commendat eum per partes. He sunt partes q̄ mundus fuit conditus eodem die quo Christus resurrexit. ⁊ per hanc commendationem beatus Gregorius vult ob dominici diei apicem monere nos ob honorem ipsius: de lecto mane surgere ⁊ deum querere.

Quare dies dn̄icꝰ dr̄ p̄mus. ⁊c.

Dominicus dies merito ⁊ cum discretione omnium dierum primus dicitur: quia dicitur primus respectu omnium creaturarum. Tertius dicitur respectu Resurrectionis domini: quia tertia die Resurrexit. Octauus dicitur respectu octaui diei: quia in octaua die omnes resurgere debemus ad eternam vitam. Et ideo queramus in Dominico die quo Christus resurrexit ipsum Christum vt a morte vitiorum ad vitam ⁊ gaudium sempiternum resurgamus in die Iudicij quo Bona bonis: Mala malis reddentur. Descensus fiat ad litteram. Ego dico dominicum diem maiorem esse alijs omnibus: quia mundus fuit conditus et Christus resurrexit eodem die. Ergo habet primatum super alios dies: ergo maior est alijs diebus. Locus est a partibus sufficienter enumeratis. vel appositione antecedentis.

Ferie vn̄. Dies feriati. Salustius Feria. as. Ferior. aris

Additio. Ferię ne te lateat lector a ferendis victimis dictę sunt dies cessationum ab opere ⁊ a ferijs dies festi feriati dicuntur in quibus a labore cessabant antiqui: vt videre est apud Salustium in declamatione porla. Quo die inquit ciuitas omnis feriata publico edicto. i. a labore in ocio tracta. Uel dicte sunt a ferendis epulis: in quibus epulę fiebant ⁊ romani ab omni opere cessantes agebant letos cōuiuas: ⁊ dies festos. Unde est ferio. as. ⁊ ferior. aris. deponens. quod est vacare. Et quia ne iudaizaremus sabbato ecclesia operandum instituit. ita ne gentiles imitemur in eorum ferijs operamur. Nostra autem propria feria sit dies dominica: in qua etiam operandum nobis est: nam ecclesia id solum operari vocat quod in rebus diuinis fit. operamini inquit per Ioan. vj. non cibum qui perijt sed qui permanet in vitam eternam ⁊c. Diem autem lunę vocamꝰ feriam secūdam. idest secundam lucem a feria nostra propria hoc est a dominica die ⁊ diē martis tertiam ⁊ sic de ceteris. vt merito nostri ferias appellent dies operi mechanico additos ⁊ sic per antiphrasin dicamus ferialia quasi minus festiua.

Hymnus.

Hymnus autem ab hymnos greco nomine descendit. ⁊ interpretatur laus dei cum cantico, alias non erit hymnus inde hymnetes cantor. hos primum dauid composuit.

¶ Carmen est dimetrum iambicum archilochiū monocolon orthometrū. Quod canitur ad horas noctur- nas certis quibusdam diebus dn̄icis. Hortatur christi fideles: ut excusso torpore somni surgant petituri admissi peccati ue niam & futuri pseruatione & immortalis uitæ beatitudiné.

Rimo dierū omniū
Quo mūdus extat cō
ditus:
Vel quo resurgēs cō
ditor.
Nos morte uicta liberat.

O fratres oēs surgamus in p̄mo dierū oim. i. in dn̄ica die (ocius). i. citius q̄ʒ in alijs diebus (quo). s. dn̄ico die. (mund⁹ extat pditus). i. factus (vel) p ꝛ (quo die) condi tor. i. creator oim creaturarū existēs vita no stra sed scd̄m spūm resurgens a morte (nos liberat) ab inferno vel a potestate diaboli.

¶ Pulsis procul torporibus
Surgamus omnes ocius:
Et nocte queramus pium
Sicut prophetam nouimus.

Surgamus) dico a nr̄is torporibus idest a pctīs ꝛ vitijs. ꝛ nō solummodo surgam⁹ sed q̄ramus p obseruationeʒ mandatoꝝ (piū). i. deum in hac nocte. (sicut nouimus pphetā) dauid deum quesisse sicut ipse ait. p̄s. cxviij. Media nocte surgebā ad pfitendum tibi ꝛc. iterum p̄s. vi. Lauabo p singulas noctes ꝛc. Unde in homilia bt̄i Gregorij legit̄ de quo- Gregori⁹. dam qui postq̄ʒ aliquantulum soporis corpori suo dedisset extra mediā noctē surgebat et vigilans p orabat: qui tādiu hoc fecit donec facta est vox de celo a dn̄o dicens. Peccatum tuū dimissum est tibi. ¶ Ocius ꝛ ocissime aduerbia sunt cōparationis sine positiuo lati- Ocius. no: sed exeunt ab ocis grece vnde etiam est ociter p cito q̄ʒ prompte. Ocissime. Ociter.

¶ Nostras preces ut audiat
Suamq; dextram porrigat:
Vt expiatos sordibus
Reddat polorum sedibus.

Surgamus inq̄ʒ ꝛ q̄ramus piū (vt audiat nr̄as p̄ces). i. orōnes p vitādis vitijs et q̄rendis v̄tutibus ꝛ (porrigat suā dextrā). i. auxiliū (vt nos expiatos). i. absolutos ꝛ purgatos (sordibus). i. a vitijs vel a sordib⁹ vitiorum reddat sedibus poloꝝ. i. celoꝝ ꝛ āgeloꝝ idest ponat nos in celo.

¶ Vt quiq; sacratissimo
Huius diei tempore:
Horis quietis psallimus
Donis beatis muneret.

Reddat inq̄ʒ nos poloꝝ sedib⁹ vt muneret supple nos (beatis donis). i. donis celestibus (quiq;). i. quicunq; (psallimus). i. canimus ei s. dn̄o (quietis hor⁹). i. horis noctis (in sacratissimo tempore) quo christ⁹ resurrexit (tempore) dico huius diei scilicet dominice vel muneret in sacratissimo tempore huius diei. i. in die iudicij qui dicitur sacratus: q2 ibi bona bonis: mala malis reddentur. Sed quia superiora per nos habere nequimus: vertit se nunc ad filium ꝛ monet nos q; precemur ipsum quatinus omnis libido. omnis macula et alia mala facta a nobis remoueantur.

¶ Iam nunc paterna claritas
Te postulamus afatim:
Absit libido sordidans
Omnisq; actus noxius.

Iam postulamus te nunc. o pterna claritas (afatim) idest abundanter (vt libido) idest luxuria ꝛ mala concupiscentia libido dico (sordidans) corpora nostra (ꝛ omnis actus noxius) idest nociuus idest omne malum opus (absit) idest longe sit remotum ne animarum corpus sordescat. Afatim aliq̄n Afatim. do cum vnico. f. scribitur. ꝛ est compositum ex a ꝛ fabile quasi abunde ꝛ non dicibiliter Affatim. significet. ꝛ correpta antepenultima. si vero scribatur cum duplici. ff. significat facunde. ꝛ antepenultima producit.

Et ideo te postulamus (ne feda sit) idest sordibus plena (vel lubrica) idest labilis ad luxuriam (compago nostri corporis) idest coniunctio nostri corporis ⁊ anime: que tunc dicitur feda quando caro preest virtuti. ⁊ ratio est pulchra quando pdominatur corpori. vel deprecemur vt caro subeat menti (per quam) scilicet compaginem (crememur) anima ⁊ corpe idest cruciemur (acrius) idest valde acriter (ignibus) idest doloribus (auerni) idest inferni.

Auernus vñ ⁊ q̃d. Auernus dicitur ab a quod est sine ⁊ ver veris quod est delectatio quasi sine vere idest sine delectatione. Auernus est locus in inferno vbi est semp ignis: i quo impii cremabunt q̃ in hac vita p immundiciam exarserunt.

Ne feda sit uel lubrica
Compago nostri corporis
Per quam auerni ignibus
Ipsi crememur acrius.

Strabo. Additio. Auernus. Strabo. lib. v. contiguus baiis lucrinus adest sinus intra quem auernus est: ⁊ dicitur quasi sine auibus hoc est auibus in accessus ob grauitatem odoris testis est.

Seruius. Seruius sup. vi. eneidos. Ubi autem est (p quam auerni ignibus.) poteris dicere p qd. s. corp⁹. ⁊ ego vidi textũ.

Ob hoc redemptor quesumus
Vt probra nostra diluas:
Vitæ perennis commoda
Nobis benigne conferas.

Et q2 timem⁹ ne ignibus crememur o (redemptor quesumus) idest rogamus ⁊ cum desiderio q̃rimus (ob hoc) idest propter hoc (vt diluas nostra probra) idest peccata que pbrant idest vituperant ⁊ maculant animam ⁊ corpus (⁊ conferas). i. pcedas (nobis cõmoda). i. vtilia ppetua (pẽnis vite). i. eterne glie.

Quo carnis actu exules
Effecti ipsi celibes:
Vt præstolamur cernui
Melos canamus gloriæ.

(Quo), p vt (exules) nos pegrini a celesti patria (actu). i. opatione carnis quemadmodum qui est alienus a patria dicitur exul ⁊ pegrinus idest longe remotus a patria: sic ⁊ nos p opa vitiosa ⁊ pcta efficimur exules a celesti p̃ria (nos ipsi effecti). i. facti (celibes). i. vitam virtuosam ⁊ celestẽ ducẽtes (vt p̃stolamur). i. expectamus ⁊ speramus (nos inq̃z cernui). i. inclinati ⁊ oculos sursum tenentes ad dñm (canamus). i. pferamus (melos). i. cantũ ore ⁊ corde (glorie). i. ad honorem tue laudis. Bene eñi cantant qui a bonis operibus non cessant.

Præsta pater piissime
Patriq; compar unice:
Cum spiritu paraclyto
Regnans per omne seculũ. Amẽ.

O piissime q̃ piasti. i. mũdasti nos a vitiis (pater). i. o creator ⁊ auctor omnium rex ⁊ (o vnice) idest christi filii dei viui vnice dico (compar) idest equalis secundum diuinitatẽ (patri) idest omnipotenti: in pugillo celum ⁊ terram continenti (tu dico regnãs cum spiritu paradyto) idest consolatore (p omne seculum). i. ante oia secula (p̃sta). i. dona nobis ea que supra orauimus (amen). i. sine fine ⁊ sine defectu. i. sine initio ⁊ sine fine.

Carmen est quale illud primo dictum. Canitur ad laudes matutinas certis quibusdã diebus dñicis. Et quia luce aduentante gallus canit: alludẽs ad illud q̃d iesus post tertiũ gallicantũ petrũ respexit: condonationẽ peccatorũ precatur.

ETernæ rerum conditor
Noctẽ diem q; qui tegis
Et temporum das tẽpora
Vt aleues fastidium.

Materia hui⁹ hymni est cõmẽdatio ⁊ laudatio altissimi dei oĩm cõditoris q̃ eternum

Eternum perpetuũ. Sẽpiternũ. Tpale. differunt. est. i. sine initio ⁊ fine. Et distingue q̃d distat inter eñũ ppetuũ sempiternũ tpale. Eternũ est qd caret pncipio ⁊ fine vt de⁹. Perpetuũ habet pncipiũ cũ tpe ⁊ nõ habebit finem: vt aĩa. Sẽpiternũ est qd nec habuit pncipiũ sub tpe nec habebit finẽ sicut eternũ. Tpale est qd incipit cũ tpe ⁊ habet finẽ: vt corpus nrm.

Cõditor Cõstrue. (Eterne rerũ cõditor). i. factor. Cõditor nomẽ est verbale a cõdo qd cõponit a co

qđ ꝓprie significat abscõdo q̃si in vnũ interiorẽ locũ do. Uerg. Scandũt rursus equũ: ⁊ no Uergilius
ta cõdunt in aluo. Ponit tñ aliq̃n pro cõstruo q̃si simul do. Salustius. Urbẽ romã: sicuti Salustius
ego accepi cõdidere atq̃ initio habuere troiani. Significat etiã repono. Pli. Formice cõ Plinius.
dunt estate fructus quib⁹ hyeme fruãtur. Ponit etiã pro cõpono. idẽ Pli. Opus cõdidit
ꝑpetuo olbus legendũ. Aliq̃n etiã p̃ro recõdo ac sepelio: vnde sepulchrũ cõditoriũ appella
tur. Pli. Post conditũ monumẽto corpus. Idẽ. Tam rara in amicis fides tã parata obli
uio mortuoꝝ vt ipsi nobis debeamus conditoria cõstruere omniaq̃ heredũ officio ꝓsume-
re. A cõdo dicit̃ cõditio ⁊ scribitur sine. c. q̃ est quedã dispositio ⁊ veluti sors fortunarũ tẽ- Conditio
poꝝ ⁊ etiã rerũ. Cicero. O miserã ꝯditionẽ administrãdi ꝯsulatus. Aureli⁹. Ea tẽpoꝝ ꝯdi- Cicero
tio erat vt ne cõqueri q̃dẽ de iniuriis fas esset (qui regis). i. disponis ⁊ gubernas (noctẽ). i. Aurelius
pctõrẽ vel diabolũ (⁊ qui regis diẽ). i. iustũ (⁊ das tp̃a). i. diuersitates (tẽpoꝝ). i. spacioꝝ hui⁹
vite (vt alleues fastidiũ). i. remoueas laborẽ nr̃m. Fastidiũ a v̇bo fastidio fastidis deriuat̃ Fastidiũ.
qđ significat eẽ fastu quodã cõtẽno. fastus eñ significat supbiã siue elationẽ cũ quadã ia- Fastus.
ctãtia v̇boꝝ ⁊ est quarte declinationis. fastus aũt scđe declinatiõis est liber fastoꝝ. Eterni
dei sapiẽtia vt hoĩs subleuaret fastidia tẽpora mira delectatione variauit. Nã si semꝑ nox Annus q̃
esset homo deficeret ⁊ periret torpore ⁊ inertia ꝓpter tenebras: ⁊ si semꝑ dies esset miser re. iiij. tẽ-
homo nimis laboris studio affectus etiã periret. Erideo dñs misertus nostri: diei ⁊ noctis porib⁹ con
spacium posuit ⁊ eternũ ⁊ tẽporibus tẽpora dedit subeuntia. Et nota q̀ q̃ẽadmodum an- stat.
ni sunt quattuor partes vel q̃ttuor tẽpora: eodẽ modo homo cõstat ex quattuor elemẽtis. Hõ. iiij.
elementis
constat.

¶ Preco diei iam sonat
Noctis profunde peruigil.
Nocturna lux uiantibus
A nocte noctem segregans.

(Preco diei). i. ioannes (vel p̃co diei). i. xp̃i (iã sonat). i. nũciat (diẽ). i. christũ (p̃eco dico puigil noctis ꝓfunde). i. inferni ꝓfundi (nocturna lux). s. ioãnes qui ante lucẽ surrexit vt luceret hoĩbus qui erãt in tenebris huius mũdi (viãtibus). i. volẽtibus ire ad xp̃m (est segregãs noctẽ a nocte). i. pctm̃ a pctõre: q: quos vult assumit. quos vult in suo finit errore. Uel aliter ꝯstrue. (Preco). i. dñs noster qui est p̃cmissũ suis (diei). i. patris (iam sonat). i. manifestat euangelicã p̃dicationẽ per p̃dicatores suos ipse, dico (puigil). i. cognoscẽs (noctis ꝓfunde) culpã ⁊ (nocturna lux) supple lucet (viantibus). i. p̃sens ecclesia q̃ lucet in huius mũdi tenebris. ⁊ (segregãs noctẽ). i. discernẽs vnãquamq̃ animã peccatricem agentẽ penitentiã de cõmissis (a nocte). i. ab illa peccatrice anima que ex toto corde deum reliquit ita q̀ vult eam venire non ad penitentiam.

¶ Hoc excitatus lucifer
Soluit polum caligine.
Hoc omnis errorum chorus
Viam nocendi deserit.

(Hoc excitat⁹ lucifer). i. quo dño p̃dicãte vel ioãne (lucifer). i. ver⁹ p̃dicator lucẽ diuine ꝯferẽs aliis (excitat⁹ inq̃ soluit polũ caligine). i. aĩam fidelẽ ab oĩ nigredine vicioꝝ: ⁊ (hoc oĩs chorus erroꝝ). i. exercit⁹ maligni diaboli (deserit). i. relinq̇t. Desero enim est Desero.
idẽ qđ relinquo q̃si nõ ampli⁹ hereo. Terẽti. Terẽtius
Si deseris nos tu. pim⁹. Hinc desertũ locũ appellam⁹ ĩhabitatũ q̃si ab hoĩb⁹ derelictũ (viã Desertus
nocẽdi). s. iesu excitãte. ⁊ pctõr currit ad portũ. i. ad xp̃z vt ibi redescat. ⁊ vires bone opatio
nis resumat. ⁊ p̃cone canẽte oĩs deceptio diaboli vl̃ exercit⁹ ei⁹. Uel chor⁹. i. cõuẽticul⁹ erro
rũ. i. hereticoꝝ deserit viã suã. i. maledictã sectã (nocẽdi). i. faciẽdi aliis nocumẽtũ vel ipedi-
mẽtũ. Etiã corus aliq̃n est vẽtus flans aduersus aq̇lonẽ qui a grecis vocat̃ argestes sine. h. Corus vẽ
tus.

¶ Hoc nauta uires colligit
Pontiq̃ mitescunt freta:
Hoc ipsa petra ecclesie
Canente culpam diluit.

Sicut nauta p̃e nimio dolore nocti fatigat⁹ tẽdit ad portũ vt ibi recoligat vires aliq̃ntulũ redescẽs. sic aĩa fatigata i nimio labore vicioꝝ ⁊ pctõꝝ tẽdit ad portũ. i. ad xp̃z p ꝯfessionẽ vt ibi redescat ⁊ vires bone opatio mat. xxvj.
nis recolligat. Cõstrue (Nauta). i. nauis ducto (colligit vires) i. v̇tutes (hoc) s. deo (q:) p ⁊. i. ꝑo xp̃o (freta). i. ebulitiões vitioꝝ (põti). i. hui⁹ mũdi. (mitescũt). i. mãsuescũt. ⁊ hoc. s. p xp̃m (ipsa petra eccl'ie) i. petr⁹ q̇ est fundamẽtũ ecclesie (diluit canẽdo). i. flendo penitẽdo (culpã) trine negatiõis: q: ter negauit dñm.

Et quia gallus) idest christus vel predicator nos excitat ad bene agendum (surgamus) scilicet a peccatis (strenue) idest festinanter (gallus excitat) idest commouet ad penitentiam (iacentes) idest in peccato lapsos vel existentes. et (gallus increpat) idest redarguit (somnolentos) idest in peccatis permanentes: quia sicut ille qui dormit vagus et ineptus est ad omne opus: sic anima in peccatis manens inanis efficitur deo. et (gallus arguit). i. reprehendit (negantes) idest nolentes surgere de peccatis.

Surgamus ergo strennue
Gallus iacentes excitat:
Et somnolentos increpat
Gallus negantes arguit.

Gallo canente) idest predicatore predicante (spes redit). i. fiducia recuperandi salutem redditur (et salus) idest vita eterna (refunditur) idest largitur per penitentiam (egris) idest peccatoribus (mucro latronis conditur) idest insidie diaboli que ut mucro cedunt homines et cruciant animam eternaliter. et sic gallo canente fides lapsis reuertitur.

Gallo canente spes redit
Egris salus refunditur:
Mucro latronis conditur:
Lapsis fides reuertitur.

Et quoniam gallo canente spes redit. o iesu saluator mundi (respice) scilicet misericordia tua (labentes) in peccatis (et nos vidēdo) idest miserendo (corrige) idest castiga nos (si respicis) idest si misereris (lapsos) idest labentes qui a peccatis resurgent (peccata cadunt) idest delentur (quia) pro et (culpa) idest peccatum (soluitur) idest purgatur (fletu) idest lachrymarum gemitu.

Iesu labentes respice
Et nos uidendo corrige
Si respicis: lapsi stabūt
Fletuque culpa soluitur.

Additio. Fletuque culpa soluit. melius diceret fletuque culpa vertitur idest commutatur in veniam.

Et peccata cadunt (si respicis) idest remittunt ideo. (O tu lux) idest o tu christe qui es lux mundi Joānis primo. illuminās nostras mētes (refulge sensibus). i. illumina nostras mentes (et discute) i. remoue (somnū mētis). i. peccatum et torporem nostrum: et hoc ad honorem tuum scilicet (ut nostra vox sonet) idest laudet (te) idest nomen tuum: (o christe primum) idest maxime (et psallamus) idest applaudamus (ore) scilicet voce et corde (tibi) scilicet ad honorem tui.

Tu lux refulge sensibus
Mentisque somnū discute:
Te nostra uox primū sonet
Et ore psallamus tibi.

Carmen est sapphicum endecasyllabum orthometrum monocholon tetrastophō. Canitur ad horas nocturnas certis quibusdam diebus dominicis. Hortatur christianos ad laudes diuinas ut consequantur uitam æternam.

In hoc hymno nos hortādo admonet Gregorius: ut quādiu in hoc mundo laboramus de nocte idest peccato subditi simus. sed cū omni studio pro executione bonorum operum vigilemus: quia si vigilia nostra soli deo intendendo fuerit prouida ad aures dei procul dubio perueniet. Materia huius hymni est laudatio nominis dei et ipsi totius viribus decātare laudes et hymnos. intētio ut surgamus de vitiis et adhereamus virtutibus. Distingamus ergo sic (O fratres nos omnes surgētes nocte)

Octe surgentes uigilemus omnes
Semper in psalmis meditemur atque
Viribus totis domino canamus
Dulciter hymnos.

idest de peccato (vigilemus). i. perseueremus in dei laude (semp). i. sine fine (in psalmis). i. in bonis opibus (meditemur). i. perseuerem⁹ vigilādo (⁊ canam⁹). i. persoluam⁹ (dño). i. saluatori nr̃o (dulciter). i. suauiter (hymnos). i. laudes. s. (totis virib⁹). i. aīo ⁊ corpe. Vigilare eñi debem⁹ sine fine: q̄r nescim⁹ qñ veniet dñs an mane: an sero: an media nocte. Nocte dixit q̄r de nocte venit dominus. s. nubibus. i. in velamine carnis qui fuit quasi nox quando incarnatus fuit de btā v̄gine: q̄r deitas latebat in carne. ⁊ ideo nocte. i. in hac presenti vita: vigilare debemus: ⁊ non tota nocte dormire q̄r in nocte venit dñs. Unde dr̄. Vigilate q̄r nescitis diem neq̄ horā. Et ideo vigilemus in prosperis ⁊ in aduersis non desinentes aut bona opa interrumpentes ⁊ omittentes lassemur: sed iugiter ⁊ indefesse deo seruiamus. vnde non qui inceperit: sed cui perseuerauerit vsq̄ in finem saluus erit. Inchoata enim virtus non perficitur nisi ad finem perducatur. Mat. xxv

¶ Vt pio regi pariter canentes
Cū suis sanctis mereamur aulā:
Ingredi cœli: simul & btām
Ducere uitam.

Canam⁹ hymnos (vt nos canentes). i. laudes persoluentes (pio regi). i. xp̄o (pariter) idest corpe ⁊ anima mereamur ingredi (aulā celi). i. regnū eterne btitudinis. Aule domus dicūr regie siue p̄ncipium (⁊ ducere). i. habere simul vitā eternā vel (btām) idest piā vel sctām.

¶ Præstet hoc nobis deitas btā
Patris ac nati pariterq̄ sancti
Spiritus. cuius reboat in omni.
Gloria mundo.

Dixi q̄ debem⁹ canere pio regi: vt mereamur celi ingredi ianuā (⁊ beata deitas) idest deus vnus scilicet pater ⁊ filius ⁊ spiritus sctūs (prestet). i. donet nobis (hoc). i. que supra orauimus (glorie cuius). i. laus cui⁹ deitatis (reboat). i. resonat. Vergili⁹. Reboant siluæq̄. Et magnus olimpus (in omī mūdo) idest vbicunq̄ vnde dr̄. Quicquid in mundo fit per ipsius fabricationem fit scz dñi: p quē deū ⁊ in quo sunt oīa. Oia eñi illi soli famulāt. Celum ⁊ terrā ego implebo dicit dñs. Vergili⁹.

¶ Carmē est quale illud nocte resurgentes. Canitur ad laudes matutinas certis quibusdam diebus dominicis. Christianos excitat sub lucē ut dei misericordiam implorent.

Materia huius hymni est miseratio christi ⁊ continuatur hymno superius dicto sic qui surreximus nocte idest de peccato canendo. Nox deponitur ⁊ eccedies appropiquat: quia sicut ille qui gallo canente in nocturnis honeste iter disponit agere idest inchoat. sic ille qui in nocte huius mundi ad celestia ire desiderat gallo canente idest predicatore predicā resurgit ⁊ iter incipit per bonam operationem. Construe (Ecce vmbra). i. ignorantia vel obscuritas (noctis). i. diaboli (iā tenuatur) idest annihilat (aurora lucis). i. xp̄s p̄ris cognitio.

Ecce iam noctis tenuatur umbra
Lucis aurora rutilans coruscat:
Viribus totis rogitemus omnes:
Cunctipotentem.

Aurora ab aura dr̄: q̄r tūc aer incipit splendescere. Aura eñi splendorē significat. Vergi. Discolor. vnde auri p ramos aura refulsit. Horatius. Cua ne retardet aura maritos. Hinc aur̄ deducit̄ ppt splendorē eiusdē metalli. Aliqñ etiā aura pro vēto ponit̄. Vergi. At illi dulcis cōpositis spirabat crinibus aura. Ponit̄ etiā p afflatu ⁊ fauore. Idem. Aurora. Vergili⁹. Horatius

Nunc quoq̄ iā nimiū gaudēs pplaris⁹ auris (rutilās) i. splēdorē emittēs (coruscat). i. splēdet. Unde Vergi. Pēnisq̄ coruscāt. i. splendēt. Et nota q̄ sicut aurora depellit noctem: sic xp̄s deuincit diabolū q̄r xp̄s est p̄nceps nr̄e hūanitatis (aurora). i. xp̄s. i. q̄si aureū colorē habens: q̄r coruscat ideo (rogitem⁹ oēs). i. deprecemur. Rogitare v̄bū est freq̄ntatiuū a rogo rogas. ⁊ significat frequēter ⁊ cū attētiōe rogare (virib⁹ totis) i. cū oib⁹ virib⁹ aīe ⁊ corpis (cūcti potentē) q̄r oīa in sua potestate sunt. Rogitare

At deus nr̄ miſatus nr̄i).ſ.q̄ miſendo nos redemit(pellat).i.remoueat(oēz lāguo:ē)
Langor. idest om̄e pctm̄. Langor ꝓprie est idem qꝺ torpor ⁊ inertia. Unde. Cice. Nihil aūt magis
Cicero. cauendum est q̄ȝ ne langori ſe deſidieq; dedat. Et pellendo pctm̄ (tribuat ſalutem).i. vireȝ
corpis ⁊ anime: quia p dei gr̄am non ꝓpriis meritis vita datur. (donet ergo nobis pietate
pr̄is) idest ipſius miſicordis (ſalutem).i.incolumitatem. aliquando tamen ponit̄ ꝓ reme
Vergili. dio. Verg. Una ſal⁹ victis nullā ſpare ſalutē.
Inde venit ſaluifer ſalutaris ⁊ ſaluber. vel magis vſitate ſalubris qꝺ p̄bet ſanitatē. vnde aerem cibū potum locuȝ multaq; huiuſmodi dicimus ſalutifera ſalutaria ⁊ ſalubria (regna pollorūȝ).i.aulam celorum. Preſtet hoc nobis ⁊c̄.

Ut deus noſter miſeratus omnē
Pellat langorem: tribuat ſalutem
Donet & nobis pietate patris
Regna pollorum:

Additio. Pellat langorem de ratione v̄ſus nō poteſt eſſe lang. ſed angorē.i.corpis vl̄ aīe cruciatum ſiue anguſtiam.

Carmen eſt quale illud primo dierum. Canitur hora diei prima orto iam ſole. Monet nos petere a deo gratiam: ut per totum diem abſtineamus nos a peccatis: ut poſſimus illum rectius laudare.

Materia huius hymni eſt dep̄catio ad dn̄m vt orto ſydere.i.xp̄o dignet̄ nos ſegregare a vitiis ⁊ nos induendo v̄tutibus: repellat ſupbiam: ⁊ nos faciat humiles. ⁊ quoniā vmbra noctis.i.peccatum receſſit a nobis: a deo lux vera.i.xp̄s iam habitet in cordibus nr̄is.
Cōſtrue ſic (ſydere iam lucis orto).i.xp̄o nato q̄ refulſit in mundo ſicut ſol iuſticie: quia redimendo eripuit nos de tenebris ⁊ vmbra mortis.i.a peccato (nos ſupplices).i. humiles (p̄cemur deum).i.valde oremus ad deum vt (in diurnis actibus).i.aſſiduis bonis opibus (ſuet nos a noctibus).i.cuſtodiat ⁊ ꝓtegat nos a peccatis et omnibus aduerſis.

Am lucis orto ſydere
Deū precemur ſupplices:
Ut in diurnis actibus
Nos ſeruet a nocentibus.

Dico vt nos ſuet a nocentib⁹ gr̄a xp̄i (refrenans).i.compeſcens linguam ⁊ (tempet eam ne horror litis).i.contentio vel ſeductio diaboli (inſonet).i.nr̄a corda fouet (viſum fouendo contegat).i.nutriendo ⁊ regulando concupiſcentias nr̄as: ⁊ viſum ſic ꝓtegat ⁊ dirigat (ne vanitates hauriat) i.ne videamus ea q̄ videnda non ſunt: ⁊ nō ſolum viſus oculoꝝ ſit mundatus ſed etiā vt cordis gaudium vanitatis nō hauriamus ⁊ in delectationibus ⁊ concupiſcentiis non gaudeamus. vnde dn̄s ait. Nō mihi poſſunt viuere q̄ nō ſunt mortui mūdo. eſtimamus eīn temere ſi deo ⁊ mūdo volum⁹ ꝑfrui. Et alibi. Non eſt cōuentio xp̄i ad belial. Diabolus eīn ⁊ deus non bene ꝯueniunt: nec in vna ſede morant̄. Et de⁹ in euangelio. Nemo poteſt duobus dn̄is ſuire deo.ſ.mammone.i.pecunie male acq̄ſite ⁊ diuitiis. Et nota q̄ inter amorē dei ⁊ hui⁹ mūdi hec eſt differētia q̄ amor hui⁹ mūdi in p̄ncipio dulcis eſſe videt̄: ſed finē habet amaꝝ. Un-
Amor du de eccleſiaſtes. Nouiſſima aūt ei⁹ amara ſicut abſinthiū. Amor dei ab amaritudine icipit
plex.ſ.mū ſed vltima ei⁹ dulcedine plena ſunt hec eſt ſalutaris māſio.ſ.de⁹ hec ſunt tabernacula iu-
di ⁊ dei et ſtoꝝ: in q̄bus vox letitie ⁊ exultatiōis ſonat ſemp. vt bn̄ habitabūt. cui⁹ decorē ꝓpheta cō
differunt. cupiuit. cui⁹ habitationē optauit. cui⁹ deſiderio flagrauit.

Lingua m refrenans temperet
Ne litis horror inſonet:
Viſum fouendo contegat
Ne uanitates auriat.

Intima cordis ſint pura).i.mūda a mala cogitatione (⁊ vecordia).i.ſtultitia q̄ facit hoiem vecordem eſſe (abſiſtat) i.abſit a nobis pcul (cꝫ) p ⁊ (parcitas).i.abſtinentia cibi ⁊ potus (terat).i imminuat (ſupbiam car-

Sint pura cordis intima
Abſiſtat & uecordia:
Carnis terat ſuperbiam
Potus cibiq; parcitas.

nis).i.pc&m ꝛ stimulos eius:q̄ nisi habeamus parcitatē cibi ꝛ potus oīa ꝯtrariū supradicta nobis euenient:nec poterimus refrenare linguā nr̄am nec nr̄a intima erūt pura:sed sordida ꝛ horror litis eis associabit.ꝛ sic p̄ hec ꝛ cetera mala ꝯdemnabimur.

Et cū dies abscesserit a nob̄ p̄ mala opa(q̄z),p̄ ꝛ(sors).i.diuina dispensatio.vel sors.i. diabol⁹:vel sol p̄ sui abstinentiā(reduxerit noctē).i.pcīm:q̄z nil aliud est dies q̄ illumiatio solis p̄ aerē vel aer sole pcussus.noctē inq̄z.i. pcīm nos p̄ abstinentiā vitioꝝ(mundi).i.p̄sentis seculi purificati(canam⁹ gloriam)scilicet sempiternā(ipsi).i.deo.Et q̄z nox recessit ꝛ dies venit refferam⁹ glīam deo ꝛ hoc iure.

Abstinentia ē statutū cibādi temp⁹ nō p̄uenire.

Ut cum dies abscesserit
Noctemq̄ sors reduxerit
Mundi per abstinentiam
Ipsi canamus gloriam.

Refferam⁹ glīam deo ꝛ hoc iure dico: q̄z tot ꝛ tāta ꝯtulit nob̄:q̄z pcīm p̄cessit et a morte liberauit nos ꝛ ad vltimū nos in filios collocauit ꝛ suscepit.(Glia).i.laus sit deo patri(q̄z),p̄ ꝛ(eius soli filio).i.vnico iesu xp̄o.ꝛ hoc(cū spū paraclyto).i.ꝯsolatore.Spūssanctus dr̄ ꝯsolator i.aduocat⁹ p̄m⁹ ideo q̄z discipuloꝝ corda q̄ ferūt mesta de morte xp̄i reddidit ꝯsolatiōi(ꝛ nunc).i.in p̄senti(ꝛ in ppetuum).i.sine fine. Amen.

Deo patri sit gloria
Eiusq̄ soli filio:
Cum spiritu paraclyto
Et nunc & in perpetuum. Amen.

Carmē est quale superius. Canitur hora diei tertia. Quia ut actuū capitulo secūdo scribitur. Spiritus sanctus sub specie ignis diffusus est in christi discipulos. Itaq̄ & nos petimus ut inflammati charitate deum & proximos amemus.

Materia huius hymni est dep̄catio scī spūs vt dignet̄ in pectora nr̄a descēdere:quā scz dep̄cationē facim⁹ in hora tertia. In hora tertia peccauit adā in paradiso ꝓpter quod pcīm inde eiectus est:ideo spūi scō facim⁹ hanc oꝛonē:vt sicut ab adā p̄ suggestionē separatus est:ita p̄ eius correctionē nr̄o pectori igeri dignet̄. Et sicut iflāmauit ap̄los hora tertia:sic dignet̄ ingeri cordib⁹ nr̄is vel infundi vt mereamur deū ꝯlaudare:ꝛ hoc ē.(O scte spūs)tu dico(ꝓmptus).i.parat⁹ ad ꝯgrediū ꝛ ꝯsolandū(q̄ es vn⁹ vel vnū).i.vni⁹ substātie(pr̄i cū filio)dignare(ingeri).i.ifundi nobis(nūc).i.adhuc.sed iā dico tu (spūs refusus nr̄o pectori).i.vt ifundas nob̄ spūm scīm vel simus repleti te spū scō vt ꝯseq̄mur remissionē pctōꝝ:vel(vn⁹ aut vnū pr̄i cū filio) in essentia vel in p̄tāte. Unus dr̄ p̄ quandā essentiā triū p̄sonaꝝ vnū ptinet ad substātiā:nō ad p̄sonā.ꝛ hoc est q̄d dr̄ vnū pr̄i cū filio.

Nunc sancte nobis spūs
Unum patri cum filio:
Dignare prōptus ingeri
Nostro refusus pectori.

Os ꝛ lingua ptinent ad corpus:mens vo ad animam:ꝛ sensus ab vtroq̄ ꝓcedit: ad similitudinem eodem modo ptinet spūs sanctus ad vtrumq̄.s.ad pr̄em ꝛ filium: q̄z ab vtroq̄ ꝓcedit. Et tamen non tres dij:sed vnus est deus. Et nota q̄ in sole tria sunt.s. spera:claritas:ꝛ calor.spa solis naturaliter splēdēs ē ꝛ calēs. Sūmus pr̄ naturalit̄ sapiens est ꝛ amās. Spera solis ꝛ splēdor ꝛ calor nō sunt tres soles:sed vn⁹ sol. Sūm⁹ pr̄ ꝛ sapientia ꝛ amor ei⁹ nō sunt tres dij:sed vn⁹ est deus. In spera solis ignea:pr̄em intelligere debemus:in splēdore filiū:in calore spūm scīm (Os lingua).i corp⁹(ꝛ mens).i.aīa(sensus).i.vterq̄.s.corp⁹ ꝛ aīa(vigor).i.vtus(p̄sonēt).i.credāt vel ꝯfiteant̄(ꝯfessiōe).i.trinitatē.s.pr̄em ꝛ filium ꝛ spūm scīm esse vnū deū(charitas).i.amor dei ꝛ ꝓximi(flāmescat) i.ardeat in nobis (igne)supple sancti spūs(ardor)sue charitatis(accendat).i.illuminet spūali amore (proximos).i.amorem dei desiderantes.

Os lingua:mens:sensus:vigor:
Confessione personent:
Flammescat igne charitas
Accendat ardor proximos.

Quō vnus sit deus et nō tres dij

¶ Carmen est quale superius. Canitur hora diei sexta quo tempore est maximus diei calor. Itaq; temporis occasiõe petit temperari in nobis choleram quæ est ire sedis.

Materia huius hymni sumitur p qualitates τ diuersitates aeris τ temporis ex hoc scʒ q maximus calor solet esse aliq̄n in meridie τ quandoq; solet nocere anime et corpori. Unde deū rogare debemus vt in nobis extinguat flammas vitiorꝝ nostrorꝝ: τ tribuat nobis suā charitatem in cordibus nr̄is. Et non solum hora tertia deum rogare debemus: sed etiā sexta hora in qua adam eiectus fuit de paradiso p supbiam: vt vnde p trāsgressionem fuit eiectus: illuc redeamus p bonam opationem xp̄o annuente: qui eadem hora in cruce positus fuit. O tu (rector) qui regis omnia (potens). i. que potes omnia facere q̄ vis: qꝛ manus tua potentia τ in ea oīs potestas τ fortitudo (verax deus) qui nunq̄ mentiris: qꝛ tu ipse veritas es τ verax in verbis τ p̄missis tuis que nunq̄ fallunt (qui temperas). i. qui mitigas (vices). i. vicissitudines rerū (instruis mane). i. incipientes bona opa facere (splendore solis). i. lumine (τ instruis meridiem ignibus) i. calore scʒ charitate.

Rector potens uerax deus
Qui temperas rerū uices:
Splendore mane instruis
Et ignibus meridiem.

Extingue flammas litiū). i. suffoca calores mundanarum tentationuʒ. vel (extingue flammas). i. mortifica in nobis flām̄as idest ardores libidinis. vel (litium). i. odiorū vel discordiarꝝ (aufer calorē). i. remoue amorem a nobis τ appetitū (noxiū). i. noxiar̄ rerum: qꝛ tu bon⁹ es calor τ sol vite eterne (confer) scʒ salutem nobis (corporꝝ) τ aiarum (q;) p τ (pacem cordium). i. animorum (veram) idest non fictam.

¶ Extingue flammas litium
Aufer calorem noxium:
Confer salutem corporum
Veramq; pacem cordium.

¶ Carmen est quale illud primo dierum. Canitur hora diei nona. cum deus inuariabilis sit dederit tamē temporibus lucis ueritatem. petit. ut uesper idest finis uitę nostræ sit lucidus & sine mentis perturbatione: ut in fide christi morientes uitā æternam consequamur.

¶ In hora nona xp̄s migrauit de hoc mū̄do ad patrem.

Materia huius hymni est q nō soluʒ in hora sexta depcandus τ laudand⁹ est deus sed etiam in hora nona: in qua christus migrauit de hoc mūdo ad patrem: vt possim⁹ trāsire de vitiis ad v̄tutes τ ad bonas opationes. O deus (tenax) a teneo tenes: q oīa tenes sub potestate tua τ pietate (vigor). i. virtus (rerum permanens in te immotus). i. nō variabilis: qꝛ nunq̄ in seipso mouet (determinans). i. diuidēs (tp̄a lucis diurne). i. q̄tidiane) successib⁹). i. q̄buslibet distictiōib⁹.

Rerū deus tenax uigor
Immot⁹ i te p̄manēs:
Lucis diurne tēpora
Successibus determinans.

Et qꝛ hec dicta facis (largire). i. cōcede (clarū vesp̄e). i. finē nr̄e vite τ exitū (quo) pro vt nr̄a vita (nusq̄ʒ decidat). i. nō cadat in aliquo graui pc̄to (sed p̄ennis gl̄ia). i. illa q̄ est sine fine existēs supple (p̄mium) mortis sacre (insist nobis) p remissionē pc̄tōꝝ.

¶ Largire clarum uespere
Quo uita nusq̄ decidat:
Sed premium mortis sacrę
Perennis instet gloria.

¶ Carmen est quale illud primo dierum. Canitur hora uespertina. Cōmemorata lucis creatiōe eiusq; officio instāte nocte p quā intelligimus peccatū ignorantiāq;. petit gratiā qua p̄muniamur a peccatis & optemus æterna.

Materia huius hymni est inuocatio quã facit beatus Gregorius ad dñm: vt sicut p̄cepit mane iunctum vesp̄i vocari diem: ita vt audiat p̄ces nr̃as & cõmendat diem dñicum p̄ opus qd̃ quottidie factum est in eodem die: vt ibi. Fiat lux & facta est lux. (Optime creator lucis) idest filij tui vel angelorũ (p̄ferens) .i. tribuens (lucem) .i. illũ i uum (dierum) ap̃lorum tuorũ qui dies vocant̃ (parans originẽ) .s. qñ dixisti fiat lux .i. initiũ. (noue lucis p̄mordijs mũdi). i. ap̃li qui lux interp̄tant̃ vnde dr̃. Vos estis lux in ista vita illustrãtes oia. Vos estis sal terre cõdientes morũ temperantiã: ipsi apostoli pastores sunt populorũ omnia conseruantes.

Lucis creator optime
Lucem dierum proferens
Primordiis lucis noue
Mundi parans originem.

¶ Qui mane iunctum uesperi
Diem uocari precipis:
Tetrum chaos illabitur
Audi preces cum fletibus

¶ Ne mens grauata crimine
Vite sit exul munere:
Dum nil perenne cogitat.
Seseq; culpis illigat.

¶ Celorum pulset intimum
Vitale tollat premium:
Vitemus omne noxium
Purgemus omne pessimum.

Et tu qui p̄cipis mane iunctũ vesperi vocari diem) .i. diẽ & noctẽ q̃ est dies naturalis. vnde dictũ est. Factũ est vespere & mane dies vn°. vel aliter. Tu q̃ p̄cipis mane iũctũ vesp̄i vocari diem .i. deitatẽ iunctam carni nr̃e q̃ obscura est vt vesperũ vocari diem). i. xp̄m q̃ est verus dies (tetrũ chaos) .i. nox et pc̃m & obscuritas vitiorũ (illabitur) .i. cadit in nos. Et ideo (audi p̄ces) nr̃as (cũ fletib°) idest cũ desiderijs lachrymarũ.

Dico audi p̄ces nr̃as & q̃re (ne mẽs) .i. aia nr̃a sit põderata (crimine) .i. pc̃o vitiorum, & hoc est qd̃ dicit (ne mẽs grauata) .i. põderosa vel opp̄ssa (crimine) .i. pc̃o (sit exul) .i. alienata (munere) .i. dono eterne beatitudinis (vite) .i. xp̄i qui est vita (dũ mens nil p̄enne cogitat) .i. p̄petuum (sed illigat) idest illa queat sese culpis vitiorũ.

Ergo & nos debemus accip̄e xp̄m vel eternã beatitudinẽ. & vt hoc fiat (mens pulset) .i. inq̃rat (intimũ celorũ) .i. xp̄m. (& tollat) .i. acq̃rat (vitale p̄mium) b̃titudinẽ ergo (vitemus omne noxium) idest omne peccatum quantum ad corpus (purgemus omne pessimũ) idest omne peccatum quantum ad animam.

Additio. Et nota q̃ omne pessimũ non dr̃ latine teste valla: q2 ois nunq̃z iungit̃ sup̄latiuo sed positiuo & cõparatiuo vt ois sapiens vel sapientior: ideoq; dicendum erat pessimũ quidq; scd̃m medios latini sermonis auctores.

¶ Carmen est quale illud primo dierum. Canitur horis diei completis. Implorãs diuinam tutelam. petit ne per noctis insomnia lemures mentibus nostris incursantes occurrant.

Te lucis ante terminum
Rerũ creator poscimus
Vt solita clementia
Sis presul ad custodiam

Materia hui° hymni est deũ dep̄cari in ɔceptiõe noctis: vt sicut dep̄camur deum in ɔceptiõe diei: vt custodiat nos p̄ totã diẽ ita in inceptiõe noctis: vt nos custodiat per totã noctẽ deũ dep̄camur. (O rerũ creator poscimus) .i. petimus (te ante terminum lucis) .i. anteq̃z de mũdo exeam° vel anteq̃z dies recedat. vt sis p̄sul .i. custos vel speculator. ac custodia. vel sis p̄sul ad custodiam .i. ad custodiendã animam.

¶ Procul recedant somnia
Et noctium phantasmata.
Hostemq; nostrum comprime
Ne polluantur corpora.

Dico sis p̄sul ad custodiã: vt (p̄cul recedant somnia) .i. lõge sint a nob remote illusiones demonũ vel praue delectatiões carnis. & (phãtasmata noctiũ) .i. occulte deceptiones vel suggestiones & noctiũ apparitio-

v⁹.ptes noctis. Vesper Côticiniũ Intẽpestũ gallicinũ. Crepusculum. Mane.

nes.i.malignoꝝ spũm. Phantasma.est vana in somnis visio ⁊ nihil verisignificans.vnde phantasmaticus.i.imaginatiuus.nox autem diuiditur in sex partes.s.sero siue vesper. conticinium:intempestum:gallicinium crepusculum:mane. Sero est qñ nox imminet illud. s. tempus qd sequitur solem occidentẽ qd etiam hesperus dr ab illa stella post solẽ orientem. Conticiniũ est hora qñ hoies cubitum pgunt. Intempestũ est.qñ nihil opatur ⁊ est cõmunis hora descendi oim:medium tempus inter gallicinium ⁊ cõticinium. Gallicinium est qñ galli emittunt voces. Crepusculum est qñ dubium est inter diẽ ⁊ noctem. Mane est qñ aurora apparet ⁊(compmens nfm hostem) i.diabolũ vel carnem (ne corpa nfa polluãtur) scꝫ malo vel corporali pollutione.

¶ Carmen est cacometrum simile tamen dimetro iambico Canitur in quadragesima horis diei completis: & petit ne per instantis noctis tenebras illudamur: quietẽ nobis placidam tribui.

Christe qui lux es & dies
Noctis tenebras detegis
Lucisqꝫ lumen crederis
Lumen beatum predicans.

❧ Materia hui⁹ hymni est q̃ deprecare debemus deũ. vt det nobis quietã noctem ⁊ defendat a perfido hoste: ⁊ oculi sic somnũ capiãt q̃ cor ad deũ semp vigilet. O xpe qui es lux angeloꝝ ⁊ illuminator oim sctõꝝ. vnde ipse dixit. Ego sum lux mũdi ⁊ dies est xps qui illuminat omnem diem: ⁊ parat omnem lucem. Cum aũt mirabile sit q̃ sicut pater est lux ⁊ filius ⁊ spiritus sanctus sit lux:non tñ tres luces:sed pater est filius ⁊ spũssctũs vna ⁊ inseparabilis est lux.sicut in hac dictione q̃ est.lux.sunt tres littere ⁊ vnus sonus:cui ad significationem ipsius sensus aliquid addi vel minui non potest:sic quoqꝫ cum tres psone sint:est vna deitas cui naturaliter addi vel minui nihil potest. Non eñi deus tres luces est:q̃ si verum esset:iam lux vna nõ esset. Nam q̃cq̃d corpaliter diuidi potest in illa substantia q̃ diuersitatem patit̃:nõ potest dici vnũ ⁊(detegis).i.aperis(tenebras).i. versutias (noctis).i.diaboli ⁊(crederis lumen lucis).i.patris.tu dico(p̃dicans).i.pmittens apostolis(beatum lumen).i spũm sanctum.

Optima paratio.

Precamur sancte domine
Defende nos in hac nocte
Sit nobis in te requies
Noctem quietam tribue.

❧ O sancte dñe).i. qui dñaris (p̃camur).i.rogamus te(defende).i.protege nos a vitiis ⁊ ab insidiatorib⁹ nfis.i.demonib⁹ qui vt leones rugientes circuent q̃rentes quem deuorent.vt ait aplus(in hac nocte).i.in presenti vita(⁊ reqes sit nobis in te).i. requiescamus tecum in celesti regno.⁊ (tribue). i. concede(quietam noctem).i.tranquilla ⁊ securam.

Ne grauis somnus irruat
Nec hostis nos surripiat:
Nec caro illi consentiens
Nos tibi reos statuat.

❧ Ne grauis somnus)idest ne graue peccatum:vel delectatio peccati (irruat) idest opprimat nos(nec hostis)idest diabol⁹(surripiat) idest fraudulenter decipiat nos(nec caro)nostra(illi consentiens) scilicet diabolo in peccato(nos reos statuat) idest faciat esse culpabiles (tibi) idest domino quia dominus noster est secundum naturam.

Oculi somnum capiant
Cor ad te semper uigilet:
Dextera tua protegat
Famulos qui te diligunt.

❧ Quãuis dico q̃ grauis somnus nõ irruat:tñ non dico q̃ oculi somnũ nõ capiant immo aliquãtulũ capiãt vt hic (ocũi somnũ capiant).i.aliquantulũ capiãt vt corp⁹ resocilletur(cor).i.mens(semp vigilet ad te) et o tu dñe(dextera tua).i.auxiliũ tuum(ptegat famulos)scꝫ qui te diligunt.

Defensor noster aspice) nos (et reprime insidiantes) .i. demones qui semp insidiant nobis: q maligni spūs semp sunt parati insidiari nobis & nocere: ã animae ingerare: ideo petimus vt deus eos reprimat & restringat ne nocere valeant. Et notandū q maligni spiritus tres habent habitationes scz in infernum aere: & in terra. Illi qui in terra manent diuidunt in duabus partibus: & vocant larue & larues. larue in nocte ledunt. larues autē in die (guberna) idest rege nos (tuos famulos quos mercatus es) idest redemisti tuo sanguine. Et nota q diu per peccatū serui fuimus: modo per christū liberi facti sum⁹ q: nec auro corruptibili: sed pprio suo sanguine nos redemit.

Maligni spūs tres habēt habitatiões.

ℭ Defensor noster aspice
Insidiantes reprime:
Guberna tuos famulos
Quos sanguine mercatus es.

ℭ Memento nostri domine
In graui isto corpore:
Qui es defensor animæ
Adesto nobis domine.

Et quia sumus redempti sanguine domini: ideo non debem⁹ voluptati nostre satisfactionem facere: sed preceptis eius, p salute nostra nosmetipsos onerare & ingo ei⁹ applicare. Unde dauid. Preceptum domini lucidum illuminans oculos meos. (Memento nostri in graui isto corpore) idest corruptibili (qui es defensor anime) o tu domine (adesto nobis) idest ad defensionem nostram.

ℭ Carmen est quale illud primo dictum. Canitur ad horas uespertinas feria secunda. Alludens ad illud Gene. i. q aquæ superiores ab inferioribus sunt distinctæ. petit ut lumine fidei illustremur.

Materia hui⁹ hymni est inuocatio quā facit auctor: vt quemadmodū xps aquas ab aqs in scda die separauit & partē in terra reliqt: & partē in celū attulit, pter nimietatē aq: ideo q: terra confusa erat & ne calor solis dissiparet res mundanas: ita diuidat me ton fas de malis opibus. Sed qritur cur partē attulit in celū: ad qd celum igneum est. Ignis le nis materie est. & ideo si non interposuisset aliud elementū puta aquam: ignis totā terram leuiter cōbureret. & si qrat qliter aque manent sup ignē. Augusti. dicit q fortitudo ignis aquā coagulat & coarctat. Itē qrit: si celū mobile est rotūdū: qūo aque manēt sursum: Ambrosi⁹ dat hoc exēplū: q multa corpora exteri⁹ sunt rotūda & interi⁹ sunt qdrata. & sic pōt esse celū. Celestes namq nature ignee sunt vñ spūs & pur⁹ ether: q: rog⁹ .i. ignis: vnde nisi vnda supioris & iferioris aq ethera siue ignē tēperaret: totā terrā incēdret: & ruptā i puluerē dissiparet. (o xpe cōditor imēse) .i. sine mēsura (celi q diuides fluēta aq) .i. aquaz cursus (ne cōfūderēt mixta) .i. sup̄ficie terre .i. psusiōne facerēt (celū dedisti limitē) .i. terminū inter aqs supiores & inferiores.

Augustinus. Quō sunt aq in celo. Ambrosius.

Immense cœli conditor
Qui mixta ne cōfūderēt:
Aque fluenta diuidens
Cœlum dedisti limitem.

ℭ Firmans locum celestibus
Simulq terræ riuulis:
Vt unda flammas temperet
Terræ solum ne dissipent.

ℭ Infunde nunc piissime
Donum perennis gratiæ:
Fraudis noue ne casibus
Nos error atterat uetus.

Tu dico (firmās locū) scz inter aqs celestes & aquas terrestres. (celestibus) .i. angelis vel aquis & (simul riuulis terre) .i. fluminibus vel peccatoribus (vt vnda) .i. aqua (temperet flammas) idest ignem firmamēti ne flāme dissipēt solū tre (solū) .i. soliditatē.

O tu piissime (infunde nūc) .i. in p̄senti (donū pennis gr̄e) .i. spūssctī (ne error) idolatrie vel originale pctm (vetus) .i. antiquus (atterat) .i. pterat (nos casib⁹ noue fraudis) .i. heresis vel diaboli. Non⁹ dr: q nulli⁹ alii⁹ peccauerat p originale peccatum.

Fides) nr̃a inueniat lucẽ tuã o tu xp̃e ꝛ inueniẽdo (ferat iubar) .i. splendorẽ (luminis) .i. sp̃ussc̃ti ꝛ ferendo (iubar) tribuat se nobis (hec) .i. fides (terreat cuncta vana) .i. cunctam prauitatem hereticam (nulla falsa comprimant) idest deprimant (hanc) scilicet fidem. ¶ Alias sic luminis iubar ferat et non hec.

Lucem fides inueniat
Hæc luminis iubar ferat.
Hæc uana cuncta terreat
Hanc falsa nulla comprimant.

Carmen est quale illud primo dierum. Canitur secũda feria ad horas nocturnas. Horratur nos ut surgamus ad orationem qua deũ confiteamur. & peccatorum ueniam petamus.

Materia hui⁹ hymni est ꝙ debemus surgere de lecto) .i. de pc̃to ꝛ dep̃cari deũ vt dimittat nob̃ pc̃a nr̃a scꝫ p̃sentia p̃terita ꝛ futura. Cũ facim⁹ inuocationẽ ad deũ patrẽ sic debem⁹ dicere. O deus pr̃ (refectis artubus somno) .i. sensib⁹ nr̃is repletis in mũdana delectatiõe (surgim⁹ spreto cubili) .i. ipsa delectatiõe: q꞉ postq̃ꝫ fuerint membra nr̃a refocillata somno ꝛ reparata virtute: debemus cum indignatione spernere ꝛ ad dei seruitiũ festinare ꝛ tunc deus aderit nobis (deposcimus) idest deprecamur (te adesse) scilicet presentem (nobis canentibus) idest laudantibus.

Omno refectis artubus
Sprero cubili surgimus:
Nobis pater canentibus
Adesse te deposcimus.

Et ideo nõ solũ corde sed etiã lingua te dep̃camur o dñe ligua nr̃a ꝯcinat) .i. laudet (ꝛ p̃mũ) .i. maxime sup̃ oĩa (ardor) .i. amor mentis nr̃e (ambiat) .i. desideret te ꝛ ad qd (vt tu sancte) pater (sis exordium) .i. p̃ncipiũ nr̃oꝝ (actuũ seq̃ntiũꝫ) vt oĩs nostra actio a te semꝑ incipiat. ꝛ ꝑ te incepta finiatur.

Te lingua primum concinat
Te mentis ardor ambiat:
Vt actuum sequentium
Tu sancte sis exordium.

Tenebre idest vitia vel peccata (cedãt) idest locum dent (lumini) idest christo (nox) supple cedat (diurno syderi) idest soli (vt culpa) idest peccatum (quam nox intulit) nobis .i. diabol⁹ (labescat) .i. euanescat (mũere) .i. gr̃a (lucis) .i. xp̃i vel spiritus sancti.

Cedant tenebre lumini
Et nox diurno sideri:
Vt culpa quam nox intulit
Lucis labescat munere.

Nos supplices) idest humiles (precamur idẽ) .i. illud ꝛ ad qd (vt amputes) .i. auferas (oẽs noxas) .i. oĩa pc̃a ꝛ vitia vt lauderis in perpetuũꝫ ore canentium te.

Precamur idem supplices
Noxas ut omnes ampures:
Vt ore te canentium
Lauderis imperperuum.

Carmen est quale illud primo dierum. Canitur feria secũda ad laudes matutinas aduentante luce: filium qui est splendor patris: deinde patrem ipsum multa petens implorat.

Paul⁹ ad Hebreos .j. qui cuꝫ sie splen.

Materia hui⁹ hymni est pr̃is ꝛ filiũ et sp̃ussc̃ti credulitas: ꝙ tñ pr̃ sit in filio ꝛ fili⁹ in pr̃e ꝛ sp̃ussc̃tus ꝓcedens ab vtroqꝫ Et ꝑ hanc credulitatẽ rogamus vt ꝯfirmet .i. ꝯferat nobis suã gr̃am: vt sit nobis cib⁹ ꝛ pot⁹. (O tu q̃ es splendor paterne gl̃ie) .i. pr̃is: q꞉ per patrem glorificatur (proferens lucem) idest spiritum sanctum (de luce) idest de patre vel (proferens) idest manifestans (lucem) idest teipsum eternam lucem venientem in hunc mundum de luce paterna. (O lux) idest filius lucis idest patris ꝛ (fons ꝛ origo luminis) scilicet spiritus sancti (tu dies illuminans diem) idest quos predicatione apostolorum [illegible]cis illuminari.

Plendor paterne glorie
De luce lucem proferens:
Lux lucis & fons luminis
Dies diem illuminans.

¶ Verusq; sol illabere
Micans nitore perpetì:
Iubar q; sancti spiritus
Infunde nostris sensibus.

❧ Et o tu christe qui es (verus sol illabere).i.descende (micans nitore perpeti) idest ꝑpetuo lumine eterno (⁊ infunde) idest mitte (iubar) idest splendorem spiritus sancti (nostris sensibus) idest nostris mentibus: vt nō solum vocemus te filium et patrem.

¶ Votis uocemus te patrem
Patrem perennis glorie:
Pater potentis gratie
Culpam religet lubricam.

❧ Et nō solū vocem⁹ te filiū sed (votis vocem⁹).i.depcemur cū desiderio vocem⁹ īnq̄ (te pr̄ez perēnis gl̄ie).i.ꝑpetue: q̄ꝛ īfinita erit ⁊ vocem⁹ (vt pr̄ potētis gr̄e religet).i.restringat vel mittat in exiliū (culpā lubricā).i.libidinē q̄ facit hoiem cito labi de bono ad malū. ⁊ de statu innocētie ad statum culpe.

¶ Informet actus strennuos
Dentem retundat inuidi:
Casus secundet asperos
Donet gerendi gratiam.

❧ Dixi inuocem⁹ ⁊ q̄re: vt pater (informet).i.cōponat (actus strēnuos).i.honestos: scȝ bonas opatiōes (⁊ retūdat).i frāgat (dentē).i.fortitudinē (inuidi).i.diaboli. Nā quēadmodū aliquis mordet escā: ita diabolus mordet ⁊ seducit christianos operando mala in eis (et secundet) idest faciat prosperos (casus nostros asperos) scilicet castigando nos sepissime faciat secundare (donet nobis gratiam gerendi) idest patiendi eosdem casus asperos.

¶ Mentem gubernet & regat
Castam fideli corpore:
Fides calore ferueat
Fraudis uenena nesciat.

❧ Modo cōuertit se ad fideles. q.d. fili⁹ īfundat in nobis iubar sancti spiritus ⁊ act⁹ nostros dirigat ⁊ (gubernet mentem).i.animam nostram (⁊ regat) eam castam in fide catholica (fideli corpore) sancte ecclesie vt fides nostra (ferueat) idest ardeat (calore) charitatis vel amore spiritus sancti (nesciat venena).i.hereses (fraudis).i.diaboli.

¶ Christusq; nobis sit cibus
Potusq; noster sit fides:
Leti bibamus sobrie
Ebrietatem spiritus.

❧ Ut mēs sit nescia fraudis (christ⁹ sit nobis cibus) idest predicatio dei q̄ reficiat nos idest mentes nostras vt cibus reficit corp⁹: ⁊ hac comestione idest predicatione habeamus potum idest fidem. Fides est charitas predicationis (q;) pro⁹ ⁊ christus sit cibus celestis (⁊ fides) scilicet catholica sit noster potus (leti) idest alacres vel hilares (bibamus sobriam ebrietatem) idest temperatam. s. infusionem spiritus sancti: vt nos seruet a peccato ⁊ ebrietas spiritus est sobria.i tēperata ⁊ modesta: quia homines inflamant amore dei ⁊ seruat ab amore peccati: quia sicut ille qui est ebrius obliuioni tradit omnia nec recordatur: sic qui est plenus spiritu sancto vel gratia spiritus sancti omnia mundana obliuiscitur.

¶ Letus dies hic transeat
Pudor sit ut diluculum
Fides sit ut meridies
Crepusculum mens nesciat.

❧ Hic dies).i.p̄sens vita (letus trāseat).i.extermineť (letus dies).i. xp̄s adueniat ad nos (⁊ pudor).i.castitas sit (vt diluculū (.i.vt aurora luceat (fides sit velut meridies) ⁊ ferueat amore sp̄us scti sicut meridies feruet: et (mens crepusculū nesciat).i.pctm̄: q̄ꝛ crepusculū est (lucis).i. diei finis ⁊ noctis p̄ncipiū.

¶ Aurora cursus prouehit
Aurora totus prodeat:
In patre totus filius
Et totus in uerbo pater.

❧ Aurora).i.pr̄ (ꝓuehit cursus).i.ducit filium suum ad sui superiora (aurora prodeat) idest manifestetur totus in substātia deitatis. quia filius in substantia deitatis totus est in patre (⁊ pater totus in verbo). idest in filio quia totus est vnus deus.

Additio. Memini videre textum sic. Amor recursus prouehit hoc est. spiritus sanct9 promoueat recursus nostros ad deum.

Carmen est quale illud primo dierũ. Canitur feria tertia ad nocturnas horas per noctis tenebras: petit a christo qui est uera lux ut ignorantie tenebras: & somni desidiam a nobis discutiat.

Consors paterni luminis
Lux ipse lucis & dies:
Noctẽ canẽdo rũpimus
Assiste postulantibus.

Materia huius hymni est resurrectio noctis. & sicut nos surgẽdo rũpimus noctem ita christus surgendo rupit mortẽ idest vicit peccatũ. vel sicut dies adueniẽs noctis vmbras effugat: sic adueniẽte vero lumine. s. christo: ipse christus vitiorum idest peccatorum tenebras effugauit & totũ mũdũ illuminauit. O christe (consors). i. equalis vel conscius eius nature qui est pater: quia vnũ est nomẽ patris & filij & spũs sancti (paterni luminis) tu inq̃ christe cõsors luminis (tu ipse lux). i. filius q̃ lux est Joãnis. j. (lucis) i. patris (& dies) dierum vel omniũ luminũ (rumpimus noctem) idest peccatum (canendo) idest laudando te. et ideo (assiste postulantibus) tecum precibus.

Aufer tenebras mentium
Fuga cateruas demonum:
Expelle somnolentiam
Ne pigritantes obruat.

Aufer tenebras) idest ignorantias (mentium) nostrarum (fuga cateruas demonum) idest turbas malignorum spirituum (expelle somnolentiam) idest anime pigritiam (ne illa somnolentia) idest peccatorum dormitio vel negligentia (obruat). i. precipitet (pigritãtes). i. in peccatis dormientes.

Sic christe nobis omnibus
Indulgeas credentibus:
Vt prosit exorantibus
Quod precinentes psallimus.

Sic) idest taliter (o christe indulgeas) i. miserearis (omnibus credentibus nobis) (vt quod precinentes). i. laudãtes (psallim9) ore scilicet & corde (prosit exorantibus). i. proficiat nobis deprecantibus.

Carmen est quale illud primo dierum. Canitur ad laudes matutinas feria. iii. Quod quemadmodũ gallus nos a somno excitat: ita & christus a socordia. deinde xp̃i misericordiam implorat.

Ales diei nuncius
Lucẽ ꝓpinquã precinit:
Nos excitator mentium
Iam christus ad uitam uocat.

Materia huius hymni est exhortatio christi ad nos vt surgamus a vitijs & adhereamus virtutibus: & premittit exemplũ alitis. i. galli. sicut enim gallicãtus nos excitat vel vocat ad diem venientem: sic christus excitat mẽtes nostras & vocat nos per scripturas sacras ad opa virtuosa pnũcians q̃ in pximo est venturus: eius vero aduentus tempus ignoratur. vnde bene dicitur. Surgite & vigilate: quia nescitis diem neq; horam. &c. (Ales). i. gallus (nuncius diei precinit). idest predicit (lucem). i. diem nobis (propinquam. christus excitator mentium) nostrarũ (vocat nos ad vitam iam) idest iam ad se vocat nos.

Auferte clamat lectulos
Egros sopore desides:
Castiq; recti ac sobrii
Vigilate iam sum proximus.

Christus (clamat) idest vocat et precipit nobis dicens (o desides) idest o pigri (auferte) idest relinquite (lectulos egros). i. carnalitatem vel corda vestra (sopore). i. peccato irretitam aut insequẽtes libidinẽ. & vigilate caste postulãtes (recte) non tortuose (sobrie) non ebrie. Et bene debetis facere hoc: q2 ego (xp̃s iã proxim9 sum) vobis. Uel secũdũ aliã litterã. o (casti) anima & corpore & o (recti) verbo & opere (sobrii) idest temperati cibo & potu (vigilate iam sum proximus.

¶ Iesum clamus uocibus
Flentes precantes sobrie
Intenta supplicatio
Dormire cor mundum uetat.

❧ Et qr christ⁹ est primus o fratres (clamus).i.vocem (iesum) vos dico (flētes pcantes).i.cū fletu rogātes illū (sobrie).i. cū sobrietate sine omni feditate (intēta supplicatio).i. assidua deprecatio (vetat cor mūdum dormire) idest in aliquo mortali peccato manere.

¶ Tu christe somnum discute
Tu rumpe noctis uincula:
Tu solue peccatum uetus
Nouumq; lumen ingere.

❧ O tu christe (discute).i. dissipa vel (discute).i. diuide (somnum) idest peccatum vel diabolū ne nos decipiat (ꝛ tu rumpe) discutiendo (vincula noctis).i. diaboli vel penas inferni: que dicuntur nox. vt nos non decipiāt (tu solue peccatum vetus) idest originale (et ingere) idest immite (nouum lumen) idest spiritum sanctum qui dicitur nouus: quia eijciēdo a nobis vetera et peccata nos renouat lumine gratie.

¶ Carmē est quale illud primo dierum. Canitur ad horas uespertinas feria tertia: quo die quia terra protulit herbam uirērem: petit nostra peccata gratie uigore mundari.

Telluris ingens conditor
Mūdi solum qui eruens
Pulsis aque molestiis
Terram dedisti immobilem.

❧ Materia hui⁹ hymni est dēpcatio quā facim⁹ ad deū: vt sicut deus pater fecit celū ꝛ terrā: ꝛ diuisit supiora ab iferioribus: ita sua pietate nr̄a pctā dimittat. Et sicut dedit terrā immobilē vt faceret fructū gratū: ita faciat mēbra nostra acceptabilia ad fructificandū sibi. (O ingēs cōditor telluris).i. toti⁹ orbis (qui eruens).i. diui dens (solum mundi ab aquis).s. ab inferioribus ꝛ a superioribus (atq;) pro ꝛ (dedisti terram immobilem) ꝛ hoc (pulsis molestijs) idest elementis que valde molesta erant dum inter se essent confusa idest simul mixta.

¶ Vt germen aptum proferens
Fuluis decora floribus.
Fecunda fructu sisteret
Pastumq; gratum redderet.

❧ Ut) illa terra.s. (proferens).i. producēs (germen aptum) i. congruum hominibus (sisteret).i. permaneret (fecunda).i. abundans ꝛ fertilis (fructu) acceptabili. illa dico (decora).i. speciosa (fuluis floribus) idest rubeis et albis (q;) pro ꝛ (redderet gratum pastum) acceptabilem tam hominibus q̄ pecudibus.

¶ Mentis peruste uulnera
Munda uigore gratie:
Vt facta fletu diluat
Motusq; prauos atterat.

❧ O christe (munda).i. purga (vulnera peruste mentis) idest peccata vel flammas anime peccatricis ꝛ hoc (vigore gratie) idest spūs sancti (vt diluat facta) idest emēdet peccata cōmissa (fletu) idest gemitu. atterat.i. auertat (prauos mot⁹) idest refrenet nostros prauos actus. ¶ Alias vigoris gratia.i. mediante gratia sancti spiritus qui est fons et origo totius gratie.

¶ Iussis tuis obtemperet
Nullis malis approximet.
Bonis repleri gaudeat.
Et mortis actum nesciat.

❧ Et mens illuminata (obtemperet iussis tuis) idest obediat mandatis tuis (et non approximet) idest non accedat vel appropinquet (malis vitiis) scilicet operibus: sed gaudeat impleri bonis operibus (ꝛ nesciat actum mortis) idest non cognoscat mortale peccatum vel penas inferni.

Carmen est quale illud primo dierum. Canitur ad horas nocturnas Feria.iiii. Surgentibus per noctis somnum ad confitendum christo: petit peccatorum condonationem.

Erum creator optime
Rectorq; noster aspice
Nos a quiete noxia
Mersos sopore libera.

¶ Te christe sancte poscimus
Ignosce tu criminibus:
Ad confitendum surgimus
Morasq; noctis rumpimus.

¶ Mentes manusq; tollimus
Prophetam sicut nouimus:
Nobis gerendum precipit
Paulusq; gestis censuit.

¶ Vides malum quod gessimus
Occulta nostra pandimus:
Preces gementes fundimus
Dimitte quod peccauimus.

Materia huius hymni est inuocatio ad deum vt dignetur criminibus nostris ignoscere: vt sicut surgim⁹ de lecto ⁊ rūpimus noctē: sic christus rūpat peccata (o optime creator oīm rerum) ⁊ o rector aspice nos. i. libera nos (a quiete noxia) q2 q̄ carnē oblectāt noxia sunt sancte anime. nos dico (libera) redime (mersos). i. obrutos (sopore) idest pctō.

Ideo poscim⁹). i. deprecamur te o (sctē xp̄e ignosce). i. parce culpis oibus (vel ignosce tu criminib⁹) nr̄is oib⁹ (surgim⁹) de virtute in virtutē. s. cōfitēdo pctā ⁊ (rūpim⁹ moras). i. impedimēta (noctis) idest diaboli.

Tollimus). i. subleuamus (mentes). i. cogitatiōes (⁊ manus). i. opationes (sicut no
ps cxviii. uimus ꝓphetā). s. dauid (qui precipit). i. iubet uobis (gerendum) idest faciendum dicēs media nocte. ⁊c. (Et paulus censuit). i. scripturis suis indicauit dicēs. Hora est iam nos de somno surgere (gestis) idest factis.

O deus (vides malū quod gessim⁹). i. fecimus ⁊ ideo (pādimus occulta nr̄a). i. peccata. s. per cōfessionē (gemētes). i. suspirātes (fundimus tibi preces) ⁊ ideo (dimitte) idest dona (qđ peccauimus) idest deliquimus.

¶ Carmen est quale illud primo dierum. Canitur ad laudes matutinas. Feria. iiii.

NOx & tenebre nobila
Confusa mundi & turbida
Lux intrat: albescit pollus
Christus uenit discedite.

O (nox). i. diabole. ⁊c. Nox aliqñ accipit ꝓ ira, pro tpe: pro diabolo: ⁊ obscuritate ⁊ ideo (o tenebre). i. o pctā: ⁊ nubila discordie hereticoꝝ (⁊ turbida mūdi). i. turbatiōes et seditiōes (ꝯfusa). i. ꝑmixta (discedite). i. recedite. q2 sicut nox diē: sic pctā iustitiā. ⁊ diabolus christū fugit. Recedite inquā ⁊ bene debetis q2 (xp̄s intrat) mētes fideliū (polus). i. corpus (albescit). i. nitescit bonis operib⁹ quid dicā per singula (xp̄s venit) in corda nostra.

¶ Caligo terre scinditur
Percussa solis spiculo:
Rebusq; iam calor redit
Vultu nitentis syderis.

Caligo terre). i. obscuritas nr̄a (scidit) i. diuidit. vł secta hereticoꝝ caligo dico (ꝑcussa radio solis aspectu xp̄i). i. diuino vbo. ⁊ (calor). i. vigor spūs sctī q̄ recessit ꝓpter p̄sentiā tenebraꝝ (iā redit) aiabus nr̄is (vultu nitentis syderis). i. splēdore spūs sctī q̄ est ver⁹ sol.

Additio. Rebusq; iam calor reddit. Melius diceret color quia in nocte omnia videntur subnigra: et adueniente luce reddit color rebus: que3 nox abstulera iux-
Vergili⁹, ta illud. Vergili. Et rebus nox abstulit atra colorem.

¶ Te christe solum nouimus
Te mente pura & simplici
Flendo canendo quesumus
Intende nostris sensibus.

O xp̄e nouimus te solū) redēptorē et illuminatorē (te) ⁊ non aliū pura mēte ⁊ (simplici). i. sine ypocrisi (quesumus flendo) pctā canēdo. i. laudando te (intende) idest p̄be assensum (nostris sensibus). i. intentionibus.

¶ Sunt multa fucis illita
Que luce purgentur tua:

Multa). i. multe vtutes (sunt illita nobis) i. iuncta vel vncta (fucis). i. falsis colorib⁹. Fuc⁹ dr̄ falsus color qui mixtus inter veros colores obfuscat eos (que) omnino (pur-

Tu lux eoy syderis
Vultu sereno illumina.

gentur tua luce) idest tuo splendore benedico tua luce quia o tu christe es lux (eoy syderis) idest orientalis: scilicet patris: et ideo (illumina nos sereno vultu) idest claritate spiritus sancti.

Additio. Fucus color ceruleus est: nam licet sumatur pro animali furtim mella apū devoranti: tamen secundum Servium herba est qua tinguntur vestes ꝛ verus color amittitur ꝛ per translationem sumitur pro fraude seu astucia ꝛ insidiis quibus veritas occultatur vt Teren. fucum factum mulieri. inde est fuco. as. quod est coloro. as. Verg. ii. georgi. Alba neq; assirio fucatur lana veneno. inde etiam fucilis. pe. cor i. falsus. Fucus. Fuco. as. Vergili⁹.

¶ Carmen est quale illud primo dierum. Canitur ad horas vespertinas quarta feria: in qua sol & luna creati sunt. itaq; illorum officia commemorat petitq; cor nostrum illustrari.

CEli deus sanctissime
Qui lucidū centrū poli:
Candore pingis igneo
Augens decoro lumine.

Materia hui⁹ hymni est laus quā consona voce. s. corde ꝛ ope tenemur deo psolvere: ideo. s. q: ad vtilitatē nr̄i oīa cōstruxit ꝛ fecit vt celū ꝛ terrā ꝛ multa alia. Primo fecit celū ꝛ terrā: postea mare: quarta die solē ꝛ lunā. ꝛc. itē vt ad bravīū sue remunerationis nobis pateat accessus p̄terita ꝛ p̄sentia dimittēdo pctā nos ad sui amorē faciat pvenire (O sanctissime deus celi qui pingis). i. decoras (lucidū poli centrū). i. spaciū vel punctū poli vel zodiacū per quē signa decurrūt. zodias animal interp̄tatur. cētrū est medietas spere. Hic posuit centrum pro celo. idest partem pro toto (igneo candore). i. splendore tu dico (augēs decoro lumine) idest claritate. s. centrum poli cum pictura. s. claritate stellarum. Zodias Centrum

¶ Quarto dieqꝫ qui flammeam
Solis rotam constituens.
Lune ministrans ordinem
Vagosq; cursus syderum.

Tu qui cōstitues rotā (solis flāmeā). i. ardētē q̄rto die. Notādū est q: p q̄ttuor dies mūdus sine sole p̄māsit. Prima die facta est angelica creatura. Scd̄a die celū ꝛ aer. Tercia die terra ꝛ aqua. Quarta die sol ꝛ luna. Quinta die pisces ꝛ aves. Sexta die animalia ꝛ hoīes (ꝛ tu es ministrans) tribuens (ordinē lune et vagos) idest varios (syderū cursus) idest stellarum motus: quia non currunt curso eodem semper stelle vel quantum ad planetas est vagus cursus alius est enim cursus lune alius cursus solis. alius syderum. Operationes dierū.

¶ Vt noctibus uel lumini
Diteptionis terminum:
Primordiis & mensium
Signum daret notissimum.

Et quare: vt luna daret (terminum direptionis) idest separationis vel divisiōis noctibus. vel etiam lumini diei vt daret notissimum signū primordiis idest principiis (mensium) quia mensis habet. xxx. dies paulo plus vel minus.

¶ Illumina cor hominum
Absterge sordes mentium:
Resolue culpe uinculum
Euerte moles criminum.

Et quia tu fecisti hec omnia: illumina cor hominum et absterge sordes) idest pravas cogitationes mentium nostrarum (resolue culpe vinculum everte moles criminum) idest magnitudines peccatorum.

¶ Carmen est quale illud primo dierū. Canitur ad horas nocturnas feria. v. Petimus a christo per noctis tenebras ut animi caligine excussa lumen gratie in nobis infundat.

NOx atra rerum contegit
Terre colores omnium
Nos cōfitētes poscimus
Te iuste iudex cordium.

Materia huius hymni est rogare deū vt ipse caliginem mentis ac corporis a nobis expellat. Rogamus etiam in hoc clementiā dei vt nos defendat ab hoste antiquo ꝛ expellat intrinsecam obscuritatem ꝛ mentis ꝛ cor

poris caliginem ꝛ sui luminis claritatem concedat.(Atra nox) idest diabolus vel peccatū (contegit) idest obtenebrat (colores omnium rerū terre) quia noctis obscuritas omnia contegit ꝛ colores herbarum ꝛ ceterarum rerum in suis profundis tenebris obducit ꝛ sepellit. Sed cū hoc sit nunc ꝙ lucē syderis habeamus in mente ꝛ hoc in medijs noctibus.i. quando mundus sedet in tenebris ꝛ plus semꝑ crescunt incēdia carnis: surgamus confitētes deum.s.iudicē cordiū nostroꝝ. ꝛ rogemus iudicē vt auferat a nobis caliginem peccatorum ꝛ det nobis sue gratie dulcedinem. Et ideo cum nox atra contegit.i. tenebrosos reddit colores omnium rerum terre (nos confitentes) tibi peccata nostra (poscimus te).i. poscimꝰ ea que sunt vite.s.misericordiam (te dico o iuste iudex cordium).i. animarū nostrarū. ꝛ quare.

Ut auferas piacula) idest grauia peccata (ꝛ abluas mentis sordes) idest suggestiones diabolicas que pungunt nos. ꝛ (xpe dones gratiam) sancti spiritus (vt crimina arceantur) idest expellantur: ꝛ quare.

¶ Vt auferas piacula
Sordesq; mentis abluas
Donesq; chtiste gratiam
Vt arceantur crimina.

Dico ꝙ expellantur crimina. ꝛ q̄re? q: ecce mēs impia).i. peccatrix (torpet).i. pigrescit (quā mētē culpa noxia).i. mala (mordet) idest ligatam tenet (ꝛ mens gestit) idest cupit (tollere) idest depellere a se (obscura).i. peccata ꝛ gestit te querere o redemptor.

¶ Mens ecce torpet impia
Quam culpa mordet noxia
Obscura gestit tollere
Et te redemptor querere.

Et quia gestit te (repelle intrinsecus). idest examina (caliginem) cecitatem peccati (ꝙ maxime) idest multum vt illa mens(gaudeat se collocari in beato lumine) idest eterna beatitudine.

¶ Repelle tu caliginem
Intrinsecus q̄ maxime:
Vt in beato gaudeat
Se collocari lumine.

¶ Carmen est quale illud primo dictū. Canitur ad laudes matutinas feria quinta. Veniente luce petit a nobis abigi tenebras peccatorum cum maxime habeamus iudicem cuncta cernentem.

Iste hymnꝰ cōtinet idē cū supiori hymno: sed intētio versus hec est.s. ne oculi peccēt Hic ponit anapestus ꝓ spondeo ꝛ spōdeꝰ secūdo loco ponit ꝓ iābo. Nox vsq; modo texit colores terre: sꝫ modo discedit q: (ecce lux aurea).i. euangelica predicatio (surgit) i cor: da nostra ꝛ ideo omnis cecitas (pallēs).i. diabolus (fatiscat).i. euanescat. quia cecitas (traxit).i. duxit (nosmetipsos in ꝑces).i. in ruinam vel in precipitiuꝫ (diu) idest. multum deuio errore.

Lux ecce surgit aurea
Pallens fatiscat cecitas:
Que nosme t ipꝫ ceps diu
Errore traxit deuio.

Dixit ꝙ lux surrexit ꝛ ideo (hec lux cōferat nobis serenum) idest virtutem spiritus sancti ꝛ (prestet nos puros) idest donet nobis puritatem anime (sibi) idest ad honorem suum. ꝛ hoc sic (vt nihil loquamur subdolum) idest deceptiuum (ꝛ nihil voluamus obscurum).i. nullum cogitemus peccatum.

¶ Hæc lux serenum conferat
Purosq; nos prestet sibi:
Nihil loquamur subdolum
Voluamus obscurum nihil.

Tota dies) idest totū tempus vite nr̄e (decurrat sic) vt nō loquēdo subdolū (nec lingua mēdax sit).i. ne dicat mēdaciū (nec manus peccēt).i. nō faciant aut operētur aliq̄d mali (nec oculi lubrici peccēt).i. vidēdo ꝛ concupiscēdo illicita (nec noxa).i. culpa (īquinet) i. nō polluat corpus nostrum.

¶ Sic tota decurrat dies
Nec lingua mendax nec manus:
Oculi ne peccent lubrici
Nec noxa corpus inquinet.

¶ Speculator astat desuper
Quinos diebus omnibus:
Actusq; nostros prospicit
A luce prima in uesperum.

Et nolite peccare qr (speculator).i.dñs (astat).i.ꝓspicit (desup).i.de celo (qui nos oībus diebus).i.quottidie ⁊ (actus nr̃os ꝓspicit).i.videt et cōsiderat (a prima luce).i. a natiuitate (in vesperū) vsq; in noctem.

¶ Carmē est quale illud primo dierum. Canitur ad horas uespertinas quinta feria. quo die quia ex aqua pisces & aues create sunt: petit ut non deprimamur peccato nec extollamur superbia.

In hoc hymno cōtinet̃ qd deus fecit i q̃nto die.s.creauit pisces ⁊ aues ex aq̃ ⁊ ipsorū q̃ ex aq̃ fecit partē imisit gurgiti vt pisces: partim leuauit in aera vt aues. Creauit q̃q; cete grādia bñdixitq; eis dicēs. Crescite ⁊ multiplicamini ⁊ replete aq̃s maris: auesq; multiplicētur sup terrā. Pisces ⁊ aues de aqua sunt orti. sed aues nō comedūtur in omni tp̃e vt pisces. qđ ideo fit: qr aues p coitū generātur: vt ⁊ nos gñam᷒. qđ nō est in piscib᷒. vel qr sunt calidioris nature. Intēdit etiā autor rogare deū vt nos q̃ sumus abluti sacro baptismate sic fuet: vt nesciam᷒ lapsus criminū ⁊ vt mala culpa nō deprimat nos.i.criminalia pctā. Natura piscium ⁊ auiū vna.

Agne deus potētie
Qui ex aq̃s ortū genus:
Partim remittis gurgiti
Partim leuas in aera.

(O de᷒ magne potētie q̃ remittis gen᷒).i.pisces ⁊ aues. gen᷒ dico (ortū ex aq̃s).s. baptismatis (partim gurgiti).i.in mari.i.in inferno vt pisces.i.malos hoīes (⁊ leuas partim in aera) vt aues.i.bonos homines.q.d. Sicut in aere aues collocasti: ita in celo hoīes vel sctōs.

¶ Dimersa limphis imprimens
Subuecta celis irrogans:
Vt stirpe una prodita
Diuersa rapiant loca.

Tu dico (iprimēs).i. submergēs (dimersa).i.deorsum mersa vt pisces.i.malos hoīes (lymphis).i.aq̃s īfernalib᷒ (⁊ irrogās).i. sublevās (subuecta).i.sursum vecta vt aues.i.puros hoīes (prodita) i.orta (vna stirpe).i.vno baptismate renati (rapiant) idest accipiant (diuersa loca) vt aera ⁊ aquam idest vitam eternam aut eternam damnationem.

¶ Largire cunctis seruulis
Quos mundat unda sanguinis:
Nescire lapsus criminum
Nec ferre mortis tedium.

Et tu q̃ oīa fecisti largire).i.tribue hoc s.(nescire lapsus criminū).i.casum illū: qui i baptismo dimissus est (cunctis seruulis) tuis (quos vnda sanguinis) tui mūdat a pctō nec pro ⁊ nō tribue nos (ferre).i. portare vel habere (tediū mortis).i.penā diaboli.

¶ Vt culpa nullum deprimat
Nullum leuet iactantia:
Elisa mens ne concidat
Elata mens ne corruat.

Ad hoc largire (vt culpa).i. graue peccatū (nō dprimat).i.aggrauet vel aggrauat vllū xp̃ianū (⁊ iactātia).i.supbia de bōis (nō leuet).i.nō tollat vllū (⁊ mēs elisa) .i. pcussa vel vulnerata a vitiis (ne cōcidat).i.non incidat in desperationē (ne), ꝑ ⁊ (elata mens) .i. inflata p supbiā (ne corruat) in infernum.

¶ Carmen est quale illud primo dierū. Canitur ad horas nocturnas feria sexta. petit a deo medicinā peccatorū iam preteritorum: & antidotum quo premuniamur ab instantibus peccatis.

Vtrinitatis unitas
Orbē potēter qui regis.
Attende laudum cātica
Que excubantes psallimus.

In hoc hymno nos hortatur auctor de somno surgere ⁊ medelam vitiorū querere intendit etiā in hoc hymno ipsam trinitatē laudare vel inuocare per quā mūdus regitur vt impleat nos suo lumine: vt quicquid peccauimus fraude demonū ipse christ᷒ ab-

stergat celitus. O (tu vnitas) .i. o tu sancte spiritus qui procedis a patre et a filio (trinitatis) vnus deus in trinitate (qui regis) .i. qui gubernas (potenter) idest potentia tua (orbem) .i. mundum (intende) .i. respice vel ausculta (laudum cantica) idest carmina hymnorū nostrorum (que) cantica (excubantes) .i. vigilantes (psallimus) .i. cantamus.

Lectꝰ vnde.

Nam consurgimus omnes lectulo) .i. desida. Lectus dicitur ab electis et mollibus herbis sup quas antiqui requiescebāt (quieto tempore) idest in horis noctis. et ad quid (vt flagitemus) idest imploremus (a te medelam omnium vulnerum) .i. indulgentiā omnium peccatorum nostrorum.

Nam lectulo consurgimus
Noctis quieto tempore:
Vt flagitemus uulnerum
A te medelam omnium.

Quo pro. vt et (vt potestas glorie tue) idest tue laudis (abstergat) idest abluat (celitus) idest diuinitus illud peccatū et quicquid vitiorum .i. peccatorum (deliquimus) .i. fraude vel deceptione demonum peccauimus in noctibus .i. in tenebris vitiorum.

Quo fraude quicquid demonū
In noctibus deliquimus:
Abstergat illud celitus
Tue potestas glorie.

Ne) pro et. et pro non (nostrū corpus nō sit sordidū) .i. pollutū vel fetidū (nec torpor) .i. pigritia vel malicia (cordiū) nostrorum (instet nobis et ardor spiritꝰ) idest amor vel gratia spiritus sancti (nō tepescat) .i. non deficiat in nobis (contagio) idest propter maculaz vel inquinationem (criminis). idest peccati.

Ne corpus adsit sordidum
Nec torpor instet cordium:
Nec criminis contagio
Tepescat ardor spiritus.

Ut amor tue grē non deficiat in nobis (ob hoc) idest ꝓpter hoc (o redemptor quesumus te reple nos tuo lumine) idest splendore (per quod) lumen (nō ruamur vllis actibus) idest non cadamus vllis peccatis (circulis dierum) idest in reuolutionibus dierum.

Ob hoc redemptor quesumus
Reple tuo nos lumine:
Per quod dierum circulis
Nullis ruamur actibus.

Carmen est quale illud primo dierum. Canitur ad laudes matutinas Feria sexta: quia iam lux solis aduentat. Petit ut illustremur diuina luce quo permaneamus in spe fide & charitate.

Materia huius hymni est inuocatio ad christum filium beate Marie virginis vt dignetur nobis suam misericordiam tribuere et dexteram porrigere vt mereamur corroborationem fidei spei et charitatis obtinere. o christe tu dico (eterna gloria celi) idest angelorum: vel quia pater per te glorificatur et (o beata spes mortalium) idest christianorum et (o vnice celsitonantis) idest celestis patris secundum diuinitatem et (o proles) idest filī (caste virginis) secundum humanitatem.

Terna celi gloria
Beata spes mortalium:
Celsi tonantis unice
Casteq; proles uirginis.

Da dexteram) idest auxilium tuū nobis (surgētibus) a vitiis (et ita mens nostra sobria) idest abstinens (exurgat) scilicet ad laudē tuam (q;) pro et (illa flagrans) idest ardens (in laudem) idest cōmemorationem dei (rependat) idest persoluat (debitas grates) scilicet hymnis et canticis deo omnipotenti.

Da dexteram surgentibus
Exurgat & mens sobria:
Flagransq; in laudem dei
Grates rependat debitas.

¶ Ortus refulget lucifer
Sparsamq; lucem nunciat:
Cadit caligo noctium
Lux sancta nos illuminet.

Lucifer. s. stella matutina). i. xp̄s nat⁹ refulget ꝛ nūciat mūdo (lucē sparsam). i. natam ꝛ vndiq; dispsam. ꝛ vere nunciat: q꞉ (caligo noctiū). i. obscuritas diaboli (cadit). i. recedit. ꝛ ideo (lux scā). i. xp̄s q̄ est lux scīfieata (nos illuminet) lumine spūsscti ꝛ sanctificet nos ꝛ saluet nos.

¶ Manensq; nostris sensibus
Noctem repellat sæculi:
Omniq; fine diei
Purgata seruet pectora.

Et ipsa lux manēs). i. pmanens in (nr̄is sensib⁹) i. in nob: q꞉ habem⁹ qnq; sensus corporeos (repellat) a nob (noctē). i. diabolū (scli huius). i. mundi. ꝛ illa lux (seruet pectora) nostra (purgata) a vitijs (omni fine diei). i. oīm tpe vite nostre.

¶ Quæsita iam primum fides
Radicet altis sensibus:
Secunda spes congaudeat
Qua maior extat charitas.

Fides) q̄sita a nob in baptismo (iā primū). i. cito ideo dicit (pmū) q꞉ fides pma cognoiatur inter v̄tutes in illo loco: vbi dicit. Fides spes ꝛc. (radicet). i. ponat radices sensibus nr̄is (altis). i. pfundis (scd̄a spes). i. p spera p quā spē speram⁹ vitā (ꝯgaudeat). i. simul letet ꝛ crescat (qua). s. spe: ꝛ etiā fides charitas extat maior. iusta illō apl̄i. Maior aūt hoꝝ est charitas. Aplus. s.

Additio. Legitur etiam quesita iam pridem fides ꝛ fecunda spes cō. i. fertilis cū meritis bonorum operum. Capi. iiij.

¶ Carmē est quale illud primo pierū. Canitur ad horas uesptinas feria sexta. Quo die quia bestie & reptilia cum hoie creata sunt ꝓpter hoiem purgari a peccato & donari æternis præmiis petit.

PLasmator hominis deus
Qui cuncta solus ordinās:
Humum iubes producere
Reptantis & fere genus.

In hoc hymno cognoscit illud qō fecit de⁹ in sexta die: creatis siqdē reptilib⁹. s. piscibus: auib⁹: ꝛ alijs bestijs: sexta die formauit de⁹ adā ꝛ pfecit eū oīb⁹ aīalib⁹ dicēs. Crescite ꝛ multiplicamini ꝛ replete terrā: ꝛ dñamini piscib⁹ maris ꝛ volatilib⁹ celi ꝛ vniuersis q̄ viuunt sup terrā: posuitq; eū in paradiso delitiaꝝ vt oparet ꝛ custodiret illō. Intēdit itaq; auctor rogare deū: vt sicut fecit hoiem supiorē cūctis aīantib⁹: sic faciat vt nō sit inferior aīalib⁹ ꝓpter pcā sua. ¶ Querit cur de⁹ hoies creauit q̄s malos futuros p̄sciebat: q꞉ sicut p̄uidit q̄d mali eēnt facturi: sic etiā p̄uidebat de malis factis eoꝝ q̄d boni ipse factur⁹ esset: vl' q̄ boni hoies eēnt futuri. O (de⁹ plasmator). i. creator (hois). s. ade (q̄ sol⁹ ordinās cūcta). i. disponēs (iubes ꝓducere). i. ꝓcreare pmittis (humū). i. terrā vel humū. i. ecclīaz. s. bonos ꝛ malos hoies. Ecclīa ē ꝯgregatio fideliū (gen⁹ reptātis) vt serpentū (ꝛ fere). i. bestiaꝝ. quare de⁹ creauit futuros malos. Ecclesia.

fecisti,

¶ Qui magna rerum corpora
Dictu iubentis uiuida:
Vt seruiant per ordinem
Subdens dedisti homini.

Et o tu de⁹ q̄ fecisti (dictu iubētis). i. verbo tuo p̄cipiētis (magna corpa). i. iumēta pecora bestias oīm specieꝝ diuersaꝝ (viuida). i. aīata (ꝛ subdēs). i. supponēs illa aīalia dedisti homini vt s̄uiant p ordinē). i. vt oīa aīalia supposita sint homini q̄dā vt hoies illa aīalia comederēt scz boues oues lepores ꝛ porcos ꝛ talia. ꝛ alia vt illis vterent ꝛ illa eqtarēt: vt equos ꝛ mulos ꝛ sic de ceteris.

¶ Repelle a seruis tuis
Quicquid per immundiciam:
Aut moribus se suggsrit
Aut actibus se interserit:

Et o de⁹ (repelle a s̄uis tuis q̄cq̄d suggerit). i. isfert (sep immūdiciā). i. p aliquā sup̄fluitatē culpā vel turpitudinē vel p sordidaz comestionē (aut morib⁹). i. p prauā ꝯsuetudinē: vt cū aliq̄s postq̄ incepit peccare neq̄t se abstinere: sed vult semp pseuerare (aut inter

ferit se).i.miscet (actibus).i.opationibus.s.cũ mala facimus.

Da pmia).i.remunerationẽ gaudiorũ eternorum (da munera gratiarum) idest dona spiritussancti (dissolue vincula litis) idest dissliga vel disrumpe peccatũ odiũ (astringe) idest coniunge federa pacis) idest contubernia superne pacis.

℄ Da gaudiorum præmia
Da gratiarum munera:
Dissolue litis uincula
Astringe pacis fœdera.

℄ Carmen est quale illud primo dierum. Canitur ad horas nocturnas die sabbato. Surgentibus nocte ad cantandũ. petit ut ardentes igne spũs sancti uitam eternam mereamur.

Materia hui⁹ hymni est cognitionem habere trinitatis in vnitate ⁊ vnitatis in trinitate. Intẽdit ẽt auctor rogare deũ vt cigat lumbos nr̃os cingulo castitatis ⁊ adurat.i. inflãmet vel repleat corda nr̃a igne spũs scti vt casto corpe ⁊ mũdo deo suire mereamur.

Vmme deus clæmentiæ
Mundiq̃ factor machine
Vnus potentialiter
Trinus personaliter.

(O de⁹ summe clemẽtie).i.alte pietatis ⁊ o (factor).i. cõpositor (machine).i.structure (mundi tu dico vnus potentialiter).i.in potenti.secundum diuinitatem (⁊ trinus personaliter).i. trinus in personis.

Et tu pius) noiatiuus p vocatiuo (suscipe benigne nr̃os flet⁹).i.lachrymas (cũ canticis).i.cũ hymnis vel laudib⁹ (quo) p vt (fruamur te larg⁹).i.amplius ⁊ hoc (corde puro).i. mũdo (sordidus).i.a vitiis.

℄ Nostros pius cum canticis
Fletus benigne suscipe:
Quo corde puro sordibus
Te perfruamur largius.

Adure).i.accende (igne cõgruo).i. spũ sctõ (lũbos nr̃os ⁊ iecur).s.epar morbiduz ad morbũ ⁊ pcm̃ inclinatũ. Et nota φ hec tria iecur: cerebrũ lumbi cogũt hoiem peccare vt sint accincti.i.vt lumbi sint casti ɔtra libidinẽ (ppetim).i.semp (remoto pessimo luxu).i. iniquo luxu.i.remota pessima luxuria ⁊ alia viria sint procul.

Tria cogũt hoiez peccare.

℄ Lumbos iecurq̃ morbidum
Adure igne congruo:
Accincti ut sit perpetim
Luxu remoto pessimo.

Vt qq̃.i.qcũq̃ (ɔcinendo).i. psallendo (rũpimus).i.dũ vigilam⁹.s.diuidimus horas noctiũ oẽs ditemur. diuites efficiamur (afatim).i.abũdãter (donis btẽ patrie).i.btitudine.s.patrie celestis.

℄ Vt quiq̃ horas noctium
Nunc concinendo rumpimus:
Donis beate patrie
Ditemur omnes afatim.

℄ Carmẽ est quale illud primo dierũ. Canitur ad laudes matutinas die sabbato. facta mentione lucis aduentãtis: petit illustrati diuina luce ut fruamur cognitione dei post mortem.

¶ Hymnus iste ɔtinuat supiori ita nos rumpimus horas noctium vt nos omnes ditemur idest diuites simus in xp̃o ⁊ ecce aurora.i.xp̃s iam spargit polũ.i.illuminat corda hominũ. Hortatur etiã nos vt taliter nos habeamus in hoc sclo vel in mane vt ad illũ vltimũ mane venire possim⁹ ⁊ audire mereamur.s. Venite bñdicti pr̃is mei ⁊c̃. nam finito mundi termino pctores ppetue tenebris obscuritatis tradent. Fidelibus vero ⁊ iustis q in hac vita sunt nõ in noctẽ: sed in lucẽ gloriã ⁊ premium effluet.i.abundãter clarescet. ⁊ hoc est quod precamur (Aurora) idest christus (spargit polum) idest illuminat mentes vel ecclesiam (⁊ dies illabitur) idest immergitur (terris

Vrora iam spargit polũ
Terris dies illabitur:
Lucis resultat spiculum
Discedat omne lubricũm.

ꝛ speculum) idest pulchritudo vel aspectus lucis idest claritas resultat. ꝛ ideo (omne lubricum) idest omne peccatum) discedat a nobis.

Phantasma noctis decidat
Mentis reatus subruat:
Quicquid tenebris horridum
Nos attulit culpe cadat.

Phantasma). i. phantasia vel illusio (noctis) idest diaboli (decidat). i. cadat vel ruat (reatus) idest culpa (mentis subruat). i. cadat a nobis (ꝛ quicquid horridum). i. difforme (culpe nox) idest diabolus vel nocturna cogitatio (attulit nobis in tenebris) cadat a nobis.

Vt mane illud vltimum
Quod præstolamur cernui:
In lucem nobis effluat
Dum hoc canore concrepat.

Vt mane illud vltimum). i. iudicium futurum vel charitas. i. aduētꝰ xp̄i (qđ mane cernui). i. inclinati (p̄stolamur) speramꝰ vel spectamus (effluat). i. eueniat (nobis in lucē dn̄i hoc). i. nox (concrepat). i. resonat (canore). i. cātu vel laude.

Carmen est quale illud primo dierum. Canitur ad horas uespertinas die sabbato quia iam sol tendit ad occasum: petit diuino lumine illustrari: hortaturq; deum omni tempore laudare.

O Lux beata trinitas
Et principalis unitas
Iam sol recedit igneus
Infunde lumen cordibus.

In hoc hymno materia sumitur circa qualitatem tp̄is die recedente ꝛ nocte adueniente. intendit inuocare trinum deū in p̄sonis ꝛ trinitatem in vnitate vt fundat in cordibus nostris lumen sp̄ūsancti vt supplices mereamur laudare deū. s. in p̄speris ꝛ in aduersis. ꝛ ita p̄cedat nobis transire diem ꝛ noctem sine peccato ꝛ sine impedimento sathane ꝛ hoc est (o beata trinitas). i. o deus lux hoīm vel mundi vel angeloꝝ (ꝛ vnitas p̄ncipalis). i. q̄ habet p̄ncipatum super angelos (sol). i. xp̄s (igneus recedit) a nobis iam ideo (infunde lumen). i. sp̄m (cordibus nr̄is). i. sensibus vt illud habere mereamur.

Te mane laudum carmine:
Te deprecemur uesperi:
Te nostra supplex gloria
Per cuncta laudet sæcula.

Dico infunde sp̄m sanctum vt deprecemur te ꝛ vt adiuues nos in principio vel mane. i. in tp̄e matutino laudum (carmine) sero mane meridie ꝛ tota die debemus laudare deum. ꝛ orare per singulas horas. s. quotidie ꝛ omnibus horis in omni tp̄e. Unde ait propheta. Uespere ꝛ mane meridie ꝛc. (deprecemur vesperi). i. in fine mundi (nostra supplex). i. humilis gloria laudet te (per cuncta sc̄la). i. per omnia secula ꝛ hoc perpetue idest sine fine.

Carmen est dimetrum iambicum magna ex parte cacometrum. Canitur aduentus tempore: itaq; & incarnationis christi & utriusq; aduentus illius mentionem facit.

Conditor alme sydERum
Eterna lux credentium:
Christe redēptor omniū
Exaudi preces supplicum.

Materia huius hymni est de aduentu christi et de incarnatione eiusdē. quia deus descendens de celo se exinaniuit formā serui accipiens. et humiliauit se vsq; ad mortem ꝛ qualiter egressus est de honestissima clausula v̄ginis tanq̄ sponsus de thalamo suo cui sponte oīa obediūt. s. terrestria celestia ꝛ infernalia. Intendit etiam rogare deū vt p̄ hanc incarnationem nr̄as p̄ces exaudire dignetur ꝛ a sagitta diaboli liberare. O (conditor) qui est compositor (alme syderum). i. stellarū

o(eterna lux credentium).i.xpianoꝝ fidelium.o(xpe redemptor oium) hoim(exaudi pces supplicum) i.humilium tibi supplicantium.

Alm⁹ vñ. Additio. Cōditor qd ꝛ vñ vide supra in hym. Eterne rex ꝯditor. Alm⁹ aũt ab alendo dr.alit aũt ꝯditor nr.i.creator de⁹ oia q̄ ꝯdedit ꝑ ꝯfuationē qꝛ sicut sine ipso
Vergili⁹. factū est nihil:ita sine ei⁹ ꝯseruatiōe nihil ꝑmaneret in esse iuxta illō Vergi.vi.enei. Pꝛincipio celū ꝛ terras cāposq; liq̄ntes. Luciq;.g.l.t.q;.a. Spūs intus alit.ꝛc. est aũt ꝓpriū dei epithetū ꝛ attributū esse almū. Sydex aũt dicit notāter.nam si supox est ꝯditor.ergo ꝛ inferiox.vt explodat heresis negantiū visibiliū esse ꝯditorē ꝛ eox q̄ sydera ꝛ planetas adorāt aut obseruāt. Eterna lux credentiū tangit in his ṽbis scōm dei būficiū.s. reformationis:qꝛ
Christus. pmū fuit formatiōis. Xps dr a chrismate.i.vnctiōe ꝛ interptat vnctus:qꝛ illi est regale sa-
Redēptor cerdotiū in eternū ſm ordinē melchi. Redēptor xo dr a redimēdo.redimo xo a re ꝛ emo.ꝑ
Redimo interpositionē.d.euphonie causa vt est in redeo.bene dr redemptor qꝛ precio sanguinis su-
Exaudire os a captiuitate liberauit.qd summum est beneficium scōm aug. Exaudire plus est quam audire:qꝛ audit deus oēs ꝛ exaudit in noie suo petentes.dicit pces supplicum.nam de⁹ humilia respicit:dando grām.alta vero a longe cognoscit.

(Qui condolens).i.nobiscū dolens vel compatiens(seculum).i.seculares(perire interitu).i pena infernali(saluasti).i.liberasti de potestate diaboli(mundū languidum).i.languentem in peccatis(donans remediū).i.redemptionem tui sanguinis(reis).i.peccatoribus.

Qui condolens interitu
Mortis perite sæculum:
Saluasti mundum languidum
Donans reis remedium.

Seculum Additio. Seculū dr a sequendo se eo quod sequatur atq; in se reuoluatur.est autē ꝓprie seculum spacium centum annoꝝ vt videre est in carmine seculari hora-
Reus. tij Reus dr quicunq; rem suam defendit in iudicio ꝛ licet innocens sit qꝛ contra reū semꝑ est presumptio.accipitur ꝓ nocente vnde dr reus est mortis.

(Vergente mūdi vespe).i.appropinquāte vel declināte fine mūdi:es sic(egressus)supple(vti).ꝑ sicut(spōsus)egredit(de thalamo) egress⁹ inq̄ de (honestissima).i.ō castissima (clausula) i.claustro (ṽgīs marie) mrīs tue.

Vergente mundi uespere
Vti sponsus de thalamo
Egressus honestissima
Virginis matris clausula.

Vergo.is Additio. Vergente a vergo.is si.vel.xi. quod est inclinare descendit. vergente ergo.i.appropinquante ad finē. vnde aplus.postq̄ venit plenitudo tpis misit deꝰ fi.ꝛc.clausula.signanter dixit qꝛ de ea dictū ē mulier circūdabit virū non eni alia vnq̄ꝫ circūdedit saluis vcꝫ pudicitie ṽginalia claustri

Et ideo qꝛ egressus es:vel quia saluasti mūdū(forti potētie cui⁹).i.xpi(oia curuāt genu).i.laudādo ipm(celestia).i.angeli (terrestria).i.hoies(fatent subdita).i.ꝯfitēt illi subiecta esse(nutu).i.spōte ꝛ ad suā voluntatē:et qꝛ obediūt nro saluatori.ꝛ oia clamāt deus me fecit ideo te depcamur.

Cuius forti potentie
Genu curuantur omnia:
Cœlestia terrestria
Nutu fatentur subdita.

Ergo qꝛ ita est(depcamur te o agie).i.o sancte(venture iudex seculi).i.ad iudicium (conserua nos in tempore)in hac vita(a telo hostis perfidi).i.a suggestione diaboli qui sagitta dicitur.

Te deprecamur agie
Venture iudex sæculi:
Conserua nos in tempore
Hostis a telo perfidi.

Et qꝛ deus misit filium suum christū vt nos redimeret:referam⁹ grās ei (laus honor ṽtus glīa deo patri ꝛ filio sctō simul paraclyto).i.consolatori(in sempiterna secula amē.) idest sine fine.

Laus honor uirtus gloria
Deo patri & filio:
Sancto simul paraclyto
In sempiterna sæcula. Amen.

Carmen est quale illud primo dierum. Canitur tpe aduentus xpi. itaq̃ cõmemorata illius æterna generatiõe primi aduentus in quo carnem assumpsit: & secundi quo uenturus est meminit.

Erbũ supernum ꝓdiens
A patre olim exiens
Qui natus orbi subuenis
Cursu decliui temporis.

Iste hymnꝰ agit de supradicta materia ⁊ ꝯtinuat̃ supiori. ita xp̃s egressus est de vtero v̄ginali vti spõsus de thalamo suo. et ideo oĩa ei humiliant̃. ⁊ nõ est miruz q2 ipse descendit de pr̃e. i. de celo. ⁊ hec est respõsio ꝯtra hereticos q̃ dicebãt xp̃m venisse sed nõ de pr̃e. qbus rñdẽdũ est. (O supnũ v̄bũ). i. dei filius (ꝓdiẽs). i. manifestãs te ineffabiliter (a pr̃e olim exiẽs) qñ incarnatꝰ es (q̃ de matre natꝰ subuenis). i. succurris (orbi) ꝑdito (cursu). i. plenitudine (tp̄is decliui). i. ꝓni vel declinati ad finem seculi.

Illumina nunc pectora
Tuoq̃ amore concrema:
Audito ut præconio
Sint pulsa tandem lubrica.

Et tu q̃ es talis illumina nũc in p̄senti tuo lumine nr̃a pectora (⁊ ꝯcrema). i. accende (tuo amore). i. tua gr̃a (vt audito p̄conio) idest p̄dicatiõe aplõꝝ: vel audito p̄conio ꝓphetarum (lubrica). i. peccata (sint pulsa) a nostris cordibus (tandẽ) in fine separatiõis corpis ⁊ anime.

Iudexq̃ cum post aderis
Rimari facta pectoris:
Reddens uicem pro abditis
Iustisq̃ regnum pro bonis.

Et o tu supnũ v̄bũ). i. o fili dei (cũ aderis) idest affueris vel adueneris (iudex post). i. in fine mũdi (rimari). i. expiri vel inq̄rere (facta pectoris). i. pcc̃a cogitationũ. (⁊ sis reddens vicẽ). i. remunerationẽ (ꝓ abditis). i. ꝓ occultis pcc̃is. (⁊ iustis). i. scĩs regnũ eternũ ꝓ bonis opibꝰ q̃ in p̄senti sc̃lo opati sunt.

Non demum arctemur malis
Pro qualitate criminis:
Sed cum beatis compotes
Simus perennes celibes.

Et nõ arctemur). i. nõ ꝯstringamur (demũ). i. ad vltimũ malũ (ꝓ q̄litate criminis) idest ꝓ magnitudine vel cumulo pctõꝝ (sed simus cõpotes). i. simul potẽtes simus (cum beatis) idest sanctis (perennes). i. perpetualiter vel pennes. i. habitatores celoꝝ (celibes). i. celestẽ vitã ducentes.

Carmen est dimetrũ iambicũ ex parte cacometrũ. Canitur aduentus xp̄i tpe. Et facit mentionẽ utriusq̃ aduentus sicut in superioribus hymnis factum est.

Ox clara ecce intonat
Obscura quæq̃ increpat:
Pellãtur eminus somnia
Ab æthere xp̃s ꝓmicat.

Materia huiꝰ hymni idẽ est qð i supradicto hymno dictũ ẽ supiꝰ q̃ xp̃s venit oliz a pr̃e: q2 ecce vox. i. p̄dicatio xp̄i intonat (ecce clara vox). i. ioãnes celestis (itonat). i. terribiliter p̄dicat de nube carnis penitẽtiã (⁊ increpat q̃q̃ obscura). i. oĩa vitia vel pcc̃a. ⁊ ideo oĩa (somnia). i. vana ⁊ muta pcc̃a (pellãt̃ eminꝰ). i. lõge q2 (xp̃s iã ꝓmicat). i. fulget (ab ethere). i. de celo. i. vł a diuĩa scriptura. ¶ Eminꝰ pe. co. significat de lõginq̃ loco. q. extra manẽs vł q. e manibꝰ vt telũ qð eminꝰ iacit̃. Vox pfecta ẽ alta. clara. suauis. alta vt clamare i sublimis sufficiat clara vt aures audiẽtiũ adipleat. suauis vt aures audiẽtiũ blãdiat̃. Si qd ex his defuerit pfecta vox nõ erit. Hec isidorꝰ. Eminus.

Mens iam resurgat torpida
Que sorde extat saucia:
Sidus refulget iam nouum
Vt tollat omne noxium.

Et ideo (mens nr̃a torpida). i. pigra (resurgat) a vitiis (q̃ mens extat saucia). i. manet vulnerata (sorde). i. pcc̃o. bede dicit q̃ surgat mẽs q2 (sydus). i. xp̃s (refulget) ꝑ spũ sanctum (nouũ). i. de v̄gine natum (vt tollat). i.

remoueat a nobis (emenorū) i. pctm.

Agnus) i. dei filius (mittit esursum) i. de celis (laxare) i. ꝯdonare (debitū) i. originale pctm vel penas pctī (gratis) i. dono vł spōte sua: ⁊ sine aliq̄ remuneratione. ⁊ ideo (oēs demus vocem cū lachrymis) i. ꝯfessionem peccatoꝝ (ꝓ indulgentia) i. ꝓ remissione peccatoꝝ.

Bene dico demus vocē cū lachrymis: vt cū ille agnus (fulserit) i. fulgens aduenerit (scdo) i. aduētu. i. in iudicio ⁊ (horror) i. pauor illius (cinxerit) i. circūdederit (mūdū) idest mūdano. (nos nō puniat) i. non dānet (ꝓ reatu) idest pro peccato (sed pius) i. xp̄s ꝓpitius nobis (nos tunc ꝓtegat) i. defendat a potestate diaboli.

E sursum agnus mittitur
Laxare gratis debitum:
Omnes pro indulgentia
Vocem demus cum lāchrymis.

Secundo ut cum fulserit
Mundumq̄ horror cinxerit
Non pro reatu puniat:
Sed pius tunc nos protegat.

Laus honor uirtus gloria
Deo patri & filio. sancto simul. &c.

Carmen est quale illud primo dierum. Canitur ad horas diurnas tempore natalis xp̄iniani: in quo duplicis ortus eius mentionē facit: in tempore a matre: æternaliter a patre.

Materia hui⁹ hymni est inuocatio ad deū vt veniat oñdere partū v̄ginis sed non ex virili semine: sed diuino spū coopante esse factū ⁊ q̄liter egressus ē a p̄re: ⁊ regressus ad patrē ⁊ q̄liter est eq̄lis p̄ri ⁊ loq̄tur de p̄senti q̄si de futuro. Uel possum⁹ dicere s̄m ira₃ (Ueni redemptor gentiū) i. oñde te illis q̄ in mūdo habuerūt noticiā tui. hoc est. veni redēptor. (O xp̄e redēptor gētiū) i. gētiliū vel iudeorū (veni) in mētibus nr̄is (⁊ oñde partū v̄ginis) marie. ⁊ ideo (omē scl̄m) i. sclares (mirer̄) i. mirent̄ (q̄ talis partus decet deū) vez de spū scō ⁊ maria v̄gine ꝑmanente.

Eni redemptor gentium
Ostende partum uirginis
Miretur omne seculum
Talis decet partus deum.

Uere talis partus decet deū q̄ nō ex virili semine (sed mystico spiramine) i. secreto ⁊ sancto (verbum dei) i. filius dei (factum est caro) i. homo (⁊ fruct⁹ vētris) marie (floruit) idest sicut flos creuit. vnde maria v̄go est: filius eius flos.

Non ex uirili semine
Sed mystico spiramine:
Verbum dei factum caro
Fructusq̄ uentris floruit.

Et ecce (aluus v̄ginis) i. venter marie (tumescit) i. crescit. ⁊ tn̄ (claustra pudoris) i. v̄ginitatis (permanent integra) q̄ v̄ginitas nō est violata (⁊ vexilla) suple oīm v̄tutum. i. miracula (micāt) i. fulgēt vel v̄tutū quarum de⁹ est vexillū. i. custos. ⁊ ideo (de⁹ versatur in templo) quia receptus est a symeone vel versaẗ in templo idest in aluo Marie virginis.

Aluus tumescit uirginis
Claustra pudoris permanēt:
Vexilla uirtutum micant
Versatur in templo deus.

Christus procedens de thalamo suo) i. de vtero virginis: quia illa fuit ille lectus castitatis scilicet (de regia aula pudoris) idest de palatio regali existēs (gygas gemine substantie) idest diuinitati ⁊ humanitatis: quia deus est ⁊ homo. Gigas dicitur eo q̄ inseparabilis et irreuocabilis ad vitam huius mundi occurrit nobis. Unde dauid. Exultauit v gigas ad currendam viam suam. ⁊c̄. (vt alacris currat viam) idest de hoc mundo transea ad patrem.

Quare xp̄s dict⁹ est gigas. Dauid.

Procedens de thalamo suo
Pudoris aula regia:
Gemine gigas substantie
Alacris ut currat uiam.

¶ Egressus eius a patre
Regressus eius ad patrem:
Excursus usq; ad inferos
Recursus ad sedem dei.

Egressus ei⁹ a prẽ) qñ descendit in vterum vginis (regressus ei⁹ ad prẽ3) qñ rediit in celũ. Unde dauid a summo celo egressio ei⁹ ⁊ occursus ei⁹ vsq; ad summũ ei⁹ ⁊ ipe ait in euãgelio. Ego veni a prẽ in mũdũ: iterũ relinquo mũdũ ⁊ vado ad patrẽ (excursus vsq; ad inferos) qñ descendit ad inferna (recursus ad sedẽ dei). i. ad dexterã prĩs.

¶ Equalis eterno patri
Carnis tropheo accingere:
Infirma nostri corporis
Virtute firmans perpeti.

Et o tu xpe (equalis eterno pri) scdm diuinitatem (accingere tropheo). i. victoria carnis scilicet induere carnem: q2 per carne3 triumphauit super diabolũ tu dico (firmãs) idest roborans (perpeti) idest perenni virtute (infirma). i. vita sc3 fragilitates (nrĩ corpis) ⁊ anime.

¶ Præsepe iam fulget tuum
Lumenq; nox spirat nouum:
Quod nulla nox interpollet
Fideq; iugi luceat.

Uere procedis de thalamo (o tu christe quia presepe tuum) idest ecclesia (iam fulget) virtutibus ⁊ (nox spirat) idest emittit (nouũ lumen) idest natum sine peccato qđ lumen (nulla nox) idest nulla obscuritas hereticorũ quia heretici dicunt te non accepisse carne3 (interpollet). i. obscuret (⁊ luceat) lumen tuum (iugi fide). i. assidua virtute.

¶ Carmen est dimetrũ iambicũ cacometrũ. Canitur ad horas diurnas tpe natalis xpi. Facitq; mentionẽ utriusq; ortus xpi sicut in superiori hymno factum est.

Hriste redemptor omniũ
Ex patre patris unice:
Solus ante principium
Natus ineffabiliter.

Materia hui⁹ hymni est inuocatio quã facimus ad xpm vt sicut dignatus est accipere carnem humanam ⁊ illa3 sibi vniceata pces nras exaudire dignetur ⁊ nos a peccatis liberare (O xpe redemptor gentium vel omnium) quia omnes gentes redemisti tuo sanguine ⁊ o tu (vnice) idest. O tu vnigenite (patris ex patre) procedens tu dico (solus natus ineffabiliter) secundum diuinitatem. vnde ait scriptura. Generationem eius quis enarrabit (ante principium) idest ante mundi constitutionem.

¶ Tu lumen tu splendor patris
Tu spes perennis omnium:
Intende quas fundunt preces
Tui per orbem famuli.

O xpe (tu es lumen ⁊ splendor patris) q2 p te prẽ intonuit mundo (tu spes pennis). i. ppetua spes (omniũ intende) i. exaudi pces quas famuli tui fundunt (per orbem) idest p omnes gentes que p vniuersum orbem orãt assidue apud te.

¶ Memento salutis auctor
Quod nostri quondam corporis:
Ex illibata uirgine
Nascendo formam sumpseris.

Dico q debes ad pces nostras intendere. q2 assumpsisti humana3 carnẽ. (O auctor nostre salutis). i. redemptionis (memento) idest recordare (quia sumpseris quondã) idest in tempore (formam). i. similitudinem (nostri corpis ex virgine illibata). i. intacta: quia ante partum ⁊ post partum ⁊ in partu virgo permansit.

¶ Sic presens testatur dies
Currens per anni circulum:
Quod solus a sede patris
Mundi salus adueneris.

Presens dies). i. natiuitatis (testatr sic) ita (currens p anni circulũ). i. p vnum quẽq; annum: q2 tu solus adueneris existens (salus mundi a sede prĩs). i. veniens de celo opatus salutem in medio terre.

(Hunc).i.diem vel auctorem (celum).i.celestes vel stelle p celum stella q̄ apparuit magis.i.tribus regib⁹ vel angeli intelligunt̄ qui pastoribus cum nimio gaudio dixerūt. Gl'ia in excelsis deo ꝛ p(mare)tyranos.vel q꞉ mare se p̄buit calcabile ipsi deo(terra).i.terrena potestas vel pastores(hūc mare)q꞉ magi nauigio venerūt(ꝛ om̄e qd̄ in eis est).s.in celo ꝛ terra(laudat hunc auctorem).i.deū vel p̄rez (tui aduentus)omne dico(exultans cū cantico)idest hymno.

Hunc coelum terra hunc mare
Hunc omne quod in eis est:
Auctorem aduentus tui
Laudat exultans cantico.

Et nō solū terra ꝛ mare laudant te:sed etiaz(nos quoq꞉).i.similiter.q̄ sum⁹ redēpti tuo scō sanguine(ꝯcinim⁹).i.canum⁹(nouuz hymnū).i.nouā laudē(ob diem).i. ꝓpter diē natalis tui.

Nos quoq꞉ qui sancto tuo
Redempti sanguine sumus:
Ob diem natalis tui
Hymnum nouum concinimus.

Carmen est quale illud primo dictum. Canitur ad horas diurnas tempore natalis christi:cōmemorat quemadmodū christus sumpto homine natus est ex maria uirgine.

Sedulius est auctor. In hoc hymno agit̄ de incarnatione dn̄i ꝛ de natiuitate q̄uo puerpa enixa est xp̄z q̄ nō horruit stabulū ꝛ p̄sepe. Et sic cōtinuat̄ supio:i Dixit q꞉ celū terra mare ꝛ om̄e qd̄ in eis est laudat eū p̄ncipē.ꝛ ꝟe q꞉ ab ortu solis vsq꞉ ad occasum vniuersis orbis canit deū.i. laudat.vel aliter.dico q꞉ ei⁹ p̄sepe iā fulget nouo lumine ꝛ ideo canam⁹ xp̄m natū de maria v̄gine p̄ncipē mūdi a solis ortu vsq꞉ ad occasum.(A solis ort⁹ cardine).i.ab origine mūdi. vel(solis)scz ab oriēte solis(vsq꞉ ad limitē terre).i.vsq꞉ ad occidētē(canamus).i.laudemus (xp̄m deū).i.p̄ncipē xp̄m dico(natū de maria v̄gine)vel(natū).i.filiū marie v̄ginis.

A Solis ortus cardine
Adusque terræ limitem:
Christū canam⁹ principē
Natum maria uirgine.

Bene dico q꞉ debem⁹ laudare deū q꞉ (btūs auctor).i.factor(sclī induit).i. assumpsit(fuile corp⁹).i.formā serui ꝛ ꝯditor carnis nr̄e(liberās carnē)nr̄am(carne)sua q꞉ formā hominis assumendo carnez nr̄am liberauit ꝛ quare(ne perderet homines quos cōdidit) idest creauit.

Beatus auctor sæculi.
Seruile corpus induit:
Vt carne carnem liberans
Ne perderet quos condidit.

Et vere induitur:quia(gratia celesti) i. ipse xp̄s(intra viscera caste parentis).i. matris.ꝛ sic(venter puelle baiulat) idest portat (secreta)scilicet celestia que nō nouerat ante conceptionem.

Caste parentis uiscera
Cœlestis intrat gratia:
Venter puelle baiulat
Secreta quæ non nouerat.

Et ꝟe baiulat secreta q̄ nō nouerat. q꞉ (dom⁹).i.alu⁹(pectoris)marie(pudici).i.casti (fit tēplū dei).i.dom⁹ dei(repente).i.cito(domus)dico itacta(nesciēs vir)p carnis cōmixtionē(ꝯcepit).i.portauit(filiū). i. xp̄m.ꝛ hoc ꝟbo opāte.s.v̄tute spūs scī.vel (ꝟbo).i.post ꝟbū q̄ gabriel p̄dixerat ip̄m nascitur. vnde dr̄.Ecce ꝯcipies ꝛ paries filiū.ꝛc.

Domos pudici pectoris
Templum repente fit dei.
Intacta nesciens uirum
Verbo concepit filium.

Gabriel p̄ Luce.i. Ecce ꝯcipies Dico q꞉ ꝯcepit ꝛ vere q꞉ (puerpera).i. maria pariens puer(enixa).i.peperit filium (quem gabriel p̄dixerat)nasciturum ꝛ (quez ioannes clausus aluo matris) scz helisabeth

Enixa est puerpera
Quem gabriel predixerat:
Quem matris aluo gestiens
Clausus ioannes senserat.

¶ Feno iacere pertulit
Presepe non abhorruit
Paruoq; lacte pastus est
Per quem nec ales esurit.

(senserat).i.cognouerat(gestiēs).i.gaudens. Ideo ptulit vel patit famē ꝛ ipse puer i.xp̄s(pertulit).i.passus est (iacere) vel poni (feno)presepis(p̄sepe etiā nō abhorruit).i.refutauit vel repudiauit(p̄sepe).i.stabulū (q;) pro et(pastus est).i.nutritus(paruo lacte) virginis(per quem)scilicet christum(ales).i.nutrix maria a qua nutriebatur ipse christus (nō esurit).i.non patitur famen.maria enim christum portabat ꝛ christus eam regebat. ꝛ quē celum ꝛ terra capere non potuit aluus beate virginis portauit.

Additio. Per quē nec ales esurit.i.maria a qua xp̄s nutriebat non passa est famen. Hoc forte ideo dicit q: matres lactātes pueros magis esuriunt ꝛ sitiūt aliis hoībus.sed maria virgo christū lactabat ꝛ xp̄s ipsam regebat taliter q̄ nec plus esuriuit. nec sitiuit.Et nota q̄ est differētia inter lactare ꝛ lactere.nā illud refert ad matrē:hoc autē ad puerū.vnde versus lacteo lac suggo.lacto lac prebeo nato. Sed dinā virginē mariā ꝛ filiū sitiuisse ꝛ esuriisse sepe legimus.nā pauper erat.ꝛ nec habebat vbi reclinaret caput intelligat ergo de auibus celi.quippe illū lactabat maria:qui volucres celi pascit.vt dr̄ matthei.vj.ꝛ luce.xj.ꝛ in psalmo.cxlvj. Qui dat iumētis escā ipsoꝝ ꝛ pullis coruoꝝ inuocātibꝰ eū.paruo ergo lacte cōtētus est qui oīa animātia nutrit. Et libet vt de coruoꝝ intelligamꝰ pullis.q: corui dicuntur negligere nidum:sed industria sua derelinquūt ibi vermes vt refert plinius quibus pulli nutriūtur hoc aūt non sine prouidentia dei:sine quo nec foliū arboris nec passer ad terram descendit vt refert Hieronymus vnde Job.xxxviij. Quis preparat coruo escam suam quando pulli eius clamant ad deum vagientes eo q̄ non habeāt cibos.q.d.solus deus dicamus ergo ales idest coruus saluo meliori iudicio. Lactare. Lactere. Plinius. Hieronymus. Job.

¶ Gaudet chorus celestium
Et angeli canunt deo
Palamq; fit pastoribus
Pastor creator omnium.

Et q: natus est(chorꝰ).i.societas(celestium).i.spirituū(gaudet ꝛ angeli).i.throni et dominatiōes ꝛ pn̄cipatꝰ ꝛ potestates. Et sic de ceteris(canūt deo gloriā ꝛ pastoꝝ).i.creatoꝝ omniū(fit palam).i.notꝰ ꝛ natiuitas sua fit cognita ꝛ nunciata(pastoribus)iuxta turrim abnam:iuxta quem locum pastores pro consuetudine aderant ꝛ erat illa planicies apta pastoribus illius regionis ad seruandum ibi vigilias noctis super greges eorum.

¶ Carmen est quale illud nocte surgentes. Canitur in festo epiphanie domini:narrat quo pacto magi cum tribus muneribus uenerunt ab oriente quesitum saluatorem nostrum.

NVnciū uob̄ fero de supnis
Natꝰ est xp̄s dn̄ator orbis
In bethleem iude sic eni propheta
Dixerat ante.

Materia huiꝰ hymni est p̄paratio gaudij de natiuitate xp̄i redēptoris ꝛ gaudium annūciatū est nobis p angelū apparētē ꝛ pastoribus in vita dicētē. Annūcio vobis gaudiū magnū.ꝛc. Cuius natiuitatē hec signa ꝛ miracula secuta sunt.s.stella q̄ apparuit magis querentibus deū q̄ duxit eos preuia vsq; ad ipsum. In cuius natiuitate herodes ꝛ quilibet malus cōfundit vel doctrina mala ꝛ pniciositas siue malitia tpis eo nascēte cessauerunt.s.idoloꝝ cultura ꝛ sacrificia vana seditiones ꝛ bella:q: in natiuitate xp̄i pax fuit per vniuersū orbē. Et vox angeli loquētis(fero).i.affero(nūciū vobis de supnis).i.de celo(xp̄s dico dn̄ator orbis)filius dei natus est(in bethleē iude).i.in ciuitate illa que forte accidit tribui iude(enim)pro quia(propheta dixerat)idest prophetauerat sic futurum esse. Signa in natiuitate christi.

¶ Hūc canit letus chorꝰ angeloꝝ
Stella declarat ueniunt eoi
Principes dignū celebrare cultū
Mystica dona.

Chorꝰ angeloꝝ canit hūc).s.xp̄m(chorus dico letꝰ)exultās ꝛ laudās deū(stella) q̄ ducit magos.i.sapiētes(declarat).i.manifestat eis saluatorē(eoi) i. oriētales (p̄ncipes) i.reges(veniūt celebrare) .i.honorare deū.s. p dignū cultū(ꝛ offerre mystica dona.)deo. Stella declarat. Luce.ij.

Additio. Nota qd dicit tres reges magos venisse ad adorandũ dñz. hic aũt reges ideo magi dicti sunt qꝛ sapiẽtes erãt a magnitudine sciẽtie. nã magus dictio est ꝑsica: q̃ apud eos significat sapiẽs. sic eñi ꝑ se magos vocãt sapiẽtes vt greci philosophos. la

Magus et nota. tini sapiẽtes. galli dryudas. egyptũ ꝓphetas siue sacerdotes. Indi gynosophistas ꝛ assiriũ chaldeos a chaldea asie regiõe. Magus etiã apud nos incantator dici potest ex officio.

Th⁹ deo mirrhã trocletẽ humãdo
Brachteas regi chryseas decenti
Dũ coluntunũ meminere trino
Tres dare terna.

Isti tres reges meminere). i. in memoria habuerũt afferre tria mũera. s. aurũ th⁹ ꝛ myrrhã (ꝛ meminere dare). i. offerre deo th⁹ ꝛ myrrhã (trocletẽ). i. rutundã q̃ est arborita dicta a loco vbi nascit̃ ꝛ habet aureũ colorẽ ꝛ

Trocletis Crisis. declinat̃ hec trocletis hui⁹. tis (humando) qꝛ mortalis erat ꝛ meminere deo offerre (bractheas chryseas). i. laminas aureas qꝛ chrisis grece est aurũ latine (regi decenti). i. xp̃o (dũ colũt). i. venerãtur (vnum deum) ꝛ meminere dare tria munera illi (trino). i. trinitati quia vnum sunt pater ꝛ filius ꝛ spiritus sanctus.

Gloriã patri monadi canamus
Cum deo trino genireq; proli:
Flamini necnõ ab utroq; fuso
Corde fideli.

Gliã canam⁹ monadi). i. vnitati trine cũ deo (ꝛ spũi scõ fusu ab vtroq;) vl (trine monadi). i. deo q̃ est trin⁹ i ꝑsonis ꝛ vn⁹ i essentia. dr

Monas. eñi hec monas. adis. ꝛ est grecũ ꝛ signt̃ vnũ (canam⁹ ꝓli diue). i. genite a pr̃e (cũ deo pr̃e) et nõ tm̃ canam⁹ pr̃i sz etiã flamini). i. spiritui sancto (fuso). i. prodeunti (ab vtroq;.)

Carmen est quale illud primo dictũ. Canitur in festo epiphanię hoc est apparitionis dñi: & narrat quemadmodũ magi stella duce uenerũt in berhleẽ: preterea miraculũ in nuptiis factum.

Ostis herodes impie
Christũ uenire qd times:
Non arripit mortalia.
Qui regna dat cœlestia.

Materia hui⁹ hymni est cõclamatio quã facim⁹ ꝯtra herodẽ q̃ audita natiuitate xp̃i amittere regnũ timuit: ideoq; multos

Sedulius est auctor pueros iterfecit. Intẽtio auctoris est tractare de trib⁹ miraculis die epiphie factis. s. de magoꝝ apparitiõe. de aq̃ in vinũ cõuersa ꝛ de xp̃i baptismate. Et nota q hymn⁹ iste cõtinuatur supiori: ita dixi q xp̃s natus est ꝛ ꝑtulit iacere in feno. vnde herodes de natiuitate ei⁹ irat⁹: occidit multos pueros timẽs ne amitteret regnũ. sed nõ deberet: qꝛ ille q̃ rex est regũ ꝛ dñs dñantiũ nõ venit vt ei regnũ auferret: sed totũ mũdũ in tãto crimine inuolutũ a pctis liberaret. O (impie herodes hostis quid) idest cur (times venire xp̃m: ipse non arripit mortalis qui regna dat celestia.

Ibant magi quam uiderant
Stellam sequentes præuiam:
Lumen requirunt lumine
Deum fatentur munere.

Ibãt magi. Magi ibant) quesitũ christũ ꝛ adorare eũ (sequẽtes stellã preuiã). i. precedentẽ (quã

Matth. ij viderant) requirunt (lumen). i. christum (lumine) idest stella (et fatentur deum munere) s. thure auro et mirrha.

Lauacra puri gurgitis
Cœlestis agnus attigit:
Peccata quæ non detulit
Non abluendo sustulit.

Celestis agnus). i. christus (attigit). i. suscepit (lauacra) idest baptismum (puri gurgitis) idest iordanis (ꝛ sustulit) idest abstulit a nobis (abluendo nos per baptismum peccata que non detulit) idest secum non portauit quia immunis erat ꝛ absq; peccato.

Nouum genus potentie
Aque rubescunt hydriæ:
Vinumq; iussa fundere
Mutauit unda originem.

Et ideo dico (nouũ) inauditũ gen⁹ potẽ

Hydrie rubescũt. tie (hydrie rubescũt). i. flauescũt scz aque intromisse. ponit eñi cõtinẽs pro cõtẽto. Et (vn

Ioã. ij. da) idest aqua (iussa fundere vinũ mutauit originem) idest naturam precepto dei.

¶ Carmē est oī lege carminis solutū. Canit ad horas uesptinas in festo diue marie. Cui⁹ patrociniū atq̧ fauorē multipliciter nobis iploramus.

Ve maris stella
Dei mater alma:
Atq̧ semper uirgo
Felix celi porta.

Materia hui⁹ hymni est salutatio ab angelo facta sic dicēte. Aue gr̄a plena dn̄s tecū q̄ virtute altissimi obūbrata fuit ꝛ solo v̄bo ꝯcepit. Intēdit etiā auctor ipsam mariaꝫ īuocare: vt nomē eue ꝑ quā mors intrauit mutet. ꝛ vt soluat vīcula pctōꝝ ꝛ p̄stet nobis vitā eternā a cūctis reatib⁹ absolutis. hinc etiā laudare nos hortat̄ ꝛ glificare hꝰ sic dic̄ ꝓpter hoc q̄ euasim⁹ de domo diaboli. ꝛ vēim⁹ poti⁹ ꝑ fidē ꝛ grāꝫ dei ad ipā m ꝛ bꝫ hoc ꝑ fide ꝛ facit ꝯpatione. Sicut.n. stella p̄stat ducatū nautis vt veniāt ad portū: ita ducatu v̄gis marie venim⁹ ad portū. i. ad xp̄m. O stella maris). i. mūdi (aue). i. salue (o alma). i. sctā mr̄ dei atq̧ sue (sp). i. eterna r̄ (v̄go) q̄ ante partū ꝛ in partu ꝛ post partū (o porta felix celi aue). i. salue.

Additio. Hoc carmē dimetrū iābicū brachycatalecticō hoc est duab⁹ syllabis deficiēte voluit esse sed nō cōstitit nisi in principio. nam aue iambus est. maris iterū iambus. stella spondeus est. quia in fine carminis syllaba indifferens est.

¶ Sumens illud aue (nomen materialiter)
Gabrielis ore:
Funda nos in pace
Mutans nomen eue.

Et q̄ tu es (sumēs illud aue) i. salutationem que fertur ore gabrielis (funda nos i pace). i. in eterna beatitudine. tu dico (mutans nomen eue) in aue i. maledictionē eue in vitam eternam. i. in tuam benedictionem.

¶ Solue uincla reis
Profer lumen cecis:
Mala nostra pelle
Bona cuncta posce.

Et q̄ tu v̄go facta est stella maris. ꝛ q̄ mutasti nomē eue. i. maledictionē eue: ꝛ dedisti nobis b̄ndictionē ꝛ cōfudisti mortē ꝛ dedisti nobis vitā ꝑpetuā: ideo (solue vincla) i. ligamēta peccati humani (reis). i. peccatorib⁹ et (profer) idest tribue (lumē cecis) idest fidelibus (ꝛ pelle). i. abscīde a nobis (mala nostra ꝛ posce). i. postula a filio tuo (cuncta bona.

¶ Monstra te esse matrem
Sumat per te preces:
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Monstra te esse matrē). i. ostēde te placando filiū tuū ꝛ filius tuus (sumat p̄ces) nostras ꝑ te filius dico ille (qui tulit) i. sustinuit (esse tuus natus ꝓ nobis) vt nos saluaret.

¶ Virgo singularis
Inter omnes mitis:
Nos culpis solutos
Mites fac & castos.

Et quia substinuit esse fili⁹ tuus ideo o (virgo singularis) q̄ nulla similis est tibi q̄ post partū virgo: in partu virgo ꝛ ante partū (mitis inter oēs) alias mulieres: et o virgo castitatis mater (fac nos solutos a culpis et fac nos mites). i. mā suetos: (ꝛ castos). i. ī corpore ꝛ in anima fac nos mundos.

¶ Vitam presta puram
Iter para tutum:
Vt uidentes iesum
Semper colletemur.

Et q̄ mater es castitatis ꝛ suauitatis o (v̄go p̄sta). i. dona (vitā purā) nobis (ꝛ para) i. tribue (iter tutū vt vidētes iesum filiū tuuꝫ semper colletemur). i. gaudeamus in eo. s. in presenti ei laudes persoluētes ꝛ in futuro eū plenius ꝛ pfectius cognoscentes gaudeam⁹ ꝛ exultem⁹ cū dn̄o nostro filio tuo.

¶ Sit laus deo patri
Summo christo decus:
Spiritui sancto
Trinus honor unus. Amen.

Et q̄ descēdit dn̄s nr̄ in vterū v̄gis ideo (laus). i. glia (sit deo pr̄i decus) honor sit sūmo xp̄o excelso ꝛ spiritui sancto sit honor trinus ꝓpter trinitatē personarū et vnus ꝓpter vnitatē essentie: vel vnus honor sit tribus idest patri ꝛ filio ꝛ spiritui sancto. Amen.

¶ Carmen est quale illud primo dierũ. Canitur ad horas noctur-nas in diebus festis diue marie. Cuius laudibus annumerat qđ de-um genuit & in lucem effudit.

Intentio huius hymni est ꝙ auctor vult ostẽdere hoc qđ ꝓphete de xp̄o nũciauerũt in genitrice dei maria esse cõpletũ. ostẽdit siłr qliter claustrũ marie baiulat xp̄m. Et nota ꝙ deus fecit hoiem ⁊ posuit eũ in paradyso terrestri: ⁊ p̄cepit ei ne comederet de ligno vite .s. de pomo ꝙ erat in medio paradisi: sed diabolo suadẽte euer ⁊ eua postmodũ ade siłr sua-dẽte ambo comedẽtes: ⁊ sic diabolo placen-tes: mortaliter peccauerũt. Et post pctm̄ tan-te corruptionis de paradyso statim a dño eie-cti senudos esse cognouerũt. Uidẽs ergo de-us ꝙ aliter nõ posset redimere gen⁹ huma-nũ nisi p feminã: in vterũ virginis filiũ suũ destinauit: ⁊ icarnari voluit: per quẽ sum⁹ redẽpti ⁊ a peccato liberati: vnde grates redde-re tenemur. Dictũ est supius ꝙ maria stella maris est mater dei: ⁊ etiã quẽ celũ ⁊ terra ca-pe nõ poterãt. tñ claustrũ marie eũ baiulat. Cõstrue (claustrũ) .i. vẽter btẽ (marie baiulat) illũ deũ (quẽ regentẽ trinã machinã) mũdi .s. celũ terrã mare vel (machinã) .i. anime cõcupi-scibilitatẽ rationabilitatẽ sensualitatẽ (quẽ) .s. xp̄m (terra) .i. boni (pontus) .i. mali (ethera) .i. celestes (colunt) .i. honorant (adorant) .i. commendant (predicant) idest nunciant.

Quẽ terra ponthus ethera
Colũt adorant predicãt:
Trinã regẽtẽ machinam
Claustrum marie baiulat.

Dico ꝙ celũ .i. celestes. tra .i. terreni. Et oĩa siue celestia siue trestria laudãt .i. adorãt illũ quẽ celũ ⁊ terra capere nõ poterãt ⁊ vere q² (viscera puelle) .i. btẽ marie (pfusa) .i. reple-ta (grã celi) .i. rore celesti gestãt xp̄m (cui) .s. xp̄o (luna) .i. variatio lune (sol) ĩ cursu suo (et oĩa dseruiũt) .i. famulant (p tpa) .i. tpaliter.

¶ Cui luna sol & omnia
Deseruiunt per tempora
Perfusa celi gratia
Gestant puelle uiscera.

Et q² tulit xp̄m possumus dicere ꝙ est (btã mater munere) .i. donis filij (sub archa) .i. circũdatiõe ⁊ secreto (vẽtris cui⁹) .s. matris (supn⁹ artifex) .i. celestis creator (clausus est) ille dico (cõtinẽs mũdũ) .i. vniuersitatẽ oĩum rerũ (pugillo) idest in dispositione.

¶ Beata mater munere
Cuius supernus artifex
Mundum pugillo continens
Ventris sub archa clausus est.

Et q² supn⁹ artifex clausus ẽ sub pecto-re virginis marie possum⁹ dicere ꝙ ergo ma-ria sit (btã nũcio celi) .i. angelica salutatiõe. maria dico (fecũda) .i. fertilis spũ scõ (p aluũ cui⁹) .i. marie (fusus est) .i. missus ⁊ nat⁹ ẽ de vgine maria dsiderat⁹ a iudeis ⁊ gẽtib⁹ .s. xp̄s.

¶ Beata celi nuncio
Fecunda sancto spiritu:
Desideratus gentibus
Cuius per aluum fusus est.

¶ Carmen est quale illud primo dierum. Canitur ad laudes matu-tinas diebus festis diue marie. Eius laudi attribuit ꝙ deum lactauit & per eam recepimus quod per euam amisimus.

Materia huius hymni est ꝙ Maria peperit saluatorem: ⁊ quia deus contulit ei tantam gratiam ꝙ peperit saluatorem. ⁊c. facit auctor apostropham .i. conuersionem sermonis: quia deus cõtulit ei tantam gra-tiam ꝙ peperit saluatorem cõuertit sermo-nem suum ad ipsam ostendendo eam esse gloriosam dicens. (O gloriosa domina excelsa supra sydera) .i. o sponsa domini maria (ex-celsa) .i. alta (supra sydera) .i. in summo celo vbi non est aliqua vis ventorum (tu lactasti sa-cro vbere illum qui te creauit prouide) .i. sua sapientia.

O Gloriosa domina
Excelsa supra sydera:
Qui te creauit prouide
Lactasti sacro ubere.

¶ Quod eua tristis abstulit
Tu reddis almo germine:
Intrent ut astra flebiles
Celi fenestra facta es.

Tu reddis) idest restituis (almo germine) idest sancto filio eue illud scilicet paradysum (quod eua tristis) idest misera (abstulit) a nobis et es (facta fenestra celi) idest christi (vt flebiles) idest flentes peccata sua (intrent astra) idest celos.

¶ Tu regis alti ianua
Et porta lucis fulgida:
Vitam datam per uirginem
Gentes redempte plaudite.

Dico quod homines flentes sua peccata intrant celos et vere quia es (ianua) .i. ostium (alti regis fulgida) .i. splendida (porta lucis) idest christi: et o (gentes redempte) scilicet a christo (plaudite) idest gaudete vitam esse datam per virginem. scilicet mariam.

¶ Carmen est quale illud nocte surgentes. Canitur in festo hypopantes hoc est presentationis siue purificationis diue marie: cuius auxilium petit atque fauorem.

Vod chorus uatum uenerandus olim
Spiritu sancto cecinit repletus
In dei factum genitrice constat
Esse maria.

In hoc hymno agit auctor de natiuitate xpi: et qualiter debet esse completum in maria quod prophete nunciauerunt: quod concepit et peperit filium: et symeon gauisus suscepit eum in templo. Dicimus ergo quod prophete senserunt de aduentu et de natiuitate xpi. Esaias enim dicit. In medio duum animalium cognosceris .i. inter bouem et asinum. et alibi. Egredietur virga de radice iesse. etc. Abacuc sentiens de christo sic ait. In medio duum animalium. etc. Multi prophete annunciauerunt et prophetauerunt de christo hoc totum completum est in maria: quia natus baptizatus crucifixus et in templo presentatus et a iusto symeone et ab anna vidua susceptus. vnde a personis illis que domino obuiauerunt dictum est festum illud in quo hymnus iste cantatur hypopantim domini idest obuiatio. constructio (quod chorus vatum) idest exercitus prophetarum .s. dauid et aliorum. chorus dico (venerandus cecinit) .i. prophetauit (olim repletus) .i. adimpletus spiritu sancto (constat) .i. manifestum est (esse factum) .i. completum in maria genitrice dei. — Esaias. — Abac. iii.

Additio. Ordo autem quam hic commentator certe minus bene constructionem appellat (nam construere vnde constructio) metaphorice sumitur ab edificiis et est simul struere ordinare et fabricare. Ordo autem est digestio et in suo cuiusque partis loco collocatio. veluti in acie fit vbi pedites vbi ale. etc. est (illud constat esse factum in maria genitrice dei: quod chorus vatum. etc.

¶ Hec deum celi dominumque terre
Virgo quem gessit peperitque uirgo:
Atque post partum meruit manere
Inuiolata.

Et vere constat esse factum: quia .s. beata virgo concepit dominum) .i. xpm deum celi et terre (et virgo) i. maria (peperit illum quem gessit vel concepit) .i. portauit (atque) pro et (meruit inuiolata manere) idest mansit incorrupta post partum.

¶ Quem senex iustus symeon in ulnis
In domo sumpsit domini gauisus:
Hoc quod optauit proprio uidere
Lumine christum.

Quem .s. xpm (symeon iustus et senex) .i. symeon annosus sacerdos (sumpsit) .i. suscepit (in vlnis) .i. in brachiis suis (in domo) .i. in templo (domini gauisus) .i. letus videre suo proprio lumine quod optauit .s. christum quod optauit per multa tempora. vel si textus habeat ob hoc optatum proprio videre lumine christum. Construe sic. ob hoc ergo quod videret proprio lumine scilicet oculis carnalibus christum optatum quem diu antequam moreretur videre desiderauit. — Symeon sumpsit. Luce. ii.

¶ Tu libens uotis petimus precantum
Regis æterni genitrix faueto:
Clara quæ celsi renitens olimpi
Regna petisti.

O tu genitrix) .i. mater eterni regis .s. xpi qui caret principio et fine (petimus te faueto) i. concede (votis) .i. precibus (precantum) .i. famulorum (libens) .i. libenter (que) pro et (tu renitens) .i. splendens (petisti) .i. accepisti vel accessisti (clara re

gna olimpi celsi).i.alti celi vel sic ꝛ clara ꝛ renitēs petisti idest accepisti regna celsi olimpi.

¶ Dec⁹ ꝛ potestas sit deo nro ppes salus vel laus).i.ppetua glia sit illi(ꝛ perēnis honoꝛ sit illi).i.deo nostro(qui residet ī summa arce polli).i.in altitudine celi(trinus)in personis ꝛ vnus in substantia.

¶ Sit deo nostro decus & potestas
Sit laus ppes sit honor & perennis:
Qui poli summa residet in arce
Trinus & unus. Amen.

¶ Carmen in comento patet. Canitur in assumptione beate marie cuius laudes commemorat & fauorem implorat.

¶ Hoc metrū est tetrametrū sunt hic q̄ttuoꝛ ꝟsus:ꝛ ī vnoquoqꝫ eoꝝ sunt q̄ttuoꝛ pedes quoꝝ prim⁹ est spōde⁹.scd̄s iābus. tertius dactil⁹:q̄rt⁹ spōde⁹ siue troche⁹. Materia hui⁹ hymni est duplex cōmēdatio ipsi⁹ marie. tā a gr̄e q̄ a meritꝫ.cōmēdatio a gr̄e q: ip̄a est de regia stirpe.s.dauid. ¶ Cōmēdatio a meritis est q: ipsa pepit xp̄m saluatorē nr̄m. ¶ Cātatur hymn⁹ iste in trāsitu btē marie q̄liter trāsiuit de hoc mūdo ad patrē.vel si manis dicere q̄liter in assumptiōe xp̄s eā assūpsit.vtrū assūpta fuerit cū corpe aut sine corpe dubitaꝛ:sed
Proles. meli⁹ est vt eā credam⁹ assumptā in corpe.O regia ꝓles stirpis dauitice o maria q̄ es ra-
Stirps. mus ipsi⁹ dauid.ipse eñ fuit q̄rcus a q̄ rami ꝓcedūt.ꝛ tu es ram⁹ ꝛ stirps ꝛ ꝓles q̄ ponun
Ramus. tur ꝓ eodē:sed nō idē significāt.est eñ ꝓles q̄d aliūde habet initiū. stirps idē est q̄ trūcus a quo ram⁹ veluta p̄fectū⁹ ꝓcedit.(O q̄).i.quantū(glorifica luce).s.gloriosa (coruscas).i.splēdida es virgo maria tu dico sublimis.i.sublimi.s.in celo tu es(residens).i.sedens super omnes etheris celigenas).i.super angelos genitos.quia in celo fuerūt creati angeli a deo.

¶ O Quā glīfica luce coruscas
Stirpis dauitice regia ples:
Sublimis residēs uirgo maria
Supra celigenas etheris omnes.

Additio. Hic versus quinqꝫ pedibus constat scilicet spondeo.trocheo. iambo. datilo. ꝛ spondeo siue trocheo.

¶ O maria(mater eīz virgineo honoꝛe) hoc est existens mater ꝛ virgo tu virgo inq̄ (casta parasti aulā pectoris).i. pectus tuum (dñō)ꝛ q: parasti viscera tā mūdata. et ideo (hinc).i.ex illis viscerib⁹(natus est xp̄s de⁹) i.dignat⁹ est nasci(corpe).i.q̄tum ad corpus quia humanitatem sumpsit in te.

¶ Tu cū uirgineo mater honore
Angelorū dñō pectoris aulam:
Sacris uisceribus casta parasti
Natus hinc deus ex corpore xp̄s.

¶ Quē cūctus venerās orbis adorat quē oēs hoīes venerant ꝛ adorāt(cui).i. ad honorē cuius(omne genu flectitur).i.oēs flectunt gennua a quo.s.xp̄o(nos petim⁹ te veniēte) i.intercedēte(gaudia lucis eterne abiectis tenebris)idest peccatis remotis a nobis.

Quē cūct⁹ uenerans orbis adorat
Cui nūc rite genu flectitur omne:
A quo nos petimus te ueniente
Abiectis tenebris gaudia lucis.

¶ Supius fecit auctoꝛ apostropham ad beatā mariā:sed in hoc loco ad patrē vt ipse dignet̄ nobis dare q̄ predicta sunt dicēs.(O pater luminis oīs).i.origo ꝛ factoꝛ toti⁹ claritatis(largire nobis hoc)scꝫ gaudia largire inq̄ per(ꝓpriū natū.i.amore filij tui (ꝛ sacro flamine).i.amore sp̄ūs sancti(qui christus viuit tecum in nitida).i.munda(ethera).i. in celo(regnans ac moderans secula cuncta)idest omnes gentes existentes in hoc seculo.

¶ Hoc largire pater luminis oīs
Natū per propriū: flamine sacro:
Qui tecum nitida uiuit in ethera
Regnās ac moderās secula cūcta.

¶ Carmē est dimetrū iambicū cacometrū. Canitur in quadragesimali ieiunio quod est tempus ad penitentiam peccatorum aptissimum.

¶ In hoc hymno rogat auctoꝛ deū vt in hoc tp̄e tribuat nobis coꝛ penitens et quos lōganimitate pietas expectauit sua benignī

I Am christe sol iustitie
Mentis dehiscant tenebre:

Virtutum ut lux redeat
Terris diem cum reparas.

tate ad se reuertat.(O xp̄e sol iusticie).i. splēdor pietatis(tenebre noctis).i.pctā nr̄e mentis.s.cecitas(dehiscāt).i.recedāt(nūc).i.i hoc tpe(vt lux virtutū redeat).i.virtutes bonoꝝ operū in nobis redeant idest reuertantur.

¶ Da tempus acceptabile
Et penitens cor tribue:
Conuertat ut benignitas
Quos longa suffert pietas.

Da tp̄s acceptabile)cōgruū ad penitētiā qḋ ante passionē.s in veteri testamēto nō erat:q2 oculus pro oculo: ꝛ dens pro dēte dabatur:modo aūt nō sic(tribue nobis cor penitens vt benignitas) i.misericordia tua (cōuertat.s.ad se de pctō)quos.s.nos (longa pietas).i.māsuetudo tua (suffert) idest sustinet.

¶ Quidamque penitentie
Da ferre quis grandium:
Maiori tuo munere
Quo demptio sit criminum.

O xp̄e da quiddā).i.paululū (penitētie ferre).i.agere nobis(quo).i.ppt quā pniam (dēptio) i.ablutio(criminum) sit ꝛ hoc (tuo munere maiori)criminib9 q2 delet crimia (licet),p q̄uis(grādiū) i.magnoꝝ peccatoꝝ.

¶ Dies uenit dies tua
In qua reflorent omnia:
Letemur in hac ut tue
Per hanc reducti gratie.

Vere debes dare penitētiā q2 tua dies iudicij vl' paschalis festiuitas venit q2 nos sumus i quos fines scłoꝝ deuenerūt dies.s.paschalis(venit).i.accedit dies dico illa (in q̄).s.dic oīa.s.mētes hoim(reflorēt).i. micāt virtutibus ideo(letemur in hac)die (vt) pro sicut (reducti sumus).i.redēpti(p hāc tue gratie) i.ad tuam gratiā ꝛ redemisti nos. i.saluasti.

¶ Te rerum uniuersitas
Clemens adoret trinitas:
Et nos noui per ueniam
Nouum canamus canticum.

Et ideo(o clemēs trinitas) in psonis et vnitas i essentia (vniuersitas rerū).i.vniuerse res(adoret te ꝛ nos facti noui p veniā).i.p tuā gratiā(canamus cāticū nouū).i.iubilū.s.quod mente nec ore potest exprimi.

¶ Presta beata trinitas
Concede simplex unitas:
Ut fructuosa sint tuis
Ieiuniorum munera.

O btā trinitas p̄sta).i.dona.s.trin9 deus in personis(ꝛ o simplex vnitas).s.in substantia(cōcede).i.iube(vt munera ieiunioꝝ)nostroꝝ(sint fructuosa)idest fructus bonos ferentia tuis fidelibus ieiunantibus.i. vt ieiunia nostra sint acceptabilia ꝛ tibi placentia.

¶ Carmen est quale illud primo dierum. Canitur a principio quadragesimalis ieiunii: petit orationes nostras exaudiri tempore illo quo per ieiunium carnem macetamus.

Vdi benigne conditor
Nr̄as preces cū fletibus
In hoc sacro ieiunio
Fusas quadragenario.

Materia huius hymni est commendatio ieiunii et hortatur nos ieiunare. Et deo seruire et in hoc tempore ieiunii in orationibus plus q̄ in aliis diebus insistere:vt in die iudicii habeamus vitam eternam.(O benigne conditor) idest creator omnium rerum (audi preces nostras cum fletibus) preces dico fusas(in hoc sacro ieiunio quadragenario) idest in numero.xl.dierum quibus digne ieiunare debemus.

Additio. Ne te lateat lector ieiunia ideo esse istituta:qm̄ in veteri lege p̄ceptū erat decimas deo ꝛ p̄mitias de oib9 bonis reddi. In q̄dragesima aūt soluit̄ decima dieꝝ. Nā sm̄ Grego.de cō.distin.v.q̄dragesima a prima dn̄ica q̄dragesime vsq3 ad paschalis festiuitatis gaudia:sex hebdomade veniunt quarū dies.xlij.fiunt. Ex quib9 dū sex dies dominici de ieiunio subtrahuntur:non plus remanent in abstinētia q̄ triginta ꝛ sex dies:

Quare ieiunia istituta sūt.

Quare ieiunamus xl. dies. Debem⁹ dare decimas do ⁊ primitias dierum.

sed vt numer⁹ q̄draginta dierū q̄bus xp̄s ieiunauit impleaᵱ: recipiunᵱ q̄ttuor dies p̄cedentis hebdomade. Itaq̧ d'ii p.ccc.lx. dies ann⁹ ducitᵱ: nos p triginta ⁊ sex dies affligimur: q̄si anni nr̄i decimas deo dam⁹: vt q nobis metipsis p acceptū annū viximus: auctori nr̄o nos i eis decimis mortificem⁹. Sz q in decimas iciadim⁹: cōdignū est nosse ꝓ p̄mitiis dieꝝ vite nr̄e q̄ttuor tp̄a in singulis annis deuenisse. ⁊ ne primā diē vniuscuiusq̧ mēsis ieiunarem⁹: q̄ter ter ꝓ q̄ttuor diuersitatibus tp̄is anni carnē maceram⁹. vt iuxta pauli vocē hostia viua hat.

Et quia fundimus preces (o alme scrutator) idest inquisitor omniū cordiū nostroꝝ bene dico scrutator quia (tu scis) idest cognoscis. (infirma virium) quia tu scis (exhibe) id est ostende vel da gratiam remissiōis tue (reuersis). i. penitentibus ad te.

Scrutator almæ cordium
Infirma tu scis uirium:
Ad te reuersis exhibe
Remissionis gratiam.

Bene dixit reuersis quia (peccauimus multum quidem). i. certe (sed parce). i. condona confitentibus peccata (⁊ confer). i. tribue (medelam languidis). i. medicinam peccatoribus (ad laudem tui nominis). i. ad hoc vt nomen tuum laudetur.

Multum quidē peccauimus
Sed parce confitentibus:
Ad laudem tui nominis
Confer medelam languidis.

Et cōferēdo medicinā (dona conteri). i. minui p abstinētiā comestiōis (corpus) nr̄m extra se (sic vt mēs sobria). i. abstinēs vel modesta (ieiunet prorsus). i. omnino (a labe). i. a putredine (criminum). i. peccatorum.

Sic corpus extra conteri
Dona per abstinentiam:
Ieiunet ut mens sobria
A labe prorsus criminum.

In hoc hymno hortatur nos auctor vt ab omni pctō abstineamus ⁊ rogemus deū cū lachrymis ⁊ p̄cibus. vt ipse remittat pctā nostra nobis ⁊ nos mundet ab omni vitio. i. peccato (quibus). s. peccatis (offendimus deum) contra nos (corde). i. vana cogitatione (verbis). i. iniquis sermonibus ⁊ turpiloquiis (operibus). i. prauis ⁊ illicitis actibus.

Ecce tempus idoneum
Medicina peccaminum:
Quibus deū offendimus
Corde uerbis operibus.

Dico ꝙ verbo ⁊ opere deū offendimus (qui). s. deus existēs (pius ⁊ propitius). i. misericors (pepcit nobis hactenus). i. hucusq̧ (ne) secūdū mala nostra nos pariter cū (nr̄is iniquitatibus perderet) sed ita (pepercit) vt mediante paterno auxilio ad ipsum veniamus et amodo in bonis operibus perseueremus.

Qui pius & propitius
Nobis pepercit actenus:
Ne non cum nostris perderet
Tantis iniquitatibus.

Et quia pepercit nobis misericorditer (placemus) idest placatum nobis faciamus (hunc) scilicet deum. quomodo (cum ieiuniis) idest cum abstinentia cibi ⁊ potus. ⁊ cum (precibus) idest cum orationibus assiduis q ipse ait. Petite ⁊ accipietis. ⁊ alibi. Amen amen dico vobis quicquid orantes petitis credite ⁊ fiet vobis (⁊ cum lachrymis) compunctionis ⁊ cum multis bonis aliis (placemus eum deuotissime). i. cum magna deuotione.

Hunc igitur ieiuniis
Cum pręcibus & lachrymis:
Multisq̧ bonis aliis
Placemus deuotissime.

Dixi ꝙ placemus eum deuotissime vt ipse purgans nos a cunctis sordibus). i. peccatis ornet nos virtutibus: faciat nos perseuerare in eis (et iungat nos in celestibus). i. in regno celorum (angelicis cetibus). i. societatibus angelorum.

Vt nos a cunctis sordibus
Purgans ornet uirtutibus:
Angelicis & cetibus
Nos iungat in cœlestibus.

℄ Sit benedictus genitor
Eiusq; unigenitus:
Cum spiritu paraclyto
In sempiterna saecula. Amen.

Genitor idest deus pater sit bñdictus (q;) pro et (eius vnigenitus) idest christ⁹ qui est filius vnicus eius sit benedictus (cum spiritu paraclyto). i. consolatore in sempiterna secula. Amen.

Larum decus ieiunii
Monstratur orbi coelitus
Quod xps auctor omniū
Cibis dicauit abstinens.

In hoc hymno hortat̃ nos ꝛ admonet auctor ieiunioꝝ hũilitatẽ ꝛ auctoritatez hr̃e a xp̄o ꝛ efficaciã vt antiqui p̃res moyses ꝛ helias ꝯsecuti sunt vitã eternã:ita ꝯsequamur. Cõstructio (claꝝ decus ieiunij). i. cõmẽdabile ieiuniũ (mõstrat̃). i. datur (celit⁹ orbi) idest mundo qd ieiuniũ xp̄s auctor oim rerũ abstinẽs (cibis dicauit). i. sctificauit (vel auctor). i. factor oim reꝝ (dicauit) ieiunium. Mat. iiii.

℄ Hoc moyses charus deo
Legisq; lator factus est:
Hoc heliam per aera
Curru leuauit igneo.

Hoc). i. ex hoc ieiunio (moyses) cui data est lex in tabulis lapideis (fact⁹ est charus lator). i. dator legis vel legislator (hoc heliaz leuauit in curru igneo p aera). i. p aerẽ ad celũ q: helias transgressus iordanẽ cũ socio suo heliseo fugiẽs ꝑsecutiones iezabeth dimisso pallio raptus est curru igneo in celũ hoc est paradisum terrestrẽ. postea heliseus reuersus ꝑcussit iordanẽ cum pallio ꝛ aqua recessit et transiuit sicco vestigio. Regũ. iiii capit. ij

℄ Hoc daniel mysteria
Victor leonum uiderat:
Per hoc amicus intimus
Sponsi ioannes claruit.

Hoc. i. ex hoc ieiunio daniel viderat mysteria. ꝛ hoc cognouerat per spiritũ sanctum (victor) idest superator (leonum) et (per hoc) sanctum ieiunium (ioannes amicus intim⁹ sponsi). i. christi fidelissim⁹ (claruit) idest clarus factus est.

℄ Hæc nos sequi dona deus
Exempla par simonie:
Tu robur auge mentium
Dans spiritale gaudium.

Et q: isti facti sunt sancti vel beati. (O deus dona nobis: vt nos possim⁹ hec sequi) per exempla eorum (parsimonie). i. abstinentie cibi ꝛ potus (ꝛ tu auge robur). i. fortitudinem mentium dans spiritale gaudium hoc est letitiam sp̄us.

℄ Præsta pater per filium
Præsta per almum spiritum:
Cum his per euum triplici
Viuus deus cognomine:

O pater p̄sta) nobis hec. s. q̃ supra orauimus (p filium). i. amore filij (ꝛ per almum). i. sp̄m scẽm tu dico existens vn⁹ de⁹ (p euũ). i. in eternum (cum his) scz filio ꝛ spiritu paraclyto (triplici cognomine.)

℄ Carmen est quale illud primo dierũ. Canitur a principio quadragesimalis ieiunii. Cõmemorata ieiunii ratione multipliciter dei misericordiam atq; peccatorũ ueniã implorat.

X more docti mystico
Seruemus hoc ieiunium:
Deno dierum circulo
Ductum quater notissimo.

¶ Materia huius hymni est commendatio ieiunij et hortatur nos ieiunare ꝛ deo seruire hoc tempore in ieiunijs et orationibus et bonis operibus plusq̃ alijs diebus vt inde habeamus vitam eternam. O fratres (seruemus hoc ieiunium) in quo modo sumus scilicaste et honeste (nos docti) idest instructi (ex more) idest ex consuetudine (mystico) idest figurato ieiunium dico (ductum notissimo circulo) idest reuolutione (quaterdeno dierum) idest per quadraginta dies vel ducto scilicet circulo.

(Lex) data p moysē (ꝛ ꝓphete). s. helias ꝛ alij (ꝓtulerūt pmitus hoc) ieiuniū (ꝛ xp̄s sacrauit illō post modū). i. postea qꝛ p. xl. dies ieiunauit donās nob exēplū. vt tpe ieiunij valeam⁹ redimere totius āni de pdita tpa p opera nr̄a praua ieiunando p. xl. dies ꝛ a malis abstinendo: ꝛ bene debemus ieiunare: qꝛ ꝓphete ieiunauerūt ꝛ (xp̄s rex atq̧ factor omniū temporum sacrauit) illud ieiunium.

℄ Lex & prophete primitus
Hoc pretulerunt postmodum:
Christus sacrauit omnium
Rex atq̧ factor temporum.

Et qꝛ ꝓphete ꝛ postea xp̄s consecrauit hoc ieiuniū (vtamur ergo partius). i. tēperātius q̄z in alijs dieb⁹ (v̄bis) malis (ꝛ cibis et potib⁹). i. a supfluitate comestiōis ꝛ ebrietate abstineamus: qꝛ mediāte crapula in pctis labimur. ꝛ vēter mero estuās de facili fumescit in libidinē. ꝛ nō solū istis vtamur partius: sed etiā (iocis) illicitis (ꝛ somno). i. dormitione. et (arctius). i. strictius (pstemus) i. pseueremus in custodia aīe nostre.

Vtamur ergo partius
Verbis: cibis: & potibus:
Somno. iocis. & arctius
Perstemus in custodia.

Dico qd relictis vitijs pstemus in custodia v̄tutū (ꝛ vitemus) i. abijciamus a nobis (aūt pessima) i. pcta vł praua opa (q̄ subruūt mētes vagas). i. aggrauāt (qꝫ) p ꝛ (nō demus vllū locū). i. vllā causaz (tyrānidis). i. pctis vł crudelitati (callido hosti). i. diabolo vt conet nocere nobis.

Vitemus autem pessima
Quæ subruunt mentes uagas:
Nullumq̧ demus callido
Hosti locum tyrannidis.

In hoc hymno hortat auctor vt rogem⁹ deū pcib⁹ ꝛ lachrymis vt ipse auertat a nob irā suā ꝛ remittat nob delicta nr̄a. Nos (oēs cernui). i. inclinati (ꝛ hūiles (dicamus). i. confiteamur. s. peccata nr̄a (ꝛ singuli). i. quilibet nr̄m (clamem⁹). i. vociferemus p venia (ꝛ plorem⁹). i. defleam⁹. s. pcta nr̄a (ante iudicem). i. xp̄z q̄ ē futur⁹ iudex iudicare viuos ꝛ mortuos ꝛ scl'z p ignē. ꝛ q̄re dico ꝙ clamem⁹. s. vt (flectam⁹ irā vindicē). i. iracūdiā vindicātē ꝛ vīdictā accipiētē de cōmissis pctis.

Dicamus omnes cernui
Clamemus atq̧ singuli:
Ploremus ante iudicem
Flectamus iram uindicem.

O de⁹ nos offendim⁹). i. irritauim⁹ (tuā clemētiā). i. tuā benignitatem (nr̄is malis). i. carnalib⁹ opib⁹. ꝛ qꝛ tu pius ꝛ mīficors es et dixisti nolo mortē pctōꝝ sed vitā: ꝛ vt ꝯuertātur ꝛ viuāt p cordis ꝯpūctionē (o remissor). i. ꝯdonator delictoꝝ (effunde). i. emitte nob (desup). i. de supno solio indulgētiā pctōꝝ.

℄ Nostris malis offendimus
Tuam deus clementiam:
Effunde nobis desuper
Remissor indulgentiam.

Et mittere debes de celo nob veniaz qꝛ nos redemisti sanguie tuo (ꝛ ideo memēto) o dn̄e (qꝛ tui sum⁹) redēpti (licet) p q̄zuis (caduci plasmatis). i. fragilis nature qꝛ de limo terre (ꝛ p̄camur) re dn̄e (ne tu des). i. pmittas (alteri) i inimico hūani generꝫ (honorē noīs tui) s. nos qꝛ noie tuo xp̄e: xp̄iani vocati sumus.

℄ Memento ꝙ sumus tui
Licet caduci plasmatis:
Ne des honorem nominis
Tui precamur alteri.

Et qꝛ alter non debet occupare honorē nois tui: rogamus te (laxa). i. dimitte nobis (malum) i. pctm (qd gessimus) i. qd male perpetrauimus (ꝛ auge) i. augmenta (bonuz qd poscimus) a te (quo). p vt (possimus). i. valeamus (placere tibi tandem) i. hic in presenti. i. in conspectu tuo (ꝛ perpetim) idest perenniter.

℄ Laxa malum quod gessimus
Auge bonum quod poscimus
Placere quo tandem tibi
Possimus hic & perpetim.

¶ Carmen est quale superius. Canitur in tempore quadragesimalis ieiunii. multipliciter dei misericordiam & peccatorum ueniam implorat.

Vmmi largitor præmii
Spes qui es unica mundi:
Preces intende seruorũ
Ad te deuote clamantium.

Additus cũ glo. Pro tpe q̃dragesimali in quo canitur materiã seruat p̄sens hymnꝰ. rogat deum vt nos famulos suos deuotos exaudire dignet̃ ⁊ nr̃m acceptare ieiuniũ vt sic digne capiamus paschalia sacramẽta. inq̃t ergo (o largitor). i. o summe deus dator (p̄miũ summi). i. eterne btitudinis (q̃ es vnica spes mundi). i. in quẽ soluũ mũdus sp̄are debet q2 creator ⁊ redẽptor est. nã sua passiõe ⁊ morte gl̃iosa nos redemit (intẽde). i. attẽde suscipe (p̄ces seruoꝝ). s. tuoꝝ (clamãtiũ ad te). i. ad tuam miam ⁊ hoc (deuote). i. humiliter.

Nostra te conscientia
Graue offendisse monstrat:
Quam emundes supplicamus
Ab omnibus piaculis.

Q2 scd̃m boetiũ seuerinũ: q̃ opam medicãtis expectat: oportet vt medico suũ vulnus detegat. infirmi more defectũ suũ nũc detegit nr̃a ↄsciẽtia vt inde opẽ medicãtis imploret dicẽs (nr̃a ↄsciẽtia monstrat). i. fatetur (offendisse te graue). i. grauiter ad iracundiã ꝓuocasse. non ꝙ ira cadat in deum: sed loq̃ndo more humano. vt dauid. Dñe ne in furore tuo arguas me neq3 in ira ⁊c. (quã). s. ↄscientiã o xp̄e (nos supplicamus vt emũde). i. expurges (ab omnibus piaculis). i. ab omnibus maculis peccatoꝝ. Boetius.

Si renuis quis tribuet
Indulge quia potens es
Te corde rogare mundo
Fac nos precamur domine.

Demõstrat solius dei esse semꝑ misereri ⁊ parcere. q2 ipse dixit in q̃cunq3 hora ingemuerit peccator ⁊c. (si renuis). i. recusas p̄ces nr̃as exaudire ⁊ mũdare nos a pctis (q̃s tribuet). i. remittet pcta nr̃a. q. d. nullus nisi tu ergo (indulge). i. parce nobis tu (q2 potẽs es) ⁊ (o dñe p̄camur fac). i. vt facias (nos rogare te mũdo corde). i. nr̃a ↄsciẽtia mũda ⁊ ꝓpterea erit acceptior ⁊ letabimur impetrasse.

Ergo accepta hoc nostrum
Qui sacrasti ieiunium:
Quo mystice paschalia
Capiamus sacramenta.

Concludit. Ergo quia tu solus potẽs es (accepta). i. gratum habe (hoc nostrum ieiunium qui sacrasti). s. eum personaliter ieiunando (quo) ꝓut vel quo. s. mediante (capiamus paschalia sacramenta). i. cõmunionem sacri corpis ⁊ sanguinis tui (mystice). i. sacramentaliter sub specie panis ⁊ vini. Sacramentum eucharistie secundũ magistrũ sententiarum in. iiii. distin. in. ix. duobus modis sumitur scilicet sacramentaliter ⁊ spiritualiter est ⁊ alia lr̃a. s. acceptare infinitiuus vel impatiuus passiuus sic. i. rederis acceptus ad nostrum ieiunium passiue quia non reperitur deponens non fit collisio in hoc versu. M. sent.

Summa nobis hoc conferat
In deitate trinitas:
In qua gloriatur unus
Per cuncta secula deus. Amen.

Summa trinitas in deitate. i. deus trinus in personis (cõferat nob). i. ↄferre dignet̃ nobis (hoc). s. quod rogatum est (in qua) sc3 trinitate (vnus deus) sc3 per essentiam (gloriatur). i. letatur. s. regnans per cuncta secula idest eternaliter.

¶ Carmen est quale illud primo dierum. Canitur in quadragesimali ieiunio a dominica in passione. Commemorata christi passione crucẽ maximis laudibus prosequitur.

Materia huiꝰ hymni est talis: vt dicit btūs ambrosius. Passio dñi venit: ⁊ qꝛ venit debemꝰ de passiõe aliqͥd agere: ⁊ qꝛ debemꝰ de passiõe aliqͥd dicere: ergo dicamꝰ. Uexilla regis. vexilla dñi sunt ista. baptismus de quo ipse dicit. Nisi qͥs renatꝰ fuerit ex aq̄. ⁊c. Itē

Que sūt verilla sunt corpus ⁊ sanguis eiꝰ. Unde ipse dicit. Nisi mãducaueritis carnem filij hoīs. ⁊c.
vexilla do Cõstrue (vexilla). i. signa (regis). i. christi (prodeūt). i. apparēt (mysteriū) i. sacrificiū. s. passio
mini. christi crucis fulget: qꝛ expugnauit diabolum quo mysterio (conditor). i. creator carnis (suspensus est patibulo) ⁊ hoc carne pro humano genere: vel in carne sua propria.

Uexilla regis prodeunt
Fulget crucis mysterium
Quo carne carnis conditor
Suspensus est patibulo:

Ego dixi ꝙ xp̄s suspēsus est patibulo) i. cruce. ⁊ ideo xp̄s (imolata est hostia) vł talis est lr̄a. s. in ara crucis gr̄a redēptiõis. i. saluatiõis humani gñis (tēdēs). i. extēdēs manus. s. suas in cruce ⁊ tēdens (vestigia) sanguinis ipsius ⁊ ꝑ hoc nota ꝙ sanguis fluxerat ꝑ totū corpus ipsiꝰ. tēdens dico viscera numeralia: qꝛ in tm̄ fuit extēsus xp̄s in cruce: ꝙ oīa mēbra ipsiꝰ poterãt numerari (cõfixa). i. ꝑforata (clauis). Claui eīm sunt positi in manibꝰ suis ⁊ pedibꝰ ⁊ lãcea in latere: ⁊ exinde exiuit sanguis ⁊ aq̄. exinde dico manauit sanguis redēptionis ⁊ aq̄ baptismatis ex qͥbꝰ nos xp̄iani regeneramur in fonte ⁊ in sacro baptismate.

Confixa clauis uiscera
Tendens manus uestigia:
Redemptionis gratia
Hic immolata est hostia.

Nota glo Ecce mysteriū crucis fulget ꝑ totū mū-
sa circa sa dū: qꝛ ꝑ crucē habemꝰ altare: ꝑ corpꝰ xp̄i ho-
cramēta. stiã: ꝑ sanguinē vinū ⁊ ꝑ sudorē aquã ex qͥbꝰ sacrificiū facimꝰ singulariter. qꝛ ex imolatione crucis sibi fit altare. ⁊ ideo ꝑ crucē habemus altare in q̄ sacrificamꝰ (quo). i. i que (patibulo) vulneratꝰ (insuꝑ). i. suꝑ clauos (mucrone). i. acumine (lãcee dire). i. crudelis. ⁊ ad qͥd ad hoc. s. (vt nos lauaret crimie). i. a pctō (vnda). i. aq̄ (manauit). i. perfluit cum sanguine.

Quo uulneratus insuper
Mucrone dire lancee:
Vt nos lauaret crimine
Manauit unda sanguine.

Et eo tꝑe ꝑpetrata sunt q̄ scripta sunt ð christo ꝑ prophetas. Unde ipse sumēs acetū in cruce cū spongia dixit. cõsumatū est (q̄ dauid cecinit). i. prophetauit (fideli carmine) in psalterio sunt impleta ista (dicendo nationibus) idest gentibus diuersis (deus regnauit a ligno) idest a passione surrexit.

Impleta sunt que concinit
Dauid fidelis carmine:
Dicendo nationibus
Regnauit a ligno deus.

Et qꝛ pepēdit i cruce possumꝰ ꝓferre vocē admiratiõis. O q̄ntū fuit ornata (arbor decora). i. pulchra (⁊ fulgida). i. splēdida (ornata). i. decora (purpura regis) i. purpureis mēbris xp̄i. Arbor dico (electa tãgere). i. sustinere (tã sctã mēbra digno stipite). i. sctō trunco.

Arbor decora fulgida
Ornata regis purpura:
Electa digno stipite
Tam sancta membra tangere.

Uere btã fuit arbor vł crux in q̄ pependit p̄ciū mundi. s. xp̄s (brachijs. i. cornibꝰ (cuius). i. crucis (p̄ciū secli) intue (pepēdit) arbor dico (facta statera). i. libra (corporis xp̄i) tulit predã tartaris. nã descendens dñs de cruce ad tartara nullū de suis ibi reliquit. In hoc loco sermo dirigitur ad crucem.

Beata cuius brachiis
Secli pependit precium:
Statera facta corporis
Predamq̄ tulit tartaris.

Et qꝛ ex statera facta. (O crux aue) i. salue tu dico (vnica spes) nostra (auge). i. multiplica (iustitiã pijs) idest pietatem habētibus (hoc tempore passionis ⁊ dona veniam). i. remissionem peccatorum scilicet reis.

O crux aue spes unica
Hoc passionis tempore:
Auge piis iustitiam
Reisq̄ dona ueniam.

℄ Te summa deus trinitas
Collaudet omnis spiritus:
Quos per crucis mysterium
Saluas rege per secula.

Et q̄ nos redemisti tuo sanguine. ideo (o summa trinitas de⁹) omp̄s (oīs sp̄us collaudet) te ⁊ quos scʒ hoīes p̄ mysteriū crucis idest p̄ passionem (saluas).i. liberas (rege per secula) cuncta.

℄ Carmen est dimetrū iambicū cacometrū. Canitur in quadragesimali ieiunio a dn̄ica in passione. Narrat quemadmodum p̄ redemptione generis humani xp̄s nat⁹ atq̧ passus est.

Ange lingua gloriosi
Prelium certaminis
Et super crucis tropheum
Dic triumphum nobilem
Qualiter redemptor orbis
Immolatus uicerit.

Hymn⁹ iste ꝯtinuat̄ sup̄iori. dixerat eñ ꝙ dn̄s posit⁹ fuit in cruce ⁊ lat⁹ ei⁹ p̄foratū. ⁊ sic dep̄camur eū ꝙ sicut mortu⁹ est. i. sicut corpus assumpsit in v̄gine: ⁊ in cruce mortificari passus est p̄ nr̄a redēptiōe: ⁊ ad īferna descēdit cū diabolo pugnauit: ⁊ eū sup̄auit: sic faciat nos vincere cūcta nob̄ aduersantia scʒ diabolū ⁊ mūdū ⁊ ꝯcupiscētiā ei⁹: ⁊ domesticū inimicū. s. carnē de quo dr̄. Quāto familiaris magis est pestis: tāto p̄iculosior. (O lingua pāge). i. manifesta (p̄liū certaminis gl'iosū). i. victoriā quā xp̄s obtinuit moriēdo s̄m carnē qn̄ vicit mortē morte sua. Vn̄ ipse ait. O mors ero mors tua ⁊c̄ (⁊ sup tropheū). s. de victoria (crucis dic triūphū nobilē) de inimicis fugatis (q̄liter redēptor). i. liberator (orbis). i. toti⁹ mūdi (īmolat⁹) ī ara crucis (vicerit). i. vicit diabolū. Et nota ꝙ ante passionē xp̄i diabol⁹ duas man⁹. i. duas p̄tātes. s. in corpe ⁊ in aīa hoīs habuit q̄: quosdā in corpe ⁊ in aīa: quosdā tm̄ in aīa post mortē trahebat post se: sed modo post passionē. vnā h̄ʒ. s. de duab⁹ p̄tātib⁹ amisit vnā. ¶ Man⁹ aūt dr̄ a manādo ex eo ꝙ ex brachijs mānet vl' q̄ digiti manāt ex ea.

Pestis eo p̄iculosior quo familiarior.

Diabolus habuit duas man⁹.

Man⁹ vn̄.

℄ De parentis prothoplasti
Fraude facta condolens:
Quando pomi noxialis
Morte morsu corruit:
Ipse lignum tunc notauit
Damna ligni ut solueret.

In hoc loco apostrophat se auctor. si aliq̄s forte diceret q̄re fuit imolat⁹ xp̄us. r̄ndeo sic. q̄ ꝯdoluit de deceptiōe p̄mi parētis: scʒ ade (xp̄s ꝯdolēs de facta fraude parētis.) nr̄i ade (p̄thoplasti) i. p̄mi formati: qn̄ corruit p̄m⁹ parēs (morte) i. ī mortē. ⁊ hoc (morsu vetito pomi noxialis). i. nociui (ipse) xp̄us (tūc notauit) p̄ordināddo signauit (lignuʒ). s. de crucis (vt solueret). i. recuperaret (dāna ligni). i. q̄ venerāt (lignū). i. pomū vetitū.

℄ Hoc opus nostræ salutis
Ordo depoposcerat:
Multiformis proditoris
Ars ut artem falleret:
Et medelam ferret inde
Hostis unde leserat.

Bene dico ꝙ xp̄s tūc notauit lignū vt solueret damna ligni. quia nullo alio modo poteramus recuperari ⁊ hoc aggreditur dicere. (Ordo salutis nostre depoposcerat) hoc opus scʒ vt deus carnem sumeret ⁊ patibulū crucis subiret ⁊ per lignum damna ligni soluerent̄ (vt ars) idest deus qui est artifex omnium rerum (falleret) idest destrueret (artem multiformis proditoris). i. diaboli. ⁊ vt christus (ferret medelam) idest salutem omniū gentium (inde) idest ex illa re. scilicet a ligno (vnde) idest de quo ligno (hostis). i. diabolus (leserat). i. nocuerat.

℄ Quando uenit ergo sacri
Plenitudo temporis:
Missus est ab arce patris
Natus orbis conditor.
Atq; uentre uirginali
Caro factus prodiit.

Ergo quando) idest postq̄ (plenitudo temporis) idest quando vltima etas (venit) idest vt deus sacrificaret filium (conditor orbis) idest christus (natus missus est ab arce patris) in mūdum (atq; factus caro) vel car=

ualis(prodiit).i.exiit(de ventre virginali.)Et nota q sicut flos sine macula pulcher & olēs & suauis nascitur:ita xp̄s sine semine ex sine crimine de vtero v̄ginis marie ꝓdiit.

Infans).i.xp̄s (positus inter arcta).i. angusta(presepia vagit) i.plangit. Et nota q vagire est proprium puerorum (v̄go) maria mater sua(alligat membra) sua(inuoluta pānis & fascia).i.vitella cingit pedes & manus & crura stricta.

C Vagit infans inter acta
Positus presepia:
Membra pannis inuoluta
Virgo matet alligat:
Et manus pedesq; ctura
Stricta cingit fascia.

Gl'ia & honor sit vsq; quo altissimo deo (vna).i.simul(patri & filio inclyto).i.glorioso (paraclyto).i.sp̄ui sancto sit laus & gl'ia similiter coeterna & equalis maiestas & tribus personis & vni deo(cui laus est & potestas)p eterna secula. Amen.

C Gloria & honot deo
Vsq; quo altissimo:
Vna patri filioq;
Inclyto paraclyto:
Cui laus est & potestas
Per æterna secula. Amen.

Carmē est simile dimetro iambico. Canitur t̄pe ieiunii a dñica in passione: cōmemorata xp̄i passione conuertit se ad laudes crucis in qua passus est.

Lustrum & vnde. ¶ Nota q lustrū d̄r spaciū.v. annorum & d̄r a lustrādo eo q romani lustrabāt p spaciū.v. annorum totā romā. & nos sic p q̄nq; etates debem⁹ lustrare totā romā.s.sc̄tam ecclesiā vincētē inimicos. & etiā lustrū d̄r obscurum latibulū ferarum.s.cubile ferarum. Itē lustrū d̄r lupanar meretricū & in vtraq; significatione d̄r a lustro.as.p ɔtrariū q2 parum illustrat.i.illuminatur. Hymn⁹ iste sic ɔtinuat.xp̄s carnaliter erat.xxx.ānorum cū eēt dedit⁹ passiōi. Lustra sex &c. Et nota accusatiui vl' ablatiui casus possunt ibi legi. Ablatiui sic legunt.xp̄s q̄ ē implens t̄ps.i.etatē corpis hūani sex lustris iā pactis. & textus pōt h̄re lustris sex q̄ iā pactis. Frequentius tñ est vt accusatiui ibi legant sic(xp̄s q̄ est implēs t̄ps).i.etatē corpis hūani.s.p sex lustra(iam pacta nat⁹ se volēte).i.spōte nat⁹(ad hoc) vt pateret(agn⁹).i.xp̄s sine macl'a.deditus passiōi leuat in cruce a iudeis(immolād⁹).i.sacrificād⁹.stipite.i.ligno.

Vstra sex q iam pacta
T̄ps implens corpis:
Se uolēte nat⁹ ad hoc
Passione deditus:
Agnus in cruce leuat
Immolandus stipite.

Hic).i.in cruce dederūt ei(fel & acetum) vel fel mixtū aceto(& arūdo).i.calam⁹ tradit ei in signū derisiōis ꝓ sceptro & p̄ter hec(sputa)adhibita fuit ei(corp⁹ mite) i.suaue pforat clauis & lācea & inde (sanguis vnda). i.aqua (ꝓfluit.i.exiuit de corpe ei⁹ q̄ flumine).i.p q̄ sanguinis effusiōe(terra).i.hūiles (pōtus).i. fluctuātes vitio(astra).i.iusti(& mūd⁹).i. mūdani(lauant).i.purgant. Per aquā debem⁹

C Hic accetum:fel:arundo:
Sputa:clauis:lancea:
Mite corpus perforarut
Sanguis unda profluit
Terra pontus astra mundus
Quo lauantut flumine.

Quid intelligit p aquam et sanguinē christi. intelligere baptismū.p sanguinē chrisma. Et q̄dā dicūt q angeli boni purgati sunt de labe quā habuerūt de illis q̄ ceciderūt: vt lucifer & sui cōplices. & ideo dicit astra.

Et q2 redemit nos in cruce leuatus: oēs debem⁹ clamare.(O crux fidelis arbor inter oēs vna).i.sola(nobilis) q2 (nulla silua ꝓfert talē) arborē(frōde).i.ꝓtectiōe(flore).i.decore (germine).i.fructu vel radice(vel flore) idest xp̄o q̄ vocat⁹ est flos a ꝓphetis. q2 sicut flos procedit sine feditate vel aliq̄ putredine: ita

C Crux fidelis inter omnes
Arbor una nobilis:
Nulla silua talem profert
Fonde flore getmine
Dulce lignum dulces clauos

Dulce pondus sustinet.

xp̃s ex vtero v̄ginis ꝓcessit sine aliquo pcco (dulce lignū) fuit illō qō sustinet dulces clauos xp̄i (z dulce pōdus). i. xp̄m.

℄ Flecte ramos arbor alta
Tensa laxa uiscera
Et rigor lentescat ille
Quem dedit natiuitas
Vt superni membra regis
Miti tendas stipite.

Et q2 p̄cium mundi pependit in te ideo (o arbor alta flecte). i. humilia (ramos). i. brachia crucis (laxa). i. relaxa (viscera xp̄i tensa) idest extensa in te (z ille rigor) idest duricia (lentescat) idest molescat (quem) rigorez (natiuitas) idest natura (dedit) tibi (vt tendas stipite). i. in cruce (miti). i. humili membra superni regis.

℄ Sola digna tu fuisti
Ferre secli precium.
Atq̧ portum preparare
Nauta mundo naufrago:
Quem sacer et uot perunxit
Fusus agni corpore. Amen.

Tu sola fuisti digna (ferre p̄ciū secli). i. sustinere illū q̄ fuit app̄ciat⁹ .xxx. argēteis (atq̧) p̄parare portū (quasi) nauta mundo (naufrago). i. periclitanti. i. hoībus periclitantibus (quē mundū sacer cruor). i. sctūs sanguis (perunxit). i. mundauit. ille dico (fusus) corpore agni.

℄ Metrum est iambicum. Auctor est Ambrosius. &c

Hotus noue ierusalem
Noua melos dulcedine
Promat colens cū sobriis
Paschale festū gaudiis.

Materia hui⁹ hymni ē inuitare nos ad laudē festi paschalis cū militauerim⁹ contra diabolū. dicit ergo Chor⁹ noue &c. Notādū est q̧ p̄mo vocabat̄ ciuitas illa ieb⁹. scd̄o iebusalē. tertio salē. q̄rto ierl'm p̄ qō significatur multiplex hoīs stat⁹. Jeb⁹ em̄ interp̄tat̄ cōculcamē z hoc est qn̄ aliq̄s in adolescētia intōsus efficit. Jebusalē interp̄tat̄ pax cōculcationis. z hoc ē qn̄ aliq̄s habitat z delectat̄ in p̄dict̄. Salē interp̄tat̄ pax z hoc ē qn̄ aliq̄s reuersus est a vitiīs. Jerl'm interp̄tat̄ visio pacis. z hoc ē qn̄ aliq̄s fruet̄ celesti gaudio. Unde hoc nomē ierl'm q̄tt2oz modis accipit̄ ad lr̄am. Jerl'm ē illa ciuitas palestine. Anagogice ierl'z est eccl'ia triūphās. s. chor⁹ celestis p̄rie. In hoc loco accipit̄ sic (Chor⁹ noue ierl'z). i. noue aīe scz cuiuslibet hoīs bene innouati z purgati a vitiīs (p̄mat noua dulcedine). i. dulce melos. Melos dr̄ a mel: q2 sicut mel fit ex diuersis generib⁹ rez: ita melos est qō fit ex diuersis notulis nouū. Unde cātate dn̄o cāticū nouū. Mel dr̄ a miscēdo. vnde ꝓhibebat̄ in lege q̧ nemo in sacrificio poneret mel sed semp̄ sal. Mel em̄ fit ex diuersis generib⁹ rez. Hō nō dbet esse diuersus s3 vniformis in bono. vn̄ vinū z sicerā nō bibet. Etiā sumit̄ hic vinum in mala significatiōe. vinū fit ex vno genere rez. illi bibūt q̄ tale q̄d faciūt semp̄ qō nisi sit rep̄hēsibile. Sicera fit ex diuersis generib⁹ rez q̄ duo mixta vnū corrūpit aliud. vt de ceruisia aut granū corrūpit aquā aut aq̄ granū. Ille ergo bibit sicerā q̄ facit aliq̄d qō videt̄ de genere bonoz cū nō sit (chor⁹) dico colēs festū paschale (cū gaudiīs sobriīs) ꝯuenit ad corp⁹ vn̄. Sobrie z iuste z pie viuam⁹ l' hoc scd'o. iuste q̄ ad ꝓximū: pie q̄ ad deū: sobrie q̄ ad nosmetip̄os.

Quibus noib⁹ vocabat̄ āte ierl'z z q̄re

Jerl'm q̄druplicit̄ accipit̄ s3 iiij. sensus sacre scripture.

Melos vn̄

Mel vn̄.

Sicera.

Additio. Mel non dr̄ a miscēdo: sed a meli greco. Melos aūt nō dr̄ ab hoc noīe mel s3 est grecū z est cant⁹ suauitas siue dulcis modulatio.

℄ Quo xp̄s inuict⁹ leo
Dracone surgens obruto:
Dum uoce uiua personat
A morte functos excitat.

Quo. s. festo paschali (xp̄s inuict⁹ leo) vt narrat phisiologus. Sicut leo rugitu suo resuscitat catulum post triduum ita pater filium quare dictus est leo. ille dico (surgens dracone) idest diabolo (obruto). i. lapso (dum viua voce personat) vt genimina viperaruz: quis docuit vos fugere a ventura ira? Uel generaliter potest legi de angelis qui viua voce resuscitabunt mortuos ad iudicium (excitat functos a morte) secundum primam litteram (a morte). i. a mortali peccato: scd'm aliaz (a morte) quam omnis homo habebit.

Ipse.s.de⁹(refudit).i.retro fudit vł reddidit(predam quã tartarus).i.infernus(improbus).i.insatiabilis(deuorarat)idest ad se traxerat(captiuitate libera).i.aíe sanctorum (libera agmina sequuntur iesum) vnde illud quocunq; pergis.ꝛc.

Ꞓ Quam deuorarat improbus
Prædam refudit tartarus:
Captiuitate libera
Iesum sequuntur agmina.

Nos supplices).i.humiles(ꝑcamur ipsum regē).i.xp̄m nos dico milites precemur inq̃z regē cū ꝑce ꝛ laudib⁹(vt ordinet nos in suo clarissimo palatio). i.in celo inter sctõs; vnde in euãgelio. In domo p̃ris mei mãsiones multe sunt.

Ꞓ Ipsum canendo supplices
Regem precemur milites:
Vt in suo clarissimo
Nos ordinet palatio.

Glĩa sit p̃ri supmo).i.excesso(ꝑ secla).i. ꝑ scl̃a. ꝛ est ibi sincopa.gl̃ia dico (nescia mētis) i.incõp̄hēsibilis possibilitate hũana. vn̄ de⁹ regnabit ĩ eternū ꝛ vltra.ꝛ(honor sit)scʒ p̃ri cū filio ꝛ sp̄ũ paraclyto. Amen.

Ꞓ Per secla mentis nescia
Patri supremo gloria:
Honorq; sit & filio
Spiritui paraclyto. Amen.

Ꞓ Carmen est dimetrū iambicū cacomettum. Canitur tp̄e paschalis resurrectionis. cõmemorat beneficia q̃ ex xp̄i passione atq; resurrectione accepimus.

Oẽs isti hymni h̃nt vnã materiã ꝛ vnã intẽtionē: q: de passione xp̄i ꝛ de resurrectione tractãt. Oñdit eñi ꝙ sicut mortu⁹ est ꝓpter delicta n̄ra: sic ꝛ resurrexit ꝓpter iustitiã ꝛ iustificationē n̄raʒ ꝛ ꝯtulit nob̄ verꝫ pascha.i.trãsitū de terra ad celū: de inferno ad paradisuz. Itē rogat vt sua resurrectio sit n̄ra redēptio ꝛ ĩ paschali tp̄e vel gaudio.i.in die iudicũ defendat nos a ꝑiculo mortis.i.a dãnatiõe. Uel materia hui⁹ hymni ē vt deũ dep̄cemur vt sicut ille plasmauit adã ꝛ accepit corpis ei⁹ formã: vt nos redimeret a ptãte diaboli ꝛ iũgeret nos deo p̃ri: ita liberet nos ab oĩ delicto ĩ hoc paschali gaudio. O(dñe eterne rex) q: in om̃i tp̄e es rex regũ tu dico (creator oĩm rex) ꝛ q̃ semꝑ es filius cũ p̃re(ante scl̃a).i.ãte mũdi ꝯstitutionem.

Rex æternæ domine
Rerum creator omniũ:
Qui es & ante sæcula
Semper cum patre filius.

Qui plasmasti)hoiem vel formasti de nihilo(in p̃mordio).i.in p̃ncipio mũdi(cui).i. ade(dedisti vultũ similē).i.mētē similē ꝑ rõnē(tui imagini).i.tue forme.vñ.j.gene. Formauit de⁹ hoiem ad siłitudinē suã.

Ꞓ Qui mundi in primordio
Adam plasmasti hominem:
Cui tuæ imagini
Vultum dedisti similem.

Quē)adã.s.(diabol⁹ hostis).i.isidiator (hũani generis) vel hostis q: nos in adã decepat ideo(tu formã)ade dignat⁹ es assumere vt sic nos redimeres. ꝛ hoc ē cui⁹ ade dignatus es assumere corpis formam.

Ꞓ Quem diabolus deceperat
Hostis humani generis:
Cuius tu formam corporis
Assumere dignatus es.

Dico ꝙ dignatus es formã serui accipe ad hoc(vt redimeres hoiem) s.adaʒ ꝛ alios (quē)hoiem(iaʒ ante plasmaueras) ꝛ nos redimendo ꝯiũgeres deo(p̃ri ꝑ ꝯtubernium) i.ꝑ vnionē vel ꝑ habitaculũ vel ꝑ ꝯiũctionē(carnis) i.humanitatis.

Ꞓ Vt hominem redimeres
Quem ante iam plasmaueras:
Et nos deo coniungeres
Per carnis contubernium.

Quē editũ).i.natũ(ex v̄gĩe)maria(oĩs aĩa).i.oĩs sp̄us rõnalis(pauescit).i.mirat̃ (ꝑ quē credim⁹ resurgere nos) dũ veneris iudicare viuos ꝛ mortuos(deuota mente.

Ꞓ Quem editum ex uirgine
Pauescit omnis anima:
Per quem & nos resurgere
Deuota mente credimus.

¶ Qui nobis pet baptismum
Donasti indulgentiam:
Qui tenebamur uinculis
Ligati conscientie.

O tu xpe(q̃ donasti nob).i.oib⁹ credētib⁹ pie ꝛ q̃d(indulgētiā)originalis pcti.i.remissionem(ꝑ baptismū)q̃ tenebamur ligati vinculis ꝯscientie.

¶ Qui crucem propter hominem
Suscipere dignatus es:
Dedisti tuum sanguinem
Nostræ salutis precium.

Qui dignatus es suscipere crucem).i. passionem crucis propter hominem:et (dedisti tuum sanguinem precium nostre salutis)quia cum sanguine tuo emisti nos ꝛ redemisti.

¶ Quæsumus auctor omnium
In hoc paschali gaudio:
Ab omni mortis impetu
Tuum defende populum.

Et q꞉ tot ꝛ tanta fecisti ꝙ nos a morte liberasti:ideo(o auctor omnium rerum quesumus).i.rogamus te(in hoc paschali gaudio).i.tua resurrectiōe(defende).i.ꝓtege)populum tuū)a morte eterna iam redemptum (ab oīni mortis impetu).i.ab omni ꝑiculo ne denuo in mortē corruamus.

¶ Carmen est dimetrū iambicū cacomerrum. Canitur tpe paschalis resurrectionis.cōmemoratis iis q̃ in resurrectione xp̄i contigerunt petit corda nostra ab illo possideri.

AVrora lucis rutilat
Coelum laudibus intonat
Mūdus exultans iubilat
Gemens infernus ulular.

¶ Materia hui⁹ hymni est laudare deum ꝛ extirpare vitia ꝛ adherere v̄tutib⁹. Et nota ꝙ ecclesia dr̄ aurora ꝛ q꞉ aurora expellit tenebras:ita eccl'ia penit⁹ extirpat vitia ꝛ peccata. Aurora dicit q꞉ xp̄s resurrexit:celestes creature intonāt laudib⁹:ꝛ hoīes exultātes laudāt.ꝛ diabol⁹ vlulat ꝛ gemit.expone ergo sic(aurora lucis rutilat).i.qn̄ aurora pullulat ꝛ incipit diescere(celū).i.celestis creatura(intonat).i.resonat(laudib⁹ mūd⁹ exultans iubilat).i.hoīes credētes in deū cantāt(ꝛ infern⁹ gemēs).i.diabol⁹ vlulat.i.plangit q꞉ dolet de amissiōe eoꝝ:quos tenebat mortuos.s.adā ꝛ alios quos secū deus traxit ad redem. Eccl'ia dr̄ aurora.

¶ Cum ille rex fortissimus
Mortis confractis uiribus:
Pede conculcans tartara
Soluit a pena miseros.

Dico qḋ celū sic intonat laudib⁹(cū rex ille fortissim⁹).i.xp̄s(ꝯculcās pede).i.potestate sua(tartara).i.diabolū(soluit).i.liberauit(miseros hoīes)a pena diaboli.et hoc (ꝯfractis viribus mortis).i.diaboli.

¶ Ille qui clausus lapide
Custoditur sub milite:
Triumphans pompa nobili
Victor surgit de funere.

Vere fractis viribus mortis.i.diaboli soluit a pena miseros hoīes.q꞉(ille clausus lapide).i.monumēto (custoditur).i.vigilat (sub milite).i.sub militib⁹:singulari ꝓ plurali ꝑ synedochē(q̃ triūphās).i.veniēs (pōpa nobili).i.victoria:q꞉ tunc aīas ab inferis extraxit (surgit).i.sesursū erigit(de funere) idest de morte(victor).i.triūphator.

¶ Solutis iam gemitibus
Et inferni doloribus:
Quia surrexit dominus
Resplendens clamat angelus.

Accipe de predicto versu(xp̄s erat victor)solutis iam gemitibus ꝛ inferni doloribus (angelus resplendens).i.valde nitens (clamat)dicens mulieribus. Ite dicite discipulis ei⁹ ꝛ petro q꞉ surrexit dn̄s.

¶ Tristes erant apostoli
De nece sui domini:
Quem pena mortis crudeli
Serui damnarant impii.

Ita dixerūt angeli mulieribus (quia apostoli erant tristes de nece) idest de morte(sui domini)quem dn̄m(serui impii).i.iudei(damnarant).i.damnauerant crudeli pena mortis.

Et quia apostoli erant tristes de nece sui dñi: ideo (angelus pdixit mulieribus blãdo sermone dominus vidẽdus est in galilea) a vobis (quãtotius) idest subito.

Ille mulieres dũ pergũt (concite) idest sollicite dicere hoc apostolis (videntes cũ viuere). i. christum (osculantur pedes domini) i. locum vbi perfoderant eum perfidi iudei.

Matthe. xxviij.

Quo agnito). i. quo audito quia surrexit dñs (discipuli) idest apostoli (pergunt propere) idest festinanter (in galileam videre faciem domini desideratam) scilicet ab eis.

Sol niter). i. splẽdet (radio suo mũdo). s. paschali gaudio claro (cũ). i. quãdo) apostoli) cernunt iam christum visu corporeo.

Diximꝰ ꝙ tũc apparuit discipulis: sꝫ qdã illoꝝ. s. thomas cũ abesset in apparitione narrãtibus aliis nõ credidit. vnde dñs ostendit ei sua vulnera. ⁊ ait. Noli esse incredulus sed fidelis. Et nota ꝙ qttuor de causis cicatrices vulnerũ ostẽdit dñs scꝫ vt esset signũ victorie. vt deinceps de resurrectiõe nõ dubitarẽt ⁊ nõ crederẽt eũ phantasticũ corpus accepisse: aut vt essent ad patrẽ intercessio.

Quare ostendit dñs cicatrices discipulis.

Cõstructio (Ostẽsa sibi vulnera). i. ostẽsis vulneribꝰ (sibi). i. apostolis in fulgida carne xpi illi apostoli (fatẽtur) i. pdicãt (voce publica) idest manifesta dominũ surrexisse.

Lu. xxiiij
Joan. xx.

O christe clemẽtissime rex tu possidе) idest guberna (corda nostra). i. mẽtes simul cum corporibus (vt reddamus). idest persoluamus ad honorem tuum omni tẽpore. (laudes tibi debitas.

Sermone blando angelus
Predixit mulieribus:
In galilea dominus
Videndus est quãtotius.

Ille dum pergunt concite
Apostolis hoc dicere:
Videntes eum uiuere
Osculantur pedes domini.

Quo agnito discipuli
In galileam propere:
Pergunt uidere faciem
Desideratam domini.

Claro paschali gaudio
Sol mundo nitet radio:
Cum christum iam apostoli
Visu cernunt corporeo.

Ostensa sibi uulnera
In christi carne fulgida.
Resurrexisse dominum
Voce fatentur publica.

Rex christe clementissime
Tu corda nostra possidе:
Vt tibi laudes debitas
Reddamus omni tempore.

Carmen est dimetrũ iambicum cacometrum. Canitur in tempore paschalis resurrectionis. Dicit ꝙ christus est nostrũ uerum pascha: facitqꝫ memoriam passionis & resurrectionis eius.

Materia huiꝰ hymni est ꝙ nos iuitat auctor ad cenã agni illiꝰ q tollit pctã mũdi. s. ad accipiẽdũ corpus ⁊ sanguinẽ dñi de quo dictũ est. qui sumit corpꝰ xpi indigne: iudiciũ sibi mãducat ⁊ bibit. q vero digne: habet vitã eternã. Nos xpo positi (ad cenã agni pvidi) i. ad accipiendũ corpus ⁊ sanguinẽ dñi vel ad vltimũ pceptũ xpi: qꝛ sicut post cenã nullũ restat prãdiũ ita post nouũ testamẽtũ nullũ restat preceptũ. (Ad cenã agni pvidi ⁊ agni candidi stolis albis). i. cũ virtutibus (canamus principi christo). i. laudemus eũ de resurrectione post transitum maris rubri). i. post baptismum vel post gloriam resurrectionis.

D cenam agni prouidi
Et stolis albis candidi:
Post transitũ maris rubri
Christo canamus principi.

Sanctissimum corpus cuius christi torridum). i. crematum quia passuꝫ (in ara crucis gustando). i. suscipiendo (eius roseo cruore viuimus deo) idest diuine.

Cuius corpus sanctissimum
In ara crucis torridum:
Cruore eius roseo
Gustando uiuimus deo.

¶ Protecti pasche uespere
A deuastante angelo:
Erepti de durissimo
Pharaonis imperio.

¶ Dico q̃ viuim⁹ deo ꝓtecti.i. defensi vł seruati (vespe pasche).i. vltima etate vel mysterio resurrectionis xp̄i qđ nocte pasche factū est (ab angelo deuastāte).i. percutiēte primogenita egypti (erepti).i. liberati (de durissimo imperio pharaonis) idest diaboli.

¶ Iam pascha nostrū christus est
Qui immolatus agnus est:
Sinceritatis azima
Caro eius oblata est.

¶ Cōstrue (xp̄s est iā nr̄m pascha).i. trāsitus de vitijs ad virtutes (qui xp̄s est agn⁹).i. patiēs (imolatus) pro oībus nobis vel sic (qr xp̄s imolatus ꝓ nobis) est agn⁹ sinceritatis i. puritatis (caro ei⁹ oblata).i. sacrificata (est azima).i. sine fermēto vł sine amaritudie. Azima dr̄ ab a qđ est sine ⁊ zima qđ est fermentū vł amarū. ide azima q̃si sine amaritudie. Azima vnde.

¶ O uere digna hostia
Per quam fracta sunt tartara:
Redempta plebs captiuata
Redit ad uite premia.

¶ O vere digna hostia).i. sacra (ꝑ quā).s. hostiā (tartara sunt fracta) ⁊ ꝑ quā (plebs captiuata).i. aīe sanctorū in inferno detēte: sūt redempte (⁊ per quā premia vite) eterne sunt reddita (plebs) dico captiuata redit).i. reuertitur (ad premia vite supple eterne.

¶ Cum surgit christus tumulo
Victor redit de batatro:
Tyrannum trudens uinculo
Et reserans paradysum.

¶ Cum).i. qñ (xp̄s surgit tumulo).i. de sepulchro (victor redit de baratro).i. de fouea inferni (trudēs).i. claudēs (tyrannū).i. diabolū (vinculo).i. cum potestate sua ligans eū (⁊ reserans paradysum) fidelibus tuis: quia tua misericordia hoc fecisti. ideo rogamus te.

¶ Carmen est quale illud primo dierū. Canitur in re diuina ascēsionis dominice. commemorata christi ascensione & regno illi a patre tradito: petit illius beneficium in die iudicii.

Eterne rex altissime
Redemptor & fidelium
Quo mors soluta depit
Datur triumphus gratie.

¶ O eterne rex altissime ⁊ redēptor fidelīū quo).i. ꝑ quē mors (soluta deperit) destructa extitit vel perīt vel (mors) idest descēsus ad inferna quia sancti illuc modo nō descendunt. vt ante passionē christi. (triūphus).i. victoria gratie datur iā glorificatis in anima ⁊ corpore glorificandis in resurrectione.

¶ Scandens tribunal dextere
Patris potestas omnium:
Collata iesu celitus
Que non erat humanitus.

¶ Tu scādēs).i. ascendens (tribunal).i. sedē (dextere patris).i. ad equalitatē pr̄is (potestas oīm) terrū (est collata).i. attributa iesu s. christo ⁊ hoc (celitus).i. diuinitus possum⁹ dicere q̃ solus est ad dexteram patris. Ceteri ordines sanctorū ad sinistram respectu claritatis filij (q̄ potestas nō erat) ei (collata humanitus).i. q̄diu vel quādo erat in mundo.

¶ Vt trina rerum machina
Celestium terrestrium:
Et infernorum condita
Flectant genu iam subdita.

¶ Dico q̃ potestas datur diuinitus christo que non erat humanitus. vt trina rerum machina).s. celestium terrestrium ⁊ infernorum condita a te (flectant genu iam subdita) idest flectentes genua celestes terreni ⁊ infernales sūt subdita (idest humiliata tibi ad honorem tui.

¶ Tremunt uidentes angeli
Vice uersa mortalium:

¶ Angeli vidētes) humanā formā vel naturā (tremūt).i. mirātur. s. qr videbāt humanam naturā ꝑ ipsum xp̄m ad dexteram pa-

tris collocatam τ exaltatā. τ hoc (vice versa mortaliū) tremebant τ mirabant. ¶ Et nota qd ante natiuitatem xpi angeli ab hoībus se adorari patiebant. sed nō postea sicut legimus de Joāne: qui cū vellet angelū adorare: inquit angelus ioanni. Noli me adorare: seruus tuus enim sum τ fratrum tuorū. (Caro) ade (culpat nos) idest per adam in peccatū cadimus (caro xpi purgat nos) idest per christū de vitijs ad virtutes surgimus (caro) dei. τ deus (regnat) qꝛ christus deus est τ homo.

Ante xpi natiuitatem angeli adorabantur. lege apoca. xxij.

Culpat caro. purgat caro.
Regnat deus dei caro.

¶ Tu esto nostrum gaudium
Manens olimpo preditum:
Mundi regis qui fabricam
Mundana uincens gaudia.

O christe tu esto nostrū gaudium manens ꝑditū). i. nobis paratū honoratum vel sublimatū (olympo). i. in celo (tu qui regis) i. gubernas (fabricam) mundi (vincens mundana gaudia) idest a mortuus superexcellit omnes delectationes mundi.

¶ Hinc te precantes quesumus
Ignosce tu criminibus:
Et corda sursum subleua
Ad te superna gratia.

Quasi diceret superexcellit gaudia mundi τ (hinc nos ꝑcantes q̄s). i. deꝑcamur te (ignosce criminibꝰ). i. dimitte nobis pctā nr̄a (τ subleua). i. sursum leua (corda ad te superna gratia) idest pro summa misericordia.

¶ Vt cum rubente ceperis
Clarere nube iudicis:
Penas repellas debitas
Reddas coronas perditas.

Nos qs te (vt cū). i. qn̄ cepis (clarere). i. fulgere (repēte). i. festināter (nube iudicis). i. xpi (rubēte). i. clarescēte. i. teipso iudice aduenīete: a nobis (repellas penas debitas) ꝑ adā (τ reddas). i. tribuas per gratiā (coronas ꝑditas) τ culpā inuētā τ collatā scdm meritū ꝑ gratiā. qꝛ nō necessitate cogēte: sed volūtate τ gratis a morte liberauit τ saluauit nos.

¶ Gloria tibi domine
Qui scandis supra sydera:
Cum patre & sancto spiritu
In sempiterna secula. Amen.

O dn̄e) iesu xp̄e (qui scādis supra sydera). i. super oēs celos (gloria). i. laus τ honor (sit tibi cum patre τ sancto spiritu in sempiterna secula amen) idest sine fine.

¶ Carmē est dimetrū iābicū cacomettū. Canitur in festo ascēsiōis dn̄ice. Agit xp̄o grās q pro nobis passus mortē nos a morte liberauit.

Iesu nostra redemptio
Amor & desiderium
Deus creator omnium
Homo in fine temporum:

O iesu nr̄a redēptio) tu dico (amor τ desideriū) nostrū. i. amor desiderabilis (deꝰ creator oīm) qui es (in fine tēporū) factus (homo) vnde deus τ homo τ hoc in vltima etate.

¶ Que te uicit clementia
Vt ferres nostra crimina:
Crudelem mortem patiens
Vt nos a morte tolleres.

Que). i. qn̄ta (clemētia). i. pietas (vicit) i. cōpulit te. (vt ferres). i. portares vel deleres (nr̄a crimina). i. pctā (patiēs crudelē mortē) crucis pro pctīs nr̄is. τ quare vt (tolleres). i. liberares (nos a morte) idest a diabolo.

¶ Inferni claustra penetrans
Tuos captiuos redimens:
Victor triumpho nobili
Ad dextram patris residens.

Tu penetrans) idest frangens (claustra inferni) redimens sanguine tuo (captiuos) q̄ tenebantur iuste in inferno (residens ad dexteram patris) manes (victor triūpho nobili) idest mirabili victoria.

¶ Ipsa te cogat pietas
Vt mala nostra superes:
Parcendo & uoti compotes
Nos tuo uultu saties.

Ipsa pietas (q̄ cogit te) vt subires mortem crucis (cogat) idest impellat te (vt superes nostra mala) idest dimittas nobis debita nostra (τ saties) idest impleas τ frui facias (nos cōpotes nostri voti) idest desiderij (tuo vultu) idest tua presentia.

¶ Tu esto nostrum gaudium
Qui es futurus premium:
Sit in te nostra gloria
Per cuncta semper secula. Amen.

Et tu qui es futurum nostrum premium esto nostrum gaudium) idest in presenti et in futuro (et nostra gloria) idest laus (sit in te semper) idest in omni tempore (per cuncta secula. Amen.

¶ Carmē est q̄le superius. Canitur in festo ascēsiōis dn̄i ad laudes. describit christi ascēsio in celo & petit illius bn̄ficiū in die iudicii.

Ymnū canamus glorie
Hymni noui nūc psonēt
Christ⁹ nouo cū tramite
Ad patris ascendit thronum.

Additus cū glo. Materia presentis hymni est describere gloriosam xp̄i ascēsionē: et regnū celorū sibi traditū a patre. ꝓpter q̄d ecclesia inuitat nos ad noua cantica persoluenda deo. dicēs (canamus hymnum glorie et hymni noui).i. noue laudes (personent) scilicet nunc (cum christus ascendit ad thronum patris) idest ad celum et hoc (nouo tramite) idest admirando. quia mirabantur angeli humanam naturam per ipsum christū ad dexteram patris ascendentem.

¶ Transit triumpho nobili
Poli potenter culmina:
Qui mortem mortem assumpserat
Derisus a mortalibus.

Incipit discursus ascēsiōis sic (xp̄s trāsit potēter).i. cū magna maiestate et potestate (culmina).i. altitudinē (poli).i. celi et hoc (nobili triūpho).i. inaudita victoria (qui derisus a mortalib⁹ assumpserat).i. destruxerat mortē.s. nostrā mortē scilicet sua.

¶ Apostoli tunc mystico
In monte stantes chrismatis:
Cum matre clara uirgine
Iesu uidebant gloriā.

Tūc.s. cum christus transibat culmina poli: apostoli stantes in monte mystico chrismatis quia ibi confirmati fuerūt in fide (cū matre virgine clara) idest cū maria immaculata dei genitrice (videbant gloriam iesu ascendentis in celum.

¶ Hoc prosecuti lumine
Leto potenter sydera:
Letis per auras cordibus
Duxere regem seculi.

Et cum apostoli cū maria virgine (prosecuti scilicet essent).i. respicerēt hoc.i. gloriā iesu ascendentis in celum (leto lumine) idest letis oculis (sydera).i. oēs ciues syderei.i. celestis curie (duxere).i. ꝑduxere (cordib⁹ letis regem seculi) idest christum et hoc ꝑ auras) i. per celis tractus.

¶ Quos alloquentes angeli
Quid astra stantes cernitis
Saluator hic est inquiunt
Iesus triumpho nobili.

Quos scilicet discipulos cum matre iesu (angeli alloquentes).i. ad eos loquentes (inquiunt quid vos stantes).s. arrectis in celum luminibus (cernitis astra hic).s. q̄r ascēdit triumpho nobili est saluator iesus.

¶ A uobis ad celestia
Qui regnans nunc assumptus est
Venturus inde seculi
In fine iudex omnium.

Dico quod hic est saluator iesus (qui regnans assumptus est a vobis) i. a vestro aspectu ad celestia).s. regna et venturus.s. est inde) i. a celo in fine seculi (iudex omniū) scilicet viuorum et mortuorum.

¶ Quo nos precamur tempore
Iesu redemptor unice:
Inter tuos in ethera
Seruos benignus aggrega.

Ecce hic petitur beneficiū a deo in die iudicij. ordina sic. (quo tempore).i. in quo tēpore iudicii (o iesu vnice redemptor p̄camur) idest rogamus te (aggrega) idest aduna vel coniunge tu benignus nos (in ethera) idest super celum (inter tuos seruos) idest inter ciues celicos.

Da nobis)proſequitur ideſt concedas nobis(tendere)ideſt ire(deuotione ſedula).i. feſtina illuc.i.deſt ad eum locum(quo) ideſt in quo(credimus te ſedere cū patre in arce regni)ſcilicet celeſtis.

¶ Da nobis illuc ſedula
Deuotione tendere:
Quo te ſedere cum patre
In arce regni credimus.

O domine gloria ſit tibi qui ſcandis) i. aſcendis(ſupra ſydera) ideſt ſuper celos vbi regnas cum patre ⁊ cū ſpiritu ſancto in ſempiterna ſecula(amen)ideſt ita fiat.

¶ Gloria tibi domine
Qui ſcandis ſupra ſydera:
Cum patre ſancto ſpiritu
In ſempiterna ſecula. Amen.

¶ Carmen eſt quale illud primo dierum. Canitur in feſto penthecoſtes hoc eſt quinquageſime. Spiritum ſanctum implorans: petit ut illius amore nos inflammet & in dei gratia confirmet.

Johel.ij. Materia huius hymni eſt ſpūs ſanctꝰ quē pater ꝓmiſerat qn̄ dixit iohelí. Effundā de ſpū meo ſup oēm carnē. Filius ꝓmiſit qn̄ dixit. Si aſſumptus fuero in celū mittam vobis paraclitū: ⁊ apl̄is ſimul orātibus in hora.iij.mūdus tonuit.⁊ ſubito venit ſpūs ſanctus ⁊ apoſtoli inflāmati ſpū ſancto: diuerſis loq̄bātur linguis magnalia dei. Intētio eſt rogare deū vt purget pectora noſtra ſuperno ſplēdore ⁊ illuminet gratia ſpiritus ſancti: vt expellat a nobis viſibiles ⁊ inuiſibiles hoſtes vt habeamus vitā permanētē cū ipſo. O(creator)ſancte ſpiritus dei(veni ⁊ viſita mentes tuorum(fidelium ⁊ veniendo(imple pectora ſuperna gratia que tu creaſti)ideſt feciſti.

Eni creator ſpiritus:
Mentes tuorum uiſita
Imple ſuperna gratia
Que tu creaſti pectora.

Qui paraclitus.i.cōſolator(diceris donū dei altiſſimi) ⁊ diceris fons viuus. de quo nō cōmunicatur alienis. vel fons viuus aque ſalīētis in vitā eternā ⁊ diceris(ignis) qꝛ corda hoīm ad dilectionē dei ⁊ proximi accēdis ⁊ vitia.i.peccata conſumis. ⁊ diceris(charitas)quia facis diligere deum ⁊ proximum. ⁊ diceris(ſpiritalis vnctio)quia de ſpiritali vnctione ideſt de ſpiritu ſancto vngis corda hominum vt humilientur in baptiſmo.

¶ Qui paraclitus diceris:
Donum dei altiſſimi:
Fons uiuus: ignis charitas
Et ſpiritalis unctio.

Tu es ſeptiformis munere) ideſt donis (gratie) ideſt ꝓpter ſeptiformem gratiam.
Septem dona ſpiritꝰ ſancti Septem enim ſunt dona ſpiritus ſancti. ſpiritu ſapientie ⁊ intellectus: ſpiritus conſilij et fortitudinis ſpiritus ſcientie ⁊ pietatis ⁊ amoris(tu)es(digitus) ideſt potentia (dextre dei) qꝛ ſicut nodi digitorum varij ſunt. ita varia ſunt dona ſpūs ſctī. ⁊ (tu) es (promiſſum patris) ⁊ ditans: ideſt faciens diuites guttura vel pectora(ſermone rite)ideſt recte vel tu es (ditans guttura promiſſum)ideſt promiſſio.

¶ Tu ſeptiformis gratie
Dextre dei tu digitus:
Tu rite promiſſum patris
Sermone ditans guttura.

Et tu qui o paris oīa(accende lumē ſenſibꝰ).i.mētibus nr̄is: ⁊ infunde cordibꝰ nr̄is (amorē).i.dilectionē dei(firmans infirma).i. debilia(noſtri corpis ꝑpeti).i.perēniter vel ꝑpetuo(v̄tute).i.mirabiliter cū virtute perpetua ⁊ ſemꝑ nos firmans).i.protegens.

¶ Accende lumen ſenſibus
Infunde amorem cordibus:
Infirma noſtri corporis
Virtute firmans perpetim.

Repellas hoſtem longius) ideſt remoueas eum procul(qꝫ)pro ⁊(dones pacem protinus)ideſt cito (vitemus omne noxium).i. peccatum(ſic te preuio).ſ.ductore.

¶ Hoſtem repellas longius
Pacemqꝫ dones protinus.
Ductore ſic te preuio
Vitemus omne noxium.

¶ Per te ſciamus da patrem
Noſcamus atq; filium:
Te utriuſq; ſpiritum
Credamus omni tempore.

Da (o ſancte ſpiritus. vt per te ſciamus patrem atq; noſcamus filium) ꝛ (credam⁹ te vtriuſq; ſpiritum) ideſt procedentem a patre ꝛ filio (omni tempore.

¶ Carmen eſt quale illud primo dierū. Canitur in feſto penthecoſtes quo ſpiritus ſanctus miſſus eſt ad diſcipulos chriſti. narratq; que in eius miſſione facta ſunt.

IAm chriſtus aſtra aſcenderat
Regreſſus unde uenerat:
Promiſſa patris munera
Sanctum daturus ſpiritum.

Materia hui⁹ hymni eſt eadē q̄ ꝛ in p̄miſſo. Spūs.i.cōſolator. vel aduocatus. dicitur cōſolator: q: nos cū ſum⁹ in pctis trahendo nos ad celeſtē patriā ipſe ſpūs ſctūs cum ſplēdore feruēti apparuit diſcipulis ſuis. Et q: ſermo igne⁹ futurus erat ideo in ignea ligua eis apparuit: q: fecit eos ardētes in dilectiōe dei ꝛ ꝓximi ꝛ perito ſermone affluentes. Cōſtrue (xp̄s aſcēderat iā) ſecūdū humanitatē (aſtra) .i. celos (xp̄s) dico (egreſſus) .i. reuerſus vnde venerat daturus apoſtolis munera (promiſſa patris) .i. ſpiritum ſanctum.

¶ Solemnis urgebat dies
Quo myſtico ſeptemplici:
Orbis uolutus ſepties
Signat beata tempora.

Solēnis) .i. feſtiualis (dies vrgebat) .i. feſtinabat vel iminebat ſepties ſeptē q̄ ſunt .xl ix. ꝛ vno addito vel ꝑ ſeptē itelligim⁹ tpalia .i. corpalia q: ꝑ ſeptē totū tēp⁹ vite nr̄e voluitur in quo debem⁹ liberari a pctis vt perueniam⁹ ad illā beatitudinē q̄ intelligitur per .xl. dies in q̄bus ieiunare debem⁹. vt ꝑuenire poſſimus ad diē ſabbati .i. ad requiē (quo die myſtico) ideſt figuratiuo (ſeptemplici) .i. per figuram ſeptēplicē (orbis) ideſt ſeptima (volutus ſepties) .i. per .xl. ꝛ .ix. dies (ſignat beata tempora) .ſ. futura .i. eternam requiem.

¶ Dum hora cunctis tertia
Repente mundus intonat:
Orantibus apoſtolis
Deum ueniſſe nunciat.

Et q: xp̄s aſcēderat (dū hora tertia) videbat̄ eſſe (cūctis) oībus aplīs (mūdus intonat repēte) .i. ſubito: ꝛ ille ſonus vel mundus (nūciat deū veniſſe orātib⁹ aplīs) .i. ſimul in vnū locū cōgregatis ꝛ orātibus ꝛ expectātibus ꝓmiſſionē dn̄i ſui .ſ. xp̄i cū ipſe de illa ꝓmiſſione eis ante aſcenſionē locutus fuiſſet dicēs. vado ꝛ venio ad vos ꝛ mittā vobis paraclitū .i. conſolatorē qui docebit vos omnē veritatē. ꝛ ita facti perfectiores in omni ſcientia erant quia diuerſa genera linguarū loquebantur ꝛ predicabant magnalia dei.

¶ De patris ergo lumine
Decorus ignis almus eſt:
Qui fida chriſti pectora
Calore uerbi compleuit.

Et quoniam quidem pater miſit ſpiritum ergo (ignis) ideſt ſpiritus (decor⁹) .i. pulcher (eſt almus de lumine patris) qui ſpirit⁹ (cōpleuit) vt haberent ſciētiā loquēdi pectora apoſtolorum vel hominum (fida) .i. fidelia chriſti ꝛ hoc calore .i. ardore (verbi) .i. filij.

¶ Impleta gaudent uiſcera
Afflata ſancto ſpiritu:
Voces diuerſas intonant
Fantur dei magnalia.

Viſcera apoſtolorum impleta. i. ſaciata gaudent) q: fecit eos loquentes ꝛ etiā ardentes in amore ꝛ (afflata) .i. inflammata ſpiritu ſancto (intonāt diuerſas voces) ideſt loquuntur idiomata omnium linguarum. et Actuū.ij.
(fatentur vel fantur magnalia dei) .i. mirabilia dei .i. predicant nomen chriſti.

¶ Ex omni gente cogniti
Grecis latinis barbaris:
Cunctiſq; admirantibus
Linguis loquuntur omnibus.

Ex omni gente) .i. ex omnibus gētibus (cogniti) ſunt apoſtoli .ſ. a grecis latinis barbaris (cunctiſq; admirantibus) apoſtoli loquuntur linguis omnibus que ſunt .lxxij.

Iudea tunc incredula
Vesana toruo spiritu:
Ructare musti crapula
Alumnos christi concrepat.

Cum apostoli ita loquebantur oẽs admirabãtur sic loquentes: credentes deum in eis esse sed iudea increpat eos. i. plebs iudeorum (incredula). i. infidelis illa dico (vesana) i. insana (toruo spiritu) idest superbo (concrepat alũnos). i. discipulos christi (ructare crapula musti). i. affirmat eos vino inebriari.

Sed signis & uirtutibus
Occurrit & docet petrus:
Falsa profari perfidos
Iohelis testimonio.

Extimabãt iudei q̃ pnimio potu musti i. p ebrietatẽ apłi taliter loq̃bant (sed petrus occurrit signis) i. miraculis (& virtutib⁹ docet) i. pbat pfidos iudeos (profari). i. loqui (falsa iohelis) pphete (testimonio) pphetauit enĩ
Iohel. ij. iohel sic. Effundã de spiritu meo super oẽm carnem & prophetabunt filij vestri & filie.

Sit laus patri cum filio
Sancto simul paraclito:
Nobisq̃ mittat filius
Charisma sancti spiritus.

Laus sit patri cum filio simul et sancto paraclito). i. spiritu sancto. & (mittat nobis) omnibus fidelibus (charisma). i. donum sancti spiritus. vel gratiam spiritus sancti.

Carmen est quale illud primo dierum Canitur in festo pentecostes sicut & superiores hymni narrat quid ex hac missione consolatoris spiritus euenerit petitq̃ illius dona nobis infundi.

Beata nobis gaudia
Anni reduxit orbita:
Cum spiritus paraclitus
Effulsit in discipulos.

Materia hui⁹ hymni ẽ spũs sctũs quẽ pater & fili⁹ pmiserũt iohele dicẽte. Effundã de spũ meo sup oẽm carnẽ & pphetabũt filij vrĩ & filie vre. & fili⁹ dicit. Si assumpt⁹ fuero in celũ mittã vobis paraclitũ. & aplis orantibus mũdus itonat. & venit spũs sctũs in spẽ ignis quo apłi inflãmati loquebantur magnalia dei varijs linguis. Queritur hic vtrum filius sit a patre non factus sed genitus & preiacenti materia dico ex substantia patris & non ex aliquo: sed ex patre. Similiter dico de processione spiritus sancti: quia fit ex patre & filio & de substantia vtriusq̃ coequalis eis et non ex aliquo factus nec ex nihilo. Cõstructio (orbita). i. reuolutio (anni reduxit nobis beata gaudia: cum spiritus paraclitus effulsit). i. resplenduit (in discipulos.

Ignis uibrante lumine
Lingue figuram detulit
Verbis ut essent proflui
Et charitate feruidi.

Cõstrue (ignis). i. spũs sanctus cũ splendore feruẽte apparuit discipulis: q2 sermo eorũ futurus igneus erat. & ideo in lingua & igne apparuit: q2 fecit eos ardẽtes in dilectiõe dei & primi & pariter sermone affluentes qd̃ dr̃ hic ignis. i spũs sctũs (detulit figurã lingue vibrante). i. feruẽte (lumine suo) i. splẽdore (vt illi apostoli & discipuli essent proflui). i. fecũdi. & loquentes (verbis) i. varijs linguis (& feruidi). i. ardentes & inflammati charitate.

Linguis loquuntur omnium
Turbe pauent gentilium:
Musto madere deputant
Quos spiritus repleuerat.

Apostoli) loquuntur (linguis omniũ) & ideo (turbe gentiliũ pauent) i. mirantur et turbe ille (deputant). i. valde putant (madere) i. abundare (musto) i. vino illos (quos spiritus sanctus suo splendore repleuerat.

Patrata sunt hec mystice
Pasche peracto tempore:
Sacro dierum numero
Quo lege fit remissio.

Cũ filij isrł. xl. & ix. ãnis p desertũ errassen. i. anno iuxta mõtẽ synai cũ fulgore & toni
Nota glosam. truo legẽ acceperũt. Itẽ in lege moysi. Filij israel emebãt suos & ancillas & agros & possidebant. xl. & ix. annis: in. l. anno oẽs liberabãtur inde dr̃ annus iubileus. i. remissiõis &.

ſignificat octauã diẽ reſurrectiõis in q̃ oẽs liberati erãt a ſeruitute diaboli, ꝛ hoc eſt (myſtice) figuratiue (ſunt patrata) .i. cõpleta (pacto) .i. cõpleto (tpe paſche ſacro nũero dier̃) .i. q̃nq̃genario (q̃ nũero fit remiſſio in lege moyſi vel myſtica) .i. figuratiua.

Te nunc deus piiſſime
Vultu precamur cernuo:
Illapſa nobis coelitus
Largire dona ſpũs.

O piiſſime deus (p̃camur te nunc) .i. p̃ſenti (vultu cernuo) ideſt prono (largire) dona ſpiritus ſancti (illapſa nobis celitus) diuinitus infuſa.

ℭ Carmen eſt dimetrũ iambicũ cacometrũ. Canitur in feſto euchariſtie ideſt bone grẽ hoc eſt corpis xp̃i. Narrat quẽadmodũ hoc ſacramentũ in cena inſtitutum eſt a chriſto.

Pange lingua glorioſi
Corporis myſterium:
Sanguiniſq; precioſi
Quem in mũdi preciũ
Fructus ventris geneROſi
Rex effudit gentium.

¶ Materia hui⁹ hymni glorioſiſſimi: q: de xp̃o infinite glioſo ꝛ ſolẽniſſimo eſt q̃dã p̃ceptũ obſuãtia dignũ ab eccl̃ia militãti approbatũ ꝛ dictũ. vñ diligẽtiſſime huic fides adhibẽda iuxta aurelij Aug. dictũ in ep̃la ad fundamẽtũ. Euãgelio nõ crederẽ niſi q: eccleſia approbat. Q̃ d. ſ. q̃d ẽ p̃ceptũ eſt vt pãgamus et cãtem⁹ corde ꝛ lingua euchariſtie ſiue corpis xp̃i myſteriũ, p̃ q̃ eſt aduertẽdũ q̃ differẽtia talis eſt inter tria vocabula ibi tepta. ſ. myſteriũ ſacrificiũ ꝛ ſacr̃m. Nã p̃mo myſteriũ d̃r ſacrũ ſecretũ vel ſacrũ abſcõditũ. Et ratio eſt ex ſua deriuatiõe ſumpta q: d̃r a myſtis vel myſticẽ grece qđ idẽ eſt qđ ſecretũ latine. Sacrificiũ d̃o generalr nõ, p̃pẽ ſm iſidor̃ ẽ victima: ꝛ q̃cũq; in ara cremãt̃ ꝛ ponũt̃, ꝛ ſic ſumit̃ p̃ oblatiõib⁹ q̃s antiq̃ı⁹ faciebãt. ſ. vitulor̃: hircor̃ ꝛc̃. Sacr̃m tñ ītelligit̃ ſic. idẽ eſt q̃ ſacre rei ſignũ quãtũ ad ethimologiã vocabuli. vel ſacr̃m ẽ rẽ ſecretã ꝯtinẽs. Nã aliud cernitur: aliud intelligit̃. Et d̃r a ſacer. ſacr̃m. ti. qđ idẽ eſt qđ pign⁹ ſpõſiõis ſicut iuſiurãdũ dat̃ alicui vt ſit fideiuſſor. Quapropt̃ tñ ergo ſacr̃m. ſ. euchariſtie de q̃ hymn⁹ cãtat̃: eſt datũ nobis ĩ pign⁹ btitudinis: ꝛ, p̃miſſi aduẽt⁹ ad iudiciũ. Nã, p̃miſit xp̃s q̃ h3 alias oues ducere ad vnũ ouile. ꝛ erit vn⁹ paſtor ſm Math. ꝛ in alio loco. Veniet filı⁹ hois in nubib⁹ celi ꝛc̃. ꝛ etiã in alio loco q̃ſi pollicẽdo dixit. Eſtote parati q: q̃ hora nõ putatis filı⁹ hois veniet. ſicut iã antea iuſiurãdũ fecerat ꝛ cõpleuit. vt abraã teſtãte zacharia. Iuſiurandũ qđ iurauit ad abrahã p̃rem nr̃m daturũ ſe nob. qđ de facto ꝯpletũ reuera accepim⁹ in die natiuitatis. Q̃ 3 q̃d ẽ ſacr̃m ꝛ myſteriũ ꝛ mirabile a ſcl̃is nõ auditũ: iſtituit ĩ die paraſceue exiſtens ille rex mãſuet⁹ cũ diſciplis facto q3 ſmõe ꝯſolatiuo ex vno latere ꝛ ex altero multe amaritudines: q: dixerat. nocte hãc ſcãdalũ, p̃pt̃ me patiemini. Circa qđ põt ẽẽ vnũ dubiũ: q̃re magis inſtitutũ ẽ tali die a xp̃o iſtđ ſacr̃m ꝛ nõ ĩ alio tpe: cõ rõ dubũ põt ẽẽ iſta. p̃mo diſpoſitio ſ3 phos d3 p̃cedere fo mã. q: in. ii. de aia ꝛ. v. ſ. metha. act⁹ actiuor̃ ſunt ĩ patiẽte diſpoſito. S3 baptiſm⁹ ẽ diſpoſitio ad hoc ſacr̃m ergo baptiſm⁹ ẽ p̃or vltra cũ baptiſm⁹ fuit iſtitut⁹ poſt paſſionẽ: ergo ſacr̃m altaris debuiſſet iſtitui poſt paſſionẽ. Rñdeo q̃ hoc ſacr̃m tota eccl̃ie curia docẽte: ĩ hac die iſtitui debuit. ꝛ nõ ãte nec poſt: q̃ pluriimis: p̃ſertim q̃ttuor rõnibus arcta ꝛ nota. Prima eſt rõne hui⁹ ſacramẽti neceſſarie aſſignatiõis. nã neceſſitas q̃ aſſignat̃ q̃re hoc ſacr̃m inſtitui debuit: ẽ ſignũ q: ad p̃fectionẽ nr̃am exigebat. vt. ſ. caput noſtrũ xp̃s realiter corpi ꝯiũgeret. S3 toto tpe p̃cedẽti xp̃s ſub, p̃pa ſpecie nobiſcũ ꝯſtitut⁹ eſt. ergo nõ oportuit ãte hoc ſacr̃m inſtitui: ſ3 tũc ꝛ in illo tpe qñ corp⁹ aſſumptũ oblatur⁹ erat. Euſebio atteſtãte. S. d̃ı rõ ẽ rõne legalis figuratiõis nã xp̃s q̃ diu fuit in mũdo ꝯuerſat⁹: figuras legis obſuare voluit fact⁹ ſub lege vt eos q̃ ſub lege erãt redimeret a pcc̃o ſ3 ap̃lm. S3 veniẽte v̄itate ceſſat figura ꝛ vmbra veniẽte luce. ergo xp̃o recedẽte p̃ mortẽ: qñ figure legis terminãde erãt debuit inſtitui. Tertia rõ ẽ rõne rep̃ſentatiõis. nã hoc ſacr̃m eſt rep̃ſentãs terminũ dñice paſſiõis: ergo ꝯgruũ erat iminẽte iã paſſiõe inſtitui. Quarta rõ rõne fortioris im p̃ſſiõis: q: q̃ vltimo fiũt magis memorie imp̃miũt̃ ꝛ cõmẽdãt̃. ergo vltimo poſt cenã inſtitui debuit ip̃o xp̃o receſſuro. Et hec rõ tangit̃ in decret; de ꝯſe. diſt̃. ii. c. liq̃do vbi d̃r q̃ in memoria ꝛ in exp̃ſſiõe paſſiõis xp̃i ẽ inſtitutũ. Reſtat dicere ꝛ rñdere ad rõnẽ factã.

Auguſtinus. Myſteriũ ꝛ vnde. Sacrificiũ ꝛ vñ. Sacramẽtũ ꝛ vnde. Iſidorus. Matthe⁹. Nota dubium. Euſebius. Apoſtol⁹

ꝙ nō est necessariū eundē esse ordinē institutiōis sacramētoꝝ ⁊ pceptiōis: ⁊ causa ē qꝛ ad finē q̄ nob̄ ꝯstituit vltimo puenim⁹. Jō eucharistia q̄dāmō ē finis baptismi. qꝛ p baptismuȝ aliō ꝯsecrat̄ ad eucharistie pceptionē sicut p ordinē ad ei⁹ pceptionē hoc pacto redeam⁹ vn̄ digressi sum⁹: ꝙ sī illi tres pueri a camino ignis liberati i laudē dei qōdā cāticū cecinerūt. s. Bn̄c oīa opa dn̄i. Et zacharias ꝓpħa aliō cāticū. Et iust⁹ simeō aliō cāticū ⁊ hymnum nō parua iocūditate cecinit ob hoc ꝙ veꝝ redēptorē iesuȝ i vlnis suis tenuit: hic de cetero facie vidēs ⁊ gaudēs: ita dixit. Nūc dimittis suū tuū dn̄e. Et ecclia talia supradicta cātat ⁊ pcipit canere Quāto magis istō sacrm sacroꝝ q̄ntū vbis possum⁹ exp̄mam⁹ canēdo ⁊ iubilādo p qō nō mō tres pueri: imo īfiniti hoīes ab inferni igne liberāt̄. Nō etiā nō solū vnū illuminauit: imo totū mūdū. qō nō solū in brachijs illū eūdē iesuȝ recipim⁹. sȝ in pectorib⁹ tāq̄ in tabernaclo suo nobiscū cenās ⁊ ꝯgaudēs. Et illō est de q̄ psalmista dauid in ꝑsona dei mā-

psalmista. dat ꝙ cātem⁹. ps̄. xcv. Cātate dn̄o cāticū nouū: cātate dn̄o oīs terra. Cātate dn̄o ⁊ bn̄e no-

¶ Quare mini ei⁹ ānūciate de die in diē salutare ei⁹. i. xp̄m ꝯtētū in hoc sacro. Nā istō est nouū in tpe

hoc sacrm qꝛ ante in nulla lege nec nature nec scripture. nouū in excellētia qꝛ nullū ātea ⁊ post excellē-

dr nouum ti⁹. Nouū in ꝯsecratiōe qꝛ nusq̄ vbis illib⁹ aliqō sacrm fuit ꝯsecratuȝ nec veteris nec noue legis. Nouū in assumptiōe qꝛ in alijs qō sumit̄ masticat̄: frāgit̄: decoq̄t̄: digerit̄. Jbi semp assumptū reālr integre ⁊ absq̄ vlla mutatiōe augmēti nec detrimēti. Quāobrē ecclia militās absq̄ nulla ruga ꝓpter tm̄ sacrm saluberrimū oīb⁹ ꝑmatū publice letāter: vbis i celū eleuatis nō parua armonia cātat ⁊ pcipit canere iuxta dictū ꝑpōsl. s. xp̄i. Exēplū do vob: vt quēadmodū ego facio ꝙ faciatis vt patet ex expositiōe lr̄e. Ad quā veniam⁹ sic dicēdo. O (lingua militie xp̄iane) nō ꝑfidie iudeoꝝ nō porci mahometi suoꝝq̄ cōplicū (pāge). i. cane vel tāq̄ tuba exalta vocē laudādo ⁊ q̄d (mysteriū). i. diuinū secretū vel diuinū abscōditū: ex eo qō aliō cernit̄: aliō credit̄ vel itelligit̄ (glīosi corpis). s. iesu xp̄i iā glīose ⁊ imortalis ⁊ impassibilis. Et pāge mysteriū (sanguinisq̄ p̄ciosi) qꝛ lauit nos i sanguie suo (quē). s. sanguinē p̄ciosū (ille) rex gētiū). i. gētiliū ⁊ oīȝ gētiū: qꝛ cū iudei abdicarūt ⁊ negarūt te regē: quē pilat⁹ gētilis in ꝑsona oīm gētiliū cognouit esse regē iudeoꝝ dicēs. regē vr̄m crucifigā (effudit). i. sparsit ꝓ pctōrib⁹ ⁊ pcco p̄mi parētis (in mūdi p̄ciū). i. in satisfactionē ꝓ mūdo: q̄ cū sit finit⁹ infinitū nō valebat soluere. Rex dico supple (fruct⁹ vētris generosi). i. fili⁹ itemerate v̄ginia. ⁊ pōt itelligi vna figura grāmaticalis: sȝ quā ꝑmittit̄ poni pars ꝓ toto vel ēt (fruct⁹ vētris generosi). i. ꝓles illi⁹ q̄ ex vtraq̄ parte eēntiali. s. corpia ⁊ aic ex ꝓsapia regia ē ꝓcedēs. Nā matthei p̄mo fili⁹ dauid q̄ rex excellēs in veteri testamēto fert̄ ⁊ hoc sm̄ carneȝ ⁊ cū parētesi debet legi: vt patet bn̄ intuēti.

Et iste nāq̄ rex (nob dat⁹) ē supple a deo p̄re (nob nat⁹). i. ꝓpt̄ nos nō ꝓpt̄ angelos: vt nos redimeret ⁊ liberaret a pcco ⁊ nos glīficaret. ⁊ hoc (ex intacta v̄gine). s. nō corrupta nō solū corpe: verū etiā mēte ⁊ aio qꝛ voto se deo obtulit spōsaȝ (⁊ in mūdo ꝯuersat⁹). i. in terra scā q̄ mediū mūdi dr̄ cū doctorib⁹ legis disputauit ⁊ cū alijs dn̄i p̄dicabat ⁊ miracula innūerabilia faciebat: vt compleret̄ qō dixit

¶ Nobis natus nobis datus
Ex intacta uirgine
Et in mundo conuersatus
Sparso uerbi semine
Sui moras incolatus
Miro clausit ordine.

Abacuch. Et in terris visus est ⁊ cū hoīb⁹ ꝯuersat⁹ est: ⁊ ēt ꝯuersat⁹ est in mūdo (sparso verbi semine). i. mediāte semine diffuso vbi diuini dn̄i p̄dicabat p partes illas iuxta illō. Semē est vbū dei qꝛ inde nascit̄ fruct⁹ grē p ꝯuersionē ab eo: fruct⁹ saluatiōis p verā obſuantiā ⁊ custodiā illi⁹ vbi diuini iuxta illō. Bti q̄ audiūt vbū dei: ⁊ custodiūt illō ⁊ seq̄t̄. (Sui moras incolat⁹). i. tarditates ⁊ dilatiōes sui (incolat⁹). i. exiliū a sua patria vn̄ exiuit ⁊ ꝑegrinatiōes p. xxxiij. ānos (clausit). i. ꝯclusit ⁊ ꝑfecit (miro ordine). i. nouo: ideo miro qꝛ nouo. Nā p prius voluit ministrare q̄ ministrari: p̄us voluit facere q̄ docere: ⁊ de post docere opādo ⁊ voluit p p̄us miracula facere: vt ostēderet se veꝝ deū qō nō docuit vsq̄ ad etatē. xxx. ānoꝝ Voluit pati: vt nos nō patiamur ꝓpter ip̄m: vt pote voluit oēs derisiōes p p̄us pati. vt nos q̄scūq̄ illatas ꝯtumelias sine murmuratiōe pateremur: voluit nob mori vt nos ꝓpt̄ ip̄m parati sim⁹ mori. vltimate anteq̄ illā immanissimā mortē suscepit disposuit medicamen efficacissimū ad surgēdū ab infirmitate ad sanitatē. ⁊ a morte pcti ad vitā anime. vt nō

oporteret iterum crucifigi: vt rursus a pcto liberarent homines quibus dispositis pie misericorditer ordinatis: finiuit peregrinationem ad patrem: vnde exiuit per temporalem generationem reuertendo: cum quo quidem semper est idem quantum ad diuinitatem.

ℭ In supreme nocte cene
Recumbens cum fratribus
Obseruata lege plene
Cibis in legalibus
Cibum turbe duodene
Se dat suis manibus.

Et sequitur. deuote xpiane cupis scire quando in tempore ordinauit tantam medicinam: tum subsidium pro his qui in lucta demonum cadunt: hoc fuit quando ille summus rex regum et dominus dominantium fuit (sedens cum fratribus) .i. discipulis suis. Qui iam non fuit sed amici et fratres erant: quia ab vno eodem domino per creationem: quia sub vno iugo amoris: quia sub mortalitate tunc vna omnes erant: et hoc supple (in nocte) illa diei iouis (supreme cene) .i. vltime in corpore mortali supple et (obseruata lege plene etc.) .i. postquam lege moysi perfecte et complete obseruauit: quia comedit agnum paschalem more legis. nam non veni soluere legem: sed adimplere vt sepe dixit. aliter quam tunc vt nunc supple (dat se) .i. porrigit corpus suum (cibum) .i. in cibum anime et angelorum (turbe duodene) .i. toti toti congregationi .xii. apostolorum supple vt augeretur gratia et fortitudo ad resistendum indagationi iudeorum corpus suum (dat se suis manibus) non medio alicuius ministri. Dando supple ad intelligendum adhuc non esse datam et concessam potestatem ministrandi et conficiendi aliis tamen sacramentum. — Mat. xxvi. Luce. xxii. Mar. xiiii. — Quare Christus dit se suis manibus.

ℭ Verbum caro panem uerum
Verbo carnem efficit
Fitque sanguis christi merum
Et si sensus deficit:
Ad firmandum cor sincerum
Sola fides sufficit.

Et sequitur. Nam postquam in vltima cena accepit panem in sanctas ac venerabiles manus (verbum caro) .i. homo vel xpus (panem verum) quem in manus suas suscepit supple (efficit) .i. conuertit (carnem) .i. in suum corpus iuxta illud. panis quem ego do: caro mea est pro mundi vita. et hoc supple (verbo) .i. in virtute verborum. scilicet hoc est corpus meum (que) pro et (merum) .i. vinum vitis supple (fit sanguis xpi) .i. verbis consecrationis conuertitur in verum sanguinem xpi (et si sensus) scilicet tactus tangendo (deficit) et sensus visus videndo decipitur accidentia quelibet tamen sentiens attamen scilicet (Ad firmandum cor sincerum) .i. non fractum contagione infidelitatis. non fractum duritia et pertinacia peccati non fractum malitia iudeorum (sola fides sufficit) .i. solus assensus voluntatis ab intelligentia et sensu auditus procedens iuxta illud. Fides non habet meritum vbi humana ratio prebet experimentum. Et sequitur post quam virtuosus est honorandus. Ezechi. iii. quanto magis vas omnium virtutum. ideo (tamen ergo sacramentum) .i. tam maximam rem sacratam et ineffabilem omnium virtutum plenam (veneremur nos cernui) .i. humiles mansueti cum — Fides non habet meritum vbi humana ratio etc.

ℭ Tantum ergo sacramentum
Veneremur cernui
Et antiquum documentum
Nouo cedat ritui:
Prestet fides supplementum
Sensuum defectui.

reuerentia et genuflectione et honore latrie tanquam ad deum (et antiquum documentum) doctrina legalis de agno paschali (cedat) .i. det locum (nouo ritui) .i. nouo generi cibi vel doctrina legalis: tanquam vmbra: figura et quasi imperfectum cedat .i. cesset dando locum suum. nouo ritui soli figurato et perfectissimo iuxta illud. quum venerit quod perfectum est cessabit quod ex parte sicut adueniente luce cedit vmbra. prestet fides supplementum vt rite bonum veneremur quod non videmus etc. (fides) .i. illa noticia enigmatica tanquam per speculum (prestet) .i. exhibeat et ordinet (supplementum) et sic vice fungens (sensuum defectui) virtuti limitati sensuum exteriorum quo circa tale obiectum sunt deficientes et fallunt.

ℭ Genitori genitoque
Laus & iubilatio:
Salus honor uirtus quoque
Sit & benedictio:
Procedenti ab utroque
Compar sit laudatio. Amen.

Ideo propter infinitum bonum nobis collatum a sanctissima trinitate (laus sit genitori patri et genito) .i. filio sit eadem laus et iubilatio que est gaudium quod verbis explicari non potest salus similiter quia ab vtroque nobis euenit et procedit et non ex nobis. similiter honor et reuerentia latrie. similiter virtus quia antonomatice charitas dici potest: quia omnes virtutes comprehendit qua redempti sumus (que) .i. similiter (benedictio) sit attribuenda [illegible]. iuxta illud. benedicti vos a domino qui fecit celum et terram (que) procedenti

(lau latio cõpar) tota p̃dicta sup. i. simul. eq̃lis sit sp̃ui scõo sup.) pcedẽti) p eternalẽ pcessione passiuã (ab vtroqz) .i. a p̃re ⁊ filio. iuxta determinationẽ ecclesie. Amẽ. i. sine fine in ppetuum. Expositor submittit se determinationi ⁊ ɔsilio ecclesie militantis. Dixi.

¶ Carmẽ est simile asclepiadeo mixto gliconico sed ca cometrũ. Canit in festo eucharistie ad horas nocturnas. psequit sicut in pãge lingua institutionẽ sacramẽti. Auctor est sctũs thomas aqnas.

Additus cũ glo.

Sacris solemnis iũcta sint gaudia
Et ex p̃cordiis sonẽt p̃coñia
Recedãt uetera noua sint oia
Corda uoces & opera.

Q̃r eadẽ est materia p̃ñtis hymni ac fuit supioris: vez agere de istitutiõe sacramẽti corporis xp̃i: qd in nouissima cena saluator nr̃ istituit. ad remediũ toti⁹ mũdi: tm̃ ordinẽ ĩfe in p̃ñti hymno explicabim⁹ q̃ ad rudes scolipetas. Sz p̃m ɔ nota q̃ ex om̃i actiõe xp̃i nr̃a instructio demõstrat. p̃mo ponit ordo institutiõis sacramẽti ⁊ materia. ⁊ designãt illi: qb⁹ offm̃ ɔficiẽdi sacr̃m ɔcessum ẽ. s. p̃br̃i. ponit etiã quo in hoc sacr̃o cessauit figura veteris legis: in q̃ oĩa ɔtingebãt ĩ figuris. Juxta pauli vocẽ ad corinthios cap̃. x. Figura aũt hui⁹ sacramẽti p̃cessit qñ pluit de⁹ mãna ĩ deserto p̃rib⁹: q̃ q̃tidiano pascebãt alimẽto. vñ panẽ celi dedit eis: panẽ ange. ⁊c̃. sz illũ panẽ mãducãtes mortui sunt. iste aũt panis quẽ legifer xp̃s ɔdit viu⁹ est: q̃ de celo descẽdit: ⁊ vite eterne substantiã ministrat. Qd aũt sacr̃m sit sacre rei
M. sñia ꝝ. signũ. ⁊ qd tria in eo ɔsiderent. s. sacr̃m tm̃. sacr̃m ⁊ res sacra. ⁊ res nõ sacra: p̃termissum
Gaudiũ ⁊ facio: q̃r p̃ĩguiori minerua op⁹ ẽ. de hoc plura magr̃ sñiaꝝ. i. iiij. dist. ix. Erit ergo ordo. (Gau
vnde. dia) gaudiũ ẽ animi letitia alicui⁹ p̃ñtis bõi opiniõe ɔcepta. ⁊ ðr. q. gauriũ qd latine letũ sonat. gaudia ergo (sint iũcta sacris solẽnijs). s. corp̃is xp̃i cui⁹ festiuitate plusq̃ ceteris gaudẽdũ est (⁊ p̃conia). i. signa vel voces solẽnitatis (sonẽt) i. cũ sono exeãt (ex p̃cordiis). i. ex itimis nr̃i cordis. (⁊ vetera). i. obs̃uatiões veteris legis (recedãt) pp̃ter aduẽtũ noue. hoc est xp̃i figurati: vel sic (vetera). i. hõ vet⁹ hoc ẽ vitiosus vñ expurgate vet⁹ fermẽtũ vt sitis noua ɔspsio: vt q̃ ãte hac male vixit: post hac viuat nouit hoc ẽ sine vitijs: vetera ergo. i. mala opa ppetrata (recedãt). i. separẽt (⁊ oĩa sint noua). i. renouata vez (corda. voces. ⁊ opa) vt interius ⁊ exterius simus azimi hoc est puri ad celebrandũ tm̃ sacramentum.

Noctis recolitur cena nouissima
Qua xp̃s credit agnum & azima:
Dedisse frattibus iuxta legitima
Priscis indulta patribus.

Et dico q̃ corda voces ⁊ opa sint noua q̃r (cena nouissima noctis). i. cena vltime noctis (recolit). i. celebrat (q̃). i. ĩ q̃ cena (xp̃s cre
Azima. dit dedisse agnũ). s. paschalẽ ⁊ (azima). i. panẽ absq̃ fermẽto ĩ. amaritudĩe ⁊ ðr azima ab a q̃ ẽ sine. ⁊ zima fermentũ. q. sine fermento (fratrib⁹). i. ap̃lis. nusq̃ eñi nisi frẽs: aut amicos: discip̃los dñi cognoĩari videm⁹ in tota sa
Gregori⁹. cra pagina. teste Grego. (Juxta ĩdulta legitima). i. iuxta legẽ datã (p̃scis ps.) puta moysi et
Jndultuz patriarchis. nã supra dixit obs̃uata lege plene: q̃r nõ veni soluere legẽ sed adimplere. ⁊ ẽ in
Gregori⁹. dultũ ɔcessum datũ siue remissum. vñ Gregori⁹ luce. iij. tpa indulta ne pereant.

Post agnũ typicũ expletis epulis
Corpus dñicum datur discipulis
Sic totũ omnibus q̃ totũ singulis
Eius fatemur manibus.

Prosequit dicens q̃ post agnũ typicũ. i. post esũz agni typici. i. figuratiui q̃ erat cib⁹ corp̃is: ɔdit se ĩ cibũ aĩe: ⁊ ãgeloꝝ. q̃r ip̃e erat ver⁹ agn⁹ q̃ abstulit pc̃a mũdi ⁊c̃. (epulis ergo expletis). i. finitis post esum ag typici corpus dñicũ dat. s. a dño (discipulis) sic totũz. i. totaliter fatemur datũ eẽ oĩb⁹. i. duodecĩ xp̃i discipulis (manib⁹ ei⁹) qd totũ singulis. i. cuilibet illorum datum est.

Dedit ex frugibus corpis ferculũ
Dedit ex uitibus sanguinis poculũ
Dicens accipite qd' trado uasculũ
Omnes ex eo bibire.

¶ Dedit s. xp̃s ferculũ cor. i. suũ corp⁹ ĩ cibũ ⁊
Joannes. hoc ex frugib⁹. i. ex ⅹo pane materiali vñ ioãnes. p̃ãis quẽ ego dabo caro mea ẽ alias ɔdit fragilib⁹. s. discip̃lis q̃ bñ fragiles erãt q̃r fm
Gregori⁹. Gre. nõ eos passio: nõ resurrectio: nõ sp̃ũs scĩ missio ɔfirmauerat. ɔdit ẽt (poculũ) hoc ẽ potũ

sanguinis sui ⁊ hoc (ex vitib⁹). i. ex naturali vino. ⁊ nota ꝙ in die illi⁹ scīssime cene dixit. nō bibā amodo de hoc genimine vitꝫ donec ⁊c. q̄ causa ī die trāsfiguratiōis dñi ꝯficit sacrm̄ ex vino nouo: si īueniri possit vel saltē vt aliquātulū de matura vua in calice liq̄t. ⁊ noue vue sup altare bñdicūt: vt ppl's cōmunicet. Eutician⁹ eñ papa statuit ꝙ fruges noui bñdicerēt sup altare. alias. dedit ⁊ tristib⁹. nā tristes erāt apl'i de nece p̄dicta sui dñi dicēs (acci. vas. ꝙ trado). i. do vob (⁊ oēs bibite ex eo). s. poculo sanguinis mei. Nota. Eutician⁹ papa.

ℭ Sic sacrificium istud instituit
Cuius officium committi uolui
Solis presbyteris q̄bus sic congruit
Vt sumant & dent cæteris.

Sic xp̄s instituit). i. talimō supradicto ordinauit (istō sacrificiū). s. sui corꝑis sanguinisq̄ (cui⁹ offm̄). s. ꝯficiēdi sacramētū (voluit cōmitti). i. appropriari siue tradi tantū (solis pbr̄is q̄b⁹ sic ꝯgruit). i. ꝯuenit aut ē necessariū (vt sumāt). i. recipiāt ipsi (⁊ dēt ceteris). s. fidelib⁹ (v̄e ꝯfessis ⁊ ꝯtritis) ad q̄r remediū ꝯstitutū fuit. nisi eñ mādu caueritis carnē filij hoīs: ⁊ biberitis ei⁹ sanguinē: nō habebitis vitam in vobis ⁊c.

ℭ Panis angelicus fit panis hoim
Dat panis cœlic⁹ figuris terminū:
O res mirabilis manducat dñm
Pauper seruus & humilis.

Panis angelic⁹). i. xp̄s q̄ est cib⁹ angelorꝫ. vñ dr̄. ego sū panis ver⁹ q̄ de celo descendi (fit). i. efficit (panis hoīm). ꝑ q̄b⁹ nat⁹ est (⁊ panis hic dat celic⁹). i. diuinit⁹ (terminū). i. finē figuris. s. typicis veteris testamēti. in q̄ tē diximus ꝯtingebāt oīa in figuris. (o res mirabilis) i. digna admiratiōe q̄r. s. (paup seruus ⁊ hūilis) hoc est cuiuscūq̄ ꝯditiōis seu stat⁹ sit homo xp̄ianus: mādu cat dñm. hoc est factorē suū sacramētaliter sumit. ⁊ sumit dupliciter. s. sacramētaliter ⁊ spūaliter.

ℭ Te trina deitas unaq̄ poscimus
Sic tu nos uisitá sicut te colimus:
Per tuas semitas duc nos quo tédi⁄
Ad lucē quá inhabitas. (m⁹

O trina deitas (q̄ꝫ). ꝑ ⁊ (vna). i. o de⁹ trinus ⁊ vn⁹ (poscim⁹ te). i. a te q̄r colim⁹ te sic. s. p hūilē deuotionē celebrādo festiuitatē corꝑis tui (visita nos). s. p grām tuā. aliter erit sicut illō q̄d dr̄ in orōne dñica. s. dimitte nob debita nr̄a sicut ⁊ nos ⁊c. vel dic visita tu nos sic sicut colim⁹ te q̄r loq̄t in ꝑsona ecc'lie q̄ tota pulchra ē ⁊ bñ colit dñm (⁊ duc nos p tuas semitas). i. p tua p̄cepta q̄ sunt semite di directe ad cor. Vñ gregori⁹ semita dei ad cor dirigit. ad lucē quā inhabitas (quo). i. ad quā lucē (tendim⁹) q̄r est finis religiōis nr̄e xp̄iane. Gregori⁹.

ℭ Carmen est dimetrū iambicū cacometrū. Canitur in festo eucharistie sicut superiores hymni ad laudes.

Verbum supernuū ꝓdiens
Nec pr̄is linquēs dexterā
Ad opus suum exiens
Venit ad uitæ uesperam.

Additus cū glo.

Iste hy⁹ simr̄ canit ī die corꝑis xp̄i. et est eiusdē materie cū p̄cedētib⁹. Demōstrat q̄liter legifer xp̄s descēdit a summo celo ⁊ morticinia nr̄e carnis assumpsit: vt ī eadē carne ꝑditos redimeret: reliq̄ns ꝓ memoriali suū sacrm̄ tāq̄ vltimū ei⁹ testamētū. Ordo ē (v̄bū sup). i. xp̄s fili⁹ dei altissimi (ꝓdiēs). i. apparēs nob (nec linq̄ns). i. nec deserēs. (dex. pa). i. sedē pr̄is sui q̄r v̄bū erat a p̄ō deū (exiēs ad op⁹ suū). i. veniēs ad passionē sufferēdā ꝓ nob pctōrib⁹ (venit ad vesperā vite) vnde supra. vergēte mundi vespere egressus ⁊c.

ℭ In mortem a discipulo.
Suis tradendus emulis:
Prius in uitæ ferculo
Se tradidit discipulis.

Et dico q̄d xp̄s veniēs ad vite vespā (p⁹). i. postq̄ tradēdus. s. eēt a discipl'o. s. iuda traditore (suis emulis). i. īuidis iudeis bñ emulis: vñ est illō sciebat eñ q̄d ꝓpter inuidiā tradidissent illū (in mortē). s. corꝑalē (tradidit). i. seīpm dedit ad manducandū discipulis. s. suis (in ferculo). i. in cibo vite.

ℭ Quibus sub bina specie
Corpus dedit & sanguinem:

Quib⁹. s. discipl'is suis duodeci (dedit).

idest xps (corp⁹).s.suū in cibū.(& sanguinē).s. in potū & hoc sub bina (specie).i.sub duabus natur.s.panis & vini: vt modo ꝯficit a pbris q₃ is illi fuerāt ordinati pbri (vt cibaret totū hoiem duplicis substātie).s.aie & corpis vel potius hūanitatis & diuinitatis.

Vt duplicis substantie
Totum cibaret hominem.

Nascēs.s.xps ex vgine maria (dedit se sociū) in hūanitatē in q̄ nat⁹ est & cū hoibus ꝯuersatus (& ꝯuescēs).i.cenās.s.cū discipulis dedit se in edulīū.i.in cibum (& moriēs).s.xps duct⁹ ad occisionē sic agn⁹ (dedit se i pciū).i. in redēptionē nram.(& iā regnans.s. in celis (dedit se) nob.s.fidelib⁹ (in pmiū).i.in meritū & sempiternā remūerationē certaminis nri.

Ecce merces ei⁹ cu₃ eo.
Esaie.lxij.

ℭ Se nascens dedit socium
Conuescens in edulium:
Se moriens in precium
Se regnans dat in premium.

Couertit mō ecclia in psona toti⁹ ppli ad petēdū auxiliū ex omipotēti deo dicēs.(o hostia salutaris).i.o xpe victima salutifera (q̄ pandis).i.apis (ostiū).i.ianuā celi.i.paradisi (da robur).i.fortitudinē resistēdi diabolo (fert).i.da (auxiliū).i.adiutoriū.s.(q₃ bella hostilia).s.tristes ꝯtentiōes hostiū.i.demonū vel hereticoꝝ aut scismaticoꝝ (pmunt nos).i.vrgent nos peiores.

ℭ O salutaris hostia
Quæ coeli pandis ostium:
Bella premunt hostilia
Da robur fer auxilium.

Cōclusio est totius hymni ad gliam & laudē trinitatis vnitatisq₃ (glia sempiterna) idest laus perpetua (sit vni dño).s.in deitate (q₃).i.& (trino).s.in psonis q̄ sc₃ deus (donet nobis vitā sine termino).i.sine fine & hoc in patria sc₃ celesti. Amen.

Vni trinoq₃ domino
Sit sempiterna gloria
Qui uitam sine termino
Nobis donet in patria. Amen.

ℭ Carmen est quale dactylicum hypercatalecticum. Canitur in festo beate agathe uirginis & martyris: cuius martyriū describit & fauorem apud deum implorat.

¶ Prudentius q̄ hūc hymnū in honore bte agathe ꝯposuit: laudat deū q̄ tātā ꝯstātiā cōtulit scte agathe vgini.(Ecce).i.videte (dies agathe martyris eximie).i.magne (vgis emicat).i.valde splēdet quo.s. die (xps sociat).i. ꝯiungit (eā sibi) vel accedere fecit eā ad se (et duplex diadema).i.duplex corona.s.martyrii & castitatis (decorat).i.honorat eam.

Martyris ecce dies agathe
Virginis emicat eximie:
Qua sibi xpus eam sociat
Et diadema duplex decorat.

Additio. Hic hymn⁹ prudētio attribuit: quē ego oculis trāscurri meis nec tū offendi ni ocul⁹ me fefellit s₃ nō inficies eo cū hymnū scte eulalie martyris i hoc gne cōposuerit. Noueris tū vt in titulo posui: metrū eē alemaniū dactylicū trimetrū hypcatalecticū ꝯstās trib⁹ dactylis & semipede. scādit sic. mrys. ecce. di. es. aga. the. Ubi aūt erat. quā xps eā sibi sociat. Verti. Qua sibi xps eā sociat. vt staret mēsura carminis. cetera demonstrabit lfa. Diadema corona ē & ornat⁹ capitis gestamēq₃ regis. & dr a diadeo greco verbo qd est circūligo. vn̄ diadematus.i.diademate ornat⁹ decorat. pe.cor.as. qd est honesto seu honorifico & descēdit a decus.oris. & nō a decor.is. vnde est decoro.as.pe.p. & significat idē quod orno.as.

Diadema
Diadematus.
decoro.as

Decus).i.nobilis (stirpe) fuit & progenie (elegans specie) idest decens & conueniens et pulchra facie (sed magis pulchra actib⁹ atq₃ fide) idest operibus fidei. illa dico reputans nil p:o nihilo ducens (terrea) idest terrena (& prospera) terrenorum prosperitatē (& ligans) idest retinens (sibi corde) idest mente (iussa) idest precepta dei.

Stirpe decens elegans specie
Sed magis actibus atq₃ fide:
Terrea prospera nil reputans
Iussa dei sibi corde ligans.

Fortior hæc trucibusq; uiris
Exposuit sua membra flagris:
Pectore q̄ fuerit ualido
Totta mamilla docet patulo.

Hec scz agatha (fortior viris trucib⁹). i. crudelib⁹ (exposuit sua membra). i. dedit (flagris). i. xberib⁹ ꝛ flagellis (mamilla tota a carnificib⁹ docet) manifestat (patulo). i. apte (q̄). i. quantū ipsa agatha fuerit (valido pectore). i. forti mēte ꝛ corpe.

Delicie cui carcer erat
Pastor ouem pettus hanc recreat:
Inde gauisa magisq; flagrans
Cuncta flagella cucurrit ouans.

Cui agathe carcer erat delitie. i. ꝑ delicijs vł loco diuitiaꝝ (pastor ouē petr⁹ recreat) i. ꝯsolatꝫ (hāc ouē). i. agathā (ꝛ inde gauisa). i. leta (ꝛ magis flagrās). s. amore dei (cucurrit). i. sustinuit (cūcta flagella ouās). i. gaudens.

Ethnica turba rogum fugiens
Huius & illa meretur opem:
Quos fidei titulus decorat
His uenetem magis ipsa premat.

Ethnica turba). i. gētilis vel pagana q̄ iuxta ethnā habitauit (fugiēs rogū). i. cōbustionē ipsa turba (meretꝫ opē) ipsi⁹ agathe. i. meruit auxiliū (ergo de⁹ ꝑmat magis ꝛ restrīgat venerē). i. luxuriā (his). i. oib⁹ (q̄s titul⁹). i. honor vel signū (fidei decorat). i. honorat. Et nota q̄ qōdā tp̄e ethna cepit cōburere totā ciuitatē catanēsiū ideo pagani venerūt ad sepulchrū scte agathe ꝛ acceperūt velū ꝛ ꝓiecerūt in ignē: ꝛ statim ignis extinct⁹ est.

Iam renitens quasi sponsa polo
Pro miseris supplica domino:
Sic sua festa coli faciat
Se celebrantibus ut faueat.

Tu stella (renitēs). i. splēdēs (polo). i. in celo (q̄si spōsa) xp̄i (supplica dn̄o ꝓ miseris). i. ꝓ nob pctōrib⁹ (vt faciat coli) i. celebrari (sua festa sicvt faueat). i. det auxiliū celebrātib⁹ se.

Gloria cum patre sit genito
Spiritui prouideq; sacto:
Qui deus unus & omnipotens
Hanc memorū faciat memorem.

Gloria ꝛ laus sit genito). i. filio (cum patri ꝛ spiritu sancto). i. trinitati (ꝓuide q̄ deus vnus ꝛ oīps faciat hāc. s. agathā memorē memoꝝ) suoꝝ nostroꝝ q̄ eius festū ꝛ memoriā celebramus meminerit ꝛ nos adiuuet suis p̄cibus. Amen.

¶ Carmen est quale illud nocte surgentes. Canitur in festo beati benedicti abbatis: cuius uitā & miracula describens: petit ut eius meritis peccatorum ueniam consequamur.

CHriste sctōrū decus atq; uirtus
Vita & forma uia lux & auctor
Supplicū uota pariterq; hymnum
Suscipe clemens.

¶ In hoc hymno q̄ scribitꝫ carmine saphico mixto adonico agit auctor de vita ꝛ habitu scti bn̄dicti ꝛ de miraculis ei⁹. s. de capisterio fracto i pueritia sua sanato ꝛ de puero a lacu extracto. Intēdit rogare deū q̄ est vita ꝛ lux oiꝫ fideliū vt nr̄a vota suscipiat ꝛ nr̄a pcta expellat ꝛ fauorē suū tribuat ꝛ grām suā ꝯcedat meritis scti bn̄dicti. O xp̄e tu dec⁹). i. honor (atq; vt⁹ sctoꝝ) q: ꝑ te v̄tuosi sunt (ꝛ vita) q: ꝑ te viuūt (ꝛ forma) q: a te imutari debēt. vn̄ dixisti. Ego suꝫ via v̄itas ꝛ vita (via) q: ꝑ te eūt ad pfeꝫ (lux) qi ꝑ te illuminātꝫ (ꝛ sal⁹) q: ꝑ te salui facti sunt ꝛ tu q̄ talis es (o clemēs). i. o mificors (suscipe vota supplicū). i. supplicantium et pariter hymnum.

Additio. Hic hymn⁹ nulla admittit collisiōes syllabaꝝ: qd̄ apd̄ auctores maxime antiq̄s aliqū repim⁹. ꝛ ꝓpterea nō sine metacismo q̄ barbarismi species est ꝛ hiulca ꝓnūciatio ne p̄termisimus.

Qui tuū dudū benedictū ad te
Attrahens mire segregasti mūdo:
Vt proba mūdi reprobare discens
Te sequeretur.

Qui attrahēs dudū). i. olī (tuū bn̄dictū ad te) ꝑ v̄tuosa opa (segregasti mire). i. mirabilr̄ (mūdo). i. a mūdo. ꝛ q̄re (vt discēs reꝓbare). i. ꝯtradicere vel spnere (ꝓbra mundi). i. pcta et mūdi iniq̄tates. Ut seq̄retur te. q: tu dixisti. Qui seq̄tur me nō ambulat in tenebris: sed habebit lumē vite ꝛ mic dicit dn̄s.

Deuotū animū). i. religiosū (cui⁹ pueri). i. bn̄dicti (grā fidei) de q̄ plenus erat sctūs bn̄dictus (p̄stans valere). s. posse (q̄ grā fidei valens) bn̄s pegit (mira). i. miracula q̄ in dialogorū libro possunt inueniri, p (p̄cibus) ⁊ mēte fideli.

De hinc). i. deinde (extendēs pedē in remotis) locis. i. in heremo magis volēs cruciari q̄ fouere art⁹ iuuenilis corpis ⁊ q̄re q̄ erat ardēs casto amore dei (scādēs). i. ascēdēs (ardua). i. excelsa (⁊ fuit malēs). i. magis volens (cruciari q̄ fouere artus). i. mēbra corpis iuuenilis ⁊ q̄re q̄ erat ardēs casto amore dei.

Oēs resonemus). i. psoluamus (glīā). i. laudē pr̄i ⁊ (o alme). i. scte (sp̄s cōpar). i. eq̄lis (vtriusq̄). s. pr̄is ⁊ filii tu dico (vn⁹ de⁹ omi tpe secli resonem⁹). i. psoluam⁹ glīaȝ semp. i. in om̄i tpe (tibi) i. ad honorē tui.

Cōstrue (imbuit). i. docuit vel impleuit (post hinc) i. deinde (holes btōs). i. bonos vel bn̄dictos (regulis arctis). i. strictis (retūdi). i. refrenari alos supbos (⁊ docuit subdere colla). i. mentē (semp iugo dn̄i polorū). i. p̄ceptis domini.

Ex q̄b⁹) s. discipl̄is scti bn̄dicti (maur⁹) scȝ sctūs existēs (sedul⁹ minister) i. diligēs ad ministrator scti bn̄dicti (obseq̄ns pr̄i). i. obediēs p̄cepto pr̄is (traxit). i. retraxit (equore). i. a mari (puer) s. placidū discipulū scti bn̄dicti (ductū gurgite) q̄ iā aq̄ ip̄m mergebat (leuatum latice). i. extractū ex aqua.

O xp̄e p̄camur veniā meritis hui⁹ scti bn̄dicti (vt arceas). i. repellas a nob irā (⁊ tribuas fauorē). i. auxiliū (p̄stās grām) v̄tutū et veniā pctōr (nobis) tu dico (mitis). i. suauis respiciendo (ad oēs.)

O alme deus). i. scte ⁊ rector. i. gubernator (oramus). i. dep̄camur (p̄be) nob vt fides nr̄a resistat vitiis atq̄ ministra studiis v̄tutum pectore puro. gloriā patri.

Cuius deuotum animum pueri
Gratia prestans fidei ualete:
Qua ualens mira p̄cibus peregit
Mente fideli.

De hinc extēdēs pedē i remotis
Ardua scandens cruciari malens:
Corporis artus iuuenilis ardens
Castoq; amore.

Gloriam patri resonemus oēs
Et tibi compar utriusq; semper:
Spiritus alme deus unus omni
Tempore secli.

Imbuit post hinc hoīes beatos
Regulis arctis animos retundi:
Et iugo semper domini polorum
Subdete colla.

Ex qbus maur⁹ sedul⁹ ministet
Gurgite ductum placidū puerum:
Obsequens patri latice leuatum
Equore traxit.

Huius o xp̄e meritis precamur
Vt arceas iram tribuas fauorem:
Gratiam prestans ueniamq; nobis
Mitis ad omnes.

Prebe oramus de⁹ alme rector
Fides ut nostra uitiis resistat:
Atq; uirtutum studiis ministra
Pectore pūro.

Carmen est dimetrum iambicum cacometrum. Canitur in festis sanctorum angelorum.

¶ In hoc hymno intēdit auctor laudare dn̄ȝ intēdit etiā in cōmemoratiōe scti michaelis grās vel amore ipsi⁹ archāgeli collaudare oēs angelos: sed maxime michaelē q̄ est p̄nceps militie celestis. rogat itaq; ⁊ p̄cat vt oēs angeli nob assistāt ⁊ demones a nob repellant ⁊ mūdos corde ⁊ corpe nos redāt. O xp̄e q̄ es splēdor pr̄is vita ⁊ v̄tus cordiū q̄ sicut viuit corpus p aiam. ita viuit aīa p xp̄ȝ (psallimus tibi i. in ↄspectu angelorū votis ac p̄cibus) vel corde ore ⁊ voce (⁊ damus melos). i. melodias

Ibi xp̄e splendor patris
Vita uirtus cordium:
In conspectu angelorū:
Votis uoce psallimus
Alternantes concrepando
Melos damus uocibus.

vocibus) nr̄is (cōcrepādo).i.resonando (alternātes).i.vocibus alte natis decantantes.

¶ Collaudamus uenerantes
Omnes celi milites
Sed precipue primatem
Celestis exercitus
Michaelem in uirtute
Conterentem zabulon.
¶ Quo custode procul pelle
Rex christe piissime
Omne nephas inimici
Mundo corde & corpore
Paradyso redde tuo
Nos sola clementia.
¶ Gloriam patri melodis
Personemus uocibus
Gloriam christo canamus
Gloriam paraclito
Qui deus trinus & unus
Extat ante secula. Amen.

Nos collaudam⁹ venerātes oēs celi milites) idest angelos celi (p̄cipue primatē celestis exercitus).s.michaelē (cōterentē zabulō) i.diabolū (in virtute crucis. Michael q̄s est vt deus. quasi dicat. quis est ita fortis vt deus noster qui creauit nos ad laudandum semper hoc nomen michael ostenditur q̄ nullus potest facere que deus facit.

Quo custode).s.michaele. o (pi⁹ssime) i.fortissime (p̄cul pelle).i.abijce lōge (oēne nephas).i.oēne peccatum (inimici).i.diaboli: et redde nos sola vel sctā demētia (tuo paradyso).i.in requiē nos dico (mūdos factos corde & corpore).i tam in anima q̄ in corpore.

Et quo custode).s.michaele christus expellat a nobis omne nephas inimici & faciat nos mūdos corde & corpe ideo (p̄sonemus gloriā patri vocibus melodis).i. dulcedinis vel dulcib⁹ melodijs (canam⁹ gloriā xp̄o).i. ei⁹ filio & canam⁹ similiter eadē q̄litate (gloriā) idest laudē dei & honorē (paraclito) i. spiritui sancto (qui extat.i manet) deus trinus i personis & vnus in vnitate substātie (ante secula).i ante omnia secula. Amen.

¶ Carmen est saphicum mixtum adonico. Canitur in festo angelorum quorum auxiliū petit.

Christe sctōꝝ decus angelorū
Rector humāi gn̄is & auctor
Nobis eternū tribue benignus
Scandere celum.
¶ Angelū pacis michael ad istam
Celitus mitte rogitemus aulam:
Nobis ut crebro ueniente crescāt
Prospera cuncta.
¶ Angel⁹ fortis gabriel ut hostē
Pellat antiquum uolitet ab alto:
Sepius templū ueniatq̄ in istud
Nos miseratus.

O xp̄e sanctoꝝ decus angeloꝝ sctōꝝ dico ad differentiā maloꝝ. Et nota q̄ auctor facit hic inuocationē ad oēs & singulos bonos angelos (rector humani gn̄is) & auctor tu benignus tribue nobis (scandere).i. ascendere (celum) idest regnum eternum.

Rogitem⁹ mittat celitus).i. dirigat (ad istā aulā) i.ecclesiā (michaelē angelū pacis) qui nos placaret deo. quotiēs magna nūciātur: a deo michael mittitur: qū vero maiora gabriel mittit̄ vt marie: zacharie. ad medelam raphael mittitur vt thobie ad hoc ergo mittatur (vt cuncta prospera crescāt veniēte michaele angelo dei (crebro).i. frequenter. Michael angel⁹ pacis.

Gabriel interp̄taē fortis angelus.i. fortitudo dei p̄ qđ itelligitur q̄ fortis fuit et potens ad defendendū fortitudinē diaboli p̄ virtutē sctē crucis (& gabriel fortis angel⁹ voliter) idest volet ab alto celo vt pellat antiquum hostem).i. diabolū gabriel dico (veniat sepius) ad istud tēplū. i. ecclesiam misertus nostri. Gabriel angel⁹ fortitudinis.

Additio. Adonicus iste versus erat nostri misertus. sed q̄r in nostri vitiose corripitur secunda: verti nos miserat⁹: qđ legit̄ meli⁹ etiā quā visere nr̄i. vt alij legunt.

¶ Angelū nobis medicum salutis
Mitte de celis raphael ut omnes:
Sanet egrotos pariterq̄ nostros
Dirigat actus.

O xp̄e (mitte nobis angelū raphaelem medicū salutis nr̄e) raphael interpretat̄ medicina dei. & significat xp̄m qui tulit nobis de celis medicinā cuius gratia mūdati sum⁹ ab omi peccato & liberati ab hoste antiquo Raphael angel⁹ medicine.

e

(vt sanet) idest curet nos omnes (egrotos) in mente (et dirigat actus nostros) idest nostras operationes prauas ad bonam operationem.

❧ Et quia facimus inuocationē angelorū (maria genitrix dei nostri et totus chorus angelorum assistat semper) idest in omni tēpore (nobis) omnibus (et tota concio beata) .i. exercitus angelorum nobis assistat simul et isti intercedant pro nobis.

¶ Hinc dei nostri genitrix maria
Totus & nobis chorus angelorū:
Semper assistat simul & beata
Concio tota.

❧ Beata deitas) scilicet patris (ac nati) .s. filii (et spiritus sancti prestet) idest tribuat (nobis) pariter hoc quod predictum est (gloria) cuius spiritus (reboat) idest personat in omni mundo.

¶ Prester hoc nobis deitas beata
Patris ac nati pariterq; sancti
Spiritus, cuius reboat in omni
Gloria mundo.

¶ Carmen est dimetrū iambicū cacometrū. Canitur in festo omniū sanctorū: quorum omniū intercessioné pro nobis implorat.

❧ Hic facit inuocationē ad oēs ordines angelorū: deprecatur eos vt ipsi assint nobis: et a nobis oīa vitia repelant et nos purificatos corde et corpore et opere ad celestia regna perducant. (O christe redemptor omnium scilicet fideliū (conserua tuos famulos) qui tibi famulantur. tu dico (placatus sanctis precibus) beate marie virginis. etc.

❧ O beata agmina celestium spirituum) idest angelorum (pellite quoq; idest similiter (preterita mala) idest vitia presentia et futura a nobis.

❧ Uates) idest o vos prophete eterni iudicis idest christi (o apostoli domini exposcimus) idest deprecamur (suppliciter) saluari vestris precibus.

❧ O martyres dei inclyti) idest nobiles et electi (et confessores lucidi) idest casti (ferte nos in celestibus) regnis (vestris orationibus.

❧ Chorus sanctarum virginum et omnium monachorum facite (nos christi consortes) idest participes (celestis regni cum omnibus sanctis.

❧ Auferte idest remouete (gētem pfidā) idest infidelē (de finibus credentium) et ad quid (vt persoluamus alacriter) idest iocose (christo laudes debitas.

❧ Gloria) idest laus sit (ingenito pri eiusq; vnigenito) idest filio iesu christo (vna) idest pariter (cum sancto spiritu in sempiterna secula. Amen.

Hriste redemptor oīum
Cōserua tuos famulos:
Beate semper uirginis
Placatus sanctis precibus.

¶ Beata quoq; agmina
Celestium spirituum:
Preterita presentia
Futura mala pellite.

¶ Vates eterni iudicis
Apostoliq; domini:
Suppliciter exposcimus
Saluari uestris precibus.

¶ Martyres dei inclyti
Confessoresq; lucidi:
Vestris orationibus
Nos ferre in celestibus.

¶ Chorus sanctarum uirginum
Monachorumq; omnium:
Simul cum sanctis omnibus
Consortes christi facite.

¶ Gentem auferte perfidam
Credentium de finibus.
Vt christo laudes debitas
Persoluamus alacriter.

¶ Gloria patri ingenito
Eiusq; unigenito:
Vna cum sancto spiritu
In sempiterna secula. Amen.

Esu saluator seculi
Redeptis ope subueni:
Et pia dei genitrix
Salutem posce miseris
¶ Cetus omnes angelici
Patriarcharum cunei:
Et prophetarum merita
Nobis precentur ueniam.
¶ Baptista christi preuius
Et clauiger ethereus:
Cum ceteris apostolis
Nos soluant nexu criminis.
¶ Chorus sacratus martyrum
Confessio sacerdotum:
Et uirginalis castitas
Nos a peccatis abluant.
¶ Monachorum suffragia
Omnesq; ciues celici:
Annuant uotis supplicum
Et uite poscant premium.
¶ Laus honor uirtus gloria
Deo patri & filio:
Sancto simul paraclito
In sempiterna secula. Amen.

Hymnus iste continuatur superiori sic dixi. O christe conserua tuos famulos & bene debes: quia redemisti nos. O (iesu saluator seculi subueni) idest succurre redemptis (ope) scilicet tuo auxilio. & o (pia dei genitrix posce) idest impetra (salutem animaru) nobis miseris.

Omnes angelici cetus) idest omnes angelorum societates seu exercitus (cunei) idest chori (patriarcharum) & merita prophetar) (precentur). i. postulent vel impetrent (nobis veniam) idest indulgentiam peccatorum.

Baptista) ioannes (preuius). i. precursor christi & (clauiger) scilicet petrus (ethereus) idest celestis (cum ceteris apostolis) (soluant nos a nexu criminis). i. a vinculis peccatorum.

Sacratus chorus) idest sacer cet⁹ (martyrum & confessio sacerdotum) idest iustoru (& castitas virginalis). i. virginum abluant nos a peccatis.

Suffragia) idest patrocinia electorum vel monachorum (& omnes celici) idest celi (ciues) angeli (annuant) idest faueant (votis) idest precibus (supplicum) idest humilium (& poscant) idest impetrent premium vite eterne.

Laus honor virtus gloria sit deo patri & filio simul sancto paraclito in sempiterna secula. Amen.

Carmen est dimetrum iambicum cacometrum. Canitur in festis apostolorum: quorum potestatem a christo traditam narrat.

Xultet celum laudibus
Resultet terra gaudiis:
Apostolorum gloria
Sacra canunt solemnia.

In hoc hymno facit auctor inuocationē ad apostolos vt ipsi pro nobis deprecētur & suis precibus a nobis vitia repellāt vt venientes ad iudiciū ne pro reatu puniāt sed eternis gaudiis repleri nos faciāt. Et nota q dies iudicii nō dr ideo q tūc erit dies: sed apparebit omnia nobis tanq in die (celsi). i. celestis curia (exultet). i. gaudeat laudibus (terra) idest terreni. s. homines (resultet gaudiis) homines canunt idest laudant (sacra solemnia gloria apostolorum.

Dies iudicii nō erit dies.

¶ Vos secli iusti iudices
Et uera mundi lumina:
Votis precamur cordium
Audite preces supplicum.
¶ Qui celum uerbo clauditis
Serasq; eius soluitis:
Nos a peccatis omnibus
Soluite iussu quesumus.

Vos apostoli iusti iudices secli. i. seculi & (vera lumina mundi) quia totus mundus illuminat eor predicatione (precamur vos votis cordium) idest precib⁹ cordis (audite preces supplicum). i. humilium.

Qui clauditis) scilicet peccatoribus (celum verbo) idest sermone (& soluitis bonis seras) idest clausuras (eius quesumus) precamur (vos soluite) idest absoluite (nos a peccatis omnibus iussu). i. precepto.

Precepto quorū).s.apostolorꝫ(salus).i. sanitas(ꝛ langor).i.infirmitas omnium hominum(subditur sanate egros).i.peccatores (moribus).i.prauis cogitationibus ꝛ voluntate mala peccandi (reddentes nos virtutibus)idest operationibus virtuosis.

Ergo rogamus vos vt cum christus iudex aduenerit in fine seculi faciat nos esse compotes sempiternis gaudijs.

¶ Quorum precepto subditur
Salus & langor omnium:
Sanate egros moribus
Nos reddentes uirtutibus.
¶ Vt cum iudex aduenerit
Christus in fine seculi:
Nos sempiternis gaudiis
Faciat esse compotes.

¶ Carmen est quale illud primo dierum. Canitur in festis apostolorum. Quorum laudes enumerat.

Hymnus iste continuatur superiori.s. exultet celum laudibꝰ(nos canentes debitas laudes)xp̄o in honore aplōꝝ (canamus letis mentibus).i.iocundis(gloria).i. ad gloriam (apostolorū eterna munera)idest dona christi que sua pietate nobis largitus est.

Isti sunt principes ecclesiaruꝫ isti sunt triumphales duces mūdi).i.triumphantes (isti sunt milites celestis aule) idest palatii et sunt(vera mundi lumina) quia predicatione illorum illuminatus est mundus.

Fides deuota sanctorum) idest obediens inuicta spes credentium perfecta christi charitas)idest amor(triumphat) idest superat(principem mundi)idest diabolum. Unde. Uenit princeps mundi huius ꝛ in me nō habet quicq̄.

Paterna gloria exultat in his)scilicet apostolis(volūtas spiritus sancti)exultat in his(filius exultat in his)quid dicam per singula celum repletur gaudijs.

Aeterna christi munera
Apostolorum gloria:
Laudes canentes debitas
Letis canamus mentibus.
¶ Ecclesiarum principes
Mundi triumphales duces:
Celestis aule milites
Et uera mundi lumina.
¶ Deuota sanctorum fides
Inuicta spes credentium:
Perfecta christi charitas
Mundi triumphat principem.
¶ In his paterna gloria
In his uoluntas spiritus:
Exultat in his filius
Celum repletur gaudiis.

O redemptor quesumus te nunc)idest in presenti(vt iungas precantes seruulos cōsortio ipsorum)scilicet apostolorum (in sempiterna secula. Amen.

¶ Te nunc redemptor quesumus
Vt ipsorum consortio:
Iungas precantes seruulos
In sempiterna secula. Amen.

Carmen est quale illud primo dierum. Canitur in festo unius martyris cuius laudem narrat.

Deus tu sors)idest pars (tuorum militum)idest hereditas. vn de dauid. Dominus pars hereditatis mee(ꝛ corona premiū)quia tu secundum meritum tribuis mercedeꝫ absolue nos(nexu criminis).i. laqueo peccatorum nos dico canentes laudes martyris)cuius hodie festum celebratur.

Hic martyr(deputans) idest iudicans vel estimans(rite).i.recte (gaudia mundi et blandimenta esse noxia et caduca (peruenit nempe)idest certe(ad celestia regna.

Deus tuorum militum
Sors & corona premium
Laudes canētes martyris
Absolue nexu criminis.

Hic nempe mundi gaudia
Et blandimenta noxia:
Caduca rite deputans
Peruenit ad celestia.

¶ Penas cucurrit fortiter
Et sustulit uiriliter:
Pro te effundens sanguinem
Eterna dona possidet.

¶ Ob hoc precatu supplices
Te poscimus piissime:
In hoc triumpho martyris
Dimite noxam seruulis.

Et ipse cucurrit fortiter) idest constans forti animo (penas) idest tormẽta huius mũdi trãsiuit (et sustulit). i. sustinuit (illas penas viriliter effundens sanguinem suum) et ideo (possidet eterna dona.

Ob hoc). i. propter hoc quia pro te sanguinem fudito (piissime pater nos supplices poscimus) idest precamur (te precatu). i. precibus humilibus (in hoc triumpho in hac victoria martyris dimitte noxam) idest culpaz (seruulis.

Martyr dei qui unicum
Patris sequendo filium:
Victis triũphãs hostibus
Victor fruens celestibus.

¶ Tui precatus munere
Nostrum reatum dilue
Arcens mali contagium
Vite remouens tedium.

¶ Soluta sunt iam uincula
Tui sacrati corporis:
Nos salue uinclis seculi
Amore filii dei.

Materia hui⁹ hymni est vt relictis delectationibus et vanitatibus huius seculi bona opera exercẽdo deũ sequamur. o (martyr dei qui fuisti victor) victis hostibus. tu dico (triumphans sequendo vnicũ filium patris es modo fruens celestibus): i. bonis.

Et quia tantis bonis frueris (dilue). i. extingue (reatum) idest peccatum nostrũ tu dico (arcens contagium mali) idest diaboli (remouens tedium vite) scilicet famem sitim nuditatem frigus. scilicet nobis dando temporalia necessaria.

Et quia (vincula tui sacrati corporis sunt iam soluta a nexibus) huius (seculi) dissoluti et es cum christo sic (solue nos a vinculis seculi) idest absolue nos a peccatis tuis precibus et hoc amore filii dei.

¶ Carmen est asclepiadeum mixtum gliconico. Canitur in festis plurimorum martyrum.

SAnctorum meritis iclita gaudia
Pãgam⁹ socii gestaq; fortia:
Nã gliscit anim⁹ promere cãtib⁹
Victorum genus optimum.

In hoc hymno laudat auctor deum in cõmone sctõꝝ martyꝝ qꝛ mũdũ cũ põpis suis et cũ vitiis et cõcupiscẽtiis suis dimiserunt et spreuerũt vñ l terris laudanᵗ et in celis honoranᵗ. Intẽdit itaq; rogare deuz vt nos suos famulos iũgat cõsortio sctõꝝ mꝛꝫ. (O socii pãgamus). i. cãtem⁹ (iclita gaudia). i. pclara (meritis sctõꝝ et fortia gesta) eoꝝ (nã anim⁹ gliscit) i. cupit vel gaudet (pmere). i. laudare cũ cantibus (optimũ genus victorum). i. martyrum.

Hi sũt quos retinẽs mũd⁹ ihorruit
Ipsum nam sterili flore peraridum
Spreuere penitus: teq; secuti sunt
Rex christe bone celitus.

¶ Hi pro te furias atq; ferocia
Calcarunt omnia seuaq; uerbera:
Cessit his lacerans fortiter ungula
Nec carpsit penetralia.

Hi sũt martyꝛes (quos mũd⁹ retinẽs) i. dum viuerent in mũdo (inhorruit). i. odio habuit (nã ipsi) martyꝛes (spreuere penitus ipsum). s. mũdũ (peraridũ). i. valde siccũ (flore sterili). i. nõ fructuoso et (secuti sunt celit⁹) i. diuinitus te o christe bone rex.

Hi martyꝛes (calcarũt). i. sustinuerunt passi sunt et vicerũt (p te furias hoim). i. insanias infideliũ (atq; xbera ferocia). i. crudelia (et seua). i. iniuste illata (et vngula) quodlã gen⁹ tormẽti (cessit). i. locũ dedit his martyrib⁹ (lacerãs). i. puniẽs fortiter vltra quis tormẽta (nec) p sz (et nõ carpsit penetralia mꝛꝫ vel apl'oꝝ). i. nõ fuerũt tracta vel diuisa eoꝝ viscera et hoc virtute dei. qꝛ virt⁹ dei erat i eis. vel nõ carpsit penetralia. i. itima eoꝝ nõ potuerũt tormẽtoꝝ ghib⁹ a pposito sctõ retrahi.

Vngula. Plinius. Additio. Vngula formam habet diminutiui: tñ non est nisi denominatiuũ ab vngue: et proprie dicitur de his: que carent digitis. Unde plinius. In quadrupedibus solidas habent vngulas: que non sunt cornigera hic autem sumitur similitudinarie pro quodam instrumento vnico seu genere tormenti (quod quidem vocatur vngula) quo effodiebantur euellebanturq; beatorum martyrum carnes in sua passione.

Ipsi cedũtur). i. iugulãtur gladiis crudelibus (more bidentiũ). i. cõsuetudine ouiũ (murmur) eorum (nõ resonat nec querimonia) i. lamentatio non auditur (sed mens bñ conscia) idest boni meriti (conseruat patientiam tacito corde) quia fortes patientes et firmi erant pro fide christi in bello.

ℭ Cedũtur gladiis more bidẽtiũ
Nõ murmur resonat nõ q̃rimõia
Sed corde tacito mẽs bene cõscia
Conseruat patientiam.

Biden. Additio. Moro bidentiũ. hoc dicit propter taciturnitatẽ et patientiã in tormentis quã ipse ferunt oues. vnde de xpo Esaias. sicut ouis ad occisionẽ ducet et sicut agnus nõ aperiet os suũ. Sed nota q̃ quidã intelligũt bidentes esse oues vel bestias q̃ preta-
Vergili⁹. tẽ duos dentes altiores habẽt. Vergi. letas mactant de more bidentes. sed Calepinus (cui⁹
Calepin⁹. dictis acquiesco) dicit hostias binas. i. duos annos habentes dici bidẽtes. q. bienes sed longo vsu loquẽdi corrupta est vox et interiecta est. d. vt in redeo et pro bienibus dicimus biden-
Iuuenal. tib⁹. est et bidẽs instrumẽtũ rusticũ. Iuuenalis. vine bidentis et amans et culti vilic⁹ horti.

Et q2 oĩa hec pro xpi noĩe patiebãtur: sgitur (que vox et que lingua poterit retexere). i. dicere vel explicare (munera) idest dona q̃ tu martyribus p̃paras. nam ipsi rubri (fluido). i. fluente sanguine (ditantur). i. coronantur (laureis) idest coronis bene fulgidis.

Que vox q̃ poterit ligua retexere
Que tu martyrib⁹ munera p̃paras
Rubri nã fluido sanguie laureis
Ditantur bene fulgidis.

O sũma deitas nos supplices. i. humiles (poscimus). i. rogamus te vt abluas. i. deleas (culpas nostras). i. peccata nostra et (subtrahas noxia). i. ipsa peccata a nobis et des pacem famulis tuis (quoq;). i. similiter (nos omnes demus gloriam tibi (idest ad honorẽ tuum per cuncta secula. Amen.

ℭ Te sũma deitas vnaq; poscim⁹
Vt culpas abluas noxia subtrahas
Des pacẽ famulis nos quoq; gl'iã
Per cuncta tibi secula. Amen.

ℭ Carmen est quale illud primo dierũ. Canitur in festis plurimorum martyrum quorum martyrium describit & constantiam in patiendo: petitq; ut illorum iungamur consortio.

Hymnus iste cum illo alio qui in festis apostolorum decantari solet vnus est: tamen est diuisus principio bis repetito secũdo distarat carmine primi versus commutato. scz apostolorum gloria in hoc et martyrũ victorias. Nam tota hymni sententia (qui oppido q̃ suauis est) vtrisq; apte congruit: nempe apostoli dei omnes martyriũ gloriosum pro christo perpessi sunt: et calicem dñi biberunt. Incitat itaq; nos hymnus ad decantandas laudes debitas pro inuicta animi constantia in perferendis pro confessione vere fidei tormentis quam gloriosi martyres habuerunt. (Nos igitur canentes) idest cum gaudio psallentes (laudes debitas: canamus letis mentibus) idest hilari et iucundo corde (munera) idest
Martyr. dona (eterna) idest perpetua (christi. et victorias martyrum.) Et nota q̃ martyr testis interpretatur. dicti martyres q̃ propter testimoniũ christi mortem passi sunt. estq; grecum nomen. vnde martyria testimonia dicta sunt.

Eterna christi munera
Et martyrum victorias:
Laudes canentes debitas
Letis canamus mentibus.

Declarat quõ possident in recõpensationẽ mortis vitã beatã dicẽs. Martyres. s. possidẽt. i. potẽter hñt taliter q̃ non auferet

ℭ Terrore victo seculi
Spretisq; penis corporis.

Mortis sacre compendio
Vitam beatam possident.

ab eis in eternũ (vitã btãm).i. incorruptibilẽ gloriã ⁊ hoc cõpẽdio.i.in cõpendiũ ⁊ recõpẽsationẽ mortis sacre ⁊ hoc. (Terrore seculi).i. huius mũdi (victo).i.ab eis pri⁹ supato (ꝗ) ꝓ ⁊ (penis).i.tormẽtis corpi infligẽdis (spretis) i.ꝓ nihilo habitis cõpẽdiũ etiã ꝓ via breuiori ⁊ citius ad terminũ ducẽti ꝙ ea ꝗ publica et ptrita est sumit̃ in p̃senti parte qñ mors corpalis quã ptulerũt martyres admodũ breuis fuit ⁊ satis cõpẽdiaria ad assequendũ terminũ ⁊ metam sempiterne ⁊ incorruptibilis vite.

¶ Traduntur igni martyres
Et bestiarum dentibus:
Armata seuit ungula
Tortoris insanit manus.

Genera tormentoꝝ diuersa describit dicẽs (Martyres tradũtur).i.applicãtur (igni) i.ad ignẽ vt cõburant̃ (⁊ dẽtibus ferarum) vt ab eis dilacerent̃ (⁊ vngula) genus illud tormẽti de quo dixi in hymno sanctoꝝ meritis (armata seuit).i.furit ⁊ crudescit cõtra martyres gloriosos (⁊ manus tortoris).i.carnificis torquentis (insanit).i. nimio furore bachat̃ alias legitur armata seuit vngulis tortoris insani manus. Si autem lector diuersa tormentorum genera crudeliter martyribus sanctis allata legere volueris habes epistolam pauli ad hebreos.s.sancti per fidem vicerunt regna. vbi videbis quemadmodum ludibria: verbera: vincula: carceres: experti: secti: tentati: ⁊ in occisione gladij mortui sunt. ⁊c.

¶ Nudata pendent uiscera
Sanguis sacratus funditur:
Sed permanent immobiles
Vite perẽnis gratia.

Uiscera.s.martyrũ pendẽt.s.in tormẽtis nudata (⁊ sanguis sacratus).i.sacrati corporis (fundit̃).i.per terrã spargit̃. Sed ipi.s. mrtyres (pmanẽt).i.pseuerãt (imobiles).i. firmi in ꝓposito moriẽdi pro xp̃o ⁊ hoc (gr̃a) i.causa (vite perẽnis).i.ppetue glorie cui⁹ causa leuia videbantur tormenta dulciaq̃.

¶ Te nunc redemptor quesumus
Vt ipsorum consortio:
Iungas precantes seruulos
In sempiterna secula. Amen.

Cõcludit iam ⁊ petit a deo vt sui famuli cõsortio sanctoꝝ iungãtur in celis dicens (o redẽptor).i.o christe qui tuo proprio nos sanguine redemisti (quesumus) idest rogamus te (vt iungas) idest iũgere velis seruulos precantes.idest nos tuos humiles seruos deprecantes (consortio) scilicet ad consortium ⁊ cetũ ipsorum martyrum. scilicet in sempiterna secula. Amen.

¶ Carmen est quale illud primo dierũ. Canitur in festo martyꝝ.

Ex gloriose martyrum
Corona confitentium:
Qui respuentes terrena
Perducis ad celestia.

Materia huius hymni est inuocare regẽ martyrũ: vt dirigat ad nos aures sue clemẽtie. ⁊ quod deliquimus ꝑpter merita sanctorũ in quorũ cõmone p̃sens hymnus cãtat̃ parcere vel ignoscere dignetur. O gloriose rex martyꝝ corona) idest brauium ⁊ (merces confitentium) nomen tuum (qui perducis respuentes terrena ad celestia regna.

¶ Aurem benignam protinus
Appone nostris uocibus:
Tropheas sacra pangimus
Ignosce quod deliquimus.

Tu appone aurem tuam benignam ꝓtinus) idest statim (nostris vocibus.) ⁊ ignosce quod deliquimus qui (pangimus sacra trophea (idest victorias martyrum.

¶ Tu uincis in martyribus
Parcendo confessoribus
Tu uince nostra crimina
Donando indulgentiam.

Tu vincis (seuiciã tyrannorum) in martyribus parcendo confessoribus (quia non vis vt ꝑ martyriũ finiant vitã suam (tu vince).i.destrue (nostra crimina dãdo nobis indulgentiã (qꝛ tu non vis mortẽ peccatoris.

¶ Carmen est quale illud nocte surgentes. Canitur in festo unius confessoris: cuius laudes prosequitur.

¶ Materia hui⁹ hymni est q totis viribus deũ sup oia laudare debemus. Intendit etiã auctor in hoc hymno tractare de ascẽsiõe illius ↄfessoris. in cui⁹ memoria p̄sens hymn⁹ totis laudib⁹ celebrat. (Iste ↄfessor dñi sacratus a dño) letus. i. exultãs (meruit hoc die). i. in hac die (scãdere). i. ascẽdere (secreta celi). i. ad celos (festa cuius) sancti plebs deuota celebrat p totum orbem.

I Ste confessor dñi sacratus
Festa plebs cui celebrat orbẽ
Hoc die letus meruit secreta
Scandere celi.

Qui). i. ↄfessor (fuit castus) in corpe et anima (pius). i. sanctus (prudens). i. sapiens: (humilis pudicus) in v̄bis (sobrius) in cibis (et quietus). i. tranquillus (dum). i. donec (vegetauit). i. nutriuit (artus). i. membra corporis eius (presens vita). i. quando erat in hoc seculo.

Qui pius prudens humilis pudicus
Sobrius castus fuit & quietus
Vitam dum presens uegetauit ei⁹
Corporis artus.

Ad sacrum tumulũ cuius ↄfessoris (mẽbra languentiũ). i. egrotantiũ (restituunt modo). i. in p̄senti (sanitati). i. saluti frequenter (quolibet morbo). i. a quacũq infirmitate illa membra (fuerint grauata.)

Ad sacrum cuius tumulũ freq̄nter
Membra languẽtũ modo sanitati
Quolibet morbo fuerint grauata
Restituuntur.

Unde nunc nr̄ chorus) nr̄or fratrũ (canit hunc hymnum) in honorem ipsius confessoris (libenter). i. voluntarie et ad quid canimus (vt iuuemur piis meritis). i. patrociniis et orationibus eius (p omne euum). i. per cuncta secula.

Vnde nunc nr̄ chorus in honorẽ
Ipsius hymnum canit hunc libẽter
Vt piis eius meritis iuuemur
Omne per euum.

Salus). i. gloria (decus). i. honor (atq v̄tus) semp erit illi deo (q residens supra cacumen). i. supra altitudinẽ (celi) trinus in psonis et vnus in essentia (gubernat machinã). i. fabricã totius mũdi. ¶ Machina pducit p̄mã et ppterea multi legunt fabricam.

Sit salus illi decus atq uirtus
Qui supra celi residens cacumen:
Totius mundi machinã gubernat
Trinus & unus. Amen.

ℭ Carmẽ est quale illud primo dierum. Canitur in festo uirginum in quarum laude uersatur.

¶ In hoc hymno laudat auctor deũ in commemoratione sanctaꝝ virginum q̄ domãdo fragilem sexũ meruerũt scandere secreta celi. Rogat itaq deum vt nesciamus vulnera corruptionis. O (iesu corona v̄ginũ (quẽ). s. mater illa mirabilis (ↄcepit). s. scta maria (q̄ sola mr̄) inter alias (v̄go parturit tu clemẽs accipe). i. suscipe (hec vota nr̄a). i. p̄ces. ¶ Nõ potest ↄcepit de rõne carminis nisi ↄcipit.

Esu corona uirginum
Quẽ mater illa concepit
Que sola uirgo parturit
Hec uota clemens accipe.

Tu q pascis). i. delectaris (inter lilia) idest bona opera (septus). i. circũdatus (choreis). i. ordinibus (virginum) et es (decorans) idest coronans (sponsas) gloria et reddẽs spõsis premia.

Qui pascis inter lilia
Septus choreis uirginum:
Sponsas decorans gloria
Sponsisq reddens premia.

Quocũq. i. ad quemcũq locũ pergis ille virgines sequuntur (te atq canẽtes cursitant). i. currunt post te laudibus: et psonãt: dulces hymnos. i. laudes.

Quocunq pergis uirgines
Sequuntur atq laudibus:
Post te canentes cursitant
Hymnosq dulces personant.

Te deprecamur largius
Nostris adauge sensibus:
Nescire prorsus omnia
Corruptionis uulnera.

Et quia vgines personant tibi laudes (precamur te adauge largius). i. augmenta amplius (nostris sensibus. ꝛ da prorsus) idest omnino (nobis omnibus nescire vulnera corruptionis.

Carmen est quale illud nocte surgentes. Canitur sicut su perius in festis sanctarum uirginum.

Virginis proles opifexq; matris
Virgo quē gessit pepitq; uirgo
Virginis festum canimus tropheū
Accipe uotum.

¶ Materia hui⁹ hymni ē canere deo laudes ꝛ seq̄ vestigia ei⁹. nā cōmemoratio sctāꝝ vginū agit in isto hymno. O (ꝓles). i. o fili matrie vginis. ꝛ (o opifex). i. creator (mřis quē. s. te vgo) maria (gessit). i. portauit (vgo) scʒ maria (pepit). i. parturit. nos (canimus festū virginis tropheum). i. victoriam. ꝛ ideo (accipe). i. suscipe (votum). i. p̄ces nostras.

Hec tua uirgo duplici beata
Sorte dum gessit fragilē domare:
Corporis sexum domuit cruētum
Corpore seclum.

Hec tua vgo) est (beata duplici sorte). i. castitate vginitatis ꝛ martyrio (duʒ gessit). i. desiderauit (domare). i. macerare (fragilem sexū). s. femineū q̄ sexus fragilis ē. ꝛ illa (domuit). i. deuicit (cruentū). i. sanguinolentū vl crudelē (seclū). i. diabolū corpe.

Vū nec mortē nec amica mortis
Seua penarum genera pauescens:
Sanguine fuso meruit secreta
Scandere celi.

Unde qꝛ domuit fragileʒ sexum. i. corpus suum. (nec) ꝓ nō (ꝛ nō fuit pauescens). i. timens mortē nec seua genera penarum nec fuit amica mortis. i. diaboli vel pcti. et ideo (sanguine fuso). i. consumato martyrio ipsa virgo (meruit scandere). i. ascendere (secreta celi). i. ad celos.

Huius obtentu deus alme nostris
Parce iam culpis uitia remitens
Quo tibi puri resonemus almum
Pectoris hymnum.

Et qꝛ meruit scādere celū (o alme deus parce iā culpis). i. pctis (obtētu). i. p̄ce vł orone (huius vginis) vitia remitēs quo ꝓ vt. vt nos (puri). i. casti resonem⁹ (tibi almum hymnum). i. canticum. i. cantemus sanctā laudeʒ. (tibi). i. ad honorem tuum.

Carmen est dimetrum, iambicum ex aliqua parte cacometrum. Canitur ad horas uespertinas in natali continentium quarū laudes ꝓsequitur & auxilium multipliciter implorat.

Esus ab ore omnium
Collaudetur fidelium:
Qui fecit mētē femine
Constantem in certamine.

¶ Hic hymn⁹ dimetrus iambicus est. ꝛ aliq̄ ex parte male mensuratus. ex eo quia syllaba pro syllaba. ꝛ pes p̄o pede aliquando ponitur. hoc aūt genere versus: maxima pars hymnoꝝ constat. vt ex eoꝝ examinatiōe colligitur. ꝛ ex auctoritate Antoni nebrissensis p̄ceptoris mei qui preceteris eoꝝ naturā iam diu scrutatus est. Materia aūt p̄sentis hymni versatur circa laudes dei p̄mum. ꝛ beatoꝝ ꝯtinentiū. q̄ relicto sclo: ꝛ ei⁹ oblectamentis: ꝛ illecebris spretis in dei suitio tam fideliter quā efficaciter ꝑmanserūt: fragilē sexū domādo deinde eaꝝ intercessionē apud deū petit: sed p̄mo deus collaudat q̄ tantā ꝯstantiā eis p̄stitit. (Jesus collaudet). i. simul laudet cum timore fide ꝛ dilectiōe (ab ore ꝛ etiam mente omnium fidelium) qui fecit mentem femine. s. huius cuius solēnia celebramus (ꝯstantem). i. perseuerantem fortē ꝛ virilem (in certamine). i. in pugna ꝛ victoria vitiorum. i. peccatorum vel inimicorum. vcʒ diaboli callidi. breuis seculi. carnisq; misere. que summopere obstāt ad beatitudinem promerendam.

ℭ Da sancta maria egyptiaca.

ℭ Alma egypti filia
Negans terrena uilia:
Contempsit secularia
Dilexit & celestia.

¶ Hic de maria egyptiaca agit dicēs (alma filia egypti).i.bt̄a maria egyptiaca q̄ licet p̄mo ad modū peccatrix extiterit.tñ p.xlvij. ān. nos in heremo dolore p̄cedētis vite:arctissimā vitā duxit in penitētia (negās).i.paruipēdens (terrena vilia).i.veluti vilia trāsitoria ꝛ caduca (ꝯtēpsit).i.spreuit (sclaria).i.oia ista mūdana peuntia cursu velocissimo ꝛ (dilexit).i. amauit (celestia).i.ad glīam eternam quam exquisiuerat ptinentia.

ℭ De sancta elisabeth.

ℭ Elisabeth sanctissima
Orta de stirpe regia:
Contempsit secularia.
Dilexit & coelestia.

¶ Iste x̄sus scte elisabeth agit memoriā (elisabeth sctissima) būscrissima nam a p̄meuo sue etatis tp̄e in x̄ra fide catholica fuit edocta (orta).i.nata (de stirpe regia).i.a genere regū.nā illustris regis vngarorꝫ filia fuit (cōtempsit).s.p x̄po (sclaria).i.regnū ꝛ sctī pōpam (ꝛ dilexit celestia) qꝛ ab ineūte etate (vt refert historia) sctissime vixit.

ℭ Honorauit miraculis
Eam nam a periculis:
Mulros saluauit dominus
Huius beate precibus.

¶ Honorauit eam).i.dn̄s eā clarificauit ꝛ hoc multis (miraculis) qꝺ ex eo patet) nā dn̄s saluauit).i.liberauit (multos a p̄iculis) tam aīe quā corpis ꝛ hoc (p̄cibꝰ huiꝰ).s. bt̄e ꝯtinētis cuius solēnia celebramus.

ℭ Hanc oremus suppliciter
Vt nos iuuet salubriter:
Ne damnemur cum impiis
In aduentu iam iudicis.

¶ Et qꝛ taliter dn̄s eā clarificauit qꝺ saluauit multos a p̄iculis ideo ad eiꝰ auxilium implorandū ꝯuertimur (oremꝰ suppliciter).i. deuote supplicemꝰ (hanc).s.glīosam ꝯtinētē (vt iuuet nos salubriter).i.salutifere (ne damnemur).i.ꝯdēnemur cū impijs.i.cū ꝯdemnādis pctōibꝰ (in aduētu iudicis) qn̄ venerit iudicare viuos ꝛ mortuos ꝛ sclm̄ p ignem.

ℭ Presta parer ingenite
Iesu cum sancto pneumate:
Vt eius sanctis meritis
Coeli fruamur gaudiis.

¶ O pr̄ ingenite).i.nō genite. qꝛ pr̄ a nullo est factꝰ nec creatꝰ nec genitꝰ (p̄sta).i.ꝯcede ꝛ (o iesu cū sctō pneumate).i.cum sp̄ū sctō (presta) etiam vt meritis sanctis huius beate continentis (fruamur gaudijs celi).i.glīa paradisi. Amen.

ℭ Carmen est quale superius. Canitur in eadem festiuitate ad matutinas horas & in eadem materia uersatur.

Nouum sydus emicuit
Error uetus conticuit:
Nouo splendore rutilat
Plebs nouas laudes iubilat.

¶ In p̄senti hymno īuitat ecclesia catholica totaqꝫ fideliū cōcio ad p̄soluendas deo nouas laudes ,pp̄ter egregias huiꝰ glīose cōtinentis v̄tutes:eiusqꝫ intercessiōibꝰ petit nob veniam ꝛ grām ꝯcedi. (Nouū ergo sydus).i. hec bt̄a ꝯtinēs cuiꝰ hodie anniuersarius celebratur dies vel eius op̄a puta humilitas:paup̄tas spontanea:obedientia:patientia:ꝛ mundi ꝯtemptio quibus ipsa tanq̄ nouum emicuit sydus.sunt n amqꝫ egregia sanctorꝫ op̄a posteris imitanda sydera q̄dam sp̄ualia rutilo splendore coruscātia quibus in hac lachrymarum valle illuminemur. (emicuit).i.apparuit in hac beate. M.ꝯuersione (error vetus).i.veteris legis (conticuit).i.tacuit in ea ꝛ (rutilat.s.sydus).i.splendet (nouo splendore).i.noua luce.s.legis noue. Et propterea (plebs iubilat).i.cum iubilo profert (nouas laudes).i.noua cantica in hac festiuitate continentiū.poteris etiam dicere nouum sydus.i. hec beata. M. tanq̄ nouum sydus post conuersionem.

¶ Dico qd plebs iubilat nouas laudes in hac festiuitate (in cui⁹ pconia).i.ad cui⁹ pconia τ laudes pferendas (ecclesia soluat).i.disponat linguā ad cantandū τ (promat).i.manifestet gliam noui pconis.i.noui pdicatoris xpi. vel noue otinentis. τ hoc (sperando veniaz) scz delictoꝝ p intercessionem eius. (Noui pconis).i.noui pdicatoris xpi vez hui⁹ bte otinentis.nō eñi minus femina q̄ vir potest esse pco. τ dnr pcones q̄ ore publice denūciant qd est faciendū. q. pcinentes τ ante annunciantes quod facto opus sit. Vergil. Victorez eneas preconis voce cloanthum declarat. vnde et humanarum laudum precones dicitur qui res egregie gestas ab hominibus diuulgāt. habetq̧ hoc nomen fere semper actiuam significationem licet hoc in loco passiue sumatur siquidem eam significat que ob excellentiam virtutum egregijs meretur excelli preconijs.

¶ In cuius nunc preconia
Linguam soluat ecclesia:
Noui preconis gloriam
Promat sperando ueniam.
¶ Dies solemnis agitur
Dies salutis colitur:
In quo spes que promittitur
Hac attestante redditur.

De maria egyptiaca

¶ Ergo beata famula
Que celsa tenes secula:
Christo corregnans ueniam
Nobis poscas & gratiam.

De sancta elisabeth.

¶ Ergo tu dei famula
Elisabeth per sæcula:
Christo corregnans ueniam
Nobis poscas & gratiam.
¶ Presta pater ingenite. ut supra:

¶ Dies solēnis agitur).i.celebratur τ (dies salutis colitur).i.veneratur (in quo spes) scilicet venie (que promittitur) scz nobis (redditur) idest donatur hac scilicet beata continente (attestante).i.promittente vel intercedente pro nobis.

¶ Ergo o btā famula) idest beata serua christi (que tenes) idest possides (secula celsa) idest celestem patriam (corregnans) idest simul regnans (christo).i.cum christo (poscas nobis veniam) scilicet delictorum in futuro et gratiam scilicet bene gerende vite in presenti.

¶ Ergo tu o elisabeth famula dei corregnans (idest simul regnans) per secula) cū xpo poscas nobis veniam τ gratiam vt supra dixit presens versus.

¶ Ad uirginem dei genitricem mariam. Ode dicolos tetrastrophos: composita per eundem Petrum nuñez Delgado presbyterum.

Virgo q̄ magnis meritis coruscas.
Spiritū phebo simul & diane
Promis & mestos facis inuenire
Prospera cuncta.
Ecce nos palmas madidosq̧ ocellos
Tendimus culpa misera parentis:
Alma declare si iter ad beate
Gaudia lucis.
¶ Regis eterni faciem decoram
Poscimus nostrū scelus auferētem
Virgo sanctorū speculū uerendū.
Sancta maria.
¶ Quesumus defer pietate plena
Nato & humani generis parenti:
Nos celebrantes pariterq̧ flamen
Numine trinum.
Fortiter clames miserere fili
Supplices ores famulos guberner:
Qui sinus mites popul⁹ & ampla.
Viscera pandit.
Laudibus patrē celebremus oēs:
Gloria flamen resonetq̧ natum
Virgo quā matrē ueñramur almā
Sit benedicta.

¶ Ad eundem p̄clarum uitum ac. R. dñm. D. Hietonymum pinellum Hispalitane academie p̄sulē dignissimū. Petri nuñez delgado pbr̄i. familiares expositio in proprios sanctorum hymnos.

¶ Catmen est quale illd' pange lingua. Canitur ad hotas uesptinas in festo dulcissimi nois iesu. Cuius laudes p̄sequtur: ad illudq̧ celebtandū nos hottatur ut in celis potestatum cetui copulemur.

¶ Supiori volumini lectores cādidi vltra scholiorū additiōes elucidatiōesq̧ alias quosdā hymnos denouo adiecim⁹ (vt intuētib⁹ videre erit) eosq̧ ab his sctōrū p̄priis ideo dignū duxim⁹ expectiolari: vt suis locis appositi cū aliis ꝛ q̄litatis ꝛ materie eiusdē ɔiūgerent̄. q̄ oia q̄ potuim⁹ breuitate fecim⁹: ꝛ nūc denuo in q̄busdā q̄ nob tp̄is ratio elimare suadebat castigata imp̄ssorib⁹ tradēda curauim⁹. Reliquū est vt illi cōpendio scholiola q̄dā ꝛ ea q̄dē familiaria in p̄priis sctōrū hymnis p̄stringam⁹. Atq̧ hāc op̄is partē ab hymnis mira sublimitate ꝛ cādore refertis: q̄ in dulcissimi nois iesu anniuersario festo decātari solent: exordiamur. Nec eñ immerito de eo sicq̄dē scriptū est. Actuū. iiij. Nō est aliō nomē sub celo datū holb⁹ in q̄ oporteat nos saluos fieri ꝛc. horū igit̄ p̄m⁹ est Gloriosi saluatoris. In q̄ hymnograph⁹ incitat in p̄mis ecclesiā. i. xp̄i fideles ad decātāda p̄conia ꝛ excellētiā nois

Loriosi saluatoris
Nominis preconia
Que in corde genitoris:
Latent ante secula
Matet celi plena roris
Pandant nunc ecclesia.

iesu: cui⁹ laudes p̄seq̄t̄ dicēs q̄ est dulce: grat ū: ineffabilē: effugās demonia ꝛc. Hortat̄ deni q̧ oēs vt cernui tā p̄clarū nomē veneremur: q̄tin⁹ p̄ illō supnorū ciuiū ɔsortio copulari valeamus. (Mater igit̄ ecclīa) q̄ digne ꝛ p̄fecte colit deū: q̄m vt scribit̄ cātico rū. iiij. tota pulchra ē amica mea ꝛ macula nō est in te (plena roris). i. pulchritudinis ꝛ g̃re celestis. i. sp̄ūsctī iuxta illō cāti. v. caput meū plenū est rore (pādat). i. p̄mat ꝛ cātet (nūc). i. ī hoc festo āniuersario (p̄
preconiū conia). i. p̄dicationē seu p̄nūciationē. Et nota q̄ p̄coniū p̄prie est ip̄a p̄conis vox: tū q̄ꝛ a p̄cone res geste p̄nūciari solēt: ideo q̄nq̧ p̄ laude fama ꝛ g̃lia sumit̄ a genealogia: v̄tutibus corpis ꝛ fortune. (nois) qō est iesus. qō ois q̄ inuocauerit salu⁹ erit. vt scribit̄ ad romāos. x. Neq̧ eñ aliō nomē est sub celo datū hoib⁹ in q̄ oporteat nos saluos fieri actuū. iiij. (salua
Nola in osius. toris g̃liosi). i. pleni g̃lia. nola eñ in. osius. habitationē siue copiā ꝛ plenitudinē significant. (Que). s. p̄conia ꝛ p̄nūciatiōes (latēt) q̄ꝛ secreta ꝛ abscōsa fuere (ī corde). i. mēte (genitorꝪ). i. dei p̄ris oīpotētis (ante scl'a). i. ab initio ꝛ ante mūdi ɔstitutionē. latebat nāq̧ nomē nr̄i saluatoris in mēte diuino donec ab āgelo diceret̄ luce p̄mo ꝛ vocabis nomē ei⁹ iesum ꝛc.

Incipit iam recensere excellētiam nois
Dulce. iesu dicēs. (Nomen istō. s. iesus est. s. dulce). i. suaue: qō a delitio quidā deducūt q̄ dulcia maxime alliciāt: (est etiā nomē gratū). i. gra
Gratus tiosum. Gratus dr̄ qui g̃ram p̄ beneficio refert. q̄nq̧ grat⁹ sumit̄ p̄ leto sicut ingrat⁹ p̄
Vergili⁹. tristi. Vergilius. Et cineri ingrato suprema ferebant. i. tristi. (ꝛ est nomen ineffabile). i. in
Ineffabilis dr̄ de⁹ ꝛ enarrabile. hispanice enim ineffabilis ꝛ hoc ineffabile dicitur lo que no se puede hablar.

¶ Nomen dulce: nomen gratum
Nomen ineffabile
Dulcis iesus appellatum
Nomen delectabile
Laxat penas & teatum
Nomen est amabile.

quare. Nota tamen q̄ dei nomen ꝛ deū ip̄sum dicimus ineffabilem nō q̄ꝛ nō possit dici qō est fari sed q̄ꝛ finiri sensu ꝛ intellectu humano nullatenus possit ꝛ q̄ꝛ de eo nihil digni dici pōt (appellatum). i. vocitatū matth. j. (dulcis iesus) qō interp̄tatur saluator. appositiue (nomē dele
Pena. ctabile). i. delectationem afferens ꝛ hoc. s. nomen (laxat). i. remittit penas. i. supplicia p̄ pec
Varro. catis debita. Dicta pene teste varrone a pendendo quia est supplicium quo quis ob delictum afficitur (ꝛ reatum). i. culpam siue vt dicunt theologi obligationem ad penas ideoq̧ est nomen amabile.

Sequitur (hoc nomen est adorandum). i. debet adorari veluti nomen eius cui debetur
ꝑfecta adoratio: q2 solus deus est adorandus iuxta illud luce. iiii. dn̄m deū tuū adorabis. &c.
est etiā (nomē summe glorie). i. magne glorie q2 illi danda est gloria iuxta illud. ps. cxiii. sed
nomini tuo da gloriam. (nomē etiam meditandum). i. medio animo versandum hoc est co- meditari.
gitandū. meditari namq3 licet in alias significationes descēdat hoc ꝓprius significat. vñ hie- Hierony-
ronymus. ex hoc loco intelligim9 non solū mus.

C Hoc est nomen adorandum
Nomen summe glorie
Nomen semper meditandum
In ualle miserie
Nomen digne uenerandum
Supernorum curie.

herodem sed sacerdotes & scribas necem dñi
fuisse meditatos. (semp). i. in omī tpe. (& hoc
in valle miserie). i. in hoc mundo qui lacus &
vallis miserie est. vñ est illud. ps. xxxix. eduxit
me de lacu miserie & de luto fecis. est etiā hoc
nomē. s. iesus (semp venerandum). i. colendū
nam licet venerari proprie sit veniam orare.
tñ sumitur ꝓ colo sicut colo ꝓ veneror. Ver- Vergilius
gi. summe deū scti custos soractis apollo: quē
colimus. i. veneramur & nō inmerito est venerandum quia Ephe. primo est supra omne
nomen qd̄ nominatur non solum in hoc seculo sed etiam in futuro (curie). i. collegio suprno
rum. s. ciuiū & poterit esse curie datiuus vt dt̄is vel positus ꝓ abltō si venerandū est parti
cipium. Mar. diligeris populo non propter premia cesar. Marcial.

C Nomen istud predicatum
Melos est auditui
Nomen istud inuocatum
Dulce mel est gustui
Iubilum est cogitatum
Spiritali uisui.

Prosequtur dicens q nihil obstat quo
minus istud nomen. s. iesus sit venerandum:
quandoquidem corporeos omnes reficit sen
sus & implet & nos omnem animi & corporis
gaudimonium & suaueolentiam inde capi-
mus. inquit igitur (nomen istud predicatū)
sc3 populis quibus debet predicari iuxta il-
lud actuum. ix. & continuo ingressus in sina-
gogam predicauit iesum qm̄ hic est fili9 dei.
(est mellos auditui) idest suauitas attrahēs
ad se auditum. Melos ꝓprie dr̄ cantus suauitas siue dulcis modulatio & priorem corripit. Melos.
nam illud Persii. s. cantare credas pegaseium melos ꝑ duplex. ll. debet scribi vt stet v̄sus Persius.
vt apud Vergi. Reliquias danaum. & hoc de auditu. Transit nunc ad gustū cui9 obiectuz Vergili9.
est dulce vel amarum dicens (istud etiam nomē inuocatum). s. a nobis vel in nr̄m fauorem Dulce vel
iuxta illud Johelis. ii. omnis q̄ inuocauerit nomen dñi saluus erit (est mel dulce gustui). i. amarū ob
ad gustum: hoc est attrahit ad se gustum velut mel obiectum eius. Mel autem latinū est a iectuz gu-
meli greco nō autem a melos aut a miscendo vt q̄dam impiti putāt. Nomē etiam istud s. stus.
iesus (cogitatum). i. mente ꝯceptum. fit namq3 iam transitus a sensibus corporeis ad ani- Mel
mum in quo etiam hoc nomē placidissimā sibi reqrit mansionē. cogito aūt freq̄ntatiuum
v̄bum est a cogo cogis (qd̄ ex con & ago abiectis a. & u. coalescit) & significat in vnū collige Cogito.
re. Cice. tus. s. celum hoc in quo nubes: imbres: ventiq3 cogūtur. refertur q3 ꝓprie ad animū Cicero.
vt qd̄ in eo colligitur ꝓprie cogitari dicatur (est iubilum). i. singulare & inextimabile gau- Jubilum.
dium. vnde iubilare: teste augustino: est proprie gaudium verbis non posse explicare et ta- Jubilare.
men voce testari quod corde conceptum est & verbis explicari nō potest inde est illud. i. pa- augustin9.
rali. xv. ducebant arcam federis dñi in iubilo & sonitu buccine iubilare hispanice dicit ha- Video.
zer alborbolas. iubilum vero aquellas mismas alborbolas (visui). i. nostre anime vel intel- Cerno.
lectui (spiritali) sincopatum est pro spirituali. visus proprie actus ipse videndi est nā video
ad animum transfertur sicut cerne ad corpus.

C Hoc est nomen exaltatum
Iure superiori
Nomen iure formidatum
Effugans demonia.

Hoc nomen. s. iesus est exaltatum). i. in
altum eleuatum iuxta illud. ps. cxlviii. iuue-
nes & virgines senes cum iunioribus lauda- Exalto.
te nomen dñi q2 exaltatum est nomen ei9 so-
lius. (exaltatum igitur). i. magnifice laudatū
hoc namq3 ꝑ translationem significat exal-

to(iure superiori).i.diuina lege(ꝛ nomen iurem).i.merito ꝛ ratione(formidandum).i.timendum. Deuterono.xxviii.timueris nomẽ eius gloriosuꝫ ꝛ terribile (effugãs demonia) idest extra fugere faciens maligno spiritus. Marci. xvi. in nomine meo demonia eiicient idest in vꝛtute nominis mei.(datum).i.ꝓcessum (nobis ad salutem). s. mentis ꝛ corporis qꝛ in nomine eius est nobis salus Michee.vi.erit salus timentibus nomen suum ꝛ hoc (diuina clementia)idest bonitate dei per quam viuimus mouemur ꝛ sumus ꝛ lex clementie in lingua eius prouerbiorum.xxxi.

Ad salurem nobis datum
Diuina clementia.

Studio: susp se ho norandus Aristotel

¶ Nomen ergo.concludit docens hoc nomen esse apprime venerandum quoniã si studiosus hoc est virtute preditus est honorandus ꝑ se ethicorum.iii.multo magis omnium virtutum vas ꝛ fons vberrimus quale est hoc nomen ergo(nos cernui).i.humiles cũ reuerentia ꝛ genuflexione(veneremur) i.recolamus(tam beatum nomen)idest tanta beatitudine plenum quia actuum.iiii.non est aliud nomen sub celo datum hoibus in quo oportet nos saluos fieri ꝛc̃.sic firmatum.i.fixum (in corde).i.in animo nostro(sic)idest taliter (ꝙ non possit erui)idest a nobis separari(vt copulemur)redit causam idest vt coniungamur per hoc(in celis)idest in gloria paradisi(cetui)idest consortio(supernorum)scilicet ciuium. Coetus autem nec te lateat lector cum oe diphthongo scribitur a coeundo.i.in vnum conueniendo.sine diphtongo ꝟo piscis marinus est qui ꝛ cete indeclinabile dr̃.

Coetus. Cetus.

¶ Nomen ergo ram beatum
Veneremur cernui
Sit in corde sic firmatum
Quod non possir erui
Vt in celis potestarum
Copulemur cetui.

¶ Sit diuine ꝛc̃.gratiarum actio est(virtus ꝛ potentie sit diuine maiestati).i.diuino numini(ꝛ honor laus ꝛ gloria detur trinitati summe).i.deo trino(ꝛ reuerentia par) .i. equalis(sit semꝑ vnitati).i.vni deo ꝑ immẽsa seculoꝝ secula. Amen.

¶ Sit diuine maiestati
Virtus & porentia
Detur summe trinirati
Honor laus & gloria
Semper ramen unirati
Par sir reuerentia.

¶ Carmen est quale illud exulret celum. Canitur in eodem festo dulcissimi nominis iesu ad horas matutinas: eiꝰ laudes prosequitur: & auxilium implorat. Horum auctor creditur esse augustinus in iubilo.

¶ Presens hymnus in tres principales diuiditur partes secundum ꝙ tria facit.in prima parte mira depingit gloriosi nominis iesu laudes.in secunda conuertit sermonem ad nominatum redemptorem Jesum petitqꝫ vt ipse qui est spes nostre suspirantis anime auferat nubem tristitie donetqꝫ lucẽ glorie. In tertia deniqꝫ pro repetita ac si esset cõcessa reddit gratias deo dicens.tibi iesu sit gloria ꝛc̃.dicit igitur.(Nomen iesu magnificum).i. magnifice glorie.vnde est illud. ii. Petri.i. voce delapsa de celo huiuscemodi a magnifica gloria ꝛc̃.scꝫ (dulce canticum in aure).i. dulcedine eius allectas attrahit ad se aures quando vcꝫ laudamus nomen dei cũ cantico ꝛ magnificamus eum in laude.ps.lxviii. (Et nomẽ iesu est mel mirificum) i. excellentissimũ(in ore)scilicet fidelium(ꝛ est nectar celicum).i.dulcedo ꝛ celestis potio(in corde)scilicet nostro ꝛ vt in summa dicam dum nomen iesu cogitatur est celicũ nectar in corde.dũ

Omen Iesu magnificum
In aure dulce canticum:
In ore mel mirificũ
In corde nectar celicum.

pronunciatur mel mirificum in ore. dum auditur dulce canticũ in aure veluti propriũ corum obiectũ. pro quo sciendũ ꝙ nectar nõ dicitur a nectendo ꝙ linguam (vt multi volunt) nectat sed est nomẽ grecũ ⁊ proprie significat potũ deoꝝ sicut ambrosia dapes eorum Vergi. de liuore. Aut tradat ganymedes ipse nectar. Nõ somnum capit ant quiescit vnq̃. hoc etiam nomine immortalitas designatur vnde nectareus pro diuino ⁊ immortali.

Nectar. Vergilius. Nectare.

¶ Nil canitur suauius
Auditur nil iucundius
Nil cogitatur dulcius
Quam iesus dei filius.

Prosequit̃ laudes dicens (nil). i. nulla res (canit̃ suauiꝰ). i. maiori suaui loquẽtia et delectatiõe. est enĩ nomẽ dei suaue iuxta illõ. ps. cxxxiiii. psallite nomini eiꝰ qm̃ suaue est (nil auditur) idest auribꝰ representatur (iucũdius). i. qd̃ magis iuuet aures ⁊ (nil cogitat̃) i. mente concipitur (dulcius) quia dulcis ⁊ reptus dominus. ps. xxiiij. (quã iesus filius dei) sic enim paterna testatur vox Mat. xvij. hic est filius meus dilectus. ⁊c.

¶ Hoc nomen ardet dulciter
Dulcescit mirabiliter
Sapit delectabiliter
Delectatq̧ foeliciter.

Hoc nomẽ. ponit aliq̃s gloriosũ huiꝰ nominis ꝓprietates dicẽs ꝙ (hoc nomen). s. iesus (ardet dul.). i. ardere facit corda fidelium iuxta illud nonne cor nostrũ ardẽs erat i nobis de iesu dũ loque. in via ⁊ facit eos ardore charitatis incẽdi in ꝓximos dulci eos amore ꝓsequẽdo quia vt inquit aposto. charitas omnia suffert omnia sustinet ⁊c. (dulcescit mirabiliter). i. dulce fit mirũ in modum ⁊ (sapit) i. dat saporem gustui ⁊ anime nostre est enim methaphora sumpta a cibis corporeis (delectabiliter). i. maxima cum delectatione (q̧) pro ⁊ (delectat) i. delicias ginit in nobis eius nã q̧ delicie sunt esse cũ filijs hominũ (foeliciter). i. cum omni plenitudine foelicitatis.

¶ O beatum incendium
O ardens desiderium
O dulce refrigerium
Excedis omne gaudium.

O particula tribꝰ casibꝰ iũgi solet. nõ vt o mos antiquꝰ. Persiꝰ. O vos patricius sanguis. ⁊c. Actõ vt cicero. O fortunatã natam me consule romam. Vocatiuo vt Persius. O ianea tergo. Vergi. O regina nouã cui condere iupiter arcẽ. Sed nota teste valla ꝙ tũc vehemẽtẽ excandecẽtiã ⁊ irã significat cũ actõ iungitur. (O igitur beatũ incendiũ). i. o iesus beatus ignis quo nos dei ⁊ proximi amore incensi ad beatitudinẽ ꝓuocamur ⁊ (o desiderium ardens) idest fide ⁊ charitate ⁊ spiritus sancti nos igne ardere faciens. ardentes namq̧ ⁊ non tepidos in fide nos esse oportet nam tepidos ex ore suo se euomere dicit saluator apocalypseos. iij. (excedis tu subaudi o iesus). i. superas (omne gaudium). i. gaudimonium ⁊ delectationem.

O. tribus casibus iũgi solet. Persius. Cicero. Vergiliꝰ. Deus tepidos euomet.

¶ Iesu redemptor optime
Spes suspirantis anime
Pellens nubem tristitie
Nobis da lucem glorie.

Iesu redemptor. hec est secunda pars presentis hymni in qua petit a redemptore nostro iesu nomine vt pulsa nube tristitie det nobis lumen glorie dicens. (O iesu redemptor optime) optimꝰ fuit redemptor qr vt scribitur ad hebreos. ix. suo ꝓprio sanguine nos redemit: appositiue (spes anime). s. fidelis (suspirantis). i. ad te tanq̃ ad consolationem ⁊ remedium in tribulationibus suspiria mittentis (da nobis) idest concede (lucem). s. claritatem (glorie). s. celestis ⁊ hoc pellens). i. expellens prius (nubem) idest obscuritatẽ (tristitie). i. peccati nam veluti homines tristes tenebricosum ⁊ absconditum preseferunt vultum ita peccatum obscuram redit animam ⁊ ante acta opera bona mortificat.

¶ Tibi iesu sit gloria
Honor uirtus uictoria
Salus decus imperium
Et nunc & imperpetuum. Amen.

Agit in hac vltima parte gr̃as deo vt supra diximus ꝓ repetita dicẽs o iesu glo. sit tibi ⁊ etiã. s. sit (honor ⁊ virtus) iuxta illõ apocalipsis. v. s. benedictio ⁊ claritas ⁊ sapientia ⁊ gratiarum actio honor virtus et fortitudo sit deo nostro in secula seculorum. Amen.

¶ Carmen est quale illud aue maris stella. Canitur in eodē festo ad laudes matutinas. Immēsam dulcissimi nominis iesu uirtutem describit.

¶ In presenti hymno intendit auctor quicunq̨ fuerit describere huius gloriosi nominis iesu singulares effectus: ꝟtutem: ꝓmatum ⁊ excellentiā: veluti de eo de quo scriptū est actuū iiij. Non est aliud nomen sub celo datum hominibus sub quo oporteat nos saluos fieri ni

Singłaris. si in nomine iesu. dicit igitur o (iesu fili dei) sic appellatus est ab homine illo ab spū immūdo

e. singulꝰ. obseso Marci. v. quid mihi ⁊ tibi iesu fili dei altissimi. appos. (nomen singulare). i. excellens hoc autem nomen singularis ⁊. e. a. singulus dr̄ ⁊ singulus. q. sine angulo ꝙ ea que vnica sunt nequeant constituere angulum ꝑ quod significatur vnicum ⁊ excellēs ⁊ famatissimū tam in bonā partē ꝙ malā: in bonā

Esu fili dei
Nomen singulare
Nomen sancte spei:
Nomen salutare.

Cicero. vt hic. in malā apud Ciceronē ꝓ sylla. Me singulari immanitate ⁊ crudelitate ꝑditum (nomen scte spei). i. ꝑ qđ sperat ⁊ dat omne qđ bonū est ⁊ (nomē salutare). i. salubre vel sanitatem ꝯferens vt puta nomen xp̄i iesu qui salutare dr̄ Luce. ij. Q̄r viderunt oculi mei salutare tuum: ⁊ alibi ⁊ videbit omnis caro salutare dei. i. xp̄m.

¶ Cibus medicina
Lux est iesu nomen
Seruans a ruina
Donansq̨ solamen.

¶ Prosequtur dicens ꝙ nomen istud. s. iesus est cibus. i. cibarium vere reficiens mentem. veluti cibꝰ materialis reficit corpus: vt puta nomē illius pueri iesu qui Ioan. vj. dixit. caro mea vere est cibus. ⁊ (medicina). i. medela ⁊ antidotum ad sanandum lāgores nostros: vnde est illud marci. in nomine meo sup egros manus imponent ⁊ bene habebunt ⁊ (nomen iesu est lux). s. vera que illuminat omnem hominem venientem in hunc mundū ne in peccatoꝝ tenebras decidat (seruans). i. ꝯseruans vel ꝓseruans stantes ne cadant (a ruina). i. a peccati reiiduatione ꝑ quā inanis

Solamen efficitur anima deo (q̨) pro ⁊ (donans). i. concedēs (solamen). i. ꝯsolationem ne q̄s in aduer-

Valla. sis oppressus desperet. Solamen autem magis est poeticum q̄ȝ oratorium teste valla. vn-

Vergiliꝰ. de Vergilius. solamenq̨ mali de collo fistula pendet.

¶ Pascit cogitatum
Predicatum lucet:
Lenit inuocatum
Castas mentes fouet.

¶ Dixit ꝙ nomen iesu est solamē nec immerito quia scȝ (cogitatum) idest quando eū q̨ cogitationibꝰ inuigitur humanis (pascit) idest reficit cogitationem ⁊ (ꝑdicatum) idest cum predicatur (lucet) idest splendet (⁊ inuocatum) idest quando inuocatur (lenit) i. mitigat castas mentes vel (lenit) i. lene blandum ⁊ suaue est per se (⁊ fouet). i. recreat ꝯseruatq̨ (mentes). i. animas (castas). i. puras et a peccato immunes seu purgatas.

¶ Consolatur tristes
Penitentes saluat:
Confortat pugnantes
Omnes morbos sanat.

¶ Consolatur ⁊c. ponit alios huius gloriosi nominis effectus dicens ꝙ (consolatur tristes) idest in aliqua tristitia ⁊ calamitate positos peccatores (⁊ saluat) idest saluos facit (penitentes) idest peccata sua plangentes

Penitentia. per penitentiam veram que est preterita mala plangere ⁊ plangenda iteruȝ non committere. ⁊ dico ꝙ saluat penitentes q̨r vt scribitur actuum. x. ꝑ nomen eius remissionem peccatoꝝ accipient oēs qui credunt in eum. ⁊ (cōfor-

Anime inimici tres. tat). i. animas accendit ⁊ fortes facit (pugnantes) s. aduersus diabolum: carnem: ⁊ mundū tres anime inimicos: bellum gerentes ⁊ (sanat). i. sanitati restituit (omnes morbos). i. omnes infirmitates vel omnem langorem seu angorem. i. corporis ⁊ anime cruciatum per remissionem peccatorum.

Prestat cecis uisum
Et sermonem mutis
Datq; claudis gressum
Et auditum surdis.

Prestat.rc.docet quomodo sanat omnes morbos dicens q̃ hoc nomen (prestat).i. confert (cecis).i.lumine orbatis vel a natura ipsa vel a casu (visum).i.lumen hoc est facit vt videant r.s.prestat (sermonem mutis).i facit mutos loqui(q̃s)prorsus(dat).i.cōcedit(claudis).i.truncatis pedibus r eis non valentibus consistere (gressum).i.vt faciāt gressum hoc est vt ambulent. r nota q̃ claudus dr.q.pedibus clausus.i.impeditus qui ex pedibus aut cruribus foemoribusue varicatis non potest gressus facere. r dat.s.(auditum surdis).i.facit surdos audire.que omnia in nomine iesu discipuli faciebant. vnde est illud Luce. vij.ceci vident.surdi audiunt.claudi ambulant.rc.Surdus autem dicitur a sordibus quib? obtuse aures r in duritiem verse audire non sinunt r tam actiue q̃ passiue sumitur: vt surdus sit qui nō audit r qui nō auditur Iuue.Surda nihil gemeret graue buccina.inde a Plinio surde herbe appellantur quorum nomina non sunt.non enim audiūtur cum sint sine nomine nosq; etiam ipsi absurdum dicimus dictum quando tale nunq̃ est auditum. Claudus vnde. Surdus vnde. Iuuenal. Plinius.

Nomen reuerendum
Suscitat defunctos
Nomen expauendum
Liberat obsessos.

Nomen.rc.prosequitur dicens q̃ hoc (nomen.s.iesus reuerēdum).i.maxima veneratione dignū q: donauit illi nomē:vt scribitur ad philippēses.ij.qd est super omne nomen vt in nomine iesu omne genu flectatur celestrium terrestrium r infernorū (suscitat) i.surgere facit a morte(functos).i.defunctos vita hoc est mortuos. nam vt dicimus defunctus officio pro eo q̃ suo officio est perfunctus:ita defunctus quoq; vita dicitur qui vitam finiuit teste laurentio(nomē expauendū).i.timendū.iuxta illud quod predixerat dauid.ps cj.timebūt gentes nomen tuū dñe(liberat).i.dissoluit(obsessos).s.homines a pressuris r ab angustia diaboli iuxta illud Mar.xvj.in nomine meo demonia eijcient.rc. Defunct. Laurēti.

Quod a genitoris
Pietate datur
Hoc in saluatoris
Nomine petatur.

Declarat tātā esse hui? gloriosi nōis dignitatē vt in eo petat̃ qcqd a patre petēdū sit iuxta illud quicqd petieritis patrē i nōie meo dabit vobis r illud eiusdē ioannis cap.xvi.in illo die in nōie meo petetis(hoc igitur petat̃)bonū cōsiliū est (in nomie saluatoris) i.iesu nostri redemptoris (quod datur).i.si quid volueritis dari.r concedi(a pietate genitoris)idest dei patris omnipotentis.

Sit laus trinitati
Salus atq; uirtus
Compar unitati
Honor lux & decor. Amen.

Sit ergo laus trinitati)idest deo trino (salus atq; virtus compar)idest equalis(sit vnitati)idest vni deo r honor.s.compar lux r decor.Amen.

Carmen est dimetrū iambicū cacometrū hoc est male mēsuratū. Canitur in dedicatione ecclesie. Rogat deū ut in hoc tēplo mereamur acquirere eterna bona:& cū suis sctis perēniter possidere.

Urbs beata hierusalem
Dicta pacis uisio
Que cōstruitur in celis
Viuis ex lapidibus
Et angelis coornata
Vt sponsata comite.

In hac cōmemoratiōe celestis hierusalē auctor laudat deū qui in hoc sacro templo infundit iugiter suam bñdictionē. q̃propter rogare debemus vt in hoc tēplo sctō suo oēs pmereamur acqrere eterna bona:r adepta cū suis sctis perēniter possidere (hierusalem beata vrbs).i.ciuitas celestis constituta vel cōstructa de aiabus sctōr qui sunt viui lapides(est dicta).i.interptata visio pacis(q̃)hierusalem (construitur in celis viuis ex lapidibus). idest sanctis animabus sanctorum que

sunt viui lapides. illa dico (coornata) scilicet angelis (vt sponsata) idest sponsa (comite) spōso. i. sicut mulier ornata est viro. idest sponso. ita ecclesia christo.

Noua ueniens e celo
Nuptiali thalamo
Preparata ut sponsata
Copuletur domino
Platee & muri eius
Ex auro purissimo.

Ista (noua spōsa). i. sctā ecclesia (veniēs e celo). i. xp̄o. ista dico (p̄parata nuptiali). i. v̄ginali (thalamo vel lecto). i. thalamo baptismatis (vt) p̄ sicut spōsata copulet̄. i. coniūgatur (dn̄o platee). i. vie. s. perfecte ambulantes in viis dn̄i (ꝛ muri). i. p̄dicatores illius sponse sunt (ex auro purissimo). i. splēdore sanctorū qui splendidi efficiūtur vt aurū purissimū.

Tunsionibus pressuris
Expoliti lapides
Suis coaptantur locis
Per manus artificis
Disponuntur permansuri
Sacris edificiis.

Lapides. i. sancti martyres (expolliti). i. aptati ad edificandum (tunsionibus). i. percussionibus ꝛ afflicti (pressuris). i. tribulationibus. Sicut enim lapides in muro sunt edificati. ita anime sanctorum sunt ordinate in paradyso (ꝗ) pro ꝛ (aptantur). i. ordinantur vel disponuntur (suis locis per manus artificis). i. per manus filii dei. lapides dico (permansuri sacris edificiis). i. celestib᷒ edificiis.

Sicut lapides in muro ita anime sctōrū ordinate sunt i gloria.

Porte nitent margaritis
Aditis patentibus
Et uirtute meritorum
Illuc introducitur
Omnis qui ob christi nomen
In hoc mundo premitur.

Porte). s. illius templi (nitent). i. resplēdent (margaritis). i. virtutibus (aditis). i. liminibus vel introitu (patentibus) idest apertis (omnis). s. christianus (qui ob christi nomen premitur) idest cruciatur (in hoc mūdo) i. in hoc seculo (introducitur illuc). i. celestem hierusalem (virtute meritorum) idest bonorum operum suorum.

Adyta et vnde. Additio. Adyta sunt secretiora templi loca ꝗ̄ adire non licet nisi summo pontifici. *Vergili.* Vergi. ii. ene. isq; adytis hec tristia dicta reportat. hoc seruius ibidem sentie ꝛ dicitur ab. a. grece quod est sine ꝛ dys qd̄ est ingredior quasi in accessibile. templorū ergo penetralia dicuntur adyta sicut ianua value. inde est diminutiuum adyticulum.

Angularis fundamentum
Lapis christus missus est
Qui compage parietis
In utroq; nectitur
Quem sancta syon suscepit
In quo credens permanet.

Christ᷒ dr̄ lapis angularis: q̄r a iudeis fuit reprobat᷒. vn̄ dauid. Lapidē quē reprobauerūt edificātes. ꝛc. Cū duos pp̄los in vnū coniūxerit. s. iudaicū ꝛ gētilē. ꝗ xp̄s fili᷒ perduxit eos ad eternā beatitudinē summi regis. i. dei p̄ris (fundamētū) toti᷒ ecclesie (missus ē a patre) vel est fact᷒ (lapis angularis) ꝗ lapis (nectit̄). i. cō iungit̄ (cōpage). i. cōstrictiōe (parietis in vtroq;) i. in duob᷒ pp̄lis. s. in iudaico ꝛ gētili (quē s. cꝫ xp̄m syō suscepit sctā) syō interpretat̄ ecclesia vel speculatio (in quo). s. xp̄o vel ecclesia (credēs). i. xp̄ianus qui credit (permanet). i. firmiter stat. s. i fide sancte ecclesie.

Syon.

Omnis illa deo sacra
Et dilecta ciuitas:
Plena modulis in laude
Et canoro iubilo
Trinum deum unum quoq;
Cum fauore predicat.

Ois illa ciuitas). i. ecclīa militās (deo) i. ad honorē dei est (sacra). i. sacrata (ꝛ dilecta). i. amata a deo (plena modulis). i. cantilenis angelorum (in laudem dei ꝛ canoro). i. cātu (vel canore iubilo). i. dulci exultatione. Jubilus est gaudium illud quod est interi᷒ in homine quod omnino non potest proferri. nec omnino tacetur scilicet pre animi exultatione. et sacra ecclesia predicat (trinum deum) scilicet in personis (quoq;) pro ꝛ vnum in substantia vel essentia (cum fauore) idest cum prece.

¶ Hoc in templo summe deus
Exoratus adueni:
Et clementi bonitate
Precum uota suscipe
Largam benedictionem
Hic infunde iugiter.

O summe deus exoratus.s.a nobis.i.tu deprecatus (adueni) per gratiam (in tẽplo) i. in ista ecclesia (& suscipe vota).i.pces vel orationes deuotas (precantiũ).i.rogantiũ (clemẽti bonitate) idest tua pietate (infunde).i. immitte (iugiter) idest perenniter vel assidue (largam benedictionem.

Hic.scilicet in sacra ecclesia. vel hic.i.in isto loco congregatio omnium fidelium vel omnes fideles (promereantur).idest mereantur (acquirere) idest adipisci & obtinere (petita) idest iustas & sanctas suas petitiones (et mereantur possidere) idest retinere (perenniter) idest perpetuo (adepta).i.precibus suis acquisita et mereantur (introire) idest ingredi (paradysum) idest celum (cum sanctis iustis.fideles dño translati in requiem.i.gaudium sempiternum.

¶ Hic promereantur omnes
Petita acquirere
Et adepta possidere
Cum sanctis perenniter
Paradysum introire
Translati in requiem.

¶ Carmen est saphicũ endecasyllabũ mixtũ adonico quale est illud nocte surgẽtes. Canitur ad horas nocturnas in festo dedicationis alme ecclesie Hyspalensis. Intendit auctor rogare deum ut cõseruet nos intra hoc templum eius honorem celebrantes.

Christe cũctorum dominator alme
Pr̃is eterni genit⁹ ab ore
Supplicum uota pariterq; hymnũ
Cerne benignus.

Materia gloriosissimi hymni p̃sentis est agere de dedicatione tẽpli Hyspalẽsis ecclesie & laudare deũ: a quo petit ecclesia in p̃sona totius populi christiani.vt velit infundere suam benedictionẽ & gratiã intra tẽplũ hoc.vt quicũq; beneficia petiturus ĩgressus fuerit: se impetrasse letetur. Narrat etiã que commoda nobis proueniant ex hoc templo dicens.q̃ hic sumitur sacrosanctũ corpus christi & haustũ sui p̃ciosissimi sanguinis.& q̃ sacrosancti latices veternas abluit culpas.& complura alia que indicabit littere p̃sentis discursus.inquit ergo.(O christe alme dñator cunctorũ).s.hominũ vel cunctarũ rerũ dñs q̃ creator (genitus ab ore).i.a mente patris eterni) vnde Claudianus in ruffinum. Uox summi sensusq; dei quẽ fudit ab alta mẽte pater tãtiq; dedit cõsortia regni (tu benignus).i.qui benignus & pius es (cerne).i.inspice misericordes oculos tue pietatis ad nos cõuertendo (vota) q̃s pro & (hymnũ).i.laudem cũ cantico (supplicum).i.humilium seruorum fidelium. Claudianus.

¶ Non inficias eo candide lector in hoc hymno & in sequentibus quasdã syllabas breues pro longis inueniri.quas scienter pretermisimus ne contra vsum ecclesie ageremus. quãdoquidẽ sacris parcendum est.quosdam etiam ex precedentibus sine carminis qualitate pretermisimus: quia sunt eiusdem qualitatis cum prepositis sibi coniunctis.

¶ Cerne quo puro deus ĩ honore
Plebs tua supplex resonet in aula
Annua cuius redeunt colenda
Tempore festa.

Cerne dico o deus.i.tuo nos fauore p̃sequere (quo) pro vt (plebs tua supplex).i. humilis (resonet) idest modulatum canticũ reddat vel representet. Uergi. resonat plangoribus ether.i.representat plã. (in honore puro).i.tibi debito & hoc (in aula tua) idest in tẽplo tuo (cuius festa annua).i.q̃ singulis ãnis solẽt fieri (redeũt).i.aduenĩũt (colẽda).i.celebrãda tpe.s.isto.i.hodierne festiuitatis die. Uergilius.

¶ Hec domus rite tibi dedicata
Noscitur in qua populus sacratũ

Hec dom⁹.).i.hec ecclia siue tẽplũ (noscitur).i.cognoscit (dedicata tibi).i.cõsecrata (rite i.recte (in q̃ po.) s.xp̃ianus (assumit corp⁹ tu

Corpus assumit: bibit & beati
Sanguinis haustum.

um sacratū) ⁊ bibit (haustū).i. poculū (beati sanguinis tui) hoc.n. pro memoria sue passionis ⁊ animarum remedio fieri precepit dicēs Joan. vj. nisi manducaueritis carnem. ⁊c.

Hic sacrosc̄ti latices ueternas
Diluūt culpas: perimūtq; noxas:
Chrismate uero genus ut creetur
Christicolarum.

Prosequit̄ explicās beneficia (sacrosancti latices).i. sacrate aq̄ baptismi latex. oīs li-

Latex. quor pōt dici latex. ⁊ est aqua subterranea la-

Lucanus tens in venis terre. Lucanus. iiij. occultos latices obstrusaq; flumina querūt. latex etiam

Vergili⁹. dicitur vinum a latendo quia latet in vasis siue in vite. Vergi. laticemq; licum. ⁊c. (diluūt) i. abluunt (hic) idest in hoc templo (culpas veternas).i. peccatum vetus originale tractū ex semine ade. q.i. ⁊ (perimunt).i. extingunt (noxas).i. culpas (vt nouum genus christicolarū

Chrisma i creetur).i. ex aqua baptismi regeneretur (chrismate).i. vnctione (vero). idest noue gratie. e.

terp̄tatur in chrismate vitiose corripitur.

vnctio.

Hic salus egris: medicina fessis
Lumen orbatis ueniaq; nostris
Fertur offensis: timor atq; meror
Pellitur omnis.

Prosequitur dicens q̄d etiam in hoc tēplo (fertur) hoc est dat̄ (medicina) hoc est remediū corporis ⁊ anime (fessis) hoc est lāguidis ⁊ infirmis ⁊ in fide xp̄i vacillantib⁹. ⁊ etiam datur (lumē orbatis).i. cecis ⁊ obstinatis in petō. ⁊ etiā (fertur venia nostris offensis) i. nostris culpis ⁊ (omnis timor atq; meror pellitur).i. repellitur in hoc templo.

Demonū seua: perit hic rapina
Peruicax mōstrū pauet & retērat
Corpora linquēs: fugit i remotas
Ocius umbras.

Bene datur hic salus ⁊ medicina fessis quia etiam (perit hic).i. deficit (seua rapina demonum).i. diabolorum. nam aduersarius noster diabolus tanq̄ leo rugiens circuit q̄rens quem deuoret (⁊ monstrum peruicax) idest diabolus proteruus obstinatus ⁊ importunus (pauet hic) idest timet (⁊ retentat) idest retro fugit (⁊ linquens corpora). s. hominum obsessorum vel peccatorum quia per confessionem que fit in hoc templo expellitur diabolus a corpore subdito peccatis (fugit ocius).i. citius (in vmbras) idest tenebras (remotas).i. separatas ⁊ infernales.

Gloria summū resonet parētē
Gloria natum: pariterq; sanctum
Spiritū dulci: modulem⁹ hymno
Omne per euum.

Et quia tot tantaq; beneficia ex hoc tēplo nobis proueniunt (gloria resonet).i. laudet (parentē summum).i. deum patrem omnipotentem. ⁊ (natum) idest filium eiusq; ꝑ ⁊ nos omnes (pariter modulemus).i. canamus (spiritum sanctū) dulci hymno (per omne euum) idest per omne seculum. Amen.

Carmen est quale superius in qualitate & materia. Caniturq; in dedicatione eiusdem ecclesie ad laudes matutinas.

Hic locus nēpe uocitat̄ aula
Regis imensi niueiq; celi
Porta que uite: patriam petentes
Accipit omnes.

Materia presentis hymni est eadem cum superiori. scilicet agere de dedicatione ecclesie ⁊ de laudibus huius prestantissimi templi. similiter diuinum auxilium petere. ibi quesumus ergo deus vt sereno annuas vultu. inquit igitur (hic locus) idest hoc templum prestantissimum (vocitatur nempe).i. certe dicitur (aula) idest domus et basilica (regis immensi).i. omnipotentis dei. q; pro ⁊ vocitatur dico (porta niuei celi que) scilicet porta. ⁊ debet esse relatiuum. alias nec versus nec sensus staret: quoniam secundus pes saphici versus est spondeus. (accipit omnes petētes)

Gregori⁹. i. euntes ad patriam vite. hoc est ad gloriam. vel petentes. quia teste Gregorio. peti vult celum. ⁊ rapi nostris fletibus. vnde est illud petite ⁊ accipietis.

Turbo quē null' q̄tit: aut uagātes
Diruūt uēti penetratq; imbres
Non tetris ledit piceus tenebris:
Tartarus horrens.

Que. s. locū ecclesie (null' turbo). i. nulla perturbatio aeris vel immūdi spūs aut heresis (quatit). i. cōcutit q̄ est solidata in lapide illo angulari: cuius meminit dauid. psal'. cxviij. est em̄ ꝓprie turbo vētus vehemēs et volubilis opposita destruēs. Lucanus auulsit laceros percussa pupe rudentes turbo rapax. ⁊ tunc mittit genitiuum per. inis. ⁊ etiam quando accipitur pro instrumento lusorio quo maxime delectantur pueri. Uergilius in. vij. de amata. Ceu quondam torto volitans sub verbere turbo. quando vero mittit genitiuum in. onis. est proprium nomen gladiatoris celeberrimi. Hora. ij. ser. corpore maiore ridens turbonis in armis. (aut venti vagantes non diruunt). i. non destruuntq; pro ⁊ (nec himbres). i. agmina aquarum (penetrant). i. perforant (hymber) per secundam declinationem non legi. nisi forte hymbri pro nimbi positum fuerit ante hac in hoc textu (non tartarus piceus ⁊ horrens ledit) idest infestat ⁊ damnat ⁊ hoc suis tenebris.

Turbo p inis. ⁊ onis. Lucanus Uergili'.

¶ Quesum' ergo deus ut sereno
Annuas uultu famulos gubernes
Qui tui summo celebrant amore
Gaudia templi.

Ecce ꝓ populo petit ecclesia auxiliū diuinū dicēs. Quesumus ergo deus (vt annuas). i. cōcedas respiciasq; nos (vultu sereno) i. nō irato (⁊ gubernes). i. regas. (famulos). i. seruos tuos (q̄ celebrāt) amore (summo). i. maxima leticia (gaudia tui sacratissimi templi. ¶ Prosequit' dicēs (nulla molestia). i. nulla dāna ⁊ incōmoda (vite) nostre presentis (cruciēt). i. ledāt nos celebrātes gaudia tui templi (⁊ dies). s. vite nr̄e (sint leti) q; pro ⁊ (noctes) sint etiā (placide). i. dulces sine illusione aut perturbatione demonū que solet fidelibus euenire vt eos a suo recto ꝓposito euertat ⁊ (null' ex nobis. s. gaudia tēpli celebrātib' (sentiat ignes). i. tormēta vltimi examinis diei iudicij (mūdo pereūte) pro pereūtis mundi. aut sit absolute in die quippe iudicij ignis ⁊ tempestas valida in conspectu dei appatebit.

¶ Nulla nos uite cruciēt molesta
Sint dies leti placideq; noctes:
Nullus ex nobis pereunte mundo
Sentiat ignes.

¶ Hec dies in qua tibi cōsecratam
Conspicis aram tribue perēne:
Gaudium nobis uigeatq; longo
Temporis uisu.

Hec dies. s. est o deus (in qua conspicis) idest vides (aram). i. templū vel altare (consecratam). i. dedicatam tibi. i. in honorem tui nominis vel dico: o deus tribue nobis gaudium peremne. i. perpetuumq; pro ⁊ dies in qua conspicis aram consecratam tibi vigeat. i. duret in suo vigore ⁊ potentia. vigere enim permanentiam dicit vt habetur. iiij. Regū ix. c. adhuc fornicationes iezebel matris tue ⁊ venefīcia eius multa vigent (longo vsu temporis). i. per longum spacium temporis ad gloriam tuam.

Uigere.

¶ Gloria summū resonet parentē
Gloriam natum. &c.

¶ Carmē est dimetrū iambicū cacometrū. i. male mēsuratū. nam cacos grece malū: & metrū mēsurā significat. Canit' in festo diui gabrielis archāgeli ad horas uespertinas eius laudes cōmemorās.

G Abrielem ueneremur
Summi regis nuncium.
Per quē deus delegauit
Suum ministerium:
Mundo lapso nunciando
Iesum dei filium.

In hoc hymno intēdit auctor laudare deū in cōmemoratione archangeli gabrielis cuius laudes describēs ex officio ⁊ legatione: petit per eū nr̄as p̄ces presentari ante deum dicens. s. nos omnes (veneremur). i. laudem' (gabrielem archangelum nuncium summi regis). i. dei patris vel xp̄i: quem nūciauit incarnandum propter reparationem generis

Nūcius. Laurētiꝰ. Festꝰ pōpe. Calepinꝰ.

humani. Nūcius ꝛ res ipsa que nūciatur est ꝛ qui nunciat. nūciū aūt non dr̄ scd̄m Laurentiū ꝛ festū pompeiū (per quē). s. ga. (delegauit). i. misit. nā legare secundū calepinū est legatione facere vel mittere (suū ministeriū). i. suū sacrū secretū (nūciando). i. manifestādo (mūdo lapso). i. pereunti iesum dei filium esse venturum: ꝛ nasciturum ex ventre virginis marie. Hoc metrum ꝛ illud. s. lustra sex qui iam peracto. ꝛ pange lingua. ꝛ tibi xp̄e splēdor patris. ꝛ vrbs beata hierusalem. sic pretermisimus quia videbantur. q. ab omni lege carminis soluta. nam abundant trocheis in locis imparibus ꝛ in paribus aliquando spondeo ꝛ videntur catalectici. tales sunt hymni sequentes beate catherine.

Gabriel interpretatur fortitudo dei.

¶ Ecce in presenti parte petit auxiliū diui gabrielis dicens (gabriel virtus diuina) ꝛ bene q2 gabriel fortitudo dei interpretatur fortis enim fuit cōtra diabolū per virtutem crucis (fortifica debiles). i. nos pctōres vt habeamꝰ fiduciam recuperādi veniā per te ꝛ (ipse corrobora nos) i. cōfirma (vt vincamꝰ inimicū) i. diabolum aduersarium nostrū qui rugiēs tanq̄ leo querit quē deuoret: (ꝛ impetra) i. obtine a deo (vt lapsus) idest peccata (remittantur). i. condonentur nobis. Et dicitur lapsus de labor laberis (quod idem est quod cadere. ꝛ quia in peccatum labimur dicitur lapsus teste gregorio in homilia dn̄ice quarte aduentus.

¶ Gabriel uirtus diuina
Debilis fortifica:
Vt uincamus inimicum
Ipse nos corrobora
Vt & lapsus remittantur
Ipse nobis impetra.

Lapsus. Gregoriꝰ.

¶ Laudat eum a legatione dicens quod inter ceteros hic solus venit ad annūciādū verbū incarnādū. dicit ergo. tu gabriel fuisti. s. (angelus missus a deo vt habetur Luce. j. (ad thalamū) i. ad domū virginis marie (et deus elegit te solū suum secretarium). i. repositorium suorum secretoꝝ. ꝛ quia tu fuisti dei apocrysarius (presenta nostras preces) idest nostras orationes ante deum celi.

¶ Angelus in mundum missus
Ad marie thalamum:
Te solum deus elegit
Suum secretarium:
Nostras preces tu presenta
Ante celi dominum.

¶ Conclusio est ad laudem ꝛ gloriā dei ꝛ gabrielis archangeli (gloria ꝛ honor deo) s. sit (vsq3 quo) idest semper (altissimo) ꝛ gloria sit (vna) idest pariter (patriq3 pro et filio et paraclito inclito) idest sancto spiritui consolatori (inclito) idest magno ꝛ nobili a quo bona cuncta procedunt (qui condonauit tot dona gabrieli angelo). s. vt esset apocrysarius paranimphus dei. Nota quod hoc nomē paraclitus descendit a para ꝛ clesis. quod a nostris dicitur aduocatus teste Peroto in cornucopia: tradunt tamen tunc per. e. scribendum esse. scilicet paracletus. ex eo quod per. i. infamem significare dicunt. tamen vsui frequentiori credendum est quoniam per. i. scribitur communiter paraclitus a doctoribus totius sacre pagine.

¶ Gloria & honor deo
Vsq3 quo altissimo
Vna patri filioq3
Inclito paraclito
Qui tot dona condonauit
Gabrieli angelo.

Paraclytus ꝛ vñ. Perotus

¶ Carmen est dimetrum iambicum ex parte cacometrū. Canitur ad horas uespertinas in die sancti Isidori archiepiscopi Hyspalensis cuius laudes prosequitur.

¶ In presenti hymno vniuersa fidelium cōgregatio incitatur ad leticiā carpendā in solēnitate nostri gloriosissimi patroni isidori: cōmemorans q3 auctor eiusdē laudes circa erradicandā heresim: declarat eum magna fortitudine ꝛ mira scientia floruisse. ꝛ maxi-

Congaudeat ecclesia
Et presulis solemnia:
Confessoris isidori
Honore colat celebri.

mo charitatis ardore accensum in clericorum et totius populi commodis: tam anime quam corporis inuigilasse dicens. (ecclesia). s. militans hoc est fidelium congregatio (congaudeat). i. simul et ad inuicem letetur cum triumphante supernorum ciuium (et colat). i. veneretur. honore celebri. i. frequenti vel magna cum veneratione (solemnia). i. festum (isidori presulis) idest archiepiscopi hispalensis doctorisque celeberrimi et confessoris excellentissimi. Cuius vitam a primis incunabulis ad finem vsque videre cupientes: remittimus ad sacre scripture hortos. vbi seuerianus pater: et turtura mater: leanderque: et fulgentius episcopi fratres eius: cum florentina sorore veluti gemme coruscantes apparebunt. cuius etiam mortem suis discipulis prophetico spiritu longe ante predictam apertissime dignoscent.

Qui velut solis radius
Demptis prorsus heresibus:
Et deuotus martyrio
Dogmate fulsit vario.

Qui. s. isidorus (fulsit). i. splenduit velut i. sicut (radius solis) illustrans totum orbem (heresibus demptis). i. extirpatis et a radice euulsis et etiam (deuotus). i. deuote attentus (martyrio). i. ad sustinendum martyrium pro christo si interea occurreret (fulsit dogmate vario). i. multiplici doctrina ad omnium vtilitatem. dogmata vt ciceroni. Senece. et apuleio placet. scita decreta placita atque consulta interpretantur. Marcialis papilium notauit sic ab eo querens. Tu qui sectarum vires et pondera nosti. Dic mihi precide papili dogma quid est. Dogma. Marcial.

Hispaniarum populis
Diuine legis regulis:
Et romanorum moribus
Inuigilabat sedulus.

Recenset vitam et industriam Isidori in pontificatu dicens. quod etiam sanctus isidorus (sedulus). i. diligens (inuigilabat). i. insudabat (populis). i. in populis (hispaniarum) scilicet instruendis regulis diuine legis et etiam (in moribus) romanorum. s. componendis vel instruendis (regulis etiam diuine legis.

In clericorum commodis
Et pauperum subsidiis:
Legum lator clarissimus
Hic inherebat arctius.

Hic. s. sanctus isidorus (clarissimus legum lator). i. sanctarum legum dator (inherebat). i. insistebat (arctius). i. impensius et totaliter (incommodis) idest in vtilitate (clericorum) eis in necessitatibus succurrendo et honoribus extollendo et (in subsidiis). i. in auxiliis pauperum. diuidebat. n. substantiam suam trifariam. s. partim ecclesie partim pauperibus. reliquum sibi.

Laus honor virtus gloria:
Deo patri & filio:
Sancto simul paraclito
In sempiterna secula. Amen.

Et quia deus contulit tantam gratiam beato isidoro vt sic vineret: et nobis bene viuendi normam relinqueret (laus honor virtus gloria) scilicet sit deo patri et filio et simul i. pariter (sancto simul paraclito) idest consolatori in sempiterna secula. Amen.

Carmen est quale superius. Canitur ad horas matutinas in eadem festiuitate sancti isidori: cuius auxilium implorat.

Agne doctor isidore
Nos de hoc diro carcere
Fac poli reddi solio
Placato dei filio.

Quia de laudibus sancti isidori in precedenti hymno dictum est: nunc consequenter in presenti: diuinum auxilium per eius intercessionem petit fidelium caterua. deum suppliciter laudando: vt dignetur suorum seruorum vota suscipere dicens. (o magne doctor isidore fac). i. tuis precibus obtine (nos peccatores reddi) idest redduci (solio poli). i. sedibus patrie celestis a qua teste gregorio per delectamenta decessimus. et per lamenta penitentie illuc redire tenemur. et est solium sella regalis: quod greci thronum appellant. et dicitur a soliditate. vel per antistichon quasi sodium a sedendo vt sit Gregorius. Solum.

Sella. la.q.seda.ꝛ subsellia quasi subseddia.de quibus asconius ꝛ pedianus ll.s. verrinarū multa
Subseddia. de hoc diro carcere)idest de hoc mundo vel de hoc corpore:in quo veluti in carcere vinclis
ita anima nostra tribus inimicis est irretita scilicet mundo.demone.carne.ꝛ hoc debet fie-
Asconi⁹. ri(placato dei filio).s.per tuam intercessionem.
Pedian⁹ Et dico ꝙ facias nos reddi solio poli.s. quia(o confessor inclite)idest gloriose et preclare.inclytus.grecum est ab en grece qđ est
Inclytus in.ꝛ detos.clarus.Gen.xxxi.de iacob dr̄.ꝛ de illius facultate oitatus.factus est incli⁹(chorus ecclesie ouans).i.letus valde.ab ouas.at
Ouas ouat. verbo deficiente in prima persona.qua plura carebant secundum probum grammaticum vt sunt furis.it.faris.tur.roras.at.que nunc in eadem proferuntur.furio.is.roro.as.ꝛc.(et caterua fidelium collaudat per te)idest habendo te intercessorem(christum dominum.

Iesu christe rex gloriose
Vota seruorum suscipe:
Huius doctoris precibus
Nobis faue propitius.

O iesu christe quia tuam iustitiam timemus nosmetipsos reos accusantes:ad auxiliū tuum per sanctoꝝ itercessionē currim⁹.ꝛ ideo(o iesu xp̄e rex glorie suscipe vota seruorum)ꝛ tu propitius.i.pius(faue).i.faueas hoc est sucurras nobis(p̄cibus).i.per preces vel propter intercessionem(huius doctoris) idest isidori cuiusfesta celebramus.ꝛ nota quod propitius poterit esse aduerbium ꝛ melli-
Priscianus. us propicius.idest pie ꝛ benigne(quia teste prisciano)nomina comparatiua in neutra terminatione efficiuntur aduerbia.

Iesu christe rex glorie
Vota seruorum suscipe:
Huius doctoris precibus
Nobis faue propitius.

Declarat modo quō poterit nobis fauere ꝓpitius.aut qđ post fauorē prestabit dicens.(Da nobis veniā peccatoꝝ).i.remitte nobis petā nr̄a(ꝛ p̄sta).i.cōcede nobis(gloriā sanctoꝝ).s.vt setis tuis in celo sociemur vt fruamur gaudijs celi)idest letemur eter-
Fruor. na gloria.ꝛ hoc(meritis tanti patris) idest tam gloriosi patris isidori. frui enim est potiri
Valla. aliqua re propter se ipsam teste valla.

Da peccatorum ueniam
Presta sanctorum gloriam:
Vt tanti patris meritis
Celi fruamur gaudiis.

Laus honor.&c.ut supra.

Carmen est quale superius. Canitur ad horas uespertinas in festo corone domini. Commemorat beneficia que ex passione atq; resurrectione christi accepimus.

Materia presentis atq; sequētis hymni cōsimilis est.s.agere de xp̄i passione:circa spinas quibus gl'iosissimū eius caput vndiq; pforatū fuit.ostendit aūt quod ꝓpter delicta nostra mortuus est. ꝛ qđ dolores nr̄os ipse portauit.vt esaias ait.declarat etiā qđ ob id gaudere debemus summopere.quia eius passione redēpti sumus dicēs.plaudat turba fidelium quod per spine ludibrium purgat creator omnium spineti nostri vitiū.signat etiam beneficia que ex eius coronatione seu passione suscepimus Inquit ergo(o fidelis cō-
Concio. cio).i.cōgregatio fideliū christianorum.Concio idem est quod contentio.ꝛ populi multitudo.aut ecclesia.idem etiam quod alloqui populum ꝛ conuentū facere.sumitur etiā pro loco in quo cōcionaꝛ aliquis.vt habeꝛ Deut.x.ꝛ Nu.v.(lauda tropheū inclitum).i.victoriā nobilē(spine)idest spinarū quibus christus perforatus est caput gloriosum. tropheum
Trophea sunt aūt Trophea hostiū spolia in arborū truncis aut saxis affixa in victorie signū Lucan⁹.
Lucanus Cūq; superba foret babilon spolianda tropheis.bene ergo laudabimus christi tropheū: quandoquidē tartarū spoliauit(p quā).s.spinā(pditio)s.nr̄a(perit)perditi enim eramus ante xp̄i passionē(q;)pro et(meritū vite).s.eterne(datur).s.nobis vt per eam viuamus.

Lauda fidelis concio
Spine tropheum inclitū:
Per quam perit perditio
Viteq; datur meritum.

¶ Per te confessor inclyte
Ouans chorus ecclesie.
Et caterua fidelium
Collaudat xp̄m dominum.

Filius eterni p̄ris. i. iesus xp̄s filius dei (liberat nos a p̄cturis). i. a cicatricib⁹ spinarū. vel tormētoꝝ inferni (dū tollerat) i. sustinet ip̄e (pūgi). i. pcuti (spinis) existēs. s. nesci⁹ i. inocēs culpe spinaꝝ. q̄ nō ꝓpter sua s₃ ꝓpter ppl̄i delicta attritus ⁊ cū iniquis deputat⁹ ē. vt affirmat esaias ꝓpheta.

¶ Cum spinarum aculeum
Christus p̄ nobis pertulit:
Per diadema spineum
Vite coronam contulit.

Explicat bñficia q̄ ꝯtulit nobis dn̄s in sua corona dolorosa. dicēs (cū xp̄s ꝑtulit). i. ꝓ nob passus est (aculeū). i. vuln⁹ tormentum spinaꝝ. Aculeus stimul⁹ est siue gen⁹ tormēti pungens veluti acus a quo deriuat. sumit etiam ꝓ cura siue anxietate (ꝯtulit). i. donauit nobis gratis (coronam vite ꝑ diadema spineum). i. ꝑ coronam illā spinis ꝯtextā. ⁊ inflectitur diadematam ꝑ primam quam ꝑ tertiam. teste Prisciano. est diadema autem ornamentum capitis ex auro ⁊ gemis contextum maxime mulierum. vt Isidorus li. xix. ca. xxx. d. Iuuenalis. Ille crucem precium sceleris tulit hic diadema.
Aculeus.
Diadema
priscian⁹.
Isidorus.
Iuuenal.

¶ Plaudat turba fidelium
Quod per spine ludibrium:
Purgat creator omnium
Spineti nostri uitium.

Plaudat ergo. i. gaudeat turba fideliū ꝓpter tantū beneficium qd. i. q2 creator omnium purgat. i. emundat (vitiu₃ n̄ri spineti) idest nostrorum peccatorum culpam. spinetum autem a spina dictum est spine vo sentes sunt. spina etiam pro iunctura dorsi accipitur (per ludibriū spine) idest per derisione₃ factam per spineam coronam. Nam iudei plectentes spineam coronam: illudebant ei dicentes. aue rex iudeorum prophetiza nobis ⁊c.
Spinetu₃
Spina.

¶ Quesumus auctor omnium
In hoc paschali gaudio:
Ab omni mortis impetu
Tuum defende populum.

Et q2 p̄sens solemnitatis canitur i tp̄e paschalis resurrectiōis: addit hoc ꝟsus sic. Et quia tu liberasti uos a morte (o auctor oīm q̄s). i. rogamus te (in hoc gaudio paschali). i. in tua resurrectiōe (defende ppl̄₃ tuū ab oīi impetu). i. ab oīi ꝑiculo mortis vl̄ a pc̄to. ne denuo in mortē incidam⁹.

¶ Laus xp̄o regi glorie
Pro corone uirtutibus:
Qua nos reformans gratie
Coronat in celestibus.

Cōclusio ē toti⁹ hymni ad laudē ⁊ gl̄iā oīpotētis dei (laus ergo sit xp̄o regi gl̄ie ꝓ vtutib⁹ corone q̄). s. corōa (reformās). i. renouās nos gr̄e sue. i. ad gr̄a₃ suā ꝓmerēdā (coronat in celestib⁹). i. dat nob coronā i gl̄ia scōꝝum vbi regnat ꝑ infinita scl̄oꝝ scl̄a. Amen.

¶ Carmen est quale superius. Canitur ad horas matutinas in festo corone Domini: cui⁹ beneficia commemorat & fideles incitat ad psoluenda xp̄o cantica letitie.

Terno regi glorie
Deuota laudum cantica:
Fideles soluant hodie
Pro corona dominica.

¶ Diximus quod materia presentis hymni est agere gratias deo: pro beneficiis nob collatis in sua coronatiōe. ad quod inuitat nos hymnus dicens. (fideles soluant hodie) idest persoluant ⁊ reddant in hodierne festiuitatis die (cantica deuota) idest hymnos deuote modulatos (regi eterno glorie) idest christo perpetuo regi celestis glorie (pro corona dominica) idest pro eiusdem domini corona gloriosa spinarum.

❧ Corona ɔtumelie.i.iniurie ꝛ vilipēdij.
Cōtume. nā ɔtumelia est iniuria ꝛ graue ɔuitiū in cō
Teretius. tēptū ꝑsone. Terēti⁹ nā si ego hac ɔtumelia
digna suz ꝛc.ptzēt qꝺ ꝑpter iniuriā corona
uerāt eū dicētes:aue rex iudeoꝝ ꝛc. (coronāt
regē oim).s.regū ꝛ rex oim dnm (cui⁹ oppro
briū).i.cuius crimen ꝛ maledictum oblatum

Coronat regem omnium
Corona contumelie:
Cuius nobis opprobrium
Coronam confert glorie.
donat nobis coronam glorie.

❧ Corona plectit.i.imp̄mit ꝛ applicatur
xp̄o ꝛ hoc de aculeis spinaꝝ.i.de spinis et sti=
mulis seu iūcis marinis.q̄.s.corona (ptās mū
di).i.facultas nocēdi sup terrā (tollit).i.eripi
tur (ministris).i.a ministris (tartareis).i.ifer
nalib⁹ rugiētib⁹ ad deuorādū fideles.

De spinarum aculeis
Christo corona plectitur:
Qua ministris tartareis
Mūdi potestas tollitur.

❧ Recte demonib⁹ tollit ptās nocendi in
mūdo.q᷑ (corona capitis xp̄i ꝑfusa).i.sparsa
(sanguine suo sacro purgat).i.emūdat (reos)
idest petōres (a crimine).i.a pctis suis. ꝛ hoc
(penis debitis).i.q̄s pro pctis debebāt) solu=
tis.i.ɔdonatis ꝛ remissis i xp̄i passiōe q᷑ pcta
q̄ nō detulit nos abluēdo sustulit.

Corona christi capitis
Sacro perfusa sanguine
Penis solutis debitis
Reos purgat a crimine.

Q ūs auctor. & laus xpo utsupra.

Carmen est saphicū mixtū adonico. Canitur in festo na=
talitio sancti ioannis baptiste. Cuius generationē:educatio=
nem:laudesq ꝑsequitur atq auxilium implorat.

Hymn⁹ iste vitā ꝛ mores habitū ꝛ ɔuersa=
tionē scti ioānis baptiste describit orās ꝛ per
suadēs vt ei⁹ ɔsuetudinē imitemur:vt ad ei⁹
btitudinē ꝑuenire mereamur (o scte ioannes
solue).i.relaxa (reatū labij).i.oris (polluti). i.
inqnati (vt famuli tui q̄āt).i.possint (resona=
re mira).i.miracla (gestoꝝ tuoꝝ).i.factoꝝ (fi=
bris).i.venis (laxis).i.resolutis vl̄ vocib⁹ aptꝫ

T queant laxis resonate
fibris.
Mira gestoꝝ famli tuoꝝ
Solue polluti labii reatum
Sancte ioannes.

❧ Nūci⁹ celso ē veniens olipo.i.de celo.s.
āgel⁹ gabriel veniēs olipo (ꝑmit).i.nunciat
(te fore magnū nascituꝝ p̄ri tuo zacharie)
nomē tuū illr ꝑmit:q᷑ dixit ioānes vocet et
(ꝑmit seriē).i.ordinē vite gerēde dicēs) vinū
ꝛ sicerā nō bibet (ordie).i.s̄z ordinē quē gessit

Nuncius celso ueniens olimpo
Te patri magnum fore nascituꝝ:
Nomen & uite seriem gerende
Ordine promit.

❧ Ille.s.zacharias (dubi⁹).i.icredul⁹ (ꝑ=
missi supni).i.celestis ꝑmissiōis (ꝑdidit prō p
Ambrosi. te modulos loq̄le).i.modū locutionis. Am=
brosi⁹ dicit ꝙ zacharias vocē amiserat in cō
sonātib⁹:q᷑ eas formare nō poterat sꝫ tu re
formasti (o scte ioānes genit⁹).i.nat⁹ (orga=
na vocis ꝑēpte).i.extincte vocis.

Ille promissi dubius superni
Perdidit prompte modulos loq̄le:
Sed reformasti genitus perempte
Organa uocis.

❧ Et tu posit⁹.i.recūbēs (cubili).i.ventre
mr̄is tue (obstruso) clauso (senseras regē). i.
xp̄m (manētē).i.iacentē (thalamo).i. ventre
marie (hinc).i.hoc ꝙ tu nouisti xp̄z o ioānes
(parēs vterq).s.zacharias ꝛ elisabeth (pan
dit abdita).i.ꝑphetauerūt abscōdita. Pr̄
dixit. Bñs dn̄s de⁹ isrl̄. ꝛ hoc nō suis meritis.sed (meritis).i.ꝑpter merita (nati).i.filij.s.io=
annis.mater aūt dixit. Unde euenit mihi ꝙ mater dn̄i mei veniat ad me.

Ventris obstruso positus cubili
Senseras regem thalamo manentē
Hinc parens nati meritis uterq
Abdita pandit.

¶ Antra deserti teneris sub annis
Ciuium turmas fugiens petisti:
Ne leui saltem maculare uitam
Famine posses.

O dulcis ioannes (tu fugiens turmas). i. turbas (ciuium petisti antra).i.obscurā speluncā (deserti sub teneris annis).i.in etate duodecim annoꝝ (ne posses maculare vitā) sanctam (famine).i.verbo ocioso ociosum est verbum qd aut vtilitatis rectitudine aut iuste rationis necessitate caret (famine dico saltē leui).i.sine bono fructu.

Ociosum verbum qd scdm gregorium.

¶ Prebuit hirtum tegimē camel⁹
Artubus sacris strophiū bidentes:
Cui latex haustum sociata pastum
Mella locustis.

Camelus prebuit hyrtū tegimē.i. asperū vestimentū (sacris artub⁹ bidentes) i.oues prebuerunt (strophiū).i.cingulū (cui).i.ioāni (latex).i.aqua prebuit (haustū) et cui mella prebuerunt pastū mella dico (sociata locustis).i.volatilibus.

¶ Ceteri tantum cecinere uatum
Corde presago iubar affuturum:
Tu quidem mundi scelus auferentē
Indice prodis.

Ceteri vatū.i.alij prophete (cecinere) prophetauerunt (tantum).i.tantūmodo (corde presago).i.prouido (iubar affuturū).i.xp̄m venturum sed tu discretus es ab alijs prophetis dicens. Ecce agnus dei ⁊c. (prodis).i. ostēdis xp̄m.s. (auferentē scelus mūdi).i.pctm (indice).i.cū digito dicēs. Ecce agnus dei.

¶ Non fuit uasti spacium p orbis
Sanctior quisq̄ genitus ioanne:
Qui nephas secli meruit lauātem
Tingere limphis.

Quisq̄ homo genitus nō fuit sanctior ioanne per spacium (vasti orbis) idest ampli mundi. Unde veritas ait. Inter natos mulierum ⁊c. scilicet corruptarū mulierū. Quidam opponunt de christo sed non valent: q2 de virgine natus est qui ioannes (meruit tingere) idest baptizare (limphis) idest aquis iordanis (lauantem) idest christum purgantem nephas) idest peccatum (secli) idest seculi, et est ibi sincopa.

Nimis felix meritiq̄ celsi
Nesciens labem niuei pudoris.
Prepotēs martyr heremiq̄ cultor
Maxime uatum.

Et quoniam meruisti christum tingere limphis. tu dico (nimis felix celsis meriti nesciens) idest ignorans (labem) idest sordem (niuei pudoris) idest pulchre castitatis (martyr) idest testis prepotens viristi. Ecce agnus dei. ⁊c. vel (martyr) idest o excellatus (⁊ cultor) idest habitor (heremi) idest loci solitarij. tu dico (maxime vatum) quia propheta ⁊ plusq̄ propheta.

¶ Serta ter denis alios coronant
Aucta crementis duplicata quosdā:
Trina centeno cumulata fructu
Te sacer ornant.

Tres ordines hic notantur scilicet tricesimus. sexagesimus. centesimus: in quibus continentur omnium hominum ordines scilicet continentes coniugati ⁊ virgines. qui ⁊ designantur per tres viros scilicet per Noe: per Danielem. per Job: per Noe coniugati. ⁊ per Job continentes. per Danielem v̄gines designantur. Unde in euangelio. Alij sunt in lecto. alij in villa. alij in agro. Hoc tractū est de euangelio vbi dicitur de semine iacto in terram. Aliud sexagesimum. aliud tricesimum aliud centesimum fructum attulit. ideo dicitur hic serta terdenis. (Serta) idest corone (terdenis) idest triginta (coronant alios) scilicet coniugatos qui habent secum fidem trinitatis ⁊ adherent decem preceptis legis. ⁊ alia serta (aucta).i. augmentata (⁊ duplicata crementis).i.ad duplum crescentia.s.in sexagesimum fructum (coronant quosdam).i. ꝯtinentes q̄ vixerunt in charitate ⁊ hn̄t sex opa misericordie ⁊ castitatis vel charitatis vt pascere ieiunos vestire nudos ⁊c. (Et trina).i.tria (serta comulata) idest aggregata ex ter triginta (aucta) p additionem denarij.s.p decē (coronāt te o dulcis ioannes) qui es virgo (centeno fructu)

Tres ordines.

Tres hominum status.

q₂ centesim⁹ fruct⁹ coronat.i.ornat virgines. Et vt breui⁹ exponamus. a tricesimo fructu vl ordine ꝯiugati: a sexagesimo ꝯtinentes. a centesimo virgines post dissolutionem corpis et
Nota glosam. anime coronantur in eterna beatitudine. Et nota ꝙ tricesimus numerus surgit a ternario ⁊ denario. q₂ ꝯiugati hñt fidem sancte trinitatis ⁊ adherent decem p̄ceptis legis. Sexagesimus numerus a senario ⁊ denario surgit q₂ ꝯtinentes habent sex opera misericordie ⁊ charitatis.s. pascere ieiunos ⁊c̄. Uirgines in centesimo ordine ponuntur ⁊ significant pfectionem q₂ centenarius numerus surgit a trino tricesimo: ⁊ denario.i. decem supaddito. et ita sunt centum. ꝑ centum numerus pfectus intelligitur. in hoc ordine fuit beatus iamnes nõ absurde immo apte scđm loq̄lam digitorum. Per tricesimum numerum coniugatorum. ⁊ ꝑ sexagesimum ꝯtinentium. ꝑ centesimum v̄ginum merces accipitur. Periti em̄ prima computatione articuloꝝ quam appellant loq̄lam digitoꝝ in sinistra manu ꝑ quam vita temporalis intelligitur vsq₃ in nonaginta nouem solebant computare. Centum autem et deinde in dextera parte ꝑ quam celestis vita designatur. Unde q̄dam de centenario habe
Juuenalis mus in Juuenale sat.x. Jam dextera computat annos. In hoc loco facit aucto numerũ
Nota quomodo digitoꝝ man⁹ ⁊ nota glosa₃. suum ꝑ q̄nq₃ digitos manus.s. ꝑ policem ꝑ indicem ꝑ medium medicum ⁊ auricularẽ: auricularis in palma positus significat vnitatem medicus cum ipso positus duo significat. medius cum ipsis positus.s. in medio tria. deinde. Auricularis erectus medio ⁊ medico iacentibus quattuor significat. medicus cum illo erectus medio iacente in palma quinq₃ designat medius cum illis erectus sex significat. Item auricularis in palma extensus septem significat medicus eodem modo positus.s. in palma octo significat. medius simili modo positus nouem significat. Index qui vsq₃ huc nil fecit predicto modo positus.x. significat amplexu pollicis adiuntus.xxx. significat. Per quem numerum satis ꝯgrue accipit̃ merces coniugatorum ꝓpter illorum mollem amplexum ⁊ vite dilectionem ⁊ concordiã. Pollex siquidem cum indice similiter astrictus sexaginta significat. Per quem numerum satis competenter accipitur merces continentium. Graue em̄ est ab amplexu ⁊ voluptuosa delectatione ⁊ consuetudine abstinere. vnde scriptum est. Nil consuetudine maius. In dextera dicitur.c. per quem numerum quia sit in dextera parte: vita celestis intelligit̃. Non immerito accipitur merces virginum quia in hac vita mundam ⁊ immaculatam vitã ducentes: celestem ⁊ angelicam inquantum possunt ducunt.

Hinc idest post hoc o sancte ioãnes (potens repelle) idest remoue (duros lapides).i. incredulitates (nostri pectoris meritis opimis) idest fertilibus ⁊ magnis ⁊ fecundis planans iter asperum idest patrosum (dirige calles reflexos) idest curuos in peccatis et tortuosos.

Hinc potẽs nr̃i meritis opimis.
Pectoris duros lapides repelle:
Asperum planans iter & reflexos
Dirige calcs.

Ut pius sator ⁊ r̃ a sero.is. idest creator (mundi ⁊ redemptor mentibus puris pulsa leuione) idest liuore abiecta ⁊ venenosa sorde vitiorũ (veniens dignetur ponere gressus sacratos) idest sancta itinera (rite) idest recte vel ordinate.

Vt pius mundi sator & redemptor
Mentibus pulsa leuione puris:
Rire dignetur ueniens sacratos
Ponere gressus.

Supni ciues.i. celestes angeli celebrãt te laudib⁹ (o deus simplex) scilicet in substantia (⁊ trine) scilicet in ꝑsonis (pariter nos supplices) idest humiles (precamur venia₃) idest indulgentiam (parce redẽptis) idest dimitte nobis redemptis peccata nostra quia redemisti nos sanguine tuo ꝓprio.

Laudibus ciues celebrãt superni
Te deus simplex pariterq₃ trine:
Supplices & nos ueniã precamur
Parce redemptis. Amen.

¶ Carmen est trimetrum iambicum cacometrũ Canitur in festis apostolorum Petri & Pauli: proſequitur ipsorum laudes.

¶ Hic laudat auctor deum in commemoratione Petri τ Pauli q̃ deputauit illos esse pn̄cipes ecclesie τ potestatem dedit illis ligandi atq̃ soluendi vincula peccatorū: vnde rogamus eos vt reddāt nos deuotos fide: τ spe robustos τ repletos fonte gemine charitatis. impetrato ab eis viuere post mortem (apl'orum festum felix).i. beatum vel lectum p̄pollet (alacriter).i. iocose pre aliis splendet (per omnes cardines).i. per omnes partes mundi (apl'orum dico) scz beati Petri τ Pauli sacratissimi quos apl'os (xp̄s) cōsecrauit almo sanguine τ (deputauit).i. ↄstituit eos esse pn̄cipes ecclesiarū.

Elix per omnes festū mundi cardines
Apostolorum præpollet alacriter.
Petri beati pauli sacratissimi
Quos xp̄s almo consecrauit sanguine
Ecclesiarum deputauit principes.

Ⅽ Hi sunt oliue due coram dn̄o
Et candelabra luce radiantia
Preclara coeli duo luminaria
Fortia soluunt peccatorū uincula
Portas olimpi reserant fidelibus.

Hic sunt due oliue) τ due arbores fructuose τ redolētes τ sunt cādelabra luce radiantia corā dn̄o scz cū lumine v̄tutis: q: dn̄s nō posuit eos sub modio abscōditos: sed sup cādelabra.i. in maiore claritate siue charitate scz romana ciuitate (τ duo p̄clara luminaria celi τ soluūt).i. rūpūt fortia vincla petōr (τ reserāt isti duo).i. apiūt (portas olimpi).i. celi (fidelib⁹).i. xp̄ianis.

Ⅽ Habent supnas ptātē claudere
Sermone sedes pandere splēdentia
Limina poli super alta sydera
Lingue eorū claues coeli facte sunt
Laruas repellūt ultra mūdi limites

Et ipsi scz Petr⁹ τ Paul⁹ (hn̄t ptātem claudere supnas sedes).i. celestes. hn̄t ptātē claudere (s̄mōe).i. solo v̄bo. sicut clausit ananie τ sephire cū dixit petr⁹ pecunia tua tecū sit.i. pctā tecum sint in p̄ditionem (τ pandere).i. apire splendentia limina poli ligue eorū claues facte sunt (sup alta sydera).i. sup oēs doctores ecclesiarū (τ repellunt laruas).i. culturas idolatrie. Larua quoddam monstrum est τ in vultu hominis est vt pauorē inferat p̄ quasdam phantasias nocturnas: intelligimus pctā q̃ apl'i repellunt ab eis q̃ eos sequūt (vltra limites mundi).i. extra ecclesiam. Nota q̄ aliud est latria τ idolatria: quia latria est summe veneratiōis cultus soli deo adhibendus: vel latria est voluntaria p̄fessio diuine maiestatis. Idolatria v̄o est cultus deo debitus creature exhibitus. Et hec differentia solet assignari inter latria idolatria dulia τ iperdulia. de latria τ idolatria q̄d sit dictū est. Dulia vero est honor q̄ debet̄ sctis. Unde de btā v̄gine sciendū q̄ in q̄tum sit p̄sona scta ei debet̄ dulia: sed in q̄tum est mater dei debet̄ ei ip̄dulia.i. magna excellentia q: iperdulia debetur excellenti sicut est caro xp̄i. beata v̄go crux xp̄i. q̄ fuit instrumentum nr̄e redemptionis. τ ↄcordat cum dicentibus q̄ est dulia maior τ minor de latria τ dulia τ differentiis habet̄.c. venerabiles imagines. de conse. distin. iij. in glosa ibi posita. Larua. Dño latria τ idolatria. Dulia τ yperdulia.

Ⅽ Btūs petrus cathenarū laqueos
Xp̄o iubente rupit mirabiliter:
Custos ouilis & doctor ecclesie
Pastor & gregis conseruator ouiū
Arcens luporū truculētam rabiē.

Beatus Petrus rupit laqueos cathenarum) quia ceciderunt cathene de manibus eius per angelum nunciantem (mirabiliter) idest fortiter (christo iubente) τ ipse (custos ouilis τ doctor) fidelis ecclesie (et pastor gregis) christiani τ (conseruator ouium).i. fidelium (arcens) idest repellens (truculentam rabiem) idest crudelem (rabiem) idest seuitiam (luporum) idest demonum vel hereticorum. Actuū.xij.

Ⅽ Quodcunq̃ uinclis super terrā strinxerit
Erit in astris religatum fortiter:
Et qd' resoluerit in terris arbitrio

Quodcunq̃ vinclis) idest sententiis strixerit idest ligauerit τ constringet (erit ligatum astris) idest celis (τ quod resoluerit

in terris arbitrio) i. iudicio suo (erit solutum super radium solis) vel celi. et erit iudex seculi in fine mundi.

Petr⁹ erat talis q̄lis supius ostendit sed paulus (nō impar huic). s. Petro equalis (doctor gētiū et sacratissimū tēplū). i. vas electiōis (et in morte). i. in passiōe (cōpar). i. equalis huic et in corona particeps cōcors (ambo illi lucerne sunt et dec⁹). i. honor (ecclie coruscant claro vibramine). i. magno splēdore (in orbe). i. mundo.

O roma felix). i. beata es (q̄ purpurata). i. decorata p̄cioso sanguine hoꝝ qui passi sunt (tantoꝝ pncipū). i. tam magnoꝝ. s. petri et pauli (excellis). i. supas (oēm pulchritudinē mūdi) nō tua laude (sed meritis sanctoruz). i. ppter sanctos (quos iugulasti). i. interfecisti (gladijs cruētatis). i. sanguinolentis. q⁊ in te occisi sunt.

Et q⁊ habetis potestatē ligādi atq; soluendi. ergo o martyres gl'iosi. s. (petre et paule liliū). i. ornamentū vel flos (mundi milites celestis aule triūphales). i. victoriosi (munite) idest defendite nos ab oib⁹ malis vr̄is almis p̄cib⁹ (et ferte nos sup ethera). i. vsq; ad ethereum celum.

Gloria sit deo p immēsa scl'a). i. p immutabilia scl'a (et o tu nate). i. o fili dei viui (dec⁹ et imperium) q̄ imp⁊s celo et terre et mari sit tibi honor et potestas et sp̄ūi scō (indiuidua). i. inseparabilis (salus sit trinitati) q̄ trinitas vn⁹ deus est salus oīm gentiū p infinita seculorū secula. Amen.

O Aur lucis). i. filius pr̄is (pfudisti oēm sclm). i. replesti (aurea luce). i. predicatione aplor. lumina aurea dicti sunt apl'i sapientie pferentia splēdorē et bonitatis et bōe vite q̄bus nos illuminānt (et decore roseo) i. rubeo martyrio tu dico decorās celos. i. celestes creaturas (inclyto m̄rtyrio). i. nobili passione (hac sacra die). s. i hac sacra festiuitate (q̄) dies (dat veniā). i. idulgētiā (reis). i. pctōrib⁹.

Janitor celi). i. petr⁹ ostiari⁹ (doctor orbis) i. p̄dicator mūdi s. paul⁹ (pariter). i. simul sunt (iudices secli) et sunt (vera) mūdi lumia. alter. i. petr⁹ (triūphās). i. vicēs (p crucē) alter ali⁹. s. paul⁹ triūphās ense (laureati). i. coronati (possidēt senatū) i. pncipatū vite eterne.

Apostrophā facit ad petrū sic dicēs (o petre bōe pastor clemēs accipe iā vota p̄cātū) i. p̄ces (et resolue vicl'a pcī ptāte tibi tradita) a xp̄o (q̄ ptāte) claudis apis (celū). i. paradisum (cūctis verbo). i. sermone.

Erit solutum super celi radium
In fine mundi iudex erit seculi

Nō impar paul⁹ huic doctor gētiū
Electionis templum sacratissimū:
In morte cōpar: i corona particeps
Ambo lucerne & decus ecclesie
In orbe claro coruscant uibramie

O roma felix q̄ tantorū principū
Es purpurata pcioso sanguine
Excellis oēm mūdi pulchritudinē
Non laude tua sed sctōrū meritis
Quos cruentatis iugulasti gladiis.

Vos ergo modo gloriosi mr̄tyres
Petre beate paule mundi lilium
Celestis aule triumphales milites
Precibus almis uris nos ab oibus
Munite malis: ferte super ethera.

Gloria deo p immensa secula
Sit tibi nate decus & imperium
Honor potestas sanctoq; spiritui
Sit trinitati salus indiuidua
Per infinita seculorū secula. Amē.

Vrea luce & decore roseo
Lux lucis oē pfudisti sclm
Decorans coelos inclyto
martyrio.
Hac sacra die que dat reis ueniā.

Ianitor celi doctor orbis pariter
Iudices secli uera mundi lumina
Per crucē alter alter ense triūphās
Vite senatū laureati possident.

Iā bone pastor petre clemēs accipe
Vota p̄cantū & peccati uincula
Resolue tibi potestate tradita
Qua cūctis celū uerbo claudis apis

Doctor egregie paule mores instrue
Et mente polum nos transferre satage:
Donec pfectum largiatur plenius
Euacuato qd' ex parte gerimus.

O Paule doctor egregie (istrue) .i. cōpone nostros mores (et satage) .i. labora trāsferre nos mēte polū .i. celestia mēte cogitare et q̄ i celis sunt tota mēte ōsiderare (donec) .i. quousq3 pfectū in vtraq3 parte .s. aīa et corpore. (largiat̄) .i. tribuat̄ nob̄ in futuro (plenius) .i. de' largiat̄ illo (euacuato) .s. penit' dimisso .i. mortalitate (qd' gerim' ex parte) .i. i hoc mortali corpe q̄si i aliā partē hoīs .i. i futuro glīa bit homo plen' et pfectius data sibi īmmortalitate vtriusq3 partis .s. corpis et aīe.

Oliue bine pietatis unice
Fide deuotos spe robustos maxie:
Fonte repletos charitatis gemine:
Post morte carnis impetrare uiuere.

Oliue bine .i. due oliue (pietatis vnice) .i. īdiuise vel vni' amoris (ipetrare) .i. postulate a deo nos (viuere deuotos fide et robustos) .i. firmos (spe maxie et repletos fōte gemie charitatis) .s. dilectiōe dei et pximi ipetrare inq̄ (post mortē carnis) .i. sepationē corpis et aīe.

Sirt trinitati sempiterna gloria
Honor potestas atq3 iubilatio:
In unitate cui manet imperium
Ex tunc & modo per eterna secula.

Sēpitna glīa .i. eterna glīa (sit trinitati) in trib' psonis (et honor sit eis atq3 iubilatio .i. laudatio sit ei trinitati i vnitate) .s. vno deo (cui) trinitati q̄ est vn' de' (manet impiū ex tūc) .i. ab exordio mūdi (et modo) in p̄senti p eterna scl'a .i. p oīa seq̄ntia.

℄ Carmen est dimetrum iambicum cacometrum. Canitur in festo beate marie magdalene ad uespertinas horas. Memorat quemadmodum penitentia ducta: ante christi pedes delictorum suorum ueniam consecuta est a deo ut iesum resurgentem a mortuis prima uidere meretetur eamq3 exorat ut p nobis stet aduocata.

Audat mater ecclesia
Lauda xp̄i clementiam
Qui septem purgat uitia
Per septiformem gratiam.

¶ Materia p̄sentis hymni est laudare deū in ɔuersione marie magdalene cui' habitū et ɔsuetudinē p̄teritā tangit: gloriosam ɔuersionē eius celebrādo. narrat eīm auctor quemadmodū prius peccatrix: et fere iā ab ipsa fauce tartari detenta redit ad vite ianuam p lamenta penitentie et lachrymarum affluentiam. cuius ɔuersionē imitantes peccatores ad eius beatitudinem ɔuenire merebuntur (o mater ecclesia) .i. o fidelis congregatio xp̄ianorum (laudat) .i. verbis extolle (clementiam) .i. misericordiam christi (qui purgat) .i. emūdat et extirpat in maria magdalena (septem vitia) .i. septem peccata mortalia et hoc (p septiformem gratiam) .i. per septem dona spiritus sancti. que sunt sapientia. intellectus. consiliū. fortitudo. scientia. pietas. et amor. vel dic per septiformem gratiam idest per septem virtutes que opponuntur peccatis. vt humilitas superbie. et castitas luxurie. et diligentia accidie et sic de singulis.

Septē dona sp̄s sc̄i.

Septē virtutes ɔtra pcta.

℄ Maria soror lazari
Que tot commisit crimina:
Ab ipsa fauce tartari
Redit ad uite premia.

Declarat q̄lis fuerit ante conuersionē et qualis effecta sit post dicens (maria) .s. magda. a magdalo castro cognominata. et dicta est maria. q. ama p mare. et magdalēa. q. manens rea. hoc apiet cathalogus sanctorum (soror lazari q̄ cōmisit tot crimina) idest tanta et tam inhonesta genera peccatorum quod (amisso nomine) peccatrix dicebatur et sic cognoscebatur (redit ad premia) idest ad dona vel ad limina (vite) scilicet eterne et hoc ab ipsa fauce tartari.

Maria.

Magdalena.

¶ Post fluxe carnis scandala
Fit ex lebere phiala:
In uas translata glorie
De uase contumelie.

Phiala. Fit.s. maria magdalena (phiala).i. vas aureum p̃ciosum quo vt habetur exodi.xxv. offerebãt odoramẽta in templo (ex lebete).i.
Lebes. ex vase illi p qd̃ ei⁹ pc̃ta designant̃. q̃ lebes olla enea est. seu vas coq̃ndi aliq̃d sup ignez (et hoc post scãdala).i. post peccata scãdalosa (carnis fluxe).i. fragilis et spurcissime (trãslata in vas glie).i. in habitaculũ dei (de vase ↄtumelie).i. malitie et spurcissimi peccati.

¶ Egra currit ad medicum
Vas ferens aromaticum:
Et a morbo multiplici
Verbo curatur medici.

Egra scz maria mag.i. infirma põdere petoꝝ (currit ad medicũ).s. xp̃m q̃ vite p̃stine nõ sustinuit detrimentũ sed afflata sancto spũ iuit ad domũ simonis leprosi (ferens vas
Aromaticus. aromaticũ).i. plenũ vnguẽti nardi mystici p̃ciosi. aromaticus.a.um. ab aroma.tis. grece
Aroma: descendit qd̃ latine sonat odoramentum ex speciebus odoriferis ↄfectuz (et curat̃).i. sanatur (a multiplici morbo).i. ab immundissima peccatoꝝ lepra et hoc (voce).i. p vocem (medici) q̃ dixit iesus remittuntur ei peccata multa: q̃ dilexit multum.

¶ Contriti cordis unctio
Cum lachrymarum fluuio:
Et pietatis actio
Ream soluit a uitio.

Unctio ↄtriti cordis.s. ipsi⁹ ma. pungẽtis dñm (cũ fluuio).i. abũdãtia lachrymaruz: et (actio pietatis).i. actus vel demõstratio pietatis siue exercitiũ. q̃ deuotis lachrymis cepit rigare pedes dñi et capillis tergere (soluit) zeuma est ab iferiori nã hoc v̓bũ r̃ndet supra dictis noĩatiuis soluit dico.i. absoluit (reã).s. mag. peccatricẽ (a vitio).i.a pc̃o.

¶ Surgentem cum uictoria
Iesum uidit ab inferis:
Prima meretur gaudia
Que plus ardebat cæteris.

Diximus qd̃ p affluentiã lachrymaꝝ et magnã ↄtritionem curata fuit a medico. declarat autem quantum valuere lachryme ille.s. quod (prima vidit iesum.s. post mariam matrem resurgentem ab inferis cũ victoria) scz ꝓpter spolium animarum sanctarum expectantium eius aduentum et quia ardebat (plus ceteris) scilicet discipulis Domini Jesu (meretur prima gaudia) scilicet resurrectionis dominice. et petierit esse prima tam nominatiuus quam accusatiuus.

¶ Vni deo sit gloria
Pro multiformi gratia
Qui culpas & supplicia
Remittit & dat premia.

Et q̃ xp̃s remisit tot tãtaq3 pc̃a marie magda. vt daret fiduciã pctõrib⁹ sperãde pietatis (gloria sit vni deo ꝓ sua gr̃a multiformi).i. infinita (q̃ remittit culpas et etiam supplicia).i. tormẽta siue penas debitas ꝓ pc̃is (et dat p̃mia).i. recte ↄuersis pctõrib⁹ cõcedit gloriam eternam hoc est seipsum. cuius fruitio est gloria eterna.

¶ Carmen est quale superius. Canitur ad horas matutinas in eadem festiuitate sancte marie magdalene agitur quod in titulo precedentis hymni.

Otiua cunctis orbita
Lucis triumphat gratia:
Qua scãdit astra uernula
Maria christi fulgida.

¶ At supiori sic etiam p̃sens hymn⁹ tractat de laudibus diue marie mag. cui⁹ intercessionem petit. narrat quidez quõ ↄtempsit et calcauit huius seculi pompã et fastus igne sancti spũs succensa. et ꝓ dolore p̃cedentium delictoꝝ beatoꝝ gloriam ↄsecuta ẽ. Orbita ab
orbita vñ
Asconius orbe dicta est. vt vrbs et est rota currus et eius vestigium. vt ait asconius. orbita ergo lucis.i.

dies huius solẽnitatis btẽ marie mag. q̃ ꝑ annuã reuolutionẽ. q. in rota nobis se repñtat. nã orbita ꝓpter rotũditas est (votiua). i. aduocata (cũctis). i. hoibus respectu deuotiõis. vel sic votiua. i. desiderata cũctis hoc est in voto cunctorũ respectu vite qꝛ oẽs desiderãt hũc et plures alios dies videre (triũphat). i. letaṫ gr̃a. i. (ꝑ gratiã) cõcessam marie. qua. i. in q̃ orbita (maria vernula). i. serua christi. qꝛ veluti serua ad pedes dñi recũbẽs precio misericordie ⁊ suarũ lachrymarum redẽpta est (fulgida) hoc est effecta fulgida ⁊ splendens in amore et dilectione nostri redẽptoris vel fulg. idest iam mundata a peccatorum lepra.

Calcans beatam luridam
Secli ruentis machinam:
Ardore sancti spiritus
Ignem subegit lubricum.

Btã. s. maria (calcãs). i. flocipẽdẽs ⁊ negligẽs (machinã). i. fabricã sui corporis siue mundane cõpositionis insidias. Luridã. i. pallidã. rabidã. liuidãq; merentẽ ⁊ tristẽ. nã a loro dr̃ siue a luria genere potionis mortifere pallideq;. vnde tibullus. Diues in ignaua luridus orcus aqua (secli ruentis). i. mũdi ꝑeuntis (subegit). i. subiugauit ⁊ calcauit (ignem lubricum). i. vilem ⁊ contagiosum hui⁹ mũdi ⁊ hoc ardore sancti spũs. s. succensa: qui eius lumbos iecurq; morbidum adusit. — *Luridus et vnde.* — *Tibullus*

Hec sacros iesu lachrymis:
Pedes rigauit intimis:
Tersit capilis osculans
Mentis tenebras expians.

Hec. s. maria (rigauit lachrymis intimis). i. visceralib⁹ (pedes sacros iesu) ⁊ tersit. i. mundauit vel exsicauit (suis capillis) ꝑ lintheo habitis (osculans ⁊ expians). i. euacuans emũdansq; (tenebras). i. peccata tenebrosa que mentes hominum ceca caligine inuoluunt (mentis). i. anime ipsius marie.

Te quesumus gratissima
Deposce clemens ueniam:
Celestis aule tinulis
Quo perfruamur organis.

Per ei⁹ itercessionẽ nr̃oꝝ peccatoꝝ cõdonationẽ petim⁹ (o gratissima deo). s. mag. speciali gr̃a a deo dilecta (q̃s). i. rogamus te (deposce tu clemẽs). i. pia. vel potius clemẽs. i. clemẽter (deposce). i. ĩpetra a deo veniam. i. nr̃oꝝ peccatoꝝ remissionẽ (quo. pro vt. ꝑfruamur). i. nos participes sim⁹ ⁊ letemur organis. organũ. notissimũ instrumẽti musici genus est. de quo p̃s. cxlviii. accipitur etiã pro omni genere musici instrumenti: organis). i. cãtib⁹ ⁊ melodia (tinulis). i. bene sonantibus vt sit tinulus. a. um. est autẽ tinulus sonus liquidus ⁊ suauis ⁊ dulcis qualis est in gloria sanctoꝝ a tinio. is. qd̃ sonat retenir el metal. — *Organum* — *Tinulus.*

Salue beata trinitas
Perẽne manens gaudium:
Viua creatrix omnium
Qui regnas in perpetuũ. Amen.

Cõclusio toti⁹ hymni ad laudẽ ⁊ gl̃iaꝫ scũssime trinitatis (o trinitas btã salue manẽs). i. existẽs gaudiũ perẽne. i. ꝑpetua btitudo (creatrix viua). i. increata oim (q̃ regnas) i. duras ⁊ ꝑmanes (imperpetuum). i. sine fine ꝑ infinita seculorum secula. Amen.

Carmẽ est q̃le illud primo dieꝫ sed cacometrũ. Caniṫ ad ho. uesp. in festo diui iacobi maioris: cui⁹ merita cõmẽdãs petit nr̃as p̃ces exaudiri.

Ic iudicandis ouibus
Et iudex agnoscẽtibus:
Sũmo qui fulsit merito
Sit pius in iudicio.

Materia p̃sentis hymni laudes bti iacobi apostoli prosequiṫ. ⁊ ꝑ eius intercessionẽ petit a deo preces celebrantiũ sua festa exaudiri ⁊ cõcedi ⁊ primo petit vt in iudicio sit pius. D. s. deus hic iudex. s. a te ꝯstitutus nã dr̃ Math. xix. sedebitis ⁊ vos sup duodecim sedes iudicantes. d. t. i. (qui fulsit). i. electus ⁊ splendidus fuit (summo merito) i. secundum eius preclara merita. (Sit pius). i. mitis ⁊ misericors in iudicio ⁊ hoc (ouibus iudicandis) i. ad iudicandas oues (agnoscentibus). s. eum vel te o deus per eum vel agnos. scilicet peccata sua quia qui non agnoscunt hic peccata sua per penitentiam. et qui non credunt iam iudicati sunt ⁊ precisi ab ecclesia secundum augustinum. — *Augusti.*

ℭ In his sacratis precibus
Absolue nos erroribus:
Stantes ne cadant robora
Lapsos ut surgant adiuua.

O sctē iacobe.s.vel potius o de⁹ (absolue nos erroribus).i.ab erroribus ⁊ pctis nostris(in his p̄cibus sacratis).i.dedicatis tibi ⁊ robora idest fortifica stantes.i.permanentes in statu gr̄e ne.i.vt nō cadāt.s.in peccata ⁊ adiuua lapsos vt surgāt scilicet a peccatis in quibus iacent ⁊ sepulti sunt.

ℭ Apostoli qui nomine
Hec festa colunt hodie:
Solemnitati celibum
Intersint in perpetuum.

Petit etiā(vt qui colūt).i.celebrant et venerātur hodie hec festa (nomine)idest sub noīe apl'i.s.iacobi(intersint).i.associētur ⁊ p̄sentes sint in per.i.in eternū(solēnitati).i.festiuitati.⁊ glorie(celibū).i.vitā celestem agētium aut sanctoꝝ.nā celebs dicitur cōiugij expers celo aptus siue celo beatus.

Celebs.

ℭ Vt supplices exaudias
Pacem cunctis & conferas.
Omnes fideles te deus
Collaudent sancta ttinitas

O deus sctā trinitas).i.o deus trinus et vnus(omnes fideles collaudēt).i.adorēt sup exaltent ⁊ benedicant te(vt exaudias supplices).s.eos idest suppliciter decantantes ⁊ cōferas.idest dones pacem cunctis.

ℭ Carmē est q̄le supius. Canit̄ i eodē festo:ad qd̄ celebrādū nos monet

Xultet nostra concio
Eterni pattis filio:
Vocisq̨ modulatio
Canat hymnum cum gaudio.

Iste hymnus cū superiori versatur. sed p̄mo nota q̄ incitat christianū populuz ad celebrandū beati iacobi natalicium diem: cuius laudes ⁊ martyriū describēs: petit apud deū eius intercessionē. inquit ergo nr̄a concio)idest fidelium cōgregatio ⁊ christianorū

Hymnus

vnio.quid sit concio vide in hymno corone domini(exultet)idest letetur filio eterni patris (q̄ pro ⁊ modulatio).i.dulcedo ⁊ suauitas(vocis)scȝ nostre(canat scȝ ei hymnum).i. laudē cū cantico.hymnus.grece hymnos.⁊ interpretatur laus dei cum cantico.⁊ si non fuerit dei ⁊ cum cantico non erit hymnus.hos primum dauid composuit.

ℭ Iacobi natalitia
Colamus cum letitia:
Qui ligauit demonia
Pro phileti iniutia.

Colam⁹).i.celebrem⁹ cū letitia.s.marima(natalicia iacobi).i.solēnitatē diei i quo natus est ad gloriā btīs iacob⁹.nā cū sci moriūtur tūc vident̄ nasci ad gl'iā ⁊ appellam⁹

Natale.
Natalicium.
natiuitas
Philet⁹
quis.

natale seu natalitiū diē coꝝ q̄ non nati sunt scti.soli⁹ aūt btē marie genitricis dei.⁊ beati ioānis natiuitatē celebram⁹ q̄ scti nati sunt.⁊ dn̄i nr̄i iesu xp̄i:q̄ sctus sctoꝝ est(q̄ ligauit demonia.i.p quē iacobū angelus dei ligauit demōia)⁊ hoc(p̄ iniuria phileti)hic fuit discipulus scti iacobi ⁊ prius hermogenis magi.hoc aūt fuit qn̄ post cōuersionē phileti:misit hermogenes diabolos:vt adducerēt philetū ⁊ iacobū vinctos.⁊ veniētes in aere vlulare ceperunt.dicentes iacobo q̄ angelus dei eos ligauit cathenis ferreis:⁊ plurimum cruciauit.

ℭ Apostolorum omnium
Veritatem sequentium:
Primus subiit martytium
Celeste scandens folium.

Jacobus
dr̄ maior
triplici ratione.

Narrat beati Jacobi excellētiā q̄ vocatus est p̄im⁹ seu maior triplici rōne. p̄mo rōne vocatiōis. q̄ p̄imo vocat⁹ est a xp̄o.ij. ratione familiaritatis.q̄ ipsuȝ ad secreta admittebat.iij.ratione passionis quia(p̄imus omnium apostolorum).i.inter ceteros apostolos(sequentiuȝ veritatē) idest xp̄m (subijt martyrium)idest passus est mortem.nam decollari iussus est ab herode p abiatar(scādēs) i.ascendens per mortem martyrij(solium celeste)idest gloriam regni celestis.

ℭ Hierusalem sententia
Capite plexus impia.

Dico quod subijt martyriū plexus capite).i.pcussus vel decollatus(hierusalem).i. in hierusalē ⁊ hoc(sentētia impia).i.per cru-

Compostelle per maria
Dantur ei residia.

delē sententiā(ꝛ residia).i. vltime sedes siue vltima qui es ꝛ locus permanēs in posteruȝ (dantur cōpostelle).i.in cōpostella(ꝑ maria) i.ad quam appulit per maria vectus.nam discipuli eius metu iudeorum noctu corp⁹ apostoli surripientes naui sine remige imposuerunt.cetera aperiet cathalogus sanctorum.

ℭ O iacobe pastor pie
Consolator ecclesie:
Regem appella glorie
Vt nos audiat hodie.

Cōcludit petēs ei⁹ bñficiū (o iacobe pastor pie ꝛ cōsolator ecclesie).i.fideliū (appella) i.in nr̄ȝ fauorē īclina(regē glie).i.deuȝ vt ipse tuis ꝑcibus placat⁹(audiat nos).i.nr̄as preces(hodie.i.in presenti festiuitate. amen.

ℭ Carmen est quale superius. Canitur in eodem festo & incitat Hispaniam ad laudes sui gloriosi ducis decantandas.

Aude felix hispania
Letis exultans mentibus
Tui ducis solemnia
Dignis cantando laudibus.

Gloriosissimi hymni p̄ntis materia vlterioris citerioris hispanie īcolas īdigenasq̨ exhortat̄:vt eximiū patroni sui iacobi solēnitatē gaudiis attollat:ꝑ ceteris natiōibus. tū q: p ei⁹ saluberrimā ꝑdicationē idola reprobauit.tū etiā q: sui sacratissimi corporis thesaurū tanq̄ depositū seruat.inquit ergo.(o hispania)est aūt hyspania regio nr̄e europe.dicta prius hyberia ab hybero postea vero ab hyspano siue ab hyspali hyspania cognominata est.Hyspania aūt tribus est disiuncta nominib⁹. Terraconēsis in qua numātia vrbs erat clarissima. Bethica vbi Hispalis ꝛ Corduba.Lusitania vbi emerita est.auctor est mellas(felix).i.nobilis ꝑpter tm̄ patronū(gaude).i.letare(exultās).i.gaudēs ꝛ te glificās(mētib⁹ letis)i.v̄bis mēbrisq̨ festiuis.d ex ꝛ salto(cātādo laudib⁹ dignis solēnia).i.festiuitatē(tui ducis).i.tui gloriosi patroni Jacobi. hyspania Hyspanie ptes tres. Mellas.

ℭ Hic est ille magnificus
Miles potens certamine:
Primus palma glorificus
Apostolorum agmine.

Declarat quare debeat exultare dicēs. q:(hic est ille)ꝑ excellētiā dicitur (magnificus miles).i.nobilis ꝛ magnanimus(potens certamine).i.incertamine nam multa miracula operat̄ quotidie(primus glori.).i.glorificatus ꝛ laureat⁹(palma).i.victoria ꝛ corona martyrū sui(agmine) idest exagmine ꝛ numero apostolorum.quare autem dicatur primus siue maior vide superius.

ℭ Qui post mortem sententiam
Naui deductus irie:
Tibi dedit noticiam
Regni celestis curie.

Qui.scȝ beatus iacobus(deductus)id est vectus naui(irie)idest ad illum locum.hi rie.es ciuitas est boetie.Iria autē flauia vulgariter dicitur el padron in gallecis.ad quā beatus Jacobus post mortem delatus fuit (post sententiam mortis) dictatam ab herode per abiatar (dedit tibi) o hyspania siue iria(noticiam)idest cognitionem(curie regni celestis) idest glorie paradysi. Hirie. es. Iria. e.

ℭ Vt reprobares idola
Cum omnibus piaculis:
Iam fide facta credula
Multis uisis miraculis.

Dico qd dedit tibi noticiam regni celestis(vt reprobares)idest sperneres (idola). i. falsos deos(cū oībus piaculis).i. pctis expiatione dignis(iam facta).i.te iā existēte facta idest effecta(credula miraculis multis visis) idest per multa miracula a te visa ꝛ ab ipso facta ad gloriam dei. vel dic vt tu facta iam cred.mul.v.reprob.idola.

ℭ Carmen est dimetrum iambicum cacometrum. Canitur ad horas uespertinas in festo beate Anne matris Marie genitricis dei. Narrat quemadmodum diuino nuto concepit & peperit gloriosam uirginem Mariam.

Lara dei gaudia
Decantet nunc ecclesia:
In anna dei famula
Pangens celi miracula.

Totus hic hymnus tractat de laudib⁹ beate anne pcelse genitricis dei marie matris: cuius genealogiã a regibus & sacerdotibus tangit: eiusq̃ vite statũ demõstrat. dicẽs q̃ matrimonio felici nupta fuit nobili viro Joachi primũ ex quo progenuit mariã matrẽ redẽptoris. & post eius obitum: annuente dño. habuit alterum cuius nomen cleophas. ex quo habuit alterã mariã matrẽ Jacobi minoris: & simonis & iude. deinde habuit tertium virũ qui fuit zebedeus: ex quo habuit mariã matrẽ Joannis euangeliste: & Jacobi maioris. Itaq̃ per eius intercessionẽ petit nobis auctorẽ oĩum reddi propitiũ dicẽs (ecclesia decantet nunc gaudia clara dici). s. huius presentis festiuitatis anniuersarie diue anne (pangens). i. decantans (miracula celi) scilicet esse completa in anna famula. i. serua dei.

Btã anna tres maritos & tres filias habuit.

Anna regum progenies
Et sacerdotum series:
Stirpem illustrem patribus
Suis donauit actibus.

Laudat eã a gñe & ab opibus q̃bus genealogiã suã decorauit anna (appositiue) progenies (regũ). i. descẽdẽs a gñe regũ & existẽs caput gñatiõis regis regũ (& series). i. ordo & discursus sacerdotũ & pṫriarchaꝝ (donauit suis acti.). i. suis opib⁹ & meritis sctis dedit (vt decebat semp oratiõibus & ieiunijs insistẽdo (patribus). i. suis antecessoribus (stirpem). i. filiam mariam (illustrem). i. nobilem. non enim primam visa est nec habere secundam.

Nupta dei iudicio.
Fideli matrimonio:
Iuxta uerbum angelicum
Fructum concepit celicum:

Nupta). i. coniuncta fuit anna (iudicio dei) i. diuina voluntate (matrimonio fideli) i. debita castitate celebrato cui petitũ deest: vt ait Beda (cõcepit fructũ celicũ). i. mariã reginã celoꝝ (iuxta verbũ angelicum) dixit. n. angelus. Anna ecce Joachi vir tuus ex quo cõcipies: vestras enĩ preces deus exaudiuit.

Beda

Infecunda pro tempore
Prole marcescens corpore:
Sed iam per patrem luminum
Parit reginam uirginum.

Infecunda) scilicet fuit beata anna. i. sterilis (pro tempore) scilicet aliquo et multo sue etatis vel gratia temporis. idest senectutis sue (marcescens) idest marcida vel exsiccata (prole). i. quo ad prolem (corpore. s. exsiccato cuius causa pontifex despexit Joachiz q̃ nõ reliquerat prolẽ in israel iam senex (sed p patrẽ luminũ). i. gr̃a pr̃is luminũ hoc est dei omnipotẽtis (paritiã reginã virginũ) idest virginẽ mariam virginũ decus egregiũ.

Obtentu anne filia
Maria plena gratia:
Nobis auctorem omnium
Reddat sempet propitium.

Maria illuminatrix interpretatur

Petit btẽ anne intercessionẽ apud deuz dicẽs (Maria filia plena gr̃a reddat). i. efficiat nobis (auctorẽ oĩm). i. deũ omnipotentez (ppitiũ). i. mitẽ & misericordem & hoc (obtẽtu). i. interuentione anne. s. matris sue.

Sit laus paterno lumini
Sit filio uel flamini:
Qui nos per anne meritum
Celi transducat additum.

Laus sit paterno lumini). i. deo patri & filio vel idest (etiam flamini) idest spũi sctõ. q̃ui. s. deus trinus & vnus (trãsducat) accipe simplex verbum solum & dic. ducat nos trãs additũ celi idest intra ipsum celum (per meritum anne matris marie genitricis dei.

Carmẽ est q̃le supius. Canitur in eodẽ festo ad matutinas horas. col/laudat annã tãti fructus genitricẽ: qui nr̃e redẽptionis extitit principiũ.

Q Vã terra põtus ethera
Colunt & astra cetera:

In p̃senti hymno agiť etiã de laudib⁹ btẽ anne. laudat eã veluti radicẽ et pĩcipiũ nr̃i remedij. q̃ppe eã pepit quã põt⁹ & astra

Excelsam supra sydera
Anna precelsa genuit.

astra. et cetera colunt. Anna ergo p̄celsa).i. alta nobilis vt decebat matrē tātę filię:alias p̄celsam et refert ad virginē (genuit).s. illā virginē (excelsam).i. sublimē (supra sydera) .i. sup oēs celos et celestes (quā terra et pōtus).i. mare (et ethera).i. celū (colūt).i. venerātur et adorant (et astra cetera).i. oia alia sydera seu celi. Aether.
ether aūt pro primo celo vel pro altiore parte aeris. ab eo deriuatur ethera. e. femininum sicut ab hoc nomine aer aura. poteris etiam dicere in alio sensu. quam terra idest boni. et pōtus idest mali. et ethera.i. celestes colunt et adorant excelsam supra sydera. Aethera.

Nam hec arbor pomifera
Ramos pandens ut hedera:
Vt oliua fructifera
Fructum trinum progenuit.

Nā hec arbor).i. btā anna (pomifera) a pomo et fero cōpositū est.i. fructuosa (pādēs) i. extendēs (ramos).i. prolē triū filiarū vt.i. veluti (hedera) pullulans.i. ramosa. et vt.i. veluti (oliua fructifera) idest p̄spera ramis et fructibus plena vtilissimis oleo enim vescimur vngimur: et illuminamur. (progenuit fructum trinum) idest tres filias. Pomifer. Olei triplex vsus.

Qui marie uocabulo
Coniunctus ut in surculo:
Sed iam primus pro seculo
Redimendo concipitur.

Genuit anna trinū fructū q.s. fruct⁹ fuit (cōiūct⁹).i. insertus et adunatus (vocabulo marie) oēs eñi tres vocabantur marie.s. maria mater xp̄i. et maria iacobi. et maria solome (vt.i. sicut in surculo).i. sicut in trūco arboris cui inseruntur surculi seu rami. nam sicut nicolaus perot⁹ in cornucopia asserit. surus est palus cui⁹ diminutiuū est surcul⁹. surculus eñi p̄prie est q̄ inserit. germē aūt in surculis nascit. alij eñi surculū a surco tradūt pro trūco arboris et p̄ ramo abscisso vt ambrosi⁹ in quadā homilia quadragesime (sed prim⁹) scʒ fructus.i. prima maria mater xp̄i (cōcipitur iā pro seculo redimēdo).i. pro generis humani redēptione: ex ea namqʒ natus est christus (qui suo proprio sanguine nos redemit. Nicola⁹ perotus. Surus. Surcul⁹. Ambrosius.

Vt in mortis ergastulo
Dudum oppresso populo:
Cum salutari poculo
Subueniat dum oritur.

Hec gl'iosa virgo q̄ fuit primus fructus anne cōcipitur (vt dū oritur subueniat).i. succurrat cū poculo salutari.i. cum filio suo christo iesu (salutari) idest salutifero vel saluatyro potantes. vnde in euangelio qui biberit. etc. nunquā sitiet in eternum) populo oppresso) idest detento (dudum) idest iam diu (in ergastulo mortis) idest in infernali carcere.

Hec est maria regia
Feminarum prenuncia:
Velut gemma primaria
Clare fulgens producitur:

Hec que subuenit dū oritur (est maria regia).i. a regia p̄genie decendēs et regis regū mater (prenuncia) idest dux et aduocata (feminarū.s. q̄ fulgens).i. splēdēs clare (producitur).i. generatur et p̄pagat (velut.i. sicut gēma).i. flos ex qua nascit fruct⁹. vulgarit d̄r yema (p̄maria).i. q̄ p̄mo nascit (alias p̄mitia) gēma etiā sumit p̄ lapillo p̄cioso splēdido et trāsparēti q8 instar gumi trāsluceat. Gemma.

Laus ergo sit ingenito
Marie primogenito:
Cum spiritu paraclito
Pro anne fetu inclito.

Sit laus igenito).i. p̄ri q̄ nō fuit genit⁹ (et primogenito).i. fillo marie (cū spū paraclito).i. consolatore (et hoc profectu).i. pro partu (inclito).i. nobili anne. que virginem mariam gloriosam filiam nobis condonauit.

Carmē est q̄le illud primo dierū. Canitur in die transfiguratiōis dñi ad uespertinas & matutinas horas. christi transfigurati gloriā celebrat.

Nata lux de lumine
Iesu redemptor seculi:
Dignare clemēs supplicū
Laudes precesqʒ sumere.

Gl'iosam xp̄i trāsfiguratiōnē celit⁹ vtriusqʒ testamēti p̄r fib⁹ reuelatā rep̄sentat presens hymn⁹: in quo nos auctor monet ad debitā xp̄o adoratiōnē offerendā (o iesu redēptor).s. mūdi existēs.s. lux nata idest filius ge=

nitus(de lumine).i.de patre(tu clemēs dignare).i.digneris(sumere laudes).i. hymnos.q̄ p̄ ꝛ(preces)idest petitiones orationesq̄ꝫ(supplicum).i.deuote supplicantium seruorum.

ℭ Qui carnem quondam cōtegi
Dignatus es pro perditis.
Nos membra confer effici
Tui beati corporis.

Tu ergo iesu q̄ dignat⁹ es cōtegi carne quondā).i.incarnari ex marie carne v̄ginea (p̄ perditis).s.hoībus(confer).i.cōcede (nos effici).i.fieri membra(tui sacrati capitis)naꝫ christus caput est nosq̄ꝫ eius membra.

ℭ Presole uultu flammeus
Vt nix amictu candidus:
In monte dignis testibus
Apparuisti conditor.

O cōditor.s.xp̄i tu apparuisti.i. videri te fecisti:s.diuitatis claritate te trāsfigurādo(dignis testib⁹).i.trib⁹ discipulis.s.ioāni:petro:iacoboꝫ:q̄ erāt testes noui testamēti(in mōte)
Thabor. s.thabor.q̄ vt calepino placet mōs est in me-
Calepin⁹ dio galilee rotūdus ꝛ sublimis existēs(flāmeus vultu).i.p̄clar⁹ aspectu p̄sole.i.plusq̄ sol.ꝛ(cādid⁹).i.splēdid⁹ (amictu).i.veste (vt nix.

ℭ Vates alumnis additos
Nouis uetustos conferens:
Vtrisq̄ꝫ te diuinitus
Deum dedisti credere.

Et tu cōferens).i.simul adducēs (vates vetustos).i. moysen ꝛ helīam veteris testamēti p̄phetas(additos nouis alūnis).i nouis testamēti discipulis(dedisti).i. concessisti) vtrisq̄ꝫ.s.alumnis(credere te)scilicet esse deum(diuinitus)idest celitus. habentem coruscantem humanitatem deitate infusa.

ℭ Te uox paterna celitus
Suum uocauit filium:
Quem nos fideli pectore
Regem fatemur glorie.

O xp̄e in hac gloriosa transfiguratione tua paterna vox vocauit te filiū suū celitus.i.a celo descēdēs dicēs.hic est fili⁹ meus dilectus in quo mihi.ꝛc.quē.s.filiū xp̄m(nos fatemur)profitemur regē.s.esse glie.s. eterne et hoc(fideli pectore).i.firma anime fide.

ℭ Concede nobis quesumus
Almis micate moribus:
Vt ad polorum gaudia
Bonis uehamur actibus.

Petit auctor dei auxiliū sic q̄ꝫ profitemur nos te esse regē glie ideo(q̄s).i.petimus cōcede.i.da nobis.s. vt possimus (micare). i. splēdere(moribus almis).i.sanctis conuersationibus ꝛ virtutibus (vt vehamur).i.ducamur a te(ad gaudia polorum).i.ad gloriam celorum(bonis actibus).s.nostris vel actib⁹ i.operibus bonis.s.preeuntibus.

ℭ Laus patri inuisibili
Laus eius almo flamini:
Lausq̄ꝫ sit unigenito
Orbis terrarum domino. Amen.

Laus.s.sit patri inuisibili)ꝛ (laus ei⁹ almo flammini).i.spiritui sancto ab eo procedēti q̄ꝫ pro ꝛ(laus sit vnigenito)idest filio(domino orbis terrarum). Amen.i ita sit.

ℭ Carmen est quale supetius in qualitate & materia. Caniturq̄ꝫ in eadem festiuitate intra laudum solemnia.

Estiua iam solemnitas
Nobis recurrit annua:
Qua proles dei inclyta
Paterna fulsit gloria.

Hymnographus in presenti hymno ad sensum littere dn̄i nostri iesu christi transfigurationeꝫ decātat:qui ante tres discipulos transfiguratus est:talis qualis in tp̄e iudicij extremi futurus est.nō q̄ꝺ pristinā faciei formā:ꝛ corporis humani veritateꝫ amiserit: et ꝛ aliud corpus saltē aereum vel spirituale assumpserit:sed vt euangelista testatur.resplen-
Moyses. duit facies eius sicut sol ꝛc.in qua transfiguratione apparuerunt Moyses(qui moses dicē-
Moses. dus erat vt Iuue.tradidit archano q̄ꝺcūq̄ꝫ volumine moses.sed in vsu frequētiori est moyses interposito.y.)ꝛ helias in claritate magna.ꝛ petr⁹ qui dixit dn̄e bonū est nos hic esse.s.

ciamus hic tria tabernacula. &c.(Solēnitas ergo festiua).i.ad festū ptinēs & iocūda(recurrit).i.aduenit nobis annua.i.q̄ fit singulis annis(q̄).i.in q̄(proles incli.d.).i.ineffabilis filius dei.fulsit.i.splenduit(pa.glo.).i.diuinitate in qua patri manet semper equalis.

¶ Perspicuo nam lumine
Candido tectum pondere.
Christum in aruo hac die
Clari uiderunt heroes.

¶ Nam clari heroes).s.moyses & helias & apl̄i(viderūt ī hac die lumine pspicuo).i.clara luce vel aptis oculis xp̄m i aruo.i.in mōte.s.thabor(tectū).i.supinductū(pōdere cādido) i.clara diuinitatis glīa.heros aūt diuinꝰ hō est & scd̄m Aug.li.x.ci.dei dr̄ a iunone q̄ grece hera appellat̄:quo nōie fecīdū grecoꝝ fabulas:q̄dā eius filius appellatꝰ fuit.inde heroes. Heros.

¶ O quam digna celebritas
In qua polorum dignitas:
Telluris huius infima.
Irradiauit nubila.

¶ O q̄ digna celebritas).i.q̄ admirabilꝭ festiuitas(in q̄ dignitas poloꝝ).i.xp̄s iesus celoꝝ glīa(irradiauit).i.clarificauit(nubila īfi.).i.insidīi ipsuȝ vel tenebras mūdanas (huꝰ tel.).i huiꝰ mortalitatis q̄ ipē assūpserat.

¶ O clientes eximii
Qui huius tam egregii:
Clarum decus prodigii
Suis uiderunt oculis.

¶ O cliētes eximii).i.o famuli glīosi dn̄m deū colētes(q̄ viderūt suis oculis).s.proprijs (clarū decus).i.immēsam gloriā (huius ꝓdigīj).i.miraculi tā egregij.i.tā ineffabilis & inauditi quale erat deū videri in terra ab oculis mortalium in ea claritate coruscantē qua in celo residet semper.

¶ Tu nate patris unice
Cunctos clementer refoue:
Qui tue festum glorie
Deuote colunt hodie. Amen.

¶ Cōcludit & petit dei adiutoriū dicēs(tu nate vnice).i.p̄mogēite p̄ris(refoue).i.respice & adiuua cle.i.pietate solita(cūctos qui colūt hodie deuote festū tue glīe).i.tue gloriose trāsfiguratiōis.Laus p̄ri inuisibili vt supra.

¶ Carmē est dimetrū iā.caco. Canitur in festo beati laurentii ad horas uespertinas.cuius martyriū describit & cōstantiā in passiōe demōstrat.

CHorus noster solemniter
Exultet & concorditer:
In hoc festo laurentii
Tormentis flecti nescii.

¶ Materia p̄sentis hymni est agere laudes bt̄i laurētij martyris:eiusq̄ cōstātiā in passiōe explicare.ad q̄d incitat̄ fideliū chorꝰ, inquit ergo(chorus nr̄).i.nr̄a congregatio.s.fideliū(exultet).i.letet̄(solēniter).i.cum solēnitate maxima(& cōcorditer in hoc festo laurentij nescij).i.ignorantis(flecti).i.moueri a rectitudine fidei.et hoc(tormentis).i.passione quia nunquam in martyrio negauit christum.dictus est autem laurētius a lauro quia victoriam obtinuit in sui passione.q.lauream coronam tenens. Laurētiꝰ.

¶ Reddi sibi quam citius
Thesauros petiit decius:
Quos dispersit laurentius
Erogando felicius.

¶ Bt̄us laurētiꝰ natiōe hispanꝰ rome eruditꝰ ab ipsis īcunabulis xp̄ianus:& btō sixto pape factꝰ diaconꝰ ministrabat cui sixtus tētus a decio cesare thesauros ecclesie cōmendauit:q̄ acceptos paupibꝰ erogauit. ¶ Hic decius(petiūt).s.a btō laurētio(thesauros reddi sibi quātotiꝰ).i.citiꝰ(quos laurētiꝰ dispsit feliciꝰ erogādo).i.pauperibus distribuendo.

¶ Furens ira prenimia
Recurrit ad supplicia:
Sperans tormentis flectere
Sanctum dei sed temere.

¶ Postq̄ deciꝰ cognouit thesauros esse a laurētio paupibꝰ distributos(furēs ira p̄nimia).i.maxima(recurrit ad supplicia).s.igerēda laurētio(sperās flectere).i.inclinare(suis tormentis sanctum dei) ad idola colenda (sed temere)idest stulte hoc sperabat.

Tūc laurētius iusso decii cesaris ea tē-
pestate imperātis (rotatur).i.luertit ad mo-
dū rote in circuitu (sup ignib⁹) manibus scꝫ
prius (ligatis fune).i.corda vl̄ aliquo ligami
ne (ꝛ queq₃ particula) scꝫ sui corꝑis (stridet) i.
craticula. sonat diuidebant̄ eni eius mēbra (in craticu
la cādescēte).i.ignita. craticula diminutiuū est ab hoc nōie crates ꝛ est instrumētū ferreuꝫ
quo vtimur ad assandum. Exodi. xxvij. craticulamq₃ in modum retis eneam.

Ligatis fune manibus
Rotatur super ignibus:
Candescente craticula
Stridet queq₃ particula.

Caro stridet).i.sonat assando (ꝛ crepi-
tat).i.finditur seu apitur cū sonno. frequēta
Crepito. tiuū est a crepo. as. ꝛ (martyr) s. laurenti⁹ (in-
sultans).i.gaudēs ꝛ irridēs tortores (clami-
tat).i.vociferat̄ dicēs (o tortor).i.o carnifex.
poterit dirigi sermo ad deciū (gira).i.reuol-
ue me ꝛ (manduca) quia iam assasti vnā par
tem gira ꝛ manduca aliam: dicit historia: (nam assata sunt iam corpora.

Caro stridet & crepitat
Martyr insultans clamitat:
Regira tortor corpora
Assata sunt incorpora.

Regira tor. nota etiā ꝙ aliter legitur textus iste. s. regira tortor corpa. Assata sunt in cor
pora.i.interfice ꝛ sine aīa relinque. verbū nāq₃ est corporo. as. vnde cōcorporo ꝛ incorporo
qḋ hispanice dicitur encorporar qñ vnū relicto esse priori efficitur cum alio vnū corpus.

Cōclusio est hymni ad laudē ꝛ glīā dei
ꝗ pro se passis digna repēdit p̄mia (gloria sit
xp̄o regi ꝗ pēsat).i.pōderat ꝛ gubernat ordi
nādo oīa (iuste ꝛ repēdit).i.dat p̄mia digne.
idest secundum merita ꝛ vltra (passis pro se
supplicia).i.tormenta ꝛ passiones.

Sit christo regi gloria
Qui iuste pensat omnia:
Pro se passis supplicia
Digne rependit premia. Amen.

Carmē est q̄le supius in q̄litate & materia. Et canit̄ ad horas matuti.

Presentis hymni materia tractat de
laudib⁹ bti laurētij. demōstrat aūt ei⁹ cōstā-
tiā in patiēdo: intercessionēq₃ ei⁹ apud deuꝫ
petit. dicit ergo. (O mira patiētia).i.admira
bilis ꝛ laudāda (mēbra oīa). s. sancti laurētij
(torrent̄).i.adurūtur assando (tñ ipse (scꝫ lau
rentius (insultat) idest illudit tortoribus (ignibus spretis) pro gloria paradisi.

Mira patientia
Mēbra torrētur omnia:
Ipse tamen tortoribus
Spretis insultat ignibus.

Ignis). s. materialis (seuit).i.crescit (ex-
terius).i.extra corp⁹ bti laurētij: q̄ nō deficie
bāt alimēta (nesci⁹ seuire).i.furorē imittere.
(int⁹).i.itra corp⁹ ꝛ viscera ei⁹. nā (alter ignis
s. sancti sp̄us interior ꝛ potētior) ꝑpter feruo
rē patiēdi (resistit).i.vincit exteriorē igneꝫ a
persequentibus sanctum dei illatum.

Seuit ignis exterius
Intus seuire nescius
Nam resistit potentior
Ignis alter interior.

Tangit breuiter originē beati laurētij
dicēs (ortus).i.oriūdus fuit btūs lau. (clima-
te hispano).i.ex partibus hispanie q̄ hispa-
Clima. nus fuit. Clima eñ pars terre dr̄. sunt aūt se-
ptē climata diuersis distīcta nōibus. vt vide
re est de climatibus in spera. vbi multa ioan
nes de sacro busto (ꝛ subsistit).i.stetit rome aduerbialiter.i.in roma (dogmate).i.ꝑ dogma-
te hoc est eruditione. nā rome eruditus fuit vel pro doctrina fidei christiane extollēda (ꝛ re
nascitur) idest iterum nascitur quantum ad gloriam martyrio partam (laureatus marty-
rio).i.veluti laureis sertis martyrio coronatus per decium imperatorem.

Ortus hispano clymate
Rome subsisti dogmate
Renascitur sub decio
Laureatus martyrio.

O felix pmutatio. s. tpalis vite cum eter
na et (martyr felix).i.sanctissimus (in cābio)
idest in permutatione vite (qui gaudet pre-

O felix permutatio
Felix martyr in cambio

Qui pro breui supplicio
Eterno gaudet premio.

¶ Martyr dei laudabilis
Nobis adsis placabilis:
Vt apud regem glorie
Per te sit locus uenie.

mio eterno) .i. glia ppetua (p breui supplicio) i. p breui tormēto. nā qđ putat hic eē siue pene siue glie momētaneū est. pfie aūt celestis qs enarrare valeat q̄nta et quā i eēnū durabilia sunt gaudia. hec Gregori⁹ sup Lucā. xiiij. Gregori⁹.

Eiusdē scti laurētij gliosam intercessionem imploramus. (O martyr dei laudabilis tu adsis nob placabilis) .i. placid⁹ et mitis. i. fauēto nobis (vt locus venie) .i. pctoꝝ remissio sit nobis apud regem glorie sempiterne qui est iesus xps filius dei.

¶ Carmen est quale illud primo dierum. Canitur in festo diui martini: cuius laudes prosequitur.

Ex christe martini decus
Hic laus tua tu illius:
Tu nos in hunc te colere
Quin ipsum in te tribue.

¶ Auctor cōmēdat et laudat deū de cōuersione et habitu bti martini: qr hic paup et modicus celū diues ingredit qr p ↄstātiā fidei et cōfessionē trinitatis tria corpa mortuoꝝ quoꝝ anime detinebant clause in inferno resuscitauit. rogat itaq3 dñm: vt sicut p ↄfessionem sete trinitatis tres mortuos suscitauit ab inferno: ita suscitet nos a pctoꝝ: et sicut induit pauperem parte sue clamidis: sic nos induat iustitiā. (O xpe rex) eterne (decus) .i. honor martini (iste) .i. martinus (est tua laus tu es laus illius) martini tui (tribue nos colere te in hūc) .s. martinum (quin) .i. insup tribue nobis ipm martinū colere in te xpo.

¶ Qui das per orbis cardines
Quod gemma fulget presulum:
Da quos premunt culpe graues
Soluat per ingens meritum.

Tu q̄ das q martinus (gēma) existēs p̄sulum epoꝝ et sacerdotum (fulget) .i. splendet (per cardines) .i. p angulos (orbis) idest p q̄ttuor partes mūdi (da) .i. ↄcede vt martin⁹ soluat p igēs meritū nos (qs graues culpe) .i. criminalia pcta (p̄mūt) .i. detinēt.

¶ En pauper hic & modicus
Celum diues ingreditur:
Celi cohortes obuiant
Lingue: tribus: gentes: ouant.

En .i. ecce (hic .s. martin⁹) paup a diuitijs (et modic⁹) .s. in psona corpis (diues) in vtutib⁹ exeūdo de mūdo (igredit celū cohortes) .i. exercit⁹ celi obuiāt ei ligue .s. oēs trib⁹ isrl' iudei (gētes) .i. gētiles (ouāt) .i. applaudūt.

¶ Vt uita fulget transitus
Celis & aruo splendidus:
Gaudere cunctis pium est
Cunctis salus sit hic dies.

Et p sicut (sicut vita) illi⁹ (sic trāsitus) .i. obitus ei⁹ (fulget) .i. resplēdet (celis) .i. in celo (et in aruo) .i. in terra seu in mūdo. transit⁹ dies (splēdidus) et ideo qr fulget (piū est gaudere cunctis) hoībus (et hic dies) .i. hoc festū sit salus cunctis.

¶ Sit trinitati gloria
Martinus ut confessus est:
Cuius fidem per opera
In nosmetipsos roboret.

Sit glia trinitati .i. pri et filio et spūi scto (vt p sicut. sicut martin⁹ ↄfessus est) .s. fide et ope fidē cui⁹ martini. et ipse deus roboret in nobis.

Artine par apostolis
Festum colentes tu foue:
Qui uiuere discipulis
Vis aut mori nos respice.

In hoc hymno cōmendat auctor beatū martinū p ↄstantiā fidei ei⁹ quā habuit in suscitatiōe triū mortuoꝝ. (O martine par aplis) .i. equalis suscitatiōe mortuoꝝ triū: qr tres mortuos suscitauit vt apli: et qr globus igneus .s. spūsctūs descēdit sup eū (tu foue) .i. resuscita a pcto (colētes tuū festū q vis viuere aut mori discipulis) .i. ad vtilitatē disciploꝝ: qr nec mori timuit: nec viuere recusauit. vnde et

& ipse effundēs orōnē apd dñm ait. O dñe si adhuc pplo tuo sū necessarius nō recuso laborē fiat volūtas tua. qr nec viuere nec mori recusasti. ideo (respice nos) vt tuis meritis & pcibus mūdo corde & casto corpe existētes: aulā celi īgrediamur: sicut fecisti in tpe tuo plātos eccle sie famulos.

O martine fac. i. effice nūc hoc presenti tpe. s. nos eē iusto a qd gesseras i. feceras (olī) pdicando clarifica. i. illumina (nūc psules ecclesie). i. plātos (auge decus ecclie & relide). i. frange vel reprime (fraudes sathane). i. diaboli aduersarij.

Fac nunc quod olim gesseras
Nunc presules clarifica:
Auge decus ecclesie
Fraudes relide sathane.

Tu q̄ euiceras, p euicerasti. s. euacuasti (chaos) i. infernū (ter). i. tres mortuos suscitasti: tu q̄ ter intrasti in infernū resuscitādo tres mortuos (suscita nos mersos). i. mortuos (reatu). i. culpa p pcēm pmi parentis. s. ac de & propria culpa vt, p sicut (diuiseras clamidē) pauperi indue nos iustitiam.

Qui ter chaos euiceras
Mersos reatu suscita:
Diuiseras & clamidem
Nos indue iustitiam.

O martine subueni. i. succurre (monastico ordini). i. ordini monachorū (iā lapso). i. relapso in pctis pene. i. fere. & ad qd vt recorderis quondā tue spūalis gl'e.

Vt spiritalis glorie
Quondam recordetis tue:
Monastico nunc ordini
Iam pene lapso subueni.

Carmen est quale illud pange lingua. Canitur ad horas uespertinas in festo beate catharine: ad quod celebrandum nos incitat: & martyrium describit.

Presens hymn' p materia seruat nos pmū incitare vt corde & ore: & debita reuerentia collaudem' bte vginis catharine merita deinde describere ei' martyriū & ɔstātiam in patiēdo demōstrare. necnō miracl'a ab ea in eadē passiōe celebrata. dicēs (collaudem'). i. nos oēs xpicole simul laudemus (insignia). i. merita vel repsentatiōes vtutū catharine (& psentem'). i. offeram' ei (obseqa). i. seruitia: laudes & reuerentiā (cordis & oris). i. corpis & aīe nr̄e (vt reportem' ab ipsa laude. s. nr̄a) premia (equa). i. ɔdigna nā in psona ecclesie loquit cui' laus pfecta est. vel dic ab ipsa. s. catharina. Nomē aūt & parētes: & multa alia de bta catharina videre cupientes: remittimus ad cathalogū sanctorū & seqtur discursus. Catharina p. a. & nō p. e. a catharos qd est purus vel catharizo purifico legendū est nō aūt. q. vniuersorū ruina vt ille fabulatus est q̄ scripsit librum qui dr legenda aurea.

Catharine collaudemus
Virtutum insignia
Cordis ei presentemus
Et oris obsequia
Vt ab ipsa reportemus:
Equa laude premia.

Catharina fulta. i. pmunita (fide). s. xpi (nō formidat). i. nō timet (iudi. maxē.). i. ipatorē maxentiū cesarē ea tēpestate rome imperātē. sī aūt maxēti' q̄ romea ptorianis militib' august' appellat' ē. vl' maximin': q̄ in oriētē ɔtra xpianos tyranidē exercebat. vel ɔstātin': q̄ ex traditiōe paterna impium sumpsit fuerit: sub quo martyrizata ē catharina: adhuc sub iudice lis est. qr hi tres sm cronicas tūc tpis impabāt. Sz maxētiū tenet ecclesia. nā. s. (lex diuina). i. xps quē in pectore, p clipeo gestabat catharina (sic firmat). i. fortificat eloquiū catharine (q ɔfutat coram impatore). i. vincit & ɔfusos facit ex doctrina. s. eorū hoc est ex pncipijs philosophie. vel ex doct. euāgelica (doctores gētiliū) quos adduxerat impator vt disputarēt cū catharina. Erāt aūt qnqginta

Fulta fide catharina
Iudicem maxentium
Non formidat lex diuina
Sic firmat eloquium:
Quod confutat ex doctrina
Doctores gentilium.

q̄ in sapientia mūdana oēs mortales excellebāt ꝛ venerant ex diuersis ꝓuinciis immensa mūera accepturi si catharinā vincerēt. fuerūt tñ victi ab ea ꝛ ꝯuersi ad dñm vt sequitur.

Victi christum confitentur
Relictis erroribus
Iudex iubet ut crementur
Nec pilis aut uestibus
Nocet ignis & torrentur
Iniustis corporibus:

Victi. s. doctores isti a catharina (ꝯfitēt xp̄m ꝛ hoc erroribꝰ suis relictis) i. ꝓ xp̄o spretis deoꝝ suoꝝ culturis ꝛ ꝓpterea (iudex) scꝫ maxentiꝰ (iubet vt cremēt) i. ignibꝰ tradant in medio ciuitatꝭ (ꝛ nec ignis nocet pilis eoꝝ) vel pillis ꝓ capillis aut vestibꝰ q: nec vestes cōburebāt ꝛ (tñ torrēt). i. ꝓ xp̄o cremātur et martyres efficiunt (corpibꝰ). s. eoꝝ (iniustis). i. nullo igne tactis. q: vt refert historia ꝑ dei p̄seruationē flāmis iniecti sine lesiōe aīas dño reddiderunt.

Velut aurum comprobauit
Fornacis adustio
Nam quos foris conseruauit
Christus ab incendio:
Coxit intus & purgauit
Fides & confessio.

Prosequit explicās q̄liter fuerunt illesi doctores ab igne exteriori: nō tñ ab interiori scti spūs. dicēs ꝑ cōparationē qd (adustio fornacis). i. icēdiū cōprobauit doctores illos (velut). i. sicut auꝝ ꝓbat i igne nā fides ꝛ ꝯfessio suoꝝ erroꝝ veluti ꝛ idiuidue trinitatis: qua mediante tūc baptizati fuerunt baptismate sanguinis q: triplex ē baptismuꝫ s. fluminis. ¶ Triplex flaminis ꝛ sanguinis (coxit ꝛ purgauit). i itra pectꝰ (q̄s xp̄s ꝯfuauit). i. liberauit foris ab baptismꝰ, incēdio corpōreo. q: eoꝝ corpa incōbusta: post fuerūt secrete sepulta a xp̄ianis.

Post hec blandis rex molitur
Virginem seducere:
Nec promissis emolitur
Nec terretur uerbere:
Compeditur custoditur
Tetro clausa carcere.

Post hec idest post martyrium doctorum rex scilicet maxentius (molitur scꝫ tribꝰ viis. blanditiis. promissionibus. verberibꝰ.) idest procurat ꝛ preparat (seducere). i. subuertere (virginem) scilicet Catharinam blādis scilicet verbis sed (nec emolitur). i. delinitur ꝛ mouetur a fide christi. promissis. i. pollicitationibus regis. dixit enim rex. sacrifica diis ꝛ eris vxor mea: ꝛ veluti dea adoraberis (nec terretur verbere). i. tormento: quia similiter dixit rex amittes caput. cui ipsa. fac quecunq̄ animo concepisti tuo. sequitur (compedit.). i. compedibus ligatur ꝛ clausa. i. reclusa. car. te. i. obscuro (custoditur) idest a militibus obseruatur et per duodecim dies fame cruciatur.

Hic rex fuit & rabescit
Nec intra se capitur
Quod nox ibi noctem nescit:
Nox in diem uertitur
Soli turba multa crescit
Ieiuna reficitur.

Hic. i. tūc cum se rex videret illusum (furit). i. furore incitat ꝛ (rabescit). i. ꝑtim bai et ira maxima corrumpit (ꝛ nec capit intra se). i. a sensu deficit propterea (quod nox). i obscuritas noctis (nescit noctem). i. non habet obscuritatem ibi. in carcere Catharine. ꝛ fuit etiam q̄ nox vertitur in diem quia ita erat clara ac si esset dies. ingressa namq̄ regina illam inestimabili claritate fulgentem et angelos eiꝰ plagas purgātes inuenit (multa turba). s. angeloꝝ ꝛ v̄ginū (crescit). i. accrescit soli. s. catharine ꝛ (ieiuna reficit). i. saciat. naꝫ ꝑ eos dies missa de celo cādida colūba: celesti eā pascebat alimento.

Claude lumen ne claudatur
Illucet porphirio:
Qui regine federatur.

Porphiriꝰ fuit hic princeps militū vir nobilis ꝛ consilioꝝ regis intimus custos: ꝛ solatiū in laboribus ipsius impatoris ꝛ declinatur porphirius. ij. nā porphirio. onis. ꝓ are ꝛ ꝓ cōmētatore Horatij tm̄. ergo (ne lumen)

i. ne vita vel dic (ne lumē). s. celeste (claudatur clause). s. catharine. sine testimonio illius rei ⁊ miraculi ostēsiōe (elucet) alia ⁊ illucet etiā porphirio cū regina. nā ambos ↄuertit Catharina ad fidē xp̄i. hoc est anteq̄ moreret catharina: vel lumē celeste recederet ab ea ad ↄfirmationē v̄itatis quā p̄dicabat catha. cōuertit porphiri⁹ ad ver̄ deū cū ducētis alijs (q̄ federat). i. ↄiūgit regine collegio. i. societati fidei. ↄiungit regine. intellige vxorē imp̄atoris q̄ absente marito amore catharine subcēsa cū porphirio ad carcerē v̄ginis accessit media nocte ⁊ cū clarū ⁊ angelis sociatū inuenisset: vt supra diximus. a catharina ↄuersa est ad xp̄m: cū porphirio ⁊ ducētis militib⁹ ei⁹: veniēte tū marito extractis p̄us mām̄illis cū militib⁹ est decollata (quor̄ fidē). s. regine ⁊ porphirij (ↄcio). i. copia ducētor̄ viror̄ imitat̄. i. seq̄t̄.

Fidei collegio
Quorum fidem imitatur
Ducentena concio.

Cōclusio est toti⁹ hymni q̄ exēplo supradicte ↄciōis admonemur supare vitia vt letemur cū bonis nos ergo existētes. s. (cōcordes). i. vnanimes (ↄstātia). i. p̄pter ↄstantiā hui⁹ ↄciōis supradicte in tollerādis tormētis (supem⁹ vim). i. ipetū (mūdāe passiōis) patiētia pari. i. siīi patiētia vt letemur pariter cū bonis in gloria p̄ infinita. s. s. Amen.

℄ Huius ergo concionis
Concordes constantia:
Vim mundane passionis
Pari patientia
Superemus: ut cum bonis
Letemur in gloria. Amen.

℄ Carmen est quale superius. Canitur in eadē festiuitate ad horas matutinas & in eadem materia uersatur.

¶ Hymn⁹ iste ↄtinuat̄ cū supiori ⁊ p̄mo p̄ponit in ciuitate decātare martyriū v̄gis. Scd̄o illō describit. tertio suffragia implorare nos hortat̄ catharine v̄ginis dicēs (o ligua). s. militie xp̄iane (pange). i. manifesta: vel describe aut cane vel tanq̄ tuba exalta vocē laudando (martyriū v̄ginis glo.). s. catharie (iubar) i. maiestas vel splendor diuinus (gemme preciose (. i. catharine. vel potius xp̄i iesu ei⁹ spōsi. nā licet iubar sit stella que ante solis ortū

Jubar. nascitur. s. lucifer dicta qd̄ iubata appareat. ⁊ claritas solis vel alicuius syderis. ⁊ sumat̄ p̄ splēdore auri vel alicui⁹ rei. tū p̄ xp̄o melius sumit̄ vt in hymno scti ioānis. Jubar astutu rū. i. xp̄m (descendat in medium vt illustret). i. clarificet (domicilium). i. habitationē mentis nr̄e s. tenebrose. i. obscure aie clause in corpore subdito peccatis.

Pange lingua gloriose
Virginis martyrium:
Gemme iubar preciose
Descendat in medium:
Vt illustret tenebrose
Mentis domicilium.

Incipit pāgere mr̄yriū. Uirgo. s. catharina (iā attrita). i. fatigata penis. qr̄ p̄ius in carcere fuit ⁊ spoliata scorpiōib⁹ cesa fuerat (p̄sentā patibulo). i. tormēto rotar̄. erat eīn

Patibulū catharine. instr̄m q̄ttuor rotar̄ seris ferreis: ⁊ clauis acutissimis circūseptū talr̄ qd̄ due vno ordine alie v̄o ↄtrario ipetu agerēt̄. vt dorsū dilacerarēt̄ corpa sup̄ iposita (p̄sitā dico p̄munita signaculo fide). i. signo crucis xp̄i ⁊ (flectit genu) hūilit̄ ⁊ (orat ita). i. hmōi or̄onē facit ad dn̄m (pp̄lo circūstāte). i. existēte circum.

℄ Virgo penis iam attrita
Rotarum patibulo:
Presentatur premunita
Fidei signaculo:
Genu flectit orat ita:
Circunstante populo.

Sequitur or̄o beate catherine. ⁊ subaudi o de⁹ suppliciter exoro (vt ↄfirmes). i. ratam facias (spem tuor̄) scz̄ seruor̄ hoc est meam ⁊ eor̄ quos ad te cōuerti. vt nullius sit irritū votū nec vacua postulatio (⁊ honorem nōis) scz̄ tui (⁊ elidas). i. effrigas dissipes ⁊ d̄struas

℄ Vt confirmes spem tuorum
Et honorem nominis:
Et elidas superborum

Vim uirtute numinis:
Struem deus hanc lignorum
Ictu frange fulminis.

vim.i.virtutē & potestatē superbor.i.tyranor*um*
me persequentium virtute numinis.i.volun
tatis tue & potestatis.numen licet multipli.
citer sumatur:proprie tamen volūtas dei est Numen.
vt verg. Nō hec sine numine diuū eueniūt.i. Vergili⁹
sine voluntate.exoro etiā o deus(frange).i.vt frangas(ictu).i.violentia & impetu (fulminis) .i.ignis venientis e celo(hanc struem lignorum)hanc machinam rotarum siue tormentū (ad laudem)vez tui nominis & circumstantis pp*li* ↄfirmationem in fide.

ℭ Mox completur mox iunctura
Rotarum dissoluitur:
Astans molis ex pressura
Populis pars territur.
Pars baptismum susceptura
Virgini coniungitur.

Mox.i.ↄtinuo (completur) i.perficitur quod in oratione petijt & (mox iunctura).i. compositio rotarum (dissoluitur).i. frāgitur (pars molis pop.)idest remissa flexibilis atq*ue* tenera (astans) i.p̄sens (territur ex pressura) i.ex angustia & timore concutitur siue ex diuisione rote que quattuor milia hominuz interemit (& pars) scilicet pop. susceptura baptismum coniungitur virgini vt ab ea baptizarentur.

ℭ Fide fides occultata
Regis uxor emicat:
Deos regis exprobata
Christum regem predicat
Tortis mammis cruciata:
Spe constanti dimicat.

Hic regis vxor appositio (fides occultata fide) q*ue* vt refert historia vsq*ue* tūc se celauerat (emicat).i.splēdet & micādo descēdit ea eū desup aspiciebat exprobata.i.q̄ exprobauit & detestata est (deos regis).i.idola mariti sui (p̄dicat xp̄m regē).s.verū deū esse (& cruciata māmis tortis).i.a pectore euulsis iussu regis mariti sui (dimicat) idest pugnat pro Christo (spe constanti) idest firma in proposito & fide Christi a beata Catharina suscepia. ¶ Recte poterit esse fide fidens occultata & ego vidi textum & quadrat sensus sed melius fide videns occultata.

ℭ Decollari cum iubetur
Caput effert gladio:
Petit sibi suffragetur
Virginis oratio:
Et defectu ne fraudetur
Palme suo premio:

Cum regina iubetur a rege decollari post extorsionem mammillarum (offert) id est dat caput gladio (& petit vt oratio virginis Catharine suffragetur) idest succurrat sibi veluti apud deum interuentrix (ne fraude.) idest priuetur suo premio idest laureola glorie. defectu palme idest propter defectum certaminis aut martyrū sui quia non tam velox & tam hilaris currebat ad martyrium vel hoc dixit timēs ne deficeret: ideo r*espon*dit catharina. ne timeas dilecta a deo q*uia* hodie p*ro* trāsitorio regno mutuabit eternū: & p*ro* mortali spōso tibi immortalē acq*ui*res.

ℭ Huius & nos imploremus
Deuote suffragia
Mentes ita confirmemus
Catharine gratia:
Vt regine corregnemus
In celesti patria. Amen.

Ultima pars hymni. in qua exhortamur suffragia beate virginis catharine implorare. (nos ergo implore. deuote) idest humiliter petam⁹ (suffragia) idest auxiliū hui⁹ scilicet Catharine & ita idest taliter (confirmemus) idest fortificemus et confortemus: (mentes) scilicet nostras gratia Catharine: (vt corregnemus) idest simul regnemus (in celesti patria) idest in gloria (regine) scilicet Catharine quia Regina erat Costi regis filia vel regine dic potius q*uod* referatur ad vxorē regis maxentij de qua est sermo in promptu.

ℭ Carmen est quale superius. Canitur ad laudes matutinas in festo beate catharine: prosequitur sicut superiores hymni.

Resens dies expandatur
In eius obsequium:
Cuius uirtus dilatatur
In ore laudantium:
Si gestorum teneatur
Finis & initium.

¶ Nos pcedentes:id psens hymn⁹ nos hortatur agere. vez decātare martyriū ⁊ laudes btē catharine dicēs(psens dies expādat). i. ɔsumatur in obsequium.i.in gliam:laudem ⁊ seruitiū(ei⁹).s.catharine(cui⁹ v̄t⁹ dilatat)i. extendit ⁊ multiplicat(in ore laudātiū) i.eius laudes decantantiū(si finis ⁊ initiū gestoꝝ)i. opeꝝ ei⁹(teneat).i.noteẗ hoc est si series ⁊ ordo toti⁹ historie btē catharine ab initio ad finem vsq ɔsideretur.

ℭ Verbo uite solidatus
Prosilit porphirius
Cum ducentis decollatus:
Migrat palme socius
Catharine cruciatus
Maturat maxentius.

Porphirius hic sepeliuit reginā vxorē impatoris secrete. q̄stiōe tn̄ facta ob eaz causam multos ad suppliciū ptrahi fecit impator sed porphiri⁹ ꝓsilies in mediū exclamauit dicēs.ego sū q xp̄i famulā sepelsui ⁊ fidē xp̄i recepi.tūc impator iussit eū decollari.inqt ergo(porphi.solidat⁹).i.fortificat⁹ ⁊ munitus(v̄bo vite ꝓsilit) i.in mediū venit ad moriēdū ꝓ xp̄o ⁊(decollat⁹ est cū ducētis).s.militib⁹ suis q se esse xp̄ianos ɔfessi sunt(⁊ migrat).i.trāsit de vita p̄senti(soci⁹ palme).i.martyrij.ex q(maxēti⁹ imp.maturat).i.mature parat(cruciatus).i.tormēta catharine.

ℭ Imminente passionis
Palma hec interserit:
Assequatur iesu bone
Quod a te petierit:
Suo quisquis in agone
Memor mei fuerit.

Palma idest corona vel martyrio passionis(imminente)idest appropinquante iā.(inter).i.proponit seu introducit hec que sequuntur(o iesu bone qsqs fuerit memor mei in suo agone).i.in sua morte vel tribulatione aut necessitate(assequat qd a te petierit)me intercedente.hec autem oro statim exaudita a deo responsum fuit ab angelo.Ueni dilecta sponsa mea tibi ianua celi est apta veni coronaberis.⁊ his q te inuocauerint optata p̄sidia ꝓmitto.

ℭ In hoc caput amputatur
Fluit lac pro sanguine
Angelorum subleuatur
Corpus multitudine:
Et sinay collocatur
In supremo culmine.

In hoc.i. interea temporis vel inter ipsam orationem(caput).s.catharine amputatur idest auferẗ(⁊ lac fluit).i.emanat ꝓ sanguine.i loco sanguinis(⁊ corpus subleuatur) idest rapiẗ ⁊ eleuaẗ multitudine angelorum ⁊ collocatur hoc est sepelitur in culmine supmo.i.in summitate ⁊ vertice alto montis si-
Spina. nay:sina mons est eminētissim⁹ in arabia de
Apl'.15. quo apl'us ad gal.iiij.sina mōs est in arabia q ɔiunct⁹ est ei q nūc est ierl'm ⁊ seruit ⁊c.hoc noie vrbs mesopotanie nūcupaẗ.

ℭ Hec declarat hec explanat
Meritum uirgineum
Quod ex eius tumba manat:
Incessanter oleum
Cuius uirtus omnis sanat
Langoris aculeum.

Hec scilicet res declarat.i.aperit(⁊ hec explanat)idest manifestat(⁊ melius eēt hoc in vtraq parte.(meritum)idest excellentiā (virgineum).i.virginis catharine(qd oleum manat incessanter).i.sine cessatione(ex tumba).i.ex sepulchro eius(cuius v̄tus sanat aculeum).i.punctionem seu doloꝛ(oīs lāgoris).i. totius infirmitatis corporee.

¶ Vim doloris corporalis
Ut hec sanat unctio:
Sic liquoris spiritalis
Mundet nos infusio
Et eterno temporalis
Dolor cedat gaudio. Amen.

Et hec unctio sanat vim idest violentiam & penam doloris corporalis sic infusio: idest aspersio (liquoris spiritalis) idest spus sancti qui concipitur ex anima nostra (mundet) idest purget nos a peccatis & (dolor temporalis) idest corporee infirmitatis (cedat) id est obediat (gaudio eterno) vel potius dic cedat pro recedat gaudio eterno. s. veniente ut sicut unctione corporali sanantur infirmitates corporis ita p intercessionem bte catharine infusione spuali sanentur vitia. Amen.

¶ Carmen est quale illud christe redemptor omnium. Canitur ad horas uespertinas in festo beati Andree Apostoli. Cuius martyrium describit: & petit ut nostratum precum ster exauditor.

Aude sacrata meritis
Andree tellus inclyti
Gesta reuoluens aurea
Quis petas ad celestia.

¶ Sacratissimi hymni psentis materia est de laudibus gloriosissimi apli andree tractare: cuius miracula & martyrium describit. petitque p eius intercessionem nras preces exaudiri a deo. dicit igitur. O tellus ex qua oriundus fuit andreas vel intellige achayam (sacrata). i. consecrata meritis andree apli (inclyti). i. nobilissimi qd sit inclytus vide supra (gaude). i. letare, ppter tuum patronum & interpretatur andreas decorus siue virilis ab andor qd est vir. (reuoluens). i. recensens: gesta. i. opa aurea. i. miraculosa andree (qs). i. qbus (petas). i. eas (ad celestia) idest ad celum. sicut ipse beatus andreas. alias. que spectant hoc est que gesta habent respectum ad celestia idest potius diuina quam humana sunt. Andreas vnde

¶ Ortus israelitica
De gente legi subdita:
Qua patriarche splendida
Fulserunt & fit deica.

Ortus sez fuit andreas de gente israelitica. i. ex populo israelitico (subdita) idest subiecta legi hoc est obediente sancta & timorosa. qua idest in qua (splendida) idest clara (patriarche) idest sancti veteris testamenti. (fulserunt) idest splenduerunt. & fit sez modo propter beatum andream (deica). i. diuina deo dicata.

¶ Germanus & clauigeri
Celestis aule extitit:
Carnali tam propagine
Quam passionis genere.

Extitit scilicet beatus Andreas. i. fuit Germanus. i. frater nam germanus ex eadem tantum genitrice est teste Uarrone: tamen confunduntur & poetarum est: frater vero ora torum (clauigeri). i. Petri apostoli claui cularii (celestis aule). i. paradisi (tam ppagine). i. generatione carnali. quam genere. i. imitatione passionis qr uterque crucem subiit pro xpo. German frater.

¶ Viteque spargens semina
Pellebat procul delubra:
Egeam purgans lauacro
Plebem sacransque domino.

Spargens. s. sctus andreas. i. extendens multiplicansque (semina vite). i. doctrinam xpi que est verbum dei (pellebat) simpler pro composito. i. expellebat procul detestando (delubra) idest deos. seu idola gentilium. aut delubra. idest templa vel loca ipsis idolis dedicata. nam secundum Hieronymum super Johel. Delubrum pro templo ponitur. inquit enim. uniuersa donaria in delubro eius consecrarunt. & Uergilius qd delubra iuuant (purgans). i. lauans seu potius lauare cupiens egeam pro consulem (lauacro). i. in fonte baptismatis (qz) pro & (sacrans). i. consecrans et mundans plebem domino. Delubrum Hieronim Uergilius

❧ Describit hymnus miraculum a beato andrea factū dicit eñ (andreas scilicȝ tulit) .i. abstulit (e faucibus mortis) .i. ab ipsa morte namiam erant suffocati (quaterdenos) scilicet iuuenes qui venerant nauigio: vt audirēt doctrinam apl'i. ⁊ a diabolo p̄ concitationē maris suffocati sunt (exanimes) idest iam mortuos alibi iuuenes ⁊ non exanimes (eiectos) idest expulsos (a fluctibus maris ⁊ donauit) eos .s. (vsib⁹ vite) .i. dedit vitā suscitādo eos.

Ⅽ Denos quater exanimes
Eiectos maris fluctibus:
Mortis tulit e faucibus
Vite donauit usibus.

❧ Et q̄z in resurrectione .xl. viroꝝ copiosa pp'li mltitudo crescebat: baptismū recipiēdo ⁊ vxor egee erat iā ꝯuersa ad xp̄ȝ (tulit) .i. ptulit ādreas (suspēdiū) .i. suspēsionē crucis. nam
Suspēdiū suspēdiū ꝓ suspēsiōe ponit̄. vel suspēdio vitā finiuit .i. pēdēdo interfect⁹ est egea .i. p̄ egeaȝ ꝓ ꝯsulēsu. (ꝯtra dn̄m) tn̄ biduo viuēs in cruce multos ꝯuertēs (reddidit) .i. emisit sp̄m celo .i. ad celū ⁊ hoc egea ꝓ con. adhuc ⁊ contra dn̄m furente.

Ⅽ Egeaq̄ꝫ proconsule
Furente contra dn̄m:
Crucis tulit suspendium
Reddidit celo spiritum.

❧ Petit deniq̄ꝫ ei⁹ intercessionē o agie .i.
Agios et vnde. o scē andrea. agios d̄r ab .a. qd̄ est sine ⁊ gis vel geos qd̄ est terra q̄si sine terra aut pur⁹. ⁊
Agi⁹. a. ū. d̄r latine agi⁹. a. um .i. sctūs. a. ū. (p̄camur te nūc suscipe) idest vt suscipias) libenter vota nostra) q̄ꝫ pro et fer idest. da. (remedium tollendo) idest abstrahendo a nobis (moles criminum) idest molestias ⁊ fastidia peccatorum.

Ⅽ Nunc te precamur agie
Nostra libenter suscipe:
Vota ferq̄ꝫ remedium
Tollendo moles criminum.

❧ Laus honor pax ⁊ gl'ia dicatur ab ecclesia ⁊ sit trinitati vnice idest deo trino et vno (q̄ꝫ ꝓ ⁊ ꝯstans) .i. cōstantia sit etiā eterno sedere .i. per infinita seculorum secula amen. aut constans .s. constanter.

Ⅽ Laus honor pax & gloria
Dicatur ab ecclesia:
Sit trinitatiq̄ꝫ unice
Constans eterno sedete.

Ⅽ Carmen est quale superius. Canitur ad horas matutinas eiusdem festi beati Andree cuius martyrium describit & auxilium implorat.

¶ Martyriū b'ti ādree ⁊ ea q̄ in codē ꝯtingere describit p̄sens hymn⁹: vt nr̄ titul⁹ demonstrat ⁊ in textu ꝯtinet̄ (ādreas ē apl's p̄m⁹) .i. scd̄s post Petrum .s. germanum eius (primū principem) .s. ecclesie. nam ipse fuit fundamētum ecclesie q̄z tu es petrus ⁊ super hanc petram edificabo ecclesiam meā. fuit eñ b't̄s andreas post petrū fratrem vocatus: ⁊ primo
Achaya ⁊ vnde. post eum conuersus ad christum (predicans verbum) .i. doctrinam salutis (in ꝓuīcia achaya) sic dicta. est autem achaya regio grecie vndiq̄ꝫ circūsepta mari p̄terq̄ a septentrione:
Herodot⁹ cuius caput est corinthus ⁊ est dicta ab acheo. hec etiam vt herodoto placet: danaa dicta
Ouidius. fuit. vnde achei ⁊ achiui dicuntur greci. Ouidius. Ah quotiens dices quam paup̄ achaya nostra est.

Ⅽ Post petrū primū principē
Andreas est apostolus:
Salutis uerbum predicās
In achaya prouincia.

❧ Capt⁹ .s. b't̄s andreas (i opido patras)
Pre. ar. i. in ciuitate patrarū. declinat̄ aūt pre. ar. et est ciuitas achaye cui⁹ meminit plini⁹ li. iiii (tradit̄) .s. ab egea (carceri diro) .i. crudeli et cedit .i. punit̄ (pena ferali) .i. mortifera (⁊ tortor) .s. egeas v'l carnifex eū p̄cutiēs (calet) .i. ī cēdit̄ (vesania) .i. vecordia: crudelitate: ⁊ furia animi ī necessi igerēdo penā martyrū dei.

Ⅽ Captus in patras opido
Traditur diro carceri:
Ferali pena ceditur
Tortor calet uesania.

¶ Dilaniatus ictibus
Ligno crucis suspenditur:
Biduo uiuens non cessat
Fidem docere populum.

Dixerat q᷑ tortor calebat vesania nā (dilaniatꝰ) i. dilaceratꝰ ictibus. i. flagellis. q᷑. xx. hoīb' cesus paiꝰ (suspēdit᷑). i. crucifigit᷑ (ligno) i. i ligno crucis ꝛ (viuēs biduo) i. p spaciū duorū dierꝫ in cruce (nō cessat docere pop. fidē). s. catholicā. i. instruere pplꝫ in fide catholica.

¶ Clamor plebis attollitur
Charus deo exposcitur:
Reddatur iustus innocens
Sanctusq̃ bonus queritur.

Quia in cruce positꝰ biduo supuixerat andreas ideo (clamor plebis) idest totius populi (attollitur) idest insurgit ꝛ eleuatur contra egeam (ꝛ. s. charus). i. dilectꝰ deo ꝛ hominibus andreas (exposcitur). i. petitur a populo ꝛ dico q̃. cl. pl. atto. (vt iustus et innocens reddatur) scilicet populo vel in libertatem redigatur. q᷑ p̄o ꝛ (sanctus ꝛ bonus queritur) idest inquiritur. s. ad eius doctrinam insequendum. alias bonis idest a bonis.

¶ Fallaxq̃ ad patibulum
Quasi soluendum properat:
Deuotus martyr in penis
Orat ne arctioribus.

Fallax. s. egeas motus querimoniis populi (properat). i. currit (ad patibulum). i. ad crucem in qua sctūs andreas erat (quasi ad soluēdū). i. ad dissoluēdū aplm̄ ꝛ deponēdū de cruce ꝛ martyr. s. andreas deuotus. i. deuote patiēs p amore xp̄i (in penis arctioribus) hoc est grauissimis ꝛ valde crudelibus: orat hoc est orationem facit ad deum ne sineret eū viuum de cruce deponi: nisi prius acciperet spm̄ eius. hanc orationem tradit augu. li. de penitentia. hic versus cum sequenti est ligatꝰ.

¶ Loris resoluat impius
Diuini indeptus muneris:
Frater instigat iurgiis
Iustisq̃ querimoniis.

Dico q̃ aplus orat dn̄m ne egas (impius resoluat). i. dissoluat ꝛ tollat euꝫ (loris). i. ex ligaminibꝰ illis q̄bus ligatus pēdebat in cruce (poteris modo dicere arctioribus quia hic versus vt dixi cū supiori ligatus est) pplꝰs tn̄ volebat eū deponere: sed oratiōe facta nubes circūfulsit eū: ꝛ migrauit ad dn̄m. tūc maximilla vxor egee sepeliuit eū honorifice. ex eiꝰ aūt monumēto mana expirat. egeas vero domū rediēs a demōibꝰ arreptꝰ expirauit. ꝛ tūc frater egee noīe stratocles (indeptus). i. particeps (diuini muneris) vel potius dic indeptꝰ ꝛ assecutꝰ partē. s. diuini muneris. Indeptꝰ aūt ne te lateat lector. ab indepisco. is. vel indepiscor eris. na scit᷑ q᷑ est vsurpo. assequor. adepiscor: plautus in aul. Nec partē tibi ab eo cui sit indepisces neq̃ furē excipies. hinc etiā indepto. as. frequētatiuū. Uarro. Neptē aliquā indeptauit hereditatis. indeptus ergo. q. iam spiritu sancto illuminatus (instigat). i. pperat ad fratrem (iurgiis) idest reprehensionibus (ꝛ iustis querellis. Indeptꝰ. Indepiscor. Plautus Indepto. as.

¶ Eant tecum que tua sunt
Egea crudelissime:
Completa eius gloria
Deuicto hoste callido.
¶ Imploret ergo meritis
Suis pro nostris actibus:
Vt mereamur consequi
Sancta in fine premia
Laus honor. &c. ut supra. Amen.

Hec sunt v̄ba stratoclis fratris egee q̄ cū videret eū arreptū a d̄mōibꝰ nihil voluit accipe de rebꝰ eiꝰ dicēs (o egea crudelissime q̄ tua sūt eāt tecū) q᷑ sufficit mihi xp̄s ih̄s (vt refert eiꝰ historia) glīa aūt eiꝰ. s. andree cōp. i. pfecta ē q᷑ migrauit ad dn̄ꝫ. hoste callido. i. iniquo egea deuicto. i. superato ꝛ obruto cuꝫ suis idolis.

Ecce pro conclusione in p̄senti parte apud deū eius auxiliū implorat dicēs. ergo. i. q᷑ tā gloriose cursum vite sue cōsumauit andreas (iploret.) i. obtineat ꝛ suis meritis veniam cōsequatur (pro nr̄is actibus). i. pro nostris opibus seu peccatis (vt mereamur i fine) s. vite nr̄e (consequi p̄mia sancta). i. gloriā eternam ꝛ sanctorum consortium. Amen.

¶ Carmē est dimetrū iambicū cacometrū. Canit᷑ in festo sancti nicolai ad uesperas. Cuius uitā cōmenda. & miracula describit.

EXultet aula celica
Letetur mundi machina
Dum refert solis orbita
Nicolai solemnia.

Laudes gloriosissimi patroni nostri nicolai in presentiarum versantur: eius enim miracula tam ab ineunte etate perpetrata: quam post mortem facta: ex amussim describit presens hymnus: eiusque ad nostrum erga deum fauorem inclinat. sed nota primo quod dicitur est nicolaus. a nicos quod est victoria. et leos. quod est populus. quasi victoria populi. i. vitiorum vel eo qui multos populos docuit fugere vitia. fuit autem ciuis patere vrbis licie. pater eius epiphanius: mater vero Joanna dicta est: claruitque inenarrabilibus virtutibus: vt eius historia representat (Aula ergo celica). i. celum ipsum quod quidem celicolarum habitatio est (exultet). i. letetur (et machina). i. factura mundi. i. ipse mundus (letetur). i. gaudeat (dum orbita solis). i. reuolutio anni hunc diem annuatim representans. de orbita vide in hymno magdalene (refert). i. representat (solemnia sancti nicolai.

Quare dictus est nicolaus.

Qui vagitus infantie
Decorauit mirifice:
Dans uirtutum primordia.
Inter ortus crepundia.

Qui. s. nicolaus (decorauit). i. illustrauit (vagitus). i. voces et lachrymas (infantie sue) quando nec poterat: nec sciebat loqui: nam vagire proprium est vocis infantium: dum plorant. inde est vagitus pro vocibus seu flectibus infantium. et est verbum sumptum a sono vagientis. sic enim Antonius nebrissensis. magister meus in salutatione patrie sue. Vagitusque meus audijt iste locus (dans primordia). i. principia virtutum et miraculorum (inter crepundia). i. inter cunas ipsas seu ornamenta infantium (ortus). i. natiuitatis sue. Crepundia dicuntur prima munuscula que dantur pueris vt sunt fasciole: vestes: bulle. coralia. ensiculi: crepitacula. et hec calepinus.

Vagio.
Vagitus.
Antonius nebrissensis.
Crepundia

Quarta cum sexta feria
Semel suggebat ubera:
Iam in etate tenera
Hac usus abstinentia.

Signat miracula facta inter ortus crepundia sancti nicolai dicens quod (quarta feria). i. in die mercurij (et in sexta). i. in die veneris. de feria dixi in principio hymnorum (sug. i. lactebat semel vbera). i. mamillas matris. Nota quod dicimus lacteo lac fugo: lacto lac prebeo nato. (iam). i. ex tunc a pueritia (vsus hac abstinentia in etate tenera) idest in infantia sua.

Cuius tumba fert oleum
Matris oliue nescium:
Quod natura non pertulit
Marmor sudando parturit.

Signat miracula post eius mortem dicens (cuius tumba). i. cuius sepulchrum (fert) idest dat et manat (oleum nescium oliue matris). i. non naturaliter sed miraculose factum ideo subdit (marmor. s. tumbe parturit) idest emittit (sudando) idest per sudorem (quod natura non pertulit. i. non produxit.

Presta pater ingenite
Iesu cum sancto pneumate:
Vt nicolai precibus
Celi iungamur ciuibus.

O pater ingenite). i. non genite. quia vt scribitur in simbolo athanasij: pater a nullo est factus: nec creatus nec genitus (presta). i. concede (o iesu). i. o fili saluator noster presta etiam (cum pneumate sancto). i. cum spiritu sancto (vt iungamur ciuibus celi) idest coniugamur sanctis in celo. et hoc (precibus) hoc est intercessione sancti nicolai patroni nostri: sed nota quod pneuma. atis. grecum nomen est latine autem sonat spiritus seu flatus. inde pneumaticus spiritualis. vnde etiam pneumatica organa dicuntur spiritualia. Pli. li. xix. Spe teo particis pneumaticisque organis tollendo.

Pneuma

Carmen est quale superius. Canitur ad horas matutinas eiusdem festi beati nicolai.

O Venerande pontifex
Pius nec tardus opifex:

Hic quod presens hymnus apparet: frustum est precedentis in eo autem beatum nicolaum exoratum induciat: vt sit aduocatus omnibus qui eum in periculo

5

Cunctis: qui corde credulo
Te querunt in periculo.

q̄runt. vt tecū in glīa letent. inq̄t ergo (o pōtifex). i. o p̄sul (venerāde). i. digne veneratiōis maxime: veluti q̄ angelica voce fuit cōsecratus in epm mirrhe ciuitatis. Pōtifex aūt sacer magistrat⁹ vt inq̄t sceuola a posse τ facere dict⁹. vel vt inquit Uarro a ponte. q: sublicius pons a pōtificib⁹ fact⁹ est primū. τ restitutus sepe. τ erāt maiores τ minores: īter quos sūmus pōtifex dict⁹ est maximus: q̄ sit iudex oīm q̄ ad religionē ptinēt. Numa eīm vt tradit liui⁹ pōtificē fecit: eiq; oīa sacra: τ iura publica τ priuata subiecit (opifex). i. adiutor τ videtur ab opera deduci. τ artificem atq; operatorem significat. non modo rerū: sed etiā verbor̄: potest etiam dici quasi opem ferens. (pius τ nō tardus) subueniēdo in necessitatibus: tā in vita quā post mortē (cūctis qui querunt te). i. inuocant te (in periculo) τ hoc corde credulo hoc est credenti τ perfecto. Pōtifex. Sceuola. Uarro. Opifex

Et q: tu est pius opifex (aufer). i. amoue a nobis vel a cūctis (q̄ q̄runt te dispendia). i. dāna vel picula (mortis) dispēdiū eīm dicim⁹ q̄ in curia vel negligētia: aut in moderatione dispēdim⁹. vn̄ Terē. Ut ineat gratiā sine suo dispēdio: τ mihi p̄sit. (τ confer). i. da nobis stipendia. i. p̄miū τ remunerationē certaminis vite. s. huius n̄re τ est stipēdiū aes militare. seu premiū q̄ militibus datur: τ est cōpositū nomē ab stipe τ pēdo. quasi stips pōderata. stips aūt ab antiq̄s dicebat̄ aes. q: anteq̄ signatum esset non numerabatur sed ponderabatur. Presta pater ingenite vt supra. Dispēdiū Stipēdiū Stips.

Aufer mortis dispendia
Confer uite stipendia.
Vt post carnis exilia
Tecum simus in gloria.

Carmen est quale illud primo dierū. Canitur ad laudes maturi. in eodē festo gloriosissimi patris nostri Nicolai: p cuius itercessionem petimus ab eo nostrorum criminum condonationem.

Iesu redemptor omnium
Perpes corona presulum
In hac die clementius
Nostris faueto precibus.

(O iesu redēptor oīm). s. fidelium (τ corona). i. remuneratio τ premiū (perpes). i. ppetua in eternū duratura (p̄sulū). i. pōtificū. faueto. i. succurre τ fauorē p̄sta (clemētius). i. solita pietate τ maxima clemētia (n̄ris p̄cib⁹) i. nostris orationibus: fusis in hac die. s. solēnitatis sancti nicolai gloriosissimi.

Tui sacrati nominis
Confessor almus claruit:
Cuius celebrat annua
Deuota plebs solemnia.

Dico q̄ succurras nobis clemēti⁹ i hac die. s. in q̄ (cōfessor alm⁹). i. sctūs nicolaus (cōfessor tui sacrati noīs) q: te ipsum p̄dicauit (claruit) i. clarificatus est: τ splēdidus factus (cui⁹ solemnia). i. cuius festū (annua). i. anniuersaria qui singulis annis pueniūt (plebs deuota) i. humilis celebrat. i. veneratur.

Quirite mundi gaudia
Huius caduca respuens:
Cum angelis celestibus
Letus: potitur premiis.

Qui scilicet sanctus nicolaus (respuēs) i. paruipendens (rite) idest recte (gaudia caduca) idest transitoria (huius mundi) in quo tam misere et calamitose vitam ducim⁹ (letus) ipse cum angelis (celestibus) idest curie celestis ciuibus (potitur premiis). i. perenniter glō ia celesti fruitur.

Huius benigne annue
Nobis sequi uestigia:
Huius precatu seruulis
Dimitte noxam criminis.

(O. s. de⁹ benigne). i. o redēptor misericors iesu xp̄e. benign⁹. a bonus deducitur. et pprie est q̄ bonis τ dignis largit̄. τ ē dictio cōposita ex bono τ gignēdo. vnde benignā terrā dicim⁹: fructus abūde reddētem pli. de egypto. Nulla est benignior tellus: nullus ager fertilior: (concede nobis sequi). i. imitari Benign⁹. Plinius.

(vestigia).i.exempla mores ɂ vitam huius.s.nicolai. ɂ huius precatu.i. precibus ɂ intercessione (dimitte).i.parce ɂ remitte seruulis (noxam) idest culpam ɂ peccatum.

Concludit ad laudem dei (o christe) appositiue rex piissime idest magne misericordie (gloria sit tibi) q pro ɂ patri cum spiritu paraclyto idest bono ɂ consolatori nunc ɂ in perpetuum. Amen.

¶ Sit christe rex piissime
Tibi patriq gloria:
Cum spiritu paraclito
Et nunc & in perpetuum. Amen.

¶ Carmen est alemanium dactylicum trimetrum hypercatalecticum. Canitur in festo beate uirginis & martyris eulalie. cuius martyrium laudesq prosequitur.

Si antehac candide lector hic gloriose virginis eulalie hymnus rubiginosus inornatus ac perinde obscurus intonuit. nō culpa sua sed in causa fuit auctor ignotus. ɂ indiscussa carminis qualitas. que eū turgidū ɂ ampulosum reddiderat. nūc vero nostra ope securus publica tendat. donec veniat in mediū Antonius nebrissen. lumē hyspanie sup prudentiū auctor est Aurelius prudētius clemens: qui hāc odem in laudē gloriose virginis Eulalie composuit. multiiugam namq eius laudem celebrando: martyriū suū abundāter explicat ɂ miracula. laudatq illā primū a nobilitate patrie ɂ generis dicit deinde qd ab ineunte etate dedit indolē seu specimē ad moriēdū pro religione christi. continet ode. xliiii. versus: cōposuit etiā prudētius hymnū s. aies diei nūcius. ɂ nox ɂ tenebre. quos canit ecclesia. qualitas ergo erit. Metrū est alemanium dactylicū trimetrū hypcatalecticū cōstans tribus dactilis ɂ semipede ɂ scanditur sic. germine. nobilis. eulali. a. sillaba ista vltima dicitur semipes seu cesura. Erit autē ordo (eulalia) virgo illa sanctimonialis (nobilis) idest venerabilis ɂ clara (germine).i. in genere vel generationis principio. fuit enim nobilibus orta parentibus: quo ad seculi pompam ɂ (nobilior).i. excellentior (indole).i. prestantia ɂ futura virtute seu significatione mortis. s. future pro christo sponso suo. nam ab infantia sua per donatum presbyterū instructa in dei laudibus perseuerabat (sacra virgo ornat) idest decorat (ossibus). s. suis quia ibi sepulta est (ɂ colit amore). s. exercendo miracula (emeritam suam).i. ciuitatem emeritensem extra quā passa est martyriū vt refert historia. cuius ab vbere. idest a cuius vbertate seu fertilitate (pgenita).i. propagata est. nam fuit oriunda a villa que dicit prōciano: vltra emeritā miliario

Emerita. fere. xxviii. Emerita ait augusta Hispanie opidum seu ciuitas est ad lusitaniam spectās

Germine nobilis eulalia
Mortis & indole nobilior
Emeritā sacra uirgo suā
Cuius ab ubere progenita est
Ossibus ornat amore colit.

Topographia vtit q descriptio loci dū nō describit locū qui tm ptulit decus. ɂ eius fertilitatē designat. dicēs (locus q tulit).i. protulit seu progenerauit (hoc decus).i. sanctam

Egregius a.um. eulaliā egreg.i. eminēs ɂ prestās (nā) qd ex toto grege eligit excellēs: egregiū dicim. terētius forma egregia ɂ etate integra (est proximus).i. propinquus ɂ cōiunctus (occiduo).i. occidēti soli. Nā lusitania que est pars vlterioris hispanie in europa oceano occidētali alluitur in q est ciuitas emerita ɂ portugalie regnū potēs vrbe scz emerita. vel vrbe pro vrbibus est locus illius regionis potens. vt sit singularis numerus p plurali ɂ erit tapinosis figura (locuples).i. abundans pplie (sed mage).i. magis potēs sanguine martyriiq pro ɂ titulo virgineo.i. laude ɂ dignitate virginis eulalie. nā per trāslationē bene sumitur p laude seu dignitate: licet dicatur a tuēdo titulus.

¶ Proximus occiduo locus est
Qui tulit hoc decus egregium
Vrbe potens populis locuples:
Sed mage sanguine martyrii
Virgineoq potens titulo.

Signat quo tpe sue etatis ad passionē cucurrit btā eulalia dicēs: qd (eulalia attigerat qter) aduerbiū ē. tris hiemes.i. duodecim hiemes hoc est duodecī annos. pars p toto. tris p tres actiū pluralis est. Vergilius.

¶ Curriculis tribus atq nouem
Tris hyemes quater attigerat:
Cum crepitante pyra trepidos

Terruit aspera carnifices
Supplicium sibi dulce rata:

tris littore ceruos, ꝓspicit errātes. nūerat autem ab hyeme poti⁹ quā ab alia parte anni qꝛ ann⁹ ingressuꝫ ⁊ terminū accipit ab hyeme (curriculis trib⁹ atqꝫ nouē). s. trāsactis. i. trib⁹ atqꝫ nouē reuolutiōib⁹ ānoꝝ finitis idē ꝑ diuersa. nā vt refert historia iā fere decimū tertiū etatis annū intrabat (cū aspa). s. eulalia q̄ ad se in patiēdo vel qꝛ icrepabat. calphurnianū atqꝫ tortores ipsos (terruit carnifices). i. tortores ipsos trepidos. i. pauidos vel festinos. Verg. ene. iij. hic me dū trepidi crudelia limina linquūt īmemores socij vasto cyclopis I antro. Serui⁹ ibi trepidi. i. festini (pyra). i. i rogo crepitātē. i. crepitū faciēte ꝓpter ligna ardētia. in his ēīt antiq̄ mortuoꝝ corpa cremare ꝯsueuerūt (rata). i. q̄ credidit ⁊ imaginata est suppliciū. i. penā ⁊ incendiū equulei cū lampadibus ardentib⁹ circa eius latera appositis: esse ꝓ xp̄o dulce sibi.

Trepidus
Vergili⁹.
Seruius.
Pyra.

Iam dederat prius iudiciū
Tendere se patris ad solium:
Nec sua membra dicata toro
Ipsa crepundia repullerat
Ludere nescia pusiola.

Iam dederat. s. sc̄a eulalia p̄us. i. ab incūte etate iudiciū. i. demōstrationē ⁊ spē se. s. velle tēdere. i. ꝑ martyriū ire (ad soliū). i. sedeꝫ ⁊ tribunal p̄ris. i. dei oīpotētis. nec dicata subaudi dederat iudiciū (mēbra sua nec dicata). i. nec dedicāda. s. eē (toro). i. viro hoc ē q̄ð nemini nuptura erat. sꝫ v̄ginitatē obseruatura (nā pusiola). i. puellula diminutiuū est. repullerat p̄us (ipsa crepūdia). i. p̄ma munuscula. vt crepitacula q̄ dant̄ pueris. de qb⁹ dixi supra in hymno sc̄i nicolai (nescia ludere). i. q̄ nesciuit ludere aliq̄ re. s. canere vel iocari vel pulsare q̄ ad sc̄i pōpā veluti alie solent.

Spernere succina. flore rosas
Fulua monilia respuere
Ore seuera. modesta gradu
Moribus & nimium teneris
Caniciem meditata senum:

Nesciebat b̄ta eulalia ludere nec delectabat̄ illis qb⁹ cetere puelle delectabāt̄ nā spnere. i. spnebat infinitiu⁹ ꝓ p̄terito imꝑfecto succina. i. electrū desudās ab arboribus. vulgo dr̄ ābar. vt puta ex q̄ fiūt linee calcloꝝ ⁊ ēt spnere (rosas flore). i. cū flore suo. vt̄ alio quis. ⁊ respuere. ꝑ respuebat monilia. vulgo dr̄ cadena o collar d̄ oro fulua. i. aurea ⁊ hoc qꝛ erat. s. seuera. s. grauis (ore). i. aspectu (poterꝫ etiā dicere seuera spnere. i. ad spnēdū) ⁊ (modesta). i. honesta ⁊ tempata (gradu). i. incessu ⁊ meditata. i. q̄ in mēte habuit vel imitata est canicīē. i. grauitatē senū: naꝫ dr̄ in lib. sapie. cani aūt sunt sensus hoīs. ⁊ etas senectutis vita imaculata morib⁹ nimiū teneris qꝛ supra dixit pusiola.

Succinum

Gloria magna patri & genito
Spiritui simul ipsa sacro
Qui deus unus & omnipotens
Cuius amore sit eulalia
Nunc celebrantibus.

In prudentio nō est hic finis hymni: sꝫ iste: sic venerarier ossa libet. Ossibus altare impositū. Illa dei sita sub pedib⁹. Prospicit hec ppl̄osqꝫ suos. Carmine ꝓpitiata fouet. hūc āt finē ego hic apposuit. gl̄ia magna p̄ri ⁊c. l̄fa ē clara. hec habui sup hymnū sc̄e eulalie: sꝫ tn̄ nō certū arripuit iter: satꝫ ē ponere sapiētē i via a q̄ ꝓpt sentes alien⁹ erat dixi.

Carmen est quale illud iam lucis orto sydere. Canitur ad horas matutinas in festo beate eulalie.

Nunc gloriose uirginis
Hic concinamus gloriā
Eulalie ut precantum
Celo reseruet premium.

Hunc hymnū rogat⁹ cōposui vt cātaret̄ I hac diocesi Hispalitana ad ho. mat. ⁊ ꝓpt̄ea breuiter ordinē text⁹ delibādū p̄pono. Sꝫ nota q̄ ex ei⁹ materia p̄mo icitamur ad celebrādā gl̄iam b̄te eulalie quā de dilectione dei laudam⁹ ⁊ fauorē ei⁹ erga deū petimus. ergo (nos ꝯcinam⁹ nūc). i. simt̄ cātem⁹ (gl̄iā v̄gis gl̄iose eulalie) necessitate dict⁹ posui trocheū ꝓ spōdeo vel iābo vt nomē v̄gis nō abijceret̄ a carmine (vt reseruet). i. ꝯseruet (i celo pre-

mū p̄cantiū).i.festū gloris sue celebritantiū.
Hoc nāq3.s.Eulalia v̄go(dilexit).i.amore p̄secuta est maximo xp̄m ⁊ p̄pter ea benign⁹ cōditor.i.legifer xp̄s magnific⁹ plasmator rex oim(ɔfert. p ɔtulit).i.dedit (gaudiū3 p̄ennis vite).i.p̄rie celestis ⁊ hoc p mūere.i. p remuneratiōe sui certaminis legitimi.
Ecce ad ei⁹ auxiliū petendu3 vertimur modo(o v̄go dulcis v̄nula).i. dulcis xp̄i fua (q̄) existēs.s.(p̄uigil).i.vigilās erga custodiā v̄ginitatis ⁊ legis xp̄i(negasti sic).i.tā viriliter(pōpā pessimā nocēdi).i.delectatiōes mū di q̄ tibi nocere poterāt(necnō).i.ēt minas calphurnii.i.iudicis. p calfurniani, ppt metrū.
Faco beata eulalia (nos p̄cantes lapsos)scilicet p̄pter consuetudinem peccandi (in morte criminis)idest peccati(surgere sc3 ab eo vt saluator seculi)idest xp̄s qui seculu3 redemit(remittat noxas).i.culpas(seruulis) tuum fauorē petentibus.
Gratiarum actio est. sic mittimus deo patri laudes(simul)idest pariter(paraclyto) idest spiritui sancto necnon idest etiam decus sit filio qui regnat scilicet cum patre et spiritu sancto in perpetuum idest in eternu3 ⁊ sine fine.

Hec namq3 christum fortiter
Dilexit & pro munere:
Vire perennis gaudium
Confert benignus conditor.

O uirgo dulcis uernula
Que sic negasti peruigil:
Pompam nocendi pessimam
Necnon minas calphurnii.

Fac nos precantes surgere
In morte lapsos criminis:
Saluator ut iam seculi
Noxas remittat seruulis.

Patri deo sic mittimus
Laudes: simul paraclyto:
Sancto decus sit filio
Qui regnat in perpetuum. Amen

Petrus delgado ad lectores.

Accipite candidi lectores uestri Petri delgado in proprios sanctorū hymnos tenuē ac ieiunā enarrationē:cū reliq̄s annotatiunculis.q̄ nō facile v̄os oculos p̄transibunt.suscipite inquā munusculū specie paruū:sed charitate magnū(vt inquit Hieronymus)cupio enim prodesse ⁊ ad id prestandum vires non mihi suppetunt.sed si effeceritis vt p̄ma hec fetura vestrum animum non reprimat:et si vobis gratam esse intellexero: animū eternitatis amore flagrantem:⁊ ad altiora currentē:admotis calcaribus impellam quando quidem nō recte scribentibus etiam gratia debetur.saltem vt alios excitēt nemo pecudum(vt ait cicero)offi.p̄mo.vitam sub silentio transcurrant. Quid enī dulcius vt inquit Mantuanus ille homerus:quam factis extendere famā?nō quippe ob aliā causam generosa illa antiquitas noctes diesq3 elaborabat:nisi vt posteritati consuleret.⁊ lōge quidem melius mecum actum esset.quā in secessu ⁊ secreto studio delitescere.si maturius me vt lingue rubiginem amitterem serpentinis dūtaxat indoctorum linguis dilacerandu3 opponerem:qui nihil boni peragentes:studiosis tn̄ detrahere non desistunt.verum post hec multo aliter eueniet.Nunc autē quia in alieno opere nemo est ita ingeniosus:vt auctoris mentem penitus absoluat.⁊ non sum ignarus nōnulla loca immutatione punctorū litterarum vel syllabarum deroga inueniri posse:exoratos vos velim vt primū hoc mihi ascribatis q̄ cum diem presertim publicis lectionibus impenda3 vltra sacerdotū onus nocturnis tantū horis ista curaui(vt inquit Plinius)cum p̄cipue carmina secessum scribentis ⁊ ocia querant(vt ait Ouidius)Ualete ergo ⁊ me mutuo amore p̄sequimini.v̄m enī erit preci peremeum autem hilari fronte mandata exequi.vestraq3 iussa capessere.Dixi.

¶ Petri nuñez Delgado presbyteri hymnus carmine saphico endecasyllabo adonicoq; compositus:& egregio martyri Sebastiano humiliter dedicatus.

Ste qui celos meruit beni
gnus.
Scandere spargẽs pia uer
ba christi:
Martyr est milesq; sebastianus
Fortis athleta.
¶ Ipse nam multos dño remissit
Atq; de iniustis radibisq; iustos
Fecit:eternam cupere & repertam
Morte salutem.
¶ Quando ꝑ xp̃o uoluit sagittis
Corpus allidi:& sua membra figi
Vt deo felix animam referret
Numine trino.
Nescit hic nr̃is lachrymis negare
Peste contacti ut redimantur oẽs
Sepe non paucos liberauit ipse
Clarus in orbe.
¶ Nunc preces nostras humiles canamus
Martyri ut custos miseris reportet
Ex deo morbo careamus ullo
Mortis acerbe.
¶ Et pio regi pariter reducat
Corp⁹ & mẽtẽ gemitusq; nostros:
Ne sinat mestas animas perire
Quas reparauit.
¶ Sed reis prester ueniam reatus
Retrahens mundi mala damna
nobis:
Vtq; post uitam uideamus ipsum
Lumine plenum.
¶ Sit deo patri merito potestas
Pneumati semper decus atq; nato
Martyri christi requies beata
Tempore in omni.

Finis.

Eiusdem ad iuuenes carmen.

¶ Sumite iam fructus iuuenes:iam carpite flores
Hymnorum:quondam qui periere patent:
Gratam materiam & uerba scribenda relaxat
Hic liber & noster non minus ordo placet.
Inuidus alta canat:quibus ipse in sydera tendat
Comprimat & nasum.quid nocuisse iuuat.

